

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og lov om finansielle rådgivere
m.v.¹

(Gennemførelse af direktiv om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II) og ændringer som følge af den tilhørende forordning om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR) m.v.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 18. februar 2015, som ændret ved § 2 i lov nr. 512 af 17. juni 2008, § 1 i lov nr. 403 af 28. april 2014, § 1 i lov nr. 1490 af 23. december 2014, § 1 i lov nr. 308 af 28. marts 2015, § 1 i lov nr. 334 af 31. marts 2015 og § 2 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel udgår »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (MiFID), EU-Tidende 2004, nr. L 145, side 1,«, efter »EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, (BRRD)« indsættes: »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349 (MiFID II)«, og efter »EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 1 (CRR)« indsættes: »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84 (MiFIR)«.

2. I § 1, stk. 2, ændres »§ 361, stk. 1, nr. 5« til: »§ 361, stk. 1, nr. 4«.

3. I § 1, stk. 4, 4. pkt., indsættes efter »filialer«: »og tilknyttede agenter«, efter »investeringservice« indsættes: »eller udføre investeringsaktiviteter«, og efter »samt §§ 348 og 354 a« indsættes: »og regler udstedt i medfør heraf«.

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II). I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR). Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hvert medlemsland. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

4. I § 1, stk. 5, 2. pkt., indsættes efter »investeringservice«: »eller udføre investeringsaktiviteter«.

5. § 5, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) Investeringselskab: En juridisk eller fysisk person, hvis faste erhverv eller virksomhed består i at yde investeringservice til tredjemand eller udøve investeringsaktiviteter på et professionelt grundlag.«

6. § 5, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) Investeringservice og investeringsaktivitet: De i bilag 4, afsnit A, anførte aktiviteter i forbindelse med de i bilag 5 anførte instrumenter.«

7. I § 5, stk. 1, nr. 18, litra b, c og d, § 5, stk. 1, nr. 25, § 152 k, stk. 5, § 152 l, § 152 y, stk. 1, og to steder i § 374, stk. 4, ændres »værdipapirer« til: »omsættelige værdipapirer«.

8. I § 5, stk. 1, nr. 32, litra a, ændres »6-9« til: »6-10«.

9. I § 5, stk. 1, indsættes som nr. 43-51:

»43) Accessorisk tjenesteydelse: De i bilag 4, afsnit B, anførte tjenesteydelser.

44) Udførelse af ordrer for investorers regning: Indgåelse af aftaler om køb eller salg på investorers vegne af et eller flere finansielle instrumenter.

45) Handel for egen regning: Handel over egenbeholdningen, som resulterer i handler med et eller flere finansielle instrumenter.

46) Finansielt instrument: De i bilag 5 anførte instrumenter.

47) Depotbevis: Et bevis for ejendomsretten til indholdet af et depot bestående af omsættelige værdipapirer udstedt af en ikke-hjemmehørende udsteder, som kan optages til handel på et reguleret marked, og som handles uafhængigt af de omsættelige værdipapirer, der indgår i depotet.

48) Derivat: Derivater som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 29, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.

49) Værtsland for et investeringselskab: Et andet medlemsland end hjemlandet, hvor et investeringselskab har en filial eller leverer investeringservice eller udøver investeringsaktiviteter.

50) Engrosenergiprodukt: Engrosenergiprodukt som defineret i artikel 2, nr. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigthed på engrosenergimarkederne.

51) Landbrugsråvarederivat: Derivataftaler om produkter i overensstemmelse med artikel 1 i og bilag I, del I-XX og XXIV/1, til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter.«

10. § 7, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Pengeinstitutter, der har tilladelse efter stk. 1, kan udøve de i bilag 4, afsnit A, nævnte aktiviteter.«

11. § 8, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Realkreditinstitutter, der har tilladelse efter stk. 1, kan udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 2, for så vidt angår realkreditobligationer, særligt dækkede obligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og heraf afledte instrumenter, i bilag 4, afsnit A, nr. 3 samt i bilag 4, afsnit A, nr. 5, når investeringsrådgivningen sker i tilknytning til og som forudsætning for udførelse af kunders optagelse, indfrielse eller omlægning af et lån med pant i fast ejendom«.

12. I § 8, stk. 4, § 77, stk. 1, nr. 4, § 216, stk. 2, 1. og 3. pkt., § 354, stk. 6, nr. 20 og 26, § 354 d, stk. 1, nr. 2, bilag 1, nr. 6, bilag 2, nr. 7, litra e, nr. 8 og 12, og bilag 3, nr. 1 og 4, og to steder i § 77, stk. 1, nr. 1, ændres »værdipapirer« til: »finansielle instrumenter«.

13. I § 9, stk. 1, 1. pkt., ændres »for tredjemand udøver aktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, er værdipapirhandlere og skal have tilladelse som værdipapirhandlere, jf. dog § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1.« til: »som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, er værdipapirhandlere og skal have tilladelse som værdipapirhandlere, jf. dog § 7, stk. 2, og § 8, stk. 2«, i 2. pkt., ændres »aktiviteter« til: »accessoriske tjenesteydelser«, i 3. pkt., ændres »afsnit B, nævnte aktiviteter« til: »afsnit B, nævnte accessoriske tjenesteydelser« og »afsnit A, nævnte aktiviteter« til: »afsnit A, nævnte investeringsservices og investeringsaktiviteter«, og i 4. pkt. ændres »aktiviteter« til: »investeringsservices, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser«.

14. I § 9, stk. 2, 2. pkt., ændres »aktiviteter« til: »investeringsservices, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser«.

15. I § 9, stk. 3, 1. pkt., ændres »§§ 30, 31 eller 33, har eneret til at udføre de i bilag 4, afsnit A, nævnte aktiviteter med de i bilag 5 nævnte instrumenter (værdipapirer) og med de i lov om værdipapirhandel m.v. § 2, stk. 2, nævnte værdipapirer på erhvervsmæssigt grundlag for tredjemand, jf. dog § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1.« til: »§§ 30, 31, 33 eller 33 a, har eneret til at udføre de i bilag 4, afsnit A, nævnte investeringsservices og investeringsaktiviteter med de i bilag 5 nævnte finansielle instrumenter og med de i lov om kapitalmarkeder § 4, stk. 2, nævnte instrumenter som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag.«

16. § 9, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

17. I § 9, stk. 8, 1. pkt., ændres »nr. 3, 6, 8 og 9,« til: »nr. 3, 6, 8, 9 og 10,«, og efter »nævnte« indsættes: »investeringsservices, investeringsaktiviteter og accessoriske«.

18. § 9, stk. 9, ophæves.

Stk. 10 bliver herefter stk. 9.

19. I § 9, stk. 10, der bliver stk. 9, ændres »tilbyde tjenesteydelser« til: »yde investeringsservice og udføre investeringsaktiviteter«.

20. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut kan udpege en fysisk eller juridisk person som tilknyttet agent.

Stk. 2. En tilknyttet agent kan på vegne af den virksomhed, agenten er tilknyttet

- 1) markedsføre virksomhedens ydelser,
- 2) indgå kundeaftaler,
- 3) modtage og formidle ordrer for investors regning til den virksomhed, agenten er tilknyttet, vedrørende et eller flere finansielle instrumenter, eller
- 4) yde investeringsrådgivning, som nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 5.

Stk. 3. Den virksomhed, der tilknytter en agent, skal sikre, at en tilknyttet agent iagttager de regler, der er fastsat for udøvelsen af de i stk. 2 nævnte aktiviteter denne lov, regler fastsat i henhold til denne lov og forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markedet for finansielle instrumenter. Virksomheden skal endvidere sikre, at personer hos den tilknyttede agent, som udøver aktiviteter omfattet af stk. 2, opfylder kravene i § 9 b, stk. 2, nr. 3.

Stk. 4. Den virksomhed, der tilknytter en agent, bærer det fulde økonomiske ansvar for de aktiviteter, som en tilknyttet agent udøver i henhold til stk. 2. Virksomheden skal endvidere træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at agentens øvrige aktiviteter ikke skader de aktiviteter, som agenten udfører på vegne af denne.

Stk. 5. Den virksomhed, der tilknytter en agent, skal sikre, at en tilknyttet agent senest i forbindelse med en henvendelse til en kunde oplyser, at vedkommende er en tilknyttet agent og navnet på den virksomhed, vedkommende repræsenterer.

§ 9 b. En tilknyttet agent skal registrere sig i Finanstilsynets register over tilknyttede agenter. Registeret er offentligt tilgængeligt.

Stk. 2. Finanstilsynet registrerer en tilknyttet agent, når

- 1) agentvirksomhedens bestyrelse og direktion, eller såfremt agentvirksomheden drives som et interessentskab eller en enkeltmandsvirksomhed den ledelsesansvarlige for virksomheden, godtgør, at besidde den erfaring, faglige kompetence og tilstrækkelige viden om de ydelser, agentvirksomheden skal levere, ikke er under konkurs og ikke er pålagt strafansvar for overtrædelse af den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelse indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde,

- 2) den virksomhed, hvortil agentvirksomheden er tilknyttet, erklærer at bære ethvert økonomisk krav, der måtte følge af agentvirksomhedens aktiviteter som tilknyttet agent, og
- 3) agentvirksomheden erklærer, at de personer, som udfører aktiviteter omfattet af § 9 a, stk. 2, besidder en passende viden og erfaring til at kunne levere sådanne ydelser og overfor agentvirksomheden har fremvist en straffeattest uden indførsel af ubetinget frihedsstraf i 4 måneder eller derover for overtrædelse af straffelovens kapitel 28 om formueforbrydelser.

Stk. 3. En agentvirksomhed kan kun tilknyttes én virksomhed.

Stk. 4. Når en agentaftale mellem en virksomhed og en tilknyttet agent ophører, skal virksomheden underrette Finanstilsynet herom snarest muligt. Finanstilsynet sletter den tilknyttede agent fra Finanstilsynets register over tilknyttede agenter.«

21. I § 10, stk. 2, 2. pkt., udgår », nr. 1-3,«, og »og med finansielle futures og tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant, fremtidige renteaftaler (FRA-kontrakter), rente- og valutaswaps og swaps på aktier og aktieindeks, optioner på at erhverve eller afhænde et instrument, der er nævnt i dette stykke, og optioner på aktie- og obligationsindeks samt valuta- og renteoptioner«.

22. I § 14, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 64« til: »§§ 64 og 64 a«.

23. I § 14, stk. 1, indsættes efter nr. 2, som nyt nummer:

»3) medlemmerne af ansøgerens bestyrelse opfylder kravene til tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici, jf. § 70, stk. 4.«

Nr. 3-9 bliver herefter nr. 4-10.

24. I § 16 ændres »§ 2, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder.«

25. I § 17 ændres »de instrumenter og kontrakter,« til: »de finansielle instrumenter,«.

26. I § 30, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan udføre sådan aktivitet her i landet gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, såfremt aktiviteterne er omfattet af virksomhedens tilladelse i hjemlandet.«

27. I § 30, stk. 4, nr. 3, ændres »filialens adresse og« til: »filialens adresse,«.

28. I § 30, stk. 4, nr. 4, ændres »§ 35.« til: »§ 35 og«.

29. I § 30, stk. 4, indsættes som nr. 5:

»5) for kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4, om filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter samt identiteten på disse.«

30. I § 30 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Er virksomheden et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse til at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som ønsker at udføre sådan aktivitet her i landet gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, uden etablering af en filial, skal Finanstilsynet indhente følgende oplysninger fra hjemlandets tilsynsmyndigheder:

- 1) En beskrivelse af den tilknyttede agents virksomhed, herunder en beskrivelse af den planlagte anvendelse af den tilknyttede agent.
- 2) Oplysninger om organisation, herunder rapporteringsveje, der angiver, hvordan den pågældende agent er indpasset i virksomhedsstrukturen.
- 3) Den tilknyttede agents adresse.
- 4) Navnet på den tilknyttede agent.«

Stk. 5-11 bliver herefter stk. 6-12.

31. I § 30, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres »stk. 4, nr. 1-4, og stk. 5-8« til: »stk. 4, nr. 1-5, og stk. 5-9«.

32. § 30, stk. 11, der bliver stk. 12, ophæves.

33. I § 31, stk. 1, indsættes efter 3. pkt.:

»Er den udenlandske virksomhed et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse til at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4, skal Finanstilsynet fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet endvidere have modtaget oplysninger, om virksomheden ønsker at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 gennem tilknyttede agenter etableret i hjemlandet samt identiteten på disse.«

34. I § 33, stk. 1, indsættes efter »det finansielle område,«: »og for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig,« og »at udøve tjenesteydelser med værdipapirhandel her i landet« ændres til: »grænseoverskridende at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet til godkendte modparter eller professionelle kunder«.

35. I § 33 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Såfremt et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, ønsker at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet til detailkunder, eller kunder der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder, kræver dette filialtilladelse i medfør af § 33 a, stk. 1.

Stk. 3. Kravet i stk. 2 omfatter ikke levering af investeringsservice eller investeringsaktiviteter, der udelukkende iværksættes på de pågældende kunders eget initiativ. Markedsføring af nye investeringsprodukter eller investeringsservices til de pågældende kunder er omfattet af stk. 2.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 4 og 5.

36. I § 33, *stk. 2*, der bliver stk. 4, indsættes efter »nægte tilladelse,«: »jf. stk. 1,«.

37. I § 33, *stk. 3*, der bliver stk. 5, indsættes efter »tilladelsesproceduren,«: »jf. stk. 1,«.

38. Efter § 33 indsættes:

»§ 33 a. Et udenlandsk kreditinstitut og investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal have tilladelse fra Finanstilsynet til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet gennem en filial.

Stk. 2. Et kreditinstitut eller et investeringsselskab, jf. stk. 1, der ønsker at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet gennem en filial, skal til brug for Finanstilsynets behandling af ansøgningen om tilladelse indsende følgende oplysninger:

- 1) Navnet på den kompetente myndighed i hjemlandet. Såfremt der er flere kompetente myndigheder skal deres respektive kompetenceområder oplyses.
- 2) Oplysninger om virksomhedens navn, juridiske form, vedtægtsmæssige hjemsted og adresse, medlemmer af ledelsesorganet og relevante aktionærer.
- 3) En beskrivelse af filialens virksomhed, herunder oplysninger om organisation og de planlagte aktiviteter, samt en beskrivelse af eventuel outsourcing af væsentlige aktivitetsområder.
- 4) Navnene på filialens ledelse samt dokumentation for at denne opfylder kravene i § 14, stk. 1, nr. 2.
- 5) Oplysninger om den startkapital, som filialen har fri rådighed over.

Stk. 3. Finanstilsynet giver tilladelse, jf. stk. 1, når det er godtgjort, at

- 1) de aktiviteter, der søges om tilladelse til, er omfattet af virksomhedens tilladelse og er underlagt tilsyn i hjemlandet,
- 2) der mellem Finanstilsynet og de kompetente myndigheder i virksomhedens hjemland foreligger international samarbejdsaftale, herunder bestemmelser om informationsudveksling med henblik på at bevare markedets integritet og beskytte investorerne,
- 3) filialen har fri rådighed over tilstrækkelig startkapital,
- 4) filialens ledelse opfylder kravene i § 14, stk. 1, nr. 2 og 3,
- 5) virksomhedens hjemland med Danmark har indgået en aftale, som fuldt ud overholder standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst og som sikrer en effektiv informationsudveksling om skatteforhold, herunder multilaterale skatteaftaler,
- 6) virksomheden indgår i en investorgarantiordning, som er godkendt eller anerkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger, og

- 7) filialen vil være i stand til at opfylde kravene i §§ 43, 71, 72, stk. 1, 2 og 5, i lov om finansiel virksomhed, §§ 83, 130-143, 145-156, 165-170, 225, stk. 2 og 270, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om kapitalmarkeder samt kravene i artikel 3-26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter samt i foranstaltninger vedtaget i medfør heraf.

Stk. 4. Finanstilsynet meddeler inden 6 måneder efter modtagelse af en fuldstændig ansøgning, om tilladelse kan gives.

Stk. 5. §§ 223 og 224 finder tilsvarende anvendelse for inddragelse af tilladelse, jf. stk. 1, til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet gennem en filial.«

39. I § 38, *stk. 1, nr. 4*, ændres »filialens ledelse og« til: »filialens ledelse,«.

40. I § 38, *stk. 1, nr. 5*, ændres »filialens generalagent.« til: »filialens generalagent, og«.

41. I § 38, *stk. 1*, indsættes som *nr. 6*:

»6) for fondsmæglerselskaber, pengeinstitutter og realkreditinstitutter om filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter samt identiteten på disse.«

42. I § 38 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, der ønsker at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 gennem en tilknyttet agent, der er etableret i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor virksomheden ikke har oprettet en filial, skal meddele dette til Finanstilsynet sammen med følgende oplysninger:

- 1) I hvilket land den tilknyttede agent er etableret.
- 2) En beskrivelse af den tilknyttede agents virksomhed, herunder en beskrivelse af den planlagte anvendelse af den tilknyttede agent.
- 3) Oplysninger om organisation, herunder rapporteringsveje, der angiver, hvordan den pågældende agent er indpasset i virksomhedsstrukturen.
- 4) Den tilknyttede agents adresse.
- 5) Navnet på den tilknyttede agent.«

Stk. 2-8 bliver herefter *stk. 3-9*.

43. I § 38, *stk. 2, 1. pkt.*, der bliver *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes efter »Ved etablering af en filial«: »eller anvendelse af en tilknyttet agent, der er etableret«, og efter »de i *stk. 1*« indsættes: »og 2«.

44. I § 38, *stk. 3, 1. pkt.*, der bliver *stk. 4, 1. pkt.*, indsættes efter »Etableres filialen«: »eller anvendes der en tilknyttet agent«.

45. I § 38, *stk. 4, 1. pkt.*, der bliver *stk. 5, 1. pkt.*, ændres »efter *stk. 2* og 3« til: »efter *stk. 3* og 4«.

46. I § 38, *stk. 5, 1. pkt.*, der bliver *stk. 6, 1. pkt.*, ændres »efter *stk. 2 og 3*« til: »efter *stk. 3 og 4*«.

47. I § 38, *stk. 6, 1. pkt.*, der bliver *stk. 7, 1. pkt.*, ændres »de i *stk. 1*« til: »de i *stk. 1 og 2*«.

48. I § 39, *stk. 1*, indsættes efter 2. pkt.:

»Fondsmæglerselskaber samt pengeinstitutter og realkreditinstitutter skal endvidere oplyse, hvis de ønsker at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 gennem tilknyttede agenter med hjemsted i Danmark, samt identiteten på disse.«

49. I § 39, *stk. 2*, indsættes efter 2. pkt.:

»Er virksomheden et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut meddeler Finanstilsynet endvidere identiteten af de tilknyttede agenter, som virksomheden påtænker at anvende, til tilsynsmyndighederne i værtslandet.«

50. § 43, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om kompetencekrav for ansatte i penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og værdipapirhandlers tilknyttede agenter, der yder rådgivning om finansielle instrumenter. Ministeren fastsætter endvidere regler om kompetencekrav for ansatte i penge- og realkreditinstitutter, som præsenterer, tilbyder, rådgiver eller administrerer boligkreditaftaler.«

51. I § 61, *stk. 5, nr. 2*, ændres »§ 16 i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 2, *stk. 1, nr. 2*, i lov om kapitalmarkeder«.

52. I § 71, *stk. 2*, ændres »Finanstilsynet« til: »Erhvervs- og vækstministeren«, og »*stk. 1 og 3*« til: »*stk. 1, 3 og 4*«.

53. I § 71 indsættes efter *stk. 3* som nyt *stk. 4*:

»Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og forsikringsselskaber, skal have effektive procedurer for godkendelse af nye produkter og tjenesteydelser, væsentlige ændringer i eksisterende produkter og tjenesteydelser samt distribution af disse. Tilsvarende gælder for investeringsforvaltningsselskaber, som har tilladelse som værdipapirhandler i medfør af § 9, *stk. 1*.«

54. I § 72, *stk. 1-3*, ændres »har tilladelse til at drive virksomhed som« til: »er«.

55. I § 72, *stk. 2, nr. 1*, ændres »ledelse og ansatte« til: »ledelse, ansatte og tilknyttede agenter«.

56. § 72, *stk. 2, nr. 2*, affattes således:

»2) have effektive procedurer med henblik på at træffe rimelige foranstaltninger for at hindre interessekonflikter, der kan skade kundernes interesser,«.

57. I § 79 a, stk. 1, ændres »værdipapirer« til: »finansielle instrumenter«, og efter »skal bestyrelsen« indsættes: », jf. dog stk. 6,«.

58. I § 79 a, stk. 6, ændres »stk. 1, nr. 1« til: »stk. 1«.

59. Overskriften før § 80 a affattes således: »Nominerings- og risikoudvalg«.

60. I § 80 a, stk. 1, 2 og 6, ændres »fondsmæglerselskab I« til: »fondsmæglerselskab«.

61. I § 125, stk. 3, 1. pkt., ændres »6-9« til: »6-10«.

62. I § 152 i, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 4 a i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 23 i lov om lov om kapitalmarkeder.«

63. § 152 m, stk. 1, ændres »udstedt værdipapirer« til: »udstedt omsættelige værdipapirer«.

64. I § 183, stk. 4, ændres »hvis værdipapirer ikke« til: »der ikke udsteder omsættelige værdipapirer, der«.

65. I § 224, stk. 1, nr. 1, ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder«, og efter »Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber,« indsættes: »forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter«.

66. I § 224, stk. 2, udgår »et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller«.

67. § 224, stk. 5, ophæves.

68. I § 226, stk. 1, udgår », 5«.

69. I § 226, stk. 2, udgår »pengeinstituttet, realkreditinstituttet,«.

70. I § 254, stk. 7, ændres »§ 58 h i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 237 i lov om kapitalmarkeder«.

71. Afsnit X a ophæves.

72. I § 343 v, stk. 2, nr. 2, udgår »med tilladelse som værdipapirhandler efter § 9, stk. 1, 1. pkt«.

73. § 343 v, stk. 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Tilladelse efter stk. 1 kan gives til virksomheder, der opfylder betingelserne i stk. 4, og

1) handler for egen regning, herunder prisstillere, med råvaderivater eller emissionskvoter eller derivater heraf, bortset fra virksomheder, der handler for egen regning ved udførelse af kundeordrer, eller

2) yder investeringsservice, bortset fra handel for egen regning, inden for råvaderivater eller emissionskvoter eller derivater heraf til kunderne eller leverandørerne i virksomhedens hovederhverv.

Stk. 4. Tilladelse efter stk. 1 forudsætter,

1) at aktiviteten efter stk. 3, nr. 1 eller 2, såvel individuelt som samlet set er en accessorisk aktivitet i forhold til virksomhedens hovederhverv på koncernniveau, og at dette hovederhverv ikke er ydelse af investeringsservice eller pengeinstitutvirksomhed eller at fungere som prisstiller i forbindelse med råvaderivater,

2) at virksomheden ikke anvender en algoritmisk højfrekvenshandelsteknik, og

3) at virksomheden hvert år meddeler Finanstilsynet, at den er undtaget fra kravet om tilladelse til at udføre tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel på erhvervsmæssigt grundlag efter lov om finansiel virksomhed.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

74. I § 344, *stk. 1, 3. pkt.*, ændres »§ 83, stk. 2 og 3, og § 83 b, i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 264, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.«, og »værdipapirer« ændres til: »omsættelige værdipapirer«.

75. I § 348, *stk. 1, 3. pkt.* indsættes efter »§ 27, stk. 1,«: »§ 27 a«.

76. Efter § 350 a indsættes:

»§ **350 b.** Finanstilsynet kan, når de betingelser, som følger af artikel 42, stk. 2-4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter eller artikel 17, stk. 2-4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), er opfyldt, forbyde eller påbyde restriktioner mod markedsføring, distribution eller salg af

- 1) et finansielt instrument, et struktureret indlån eller et forsikringsbaseret investeringsprodukt,
- 2) flere finansielle instrumenter, strukturerede indlån eller forsikringsbaserede investeringsprodukter med visse specificerede karakteristika.

Stk. 2. Finanstilsynet kan under de samme betingelser som anført i stk. 1, forbyde eller påbyde restriktioner mod en type finansiel aktivitet eller praksis i tilknytning til finansielle instrumenter, strukturerede indlån eller forsikringsbaserede investeringsprodukter.

Stk. 3. Finanstilsynet offentliggør et forbud eller et påbud om en restriktion meddelt i medfør af stk. 1-2, på sin hjemmeside.

Stk. 4. Finanstilsynet tilbagekalder et forbud eller et påbud om en restriktion, når de betingelser, som følger af artikel 42, stk. 2-4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter eller af artikel 17, stk. 2-4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med

central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), ikke længere er opfyldt.

77. I § 354, stk. 1, 4. pkt., ændres »§ 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 264, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.«.

78. I § 354 a, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder.«

79. I § 355, stk. 2, nr. 9, ændres »nr. 1, 2 og 4« til: »nr. 1-3 og 5«.

80. I § 355, stk. 2, nr. 10, ændres »nr. 5 og 6« til: »nr. 6 og 7«.

81. I § 360, stk. 2, ændres »§ 361, stk. 1, nr. 19« til: »§ 361, stk. 1, nr. 11«.

82. § 361 affattes således:

»§ 361. Følgende fysiske og juridiske personer betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring betaler 1.050.000 kr.
- 2) ATP-fonden (tillægspension, midlertidig pensionsopsparing og særlig pensionsopsparing) betaler 2.430.000 kr.
- 3) Hver finansiell holdingvirksomhed og forsikringsholdingvirksomhed betaler 10.000 kr.
- 4) Hver udsteder af collateralized mortgage obligations, ISPV-obligationer og lignende virksomheder betaler 21.000 kr. pr. serie.
- 5) Lønmodtagernes Dyrtidsfond betaler 1.380.000 kr.
- 6) Garantifonden for skadesforsikringsselskaber betaler 100.000 kr.
- 7) Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I betaler samlet 4.750.000 kr. og fra 2017 samlet 3.100.000 kr. Afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de omfattede virksomheders samlede bogførte balancesum. Der pålægges altid en minimumsafgift på 4.100 kr.
- 8) Genforsikringsmæglerselskaber betaler 31.000 kr.
- 9) Virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 12, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme betaler 4.100 kr.
- 10) Investeringsrådgivere betaler 17.000 kr.
- 11) Organisationer med et almennyttigt formål, som anmoder om optagelse i et register for almennyttige organisationer, som kan modtage pengeoverførsler på op til 150 euro uden oplysningskrav i forbindelse med pengeoverførsler, jf. § 16, stk. 4, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, betaler 1.500 kr. pr. anmodning.
- 12) Betalingsinstitutter, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler 85.000 kr.
- 13) Virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler 8.500 kr.
- 14) Ejendomskreditselskaber, jf. lov om ejendomskreditselskaber, betaler 28.000 kr.

- 15) E-pengeinstitutter, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler 120.000 kr.
- 16) Virksomheder med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler 12.000 kr.
- 17) Udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 27 i lov om investeringsforeninger m.v. betaler 16.000 kr.
- 18) For hver meddelelse, anmeldelse eller ansøgning om grænseoverskridende markedsføring af andele i investeringsinstitutter, jf. §§ 27 og 28 i lov om investeringsforeninger m.v., betales 5.000 kr.
- 19) En fælles datacentral betaler 110.000 kr. Såfremt en fælles datacentral i et regnskabsår gennemsnitligt har færre end 25 fuldtidsansatte, betaler den fælles datacentral 2.000 kr.
- 20) Udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et tredjeland, som Danmark er referenceland for, der er meddelt tilladelse til at forvalte danske alternative investeringsfonde, betaler 41.000 kr.
- 21) Udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde, som er meddelt tilladelse til at markedsføre en udenlandsk alternativ investeringsfond i Danmark, betaler 4.100 kr. pr. alternativ investeringsfond plus 4.100 kr. pr. afdeling i fonden.
- 22) Virksomheder, der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, jf. lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, betaler 25.000 kr.
- 23) CO₂-kvotebydere betaler 17.000 kr.
- 24) Boligkreditformidlere, jf. lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, betaler 15.500 kr.
- 25) En operatør af et reguleret marked betaler 200.000 kr. samt 1.200 kr. pr. finansielt instrument, der er optaget til handel ultimo det foregående år. Afgiften kan dog højst udgøre 5.000.000 kr.
- 26) Et selskab, der driver en multilateral handelsfacilitet betaler 150.000 kr. samt 1.200 kr. pr. finansielt instrument, der er optaget til handel ultimo det foregående år. Afgiften kan dog højst udgøre 1.350.000 kr.
- 27) Et selskab, der driver en organiseret handelsfacilitet betaler 100.000 kr. samt 1.200 kr. pr. finansielt instrument, der er optaget til handel ultimo det foregående år. Afgiften kan dog højst udgøre 700.000 kr.
- 28) En operatør af et reguleret marked, der har tilladelse til at drive en CO₂-auktioneringsplatform betaler, ud over afgiften efter nr. 26, 50.000 kr.
- 29) En systematisk internalisator betaler 50.000 kr. samt 1.200 kr. pr. finansielt instrument, den systematiske internalisator forestod handel med ultimo det foregående år. Afgiften kan dog højst udgøre 300.000 kr.
- 30) Værdipapircentraler (CSD'er) med tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i EU og værdipapircentraler (CSD'er), jf. § 262, stk. 2, nr. 7, i lov om kapitalmarkeder, betaler 3.795.000 kr.

- 31) Udbydere af dataindberetningstjenester med tilladelse efter kapitel 45 i lov om kapitalmarkeder betaler 670.000 kr.
- 32) Centrale modparter (CCP'er) med tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre, jf. § 262, stk. 2, nr. 4, i lov om kapitalmarkeder, betaler 670.000 kr.
- 33) Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, hvis omsættelige værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og hvis markedsværdi af de handlede omsættelige værdipapirer er på 1 mia. kr. eller derover ved udgangen af året, betaler 82.000 kr. Hvis markedsværdien af de handlede omsættelige værdipapirer er på 250 mio. kr. og derover, men under 1 mia. kr., ved udgangen af året, betales 41.000 kr., og hvis markedsværdien af de handlede omsættelige værdipapirer er på under 250 mio. kr. ved udgangen af året, betales 20.500 kr. Afdelinger af danske UCITS, som har udstedt andele, der er optaget til handel på et reguleret marked, betaler 10.250 kr.
- 34) Fysiske eller juridiske personer, som anmoder om Finanstilsynets godkendelse af et prospekt i henhold til kapitel 6 i lov om kapitalmarkeder, betaler 52.000 kr. i afgift pr. anmodning.
- 35) Udstedere, der efter egen anmodning har fået tilladelse til at deres finansielle instrumenter optages til handel på et reguleret marked, en multilateral handelsfacilitet eller en organiseret handelsfacilitet i Danmark betaler 14.000 kr.
- 36) Udstedere, som anmoder om Finanstilsynets officielle notering af aktier, aktiecertifikater eller obligationer, betaler 25.000 kr. i afgift pr. anmodning. De pågældende udstedere betaler herefter 3.500 kr. årligt, så længe det finansielle instrument er officielt noteret.
- 37) Værdipapirhandlere, som er forpligtet til at indberette transaktioner med finansielle instrumenter til Finanstilsynet efter artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, betaler
 - a) 3.400 kr. for op til 10.000 transaktioner,
 - b) 17.000 kr. for mellem 10.000 og 100.000 transaktioner,
 - c) 110.000 kr. for mellem 100.000 og 1 million transaktioner og
 - d) 470.000 kr. for over 1 million transaktioner.

Stk. 2. Grundbeløb, jf. stk. 1, er angivet i 2014-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven.«

83. I § 363, stk. 1, ændres »§ 361, stk. 1, nr. 6« til: »§ 361, stk. 1, nr. 5«.

84. I § 367, stk. 1, indsættes efter »tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde«: »efter § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. eller som har Danmark som reference-land og har fået tilladelse efter § 11, jf. § 111, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.,«

85. § 367 affattes således:

»Stk. 2. Afgiften fordeles mellem virksomhederne med 10.000 kr. pr. danske UCITS og med 10.000 kr. pr. alternativ investeringsfond, der forvaltes af en forvalter af alternative investeringsfonde omfattet af stk. 1. Endvidere skal danske UCITS betale 3.000 kr. pr. afdeling i hver UCITS, og forval-

tere af alternative investeringsfonde omfattet af stk. 1 skal betale 2.000 kr. pr. afdeling i hver alternativ investeringsfond. Den resterende afgift fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede balance.«

86. I § 372 *a* indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.«

87. I § 373, *stk. 1*, indsættes efter »§ 33, stk. 1,«: »§ 33 a, stk. 1,«, »§ 38, stk. 1 og 6, og stk. 7, 1. pkt.,« ændres til: »§ 38, stk. 1, 2 og 7, og stk. 8, 1. pkt.,«, og »§ 343 a, stk. 1, § 343 f, stk. 3, § 343 j« udgår.

88. I § 373, *stk. 3*, indsættes som *3. pkt.*:

»Med bøde straffes herudover den, som tilsidesætter et forbud eller undlader at efterleve en begrænsning eller restriktion meddelt i henhold til art. 40, 41 og 42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 649/2012 samt art. 16 og 17 i Europa-Parlamentets og rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).«

89. I *bilag 1* udgår »nr. 11) Forretninger for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter«.

Nr. 12-14 bliver herefter nr. 11-13.

90. I *bilag 1*, *nr. 12*, der bliver nr. 11, indsættes efter »opbevaring og forvaltning«: »for egen regning« og efter »samt«: »opbevaring og forvaltning af«.

91. I *bilag 3* udgår »nr. 3) Forretninger for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter.«.

Nr. 4 bliver herefter nr. 3.

92. Overskriften til *bilag 4* affattes således:

»Investeringsservices, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser«.

93. I *bilag 4*, *afsnit A*, *nr. 3*, ændres »Forretninger« til: »Handel«.

94. I *bilag 4*, *afsnit A*, indsættes som *nr. 9*:

»9) Drift af organiserede handelsfaciliteter.«

Nr. 9 bliver herefter nr. 10.

95. I *bilag 4, afsnit A, nr. 9*, der bliver nr. 10, ændres »de i nr. 1-8 nævnte aktiviteter« til: »de i nr. 1-9 nævnte aktiviteter, men ikke udstedelse og forvaltning af værdipapirkonti på øverste niveau (central forvaltningsydelse) som omhandlet i afsnit A, punkt 2, i bilaget til forordning (EU) nr. 909/2014«.

96. Overskriften til *bilag 5* affattes således:

»Finansielle instrumenter«.

97. I *bilag 5, nr. 1, litra a*, ændres »aktiebeviser« til: »depotbeviser vedrørende aktier«.

98. I *bilag 5, nr. 1, litra b*, ændres »beviser for« til: »depotbeviser vedrørende«.

99. I *bilag 5, nr. 3*, ændres:

»lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. eller lov om investeringsforeninger m.v. og andele i andre institutter for kollektiv investering« til: »regler, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde, eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)«

100. I *bilag 5, nr. 4*, indsættes efter »afkast«: », emissionskvoter«.

101. I *bilag 5, nr. 5*, ændres »fremtidige renteaftaler (FRA'er)« til: »terminkontrakter«, og »(af anden grund end misligholdelse eller anden årsag til ophør)« ændres til: »af anden grund end misligholdelse eller anden årsag til ophør«.

102. I *bilag 5, nr. 6*, indsættes efter »multilateral handelsfacilitet«: »(MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF), bortset fra engrosenergiprodukter, som handles på en organiseret handelsfacilitet (OHF), og som kun kan afvikles fysisk«.

103. I *bilag 5, nr. 7*, ændres »som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, idet der bl.a. tages hensyn til, om de cleares og afvikles via anerkendte clearinginstitutter eller er omfattet af regelmæssig fastsættelse af margin« til: »og som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter«.

104. *Bilag 5, nr. 10*, affattes således:

»10) optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA'er) og enhver anden derivataftale, som vedrører klimatiske variabler, fragtrater, inflationsrater eller andre officielle økonomiske statistikker samt enhver anden derivataftale, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant, hvis en af parterne ønsker det af anden grund end misligholdelse eller anden årsag til ophør, vedrørende aktiver, rettigheder, forpligtelser, indekser og mål, som ikke er omfattet af nr. 1-9 og 11, og som har

karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, idet der bl.a. tages hensyn til, om de handles på et reguleret marked, en organiseret handelsfacilitet (OHF) eller en multilateral handelsfacilitet (MHF).«

105. Bilag 5, nr. 11, ophæves, og i stedet indsættes:

»11) emissionskvoter bestående af enhver enhed anerkendt som overensstemmende med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet.«

§ 2

I lov nr. 599 af 12. juni 2013 om finansielle rådgivere, som ændret ved § 12 i lov nr. 268 af 25. marts 2014, § 13 i lov nr. 403 af 28. april 2014 og § 4 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere«.

2. I *fodnoten* til lovens *titel* indsættes efter »EU-Tidende 2014, nr. L 60, side 34«: », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markedet for finansielle instrumenter, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349«.

3. I § 1, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Loven finder endvidere anvendelse på virksomheder, der udøver aktiviteter omfattet af bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, i lov om finansiell virksomhed.«

4. I § 1, *stk. 2*, ændres »aktie- og anpartsselskaber, partnerselskaber (kommanditaktieselskaber), kommanditselskaber, interessentskaber og enkeltmandsvirksomheder« til: »virksomheder«

5. I § 1, *stk. 2*, § 6, *stk. 1* og 2, § 7, *stk. 1*, § 8, *stk. 1*, 1. *pkt.*, § 9, *stk. 1*, § 10, 1. *pkt.*, § 10 b, *stk. 1*, § 11, *stk. 6*, § 12, *stk. 2* og 3, § 14, *stk. 1* og 2, og § 18, *stk. 1*, 1. *pkt.*, indsættes efter »en finansiell rådgiver«: », en investeringsrådgiver«.

6. I § 1, *stk. 3*, indsættes efter nr. 2 som nye numre:

»3) Investeringsrådgivning, der alene vedrører medarbejderordninger.

4) Investeringsrådgivning, der ydes til en modervirksomhed, dattervirksomhed eller et af moderselskabets datterselskaber.

Nr. 3-4 bliver herefter nr. 5-6.

7. I § 1, *stk. 3*, indsættes efter nr. 4, der bliver nr. 6, som nye numre:

»7) Investeringsrådgivning, der ydes af kollektive investeringsordninger reguleret af lov om investeringsforeninger m.v. og lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., samt investeringsinstitutter eller pensionskasser samt depositarer og ledere af sådanne institutter.

8) Investeringsrådgivning, der ydes af det administrerende selskab i et forsikringsadministrations-selskab.«

Nr. 7-8 bliver herefter nr. 9-10.

8. § 1, stk. 3, nr. 5, der bliver nr. 9, ophæves.

Nr. 10 bliver herefter nr. 9.

9. I § 2 indsættes efter nr. 2 som nye numre:

»3) Investeringsrådgiver: En virksomhed, der udøver investeringsrådgivning.

4) Investeringsrådgivning: Personlige anbefalinger til en kunde enten på anmodning eller på investeringsrådgiverens eget initiativ af en eller flere transaktioner i tilknytning til finansielle instrumenter, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 5, i lov om finansiell virksomhed.«

Nr. 3-7 bliver herefter nr. 5-9.

10. Overskriften til *kapitel 2* affattes således:

»Kapitel 2

Tilladelse til at udføre virksomhed som finansiell rådgiver, investeringsrådgiver og boligkreditformidler«.

11. I § 3, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.: » En virksomhed, der udøver investeringsrådgivning skal have Finanstilsynets tilladelse som investeringsrådgiver.«

12. I § 3 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. En finansiell rådgiver og en investeringsrådgiver kan desuden modtage og formidle ordrer vedrørende et eller flere finansielle instrumenter til en værdipapirhandler.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

13. I § 3, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes efter »finansiell rådgiver«: »eller investeringsrådgiver«.

14. I § 4 a, stk. 1, § 7, stk. 2 og § 22 indsættes efter »finansielle rådgivere«: », investeringsrådgivere«.

15. I § 4 a, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »rådgivningsvirksomhed«: »i investeringsrådgivervirksomheden«.

16. § 5 affattes således:

»§ 5. En finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler er ud over i de tilfælde, der er omfattet af § 4, stk. 3, forpligtet til snarest muligt at underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

Stk. 2. Virksomheder omfattet af denne lov skal en gang om året indberette virksomhedens omsætning, antal kunder, antal ansatte med kundekontakt, samt antal indgåede aftaler til Finanstilsynet.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om indberetningen efter stk. 2.«

17. I § 7 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om pris- og risikooplysninger for boligkreditaftaler.«

18. I § 9, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »produkter«: », medmindre den fulde provision videregives til kunden«.

19. § 10 a ophæves.

20. Efter § 10 d indsættes:

»Kapitel 4 c

Tavshedspligt

§ 10 e. En finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler må ikke uberettiget videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de er kommet i besiddelse af under udøvelse af deres virksomhed.

Stk. 2. Stk. 1 gælder tilsvarende for ansatte i de nævnte virksomheder.«

21. I § 11, *stk. 3, 2. pkt.*, indsættes efter »stk. 2«: »og 3«.

22. I § 11, *stk. 3, 3. pkt.*, indsættes efter: »§ 27 stk. 1,«: »§ 27 a«.

23. I § 11, *stk. 4*, indsættes efter »den finansielle rådgiver«: », investeringsrådgiveren«.

24. I § 12, *stk. 2 og 3*, ændres »en finansiel rådgiver« til: »virksomhed omfattet af loven«.

25. I § 14, *stk. 1 og 2*, indsættes efter »en finansiel rådgiver«: », en investeringsrådgiver«.

26. I § 15 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Drives en virksomhed som enkeltmandsvirksomhed, bortfalder tilladelsen, når den ansvarlige for virksomheden dør.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

27. I § 19, stk. 2, og § 20 a, stk. 1, indsættes efter »finansiel rådgiver«: », investeringsrådgiver«.

28. I § 20 indsættes efter »finansielle rådgiveres«: », investeringsrådgiveres«.

29. I § 21, stk. 2, indsættes efter »den finansielle rådgiver«: », investeringsrådgiveren«, og i § 21, stk. 2, nr. 2, ændres »yde rådgivning om finansielle produkter til forbrugere« til: »udøve virksomhed omfattet af loven«.

30. I § 22 ændres »Finansielle rådgivere« til: »Virksomheder omfattet af loven, jf. § 3, stk. 1«.

31. I § 26, stk. 1, ændres »og § 4, stk. 3 og 4, jf. stk. 2, nr. 1 og 2,« til: », § 4, stk. 3 og 4, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, og § 10 e«.

§ 3

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 1065 af 22. august 2013, som ændret ved § 10 i lov nr. 268 af 25. marts 2014, § 11 i lov nr. 403 af 28. april 2014 og § 10 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 12, stk. 4, ændres »lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere« til: »lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere«.

§ 4

I lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 613 af 24. april 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 93, stk. 1, 2. pkt., og i stk. 3, 3. pkt., ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder«.

§ 5

I lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som ændret ved § 4 i lov nr. 268 af 25. marts 2014, § 4 i lov nr. 403 af 28. april 2014, § 13 i lov nr. 1285 af 9. december 2014, § 5 i lov nr. 1490 af 23. december 2014 og § 7 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 3 stk. 1, nr. 8, litra b, ændres »nr. 22« til: »nr. 26« og to steder ændres »direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter«.

2. I § 3, *stk. 1, nr. 19*, ændres »Et instrument som omfattet af bilag 5, nr. 1-10, i lov om finansiel virksomhed« til: »Et finansielt instrument som omfattet af bilag 5 i lov om finansiel virksomhed«.
3. I § 3, *stk. 1, nr. 25, 33 og 46*, ændres »artikel 4, stk. 1, nr. 14, i direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter« til: »artikel 4, stk. 1, nr. 21, i direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter«.
4. I § 3, *stk. 1, nr. 37*, ændres »bilag II til direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter« til: »bilag II til direktiv 2014/65/EF af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter«.
5. I § 8, *stk. 5*, ændres »§§ 43 og 72« til: »§ 43, § 71, stk. 4, og § 72«.
6. I § 8 indsættes efter *stk. 5* som nyt *stk. 6*:
»*Stk. 6.* Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til de effektive procedurer for godkendelse af nye produkter og tjenesteydelser, væsentlige ændringer i eksisterende produkter og tjenesteydelser samt distribution af disse, som forvaltere af alternative investeringsfonde, der har tilladelse til at udføre de i bilag 1, nr. 3, nævnte aktiviteter, skal have, jf. § 8, *stk. 5*, jf. § 71, *stk. 4*, i lov om finansiel virksomhed.«
7. I § 28, *stk. 1*, ændres »værdipapirer« til: »finansielle instrumenter«.
8. To steder i § 46, *stk. 1, nr. 2*, ændres »direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter« til: »2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter«.
9. I § 63, *1. pkt.*, ændres »kapitel 12 i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »kapitel 7 i lov om kapitalmarkeder«.
10. I § 155, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »§ 83, stk. 2 og 3, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 264, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.«
11. I § 171, *stk. 1, 2. pkt.*, og § 171, *stk. 3, 3. pkt.*, ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder.«
12. I § 171, *stk. 2*, ændres »197« til: »156«.

§ 6

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1051 af 25. august 2015, som ændret ved § 8, nr. 1-4 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1, nr. 16*, ændres »nr. 14,« til: »nr. 21,«, og »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (MiFID-direktivet)« ændres til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter«.

2. I § 2, *stk. 1, nr. 17*, ændres »nr. 14, i MiFID-direktivet« til: »nr. 21, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter«.

3. I § 32 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Generalforsamlingen kan med simpelt flertal beslutte, at årsrapporten udarbejdes og aflægges på engelsk. Generalforsamlingens beslutning herom skal optages i vedtægterne.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

4. I § 35 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. En vedtægtsændring, der følger af generalforsamlingens beslutning om aflæggelse af årsrapporter på engelsk, jf. § 32, stk. 6, træder uanset stk. 2 i kraft på beslutningstidspunktet.«

5. I § 41 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Generalforsamlingen kan med simpelt flertal beslutte, at årsrapporten udarbejdes og aflægges på engelsk. Generalforsamlingens beslutning herom skal optages i vedtægterne.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

6. I § 44 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. En vedtægtsændring, der følger af generalforsamlingens beslutning om aflæggelse af årsrapporter på engelsk, jf. § 41, stk. 6, træder uanset stk. 2 i kraft på beslutningstidspunktet.«

7. I § 87 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren kan uanset stk. 1, nr. 8, fastsætte regler om pligt til modregning.«

8. I § 161, *stk. 1, 4. pkt.*, ændres »§ 83, stk. 2-5, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 264, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.«

9. I § 170, stk. 1, indsættes efter »§ 27, stk. 1,«: »§ 27 a,«.

10. I § 175, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »§ 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 264, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.«

11. I § 176, *stk. 1, 2. pkt.*, og i § 176, *stk. 3, 3. pkt.*, ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder.«

§ 7

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 959 af 21. august 2015, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »værdipapirer« til: »finansielle instrumenter«.

§ 8

I lov om et skibsfinansieringsinstitut, jf. lovbekendtgørelse nr. 851 af 25. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 3 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »værdipapirer« til: »finansielle instrumenter«.

§ 9

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 14. august 2015 foretages følgende ændringer:

1. To steder i § 46 d, stk. 1, nr. 11, i § 46 d, stk. 1, nr. 12, § 46 e, stk. 2, § 51, nr. 1, og § 66 a, stk. 6, nr. 16 og 21, ændres »værdipapirer« til: »finansielle instrumenter«.
2. I § 66 a, stk. 1, 3. pkt., ændres »§ 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 264, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.«.
3. I § 66 c, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder.«.

§ 10

I lov nr. 697 af 25. juni 2010 om pantebrevsselskaber, som ændret bl.a. ved § 13 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, § 28 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, § 13 i lov nr. 268 af 25. marts 2014, § 12 i lov nr. 403 af 28. april 2014, § 12 i lov nr. 1490 af 23. december 2014 og § 5 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 12, stk. 2, indsættes efter »§ 27, stk. 1, «: »§ 27 a,«.

§ 11

I selskabsloven, jf. bekendtgørelse nr. 1089 af 14. september 2015 foretages følgende ændringer:

1. I § 5, nr. 22, ændres »§ 16, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 3, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder«.

2. I § 5, *nr. 27*, ændres »§ 16, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 3, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder«.
3. I § 5 indsættes efter nr. 31 som nyt nummer:
»32) Værdipapircentral:
Definitionen af værdipapircentral i § 2, nr. 9 i lov om kapitalmarkeder finder anvendelse.«
4. I § 60, *stk. 1*, udgår », jf. § 7, stk. 1, nr. 3, i lov om værdipapirhandel m.v.«.
5. I § 63 og § 166, *stk. 2*, ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder«, og »værdipapirhandler« til: »fondsmægler«.
6. I § 64, *stk. 1*, og § 114 indsættes efter »marked«: »eller en multilateral handelsfacilitet«.
7. I § 70, *stk. 2*, § 184, *stk. 2*, og § 339, *stk. 3*, ændres »kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »kapitel 12 i lov om kapitalmarkeder«.
8. I § 71, *stk. 1*, § 104, *stk. 2*, § 139 a, *stk. 1*, § 239, *stk. 5*, § 257, *stk. 5*, § 274, *stk. 4* og § 294, *stk. 4* ændres »i et EU/EØS-land« til: »i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.
9. I § 71, *stk. 1*, ændres »§ 31, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 59, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder«, og »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder«.
10. I § 76, *stk. 5*, § 338, § 339 *stk. 5* og 6, § 340, *stk. 3*, § 352, *stk. 2* og § 353 ændres »i et EU- eller EØS-land« til: »i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.
11. I § 146, *stk. 2*, ændres »værdipapirhandelsloven« til: »lov om kapitalmarkeder«.
12. I § 184, *stk. 2*, ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder.«
13. I overskriften til *kapitel 18* og i § 338, § 339, *stk. 6*, og § 340, *stk. 3*, indsættes efter »multilateral handelsfacilitet«: »omfattet af § 146 i lov om kapitalmarkeder«.
14. I § 339, *stk. 1*, ændres »kapitel 8 i lov om værdipapirhandel mv.« til: »kapitel 12 i lov om kapitalmarkeder«.
15. I § 340, *stk. 1*, ændres »kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »kapitel 12 i lov om kapitalmarkeder.«

§ 12

I lov nr. 712 af 25. juni 2014 om erhvervsdrivende fonde, som ændret ved § 3 i lov nr. 738 af 1. juni 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 41, stk. 1, ændres »i et EU/EØS-land« til: »i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

§ 13

I lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. bekendtgørelse 1295 af 15. november 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 616 af 12. juni 2013, § 4 i lov nr. 738 af 1. juni 2015 og § 2 i lov nr. 739 af 1. juni 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 18 a, stk. 1, ændres: »i et EU/EØS-land« til: »i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

§ 14

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1253 af 1. november 2013, som ændret bl.a. Ved § 1 i lov nr. 1367 af 10. december 2013 og senest ved § 1 i lov nr. 738 af 1. juni 2015, foretages ændringer:

1. § 159 a affattes således:

»§ 159 a. For virksomheder med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, påser Finanstilsynet overholdelsen af de i stk. 2 og 3 nævnte standarder og regler for finansiell information i årsrapporter og delårsrapporter. Ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af denne lov, træder Erhvervsstyrelsen i Finanstilsynets sted, jf. § 264, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen påser, at årsrapporter og delårsrapporter aflagt af virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked EU/EØS-land, overholder reglerne for finansiell information i de internationale regnskabsstandarder, jf. Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder og denne lovs § 137 samt regler i eller fastsat i henhold til denne lov.

Stk. 3. Kontrollen efter stk. 1 omfatter ligeledes årsrapporter og delårsrapporter udarbejdet af virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked her i et EU/EØS-land, når årsrapporten eller delårsrapporten ikke udelukkende anvendes til virksomhedens eget brug, jf. § 3, stk. 2.

Stk. 4. Kontrollen efter stk. 1-3 omfatter ikke overholdelse af indsendelsesfrister m.v. med henblik på offentliggørelse i Erhvervsstyrelsen.

Stk. 5. I forbindelse med kontrollen efter stk. 2 og 3 udøver Erhvervsstyrelsen, de beføjelser, der fremgår af denne lovs §§ 160 og 161 og § 162, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, jf. § 264, stk. 4, i lov om

kapitalmarkeder. Endvidere udøver Erhvervsstyrelsen de beføjelser, der er tillagt Finanstilsynet i § 264, stk. 4 i lov om kapitalmarkeder.

Stk. 6. Hvis en virksomhed med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, ikke overholder sine forpligtelser efter denne lov, kan Erhvervsstyrelsen give den pågældende virksomhed påbud om at ændre forholdet, herunder påbud om at offentliggøre ændrede eller supplerende oplysninger. Finanstilsynet kan suspendere eller slette de berørte værdipapirer fra optagelse til handel på et reguleret marked her i landet. Undlader virksomheden at opfylde et påbud efter 1. pkt., kan Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge medlemmerne af virksomhedens ledelse daglige eller ugentlige tvangsbøder.«

2. I § 163, stk. 4, ændres: »jf. § 88, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.« til »jf. § 285, stk. 3, jf. stk. 1, i lov om kapitalmarkeder«.

§ 15

I lov 468 af 17. juni 2008 om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven), som ændret ved § 6 i lov nr. 133 af 24. februar 2009, § 3 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 24 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 8 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, § 2 i lov nr. 1232 af 18. december 2012, § 1 i lov nr. 617 af 12. juni 2013, § 11 i lov nr. 634 af 12. juni 2013, § 20 i lov nr. 403 af 28. april 2014 og senest ved § 10 i lov nr. 1490 af 23. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 21, stk. 3, nr. 1, ændres »i et EU-land eller et EØS-land« til »i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

§ 16

I lov om Erhvervsankenævnet, jf. bekendtgørelse af lov nr. 1374 af 10. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, 2. pkt., ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder«.

§ 17

I lov om en indskyder- og investorgarantiordning, jf. lovbekendtgørelse nr. 917 af 8. juli 2015, som ændret ved § 3 i lov nr. 334 af 31. marts 2015, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »værdipapirer« til: »finansielle instrumenter«.

2. § 11, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ved finansielle instrumenter forstås i denne lov de i § 4 i lov om kapitalmarkeder nævnte instrumenter.«

§ 18

I søloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 75 af 17. januar 2014, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 249 af 21. marts 2012 og senest ved § 3 i lov nr. 740 af 1. juni 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 305 ændres »værdipapirer« til: »finansielle instrumenter«.

§ 19

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1308 af 9. december 2014, som ændret senest ved lov nr. 740 af 1. juni 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 526, *stk. 3*, ændres »jf. § 59, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »jf. § 184, nr. 11, i lov om kapitalmarkeder.«

2. I § 526, *stk. 4, 3. pkt.*, ændres »jf. § 59, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »jf. § 184, nr. 11, i lov om kapitalmarkeder.«

3. I § 538 *a, stk. 1, 2. pkt.*, ændres »Værdipapirer, jf. § 2 i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »Finansielle instrumenter, jf. § 4 i lov om kapitalmarkeder«, og »en værdipapirhandler, jf. § 4 i lov om værdipapirhandel m.v.« ændres til: »et fondsmæglerselskab, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra c, i lov om finansiell virksomhed.«

4. I § 557, *1. pkt.*, ændres »værdipapirer, jf. § 2 i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »finansielle instrumenter, jf. § 4 i lov om kapitalmarkeder«, i *2. pkt.* ændres »værdipapirer« til: »finansielle instrumenter«, og »en værdipapirhandler, jf. § 4 i lov om værdipapirhandel m.v.« ændres til: »et fondsmæglerselskab, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra c, i lov om finansiell virksomhed.«

§ 20

I lov nr. 403 af 28. april 2014 om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., straffeloven, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., retsplejeloven og forskellige andre love, foretages følgende ændringer:

1. § 1, *nr. 46*, ophæves.

§ 21

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2017.

Stk. 2. Investeringsrådgivere, der, jf. § 343 f i lov om finansiell virksomhed, er notificeret til at udøve virksomhed i form af grænseoverskridende tjenesteydelser i et land inden for den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan fortsat yde

investeringsrådgivning til kunder i disse lande, hvis kundeforholdet er etableret inden den 1. januar 2017.

§ 22

Stk. 1. Bekendtgørelse nr. 1228 af 31. oktober 2010 om investeringsrådgiveres ansvarsforsikring forbliver i kraft, indtil den ophæves eller erstattes af regler fastsat i medfør af lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

§ 23

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1, 2 og 4-6, 10, 14, 17 og 18, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 3 og 7-9, 11-13 og 15 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Investeringservices og aktiviteter, der kræver tilladelse
 - 2.2. Ophævelse af penge- og realkreditinstitutters særskilte værdipapirhandlertilladelse
 - 2.3. Regulering af tilknyttede agenter
 - 2.4. Overflytning af regler om investeringsrådgivere i lov om finansiell virksomhed til lov om finansielle rådgivere
 - 2.5. Filialer og grænseoverskridende aktiviteter for selskaber i et andet EU/EØS-land
 - 2.6. Filialer og grænseoverskridende aktiviteter for tredjelandsselskaber
 - 2.7. Krav om nomineringsudvalg
 - 2.8. Organisation og indretning af virksomheden
 - 2.9. Krav om interne retningslinjer for produktgodkendelse
 - 2.10. Betaling af afgifter til Finanstilsynet
 - 2.11. Liste over investeringservices, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser
 - 2.12. Liste over finansielle instrumenter
 - 2.13. Justering af reglerne om tilladelse som CO₂-kvoterbyder
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Ligestillingsmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Høring
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Som opfølgning på den finansielle krise blev der på G20-topmødet i London i 2009 truffet beslutning om at styrke det finansielle system. Et vigtigt element i styrkelsen er udvidelse af den finansielle regulering og opbygning af et mere finmasket net for tilsynet med kapitalmarkederne.

I EU er beslutningen udmøntet i et nyt og revideret regelsæt sammensat af et rammedirektiv, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II), og to rammeforordninger, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFIR) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) (herefter markedsmissbrugsforordningen), der suppleres af 128 delegerede retsakter, tekniske standarder og anbefalinger og retningslinjer. De tre EU-retsakter

erstatte tidligere EU-retsakter. Markedsmisbrugsforordningen erstatter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) (herefter markedsmisbrugsdirektivet), mens MiFID II og MiFIR erstatter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID).

Der er tale om det mest betydningsfulde reguleringsinitiativ inden for kapitalmarkedsområdet siden gennemførelsen af Børsreform II, der dannede grundlag for udarbejdelsen af lov om værdipapirhandel m.v. i 1995. Markedsmisbrugsforordningen træder i kraft den 3. juli 2016, mens MiFID II og MiFIR træder i kraft den 3. januar 2017.

Med nærværende lovforslag gennemføres de dele af MiFID II, der som følge af den gældende gennemførelse af MiFID er reguleret i lov om finansiell virksomhed m.v. Parallelt med nærværende lovforslag fremsættes [lov om kapitalmarkeder], der gennemfører de dele af MiFID II og MiFIR, der for nuværende er reguleret i lov om værdipapirhandel m.v. Endvidere fremsættes [lov om gennemførelse af markedsmisbrugsforordningen], der gennemfører markedsmisbrugsforordningen i dansk ret.

Gennemførelsen af EU-retsakterne er således delt over tre lovforslag. Det skyldes, at markedsmisbrugsforordningen træder i kraft inden ændringerne, der følger af MiFID II og MiFIR. For at skabe den mest brugervenlige regulering er gennemførelsen af markedsmisbrugsforordningen udarbejdet som et selvstændigt forslag til lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v.

Gennemførelsen af MiFID giver bl.a. anledning til at ophæve det særskilte krav om værdipapirhandlertilladelse for penge- og realkreditinstitutter. Det betyder, at penge- og realkreditinstitutter fremover kan yde investeringsservice og udøve investeringsaktiviteter, som følge af den almindelige penge- og realkreditinstituttilladelse. Som følge af MiFID II indføres mulighed for, at fondsmæglere og visse andre finansielle virksomheder, der leverer investeringsservice kan tilknytte agenter, der kan udføre markedsføring, investeringsrådgivning og formidling af ordrer på vegne af virksomhederne. Dermed får disse virksomheder en ny distributionskanal for visse af deres ydelser.

Lovforslaget medfører herudover bl.a., at reguleringen af investeringsrådgivere flyttes fra lov om finansiell virksomhed til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere. Dermed samles og ensortes reguleringen af alle typer finansielle rådgivere, der betjener forbrugere, i én lov. Overflytningen indebærer ikke realitetsændringer i reguleringen af investeringsrådgivere, bortset fra at der indføres visse oplysningsforpligtelser vedrørende rådgivernes uafhængighed, som følger af MiFID II. Samtidig vil investeringsrådgivere og finansielle rådgivere fremadrettet få mulighed for ikke blot at rådgive om investeringer, men også at modtage og videreformidle ordrer.

Herudover udvides listen over finansielle instrumenter i lov om finansiell virksomhed med bl.a. emissionskvoter, ligesom listen over investeringsservices og investeringsaktiviteter som noget nyt medtager drift af organiserede handelsfaciliteter (OHF) som en tilladelseskrævende aktivitet.

Foruden de ændringer, der udspringer af MiFID II og MiFIR, indeholder samlelovforslaget en række andre mindre ændringer af gældende regulering på det finansielle område.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Investeringservices og investeringsaktiviteter der kræver tilladelse

2.1.1. Gældende ret

De gældende regler i lov om finansiell virksomhed vedrørende virksomhedsområdet samt eneretten for værdipapirhandlere er såvel udtryk for en gennemførelse af MiFID, som en særlig dansk regulering, der tillægger værdipapirhandlere samt udenlandske kreditinstitutter og nærmere angivne investeringsselskaber eneret til at formidle og udføre valutaspotforretninger i investeringsøjemed med henblik på, at investorerne opnår fortjeneste ved kursændring på valuta. Instrumentet valutaspotforretninger er omfattet af bilag 5, nr. 11, til den gældende lov om finansiell virksomhed, men fremgår ikke af listen over finansielle instrumenter i MiFID eller MiFID II.

Endvidere regulerer lov om finansiell virksomhed krav til aktiekapitalen for selskaber, der ønsker at få tilladelse som fondsmæglerselskab. Kravene til startkapitalen for fondsmæglerselskaber reguleres i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRD IV). Der er imidlertid i forbindelse med gennemførelsen af krav til startkapitalen i dansk ret indført skærpede krav, så fondsmæglerselskaberne er underlagt to forskellige krav til aktiekapitalen på henholdsvis 1 mio. euro og 0,3 mio. euro afhængig af, hvilke aktiviteter selskabet ønsker tilladelse til.

2.1.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Gennemførelsen af MiFID II giver anledning til enkelte tilføjelser og præciseringer i § 9 i lov om finansiell virksomhed, herunder særligt som følge af udvidelsen af den gældende liste over investeringservices og investeringsaktiviteter i bilag I, afsnit A og B, til MiFID II, der foreslås gennemført i bilag 4 til lov om finansiell virksomhed. Endvidere indebærer lovforslaget konsekvensændringer vedrørende eneretten til formidling og udførelse af valutaspotforretninger, ligesom ophævelsen af kravet om, at penge- og realkreditinstitutter skal have en særskilt værdipapirhandlertilladelse, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.2, også giver anledning til ændringer i bestemmelsen.

2.1.3. Lovforslagets indhold

Med forslaget indføres krav om, at selskaber, der søger om tilladelse til at drive en organiseret handelsfacilitet, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 1 mio. euro. Der er tale om en ny aktivitet, der ikke tidligere har været omfattet af bilag 4 til lov om finansiell virksomhed. Endvidere foreslås det at ophæve eneretten for værdipapirhandlere samt udenlandske kreditinstitutter og nærmere angivne investeringsselskaber til at formidle og udføre valutaspotforretninger i investeringsøjemed med henblik på, at investorerne opnår fortjeneste ved kursændring på valuta, hvormed disse aktiviteter ikke længere vil kræve en tilladelse som dansk værdipapirhandler, udenlandsk kreditinstitut eller investeringsselskab. Dette som konsekvens af lovforslagets foreslåede

ophævelse af bilag 5, nr. 11, til lov om finansiel virksomhed. Som konsekvens af ophævelsen af kravet om særskilt værdipapirhandlertilladelse for penge- og realkreditinstitutter foreslås det, at penge- og realkreditinstitutterne bliver omfattet af værdipapirhandlerbegrebet, når de udøver aktiviteter omfattet af bilag 4, afsnit A, i lov om finansiel virksomhed og dermed i denne sammenhæng skal opfylde relevante krav for værdipapirhandlere, selvom særskilt værdipapirhandlertilladelse ikke længere er påkrævet for disse institutter.

Herudover foreslås det at tilrette termene i bestemmelsen, så de er i overensstemmelse med den danske sprogudgave af MiFID II.

2.2. Ophævelse af krav om særskilt værdipapirhandlertilladelse for penge- og realkreditinstitutter

2.2.1. Gældende ret

I forbindelse med sammenskrivningen af bl.a. lov om banker og sparekasser, lov om fondsmæglerselskaber og lov om realkredit til lov om finansiel virksomhed i 2003 blev der indført en form for koncessionssystem for finansielle virksomheder. Systemet indebærer, at blandt andet penge- og realkreditinstitutter i dag skal have tilladelse som værdipapirhandler, når de yder investeringsservice eller udøver investeringsaktiviteter. På tidspunktet for indførelse af koncessionssystemet kunne penge- og realkreditinstitutter yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter uden en tilladelse efter den daværende lov om fondsmæglerselskaber.

I forbindelse med indførelsen af koncessionssystemet blev det samtidig besluttet, at penge- og realkreditinstitutter uden særskilt tilladelse fortsat kunne udføre visse aktiviteter, der ellers ville udløse krav om en tilladelse som værdipapirhandler, da disse aktiviteter blev anset for at udgøre en integreret del af henholdsvis pengeinstitut- eller realkreditinstitutvirksomheden.

I dag gælder kravet om værdipapirhandlertilladelse for penge- og realkreditinstitutter derfor kun udvalgte aktiviteter omfattet af bilag 4 til lov om finansiel virksomhed.

2.2.2. Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

Forslaget har til formål at gennemføre MiFID II og skal sikre, at reglerne i MiFID II gennemføres direktivnært og konsekvent. Det følger således af præamblen til MiFID II, at penge- og realkreditinstitutter, som har tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, ikke bør have behov for anden tilladelse for at yde investeringsservice og udøve investeringsaktiviteter. Når et penge- og realkreditinstitut beslutter at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter, bør den kompetente myndighed, før den giver en tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, kontrollere, at instituttet opfylder de relevante bestemmelser i MiFID II.

2.2.3. Forslagets indhold

Det foreslås at ophæve det særskilte krav om værdipapirhandlertilladelse for penge- og realkreditinstitutter. Det betyder, at penge- og realkreditinstitutter fremover kan yde investeringsservice og udøve investeringsaktiviteter, som følge af den almindelige penge- og realkreditinstitutstilladelse. Som følge heraf foreslås reglerne for penge- og realkreditinstitutters tilladelse ændret, således at der ikke

længere gælder et krav om særskilt værdipapirhandlertilladelse. Penge- og realkreditinstitutter vil fremover kunne udøve de aktiviteter, som fremgår af bilag 4 i lov om finansiel virksomhed i kraft af den almindelige penge- og realkreditinstituttilladelse, såfremt det er foreneligt med institutternes virksomhedsområde. Som en del af forslaget vil de investeringsaktiviteter, der hidtil er blevet anset for at være en integreret del af henholdsvis pengeinstitut- eller realkreditinstitutvirksomheden fremover blive anset for at være investeringsaktiviteter, da det følger af MiFID II, at penge- og realkreditinstitutter skal kunne udøve investeringsaktiviteter men at det samtidig skal være klart, hvornår de gør dette, og at dette indebærer, at de skal opfylde kravene i MiFID II.

Værdipapirhandlerbegrebet opretholdes som fællesbetegnelse for de virksomheder, som udøver aktiviteter omfattet af bilag 4. Det betyder, at penge- og realkreditinstitutter er værdipapirhandlere, når de udøver aktiviteter omfattet af bilag 4.

2.3 Regulering af tilknyttede agenter

2.3.1. Gældende ret

Et investeringsselskab er efter den gældende definition i lov om finansiel virksomhed en juridisk eller fysisk person, hvis virksomhed består i, at yde investeringsservice. MiFID overlod det til medlemslandene at bestemme, om de ønskede at tillade de pågældende virksomheder at anvende tilknyttede agenter. Da direktivet blev gennemført i 2006, valgte Danmark ikke at udnytte denne mulighed, bl.a. fordi der ikke var tradition for, at virksomheder, der udøver investeringsservice i Danmark benyttede sådanne agenter.

2.3.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Efter MiFID II skal medlemslandene tillade, at et investeringsselskab kan tilknytte agenter. Agenten kan markedsføre ydelser for selskabet, indgå aftaler om at yde investeringsservice og udføre visse aktiviteter på vegne af selskabet og under dets fulde ansvar. Sådanne tilknyttede agenter skal registreres i et offentligt register og skal overholde visse forpligtelser. Blandt disse forpligtelser kan nævnes, at agentvirksomhedens ledelse skal opfylde visse krav til egnethed og hæderlighed, og at personer i agentvirksomheden, der udfører aktiviteter omfattet af MiFID II, har passende kompetencer og ikke er straffet. Endelig er den tilknyttede agent underlagt visse oplysningsforpligtelser i forhold til de kunder, som vedkommende betjener. Det er uvist i hvilket omfang danske virksomheder vil benytte denne nye distributionskanal, men brugen af tilknyttede agenter i udlandet er eksempelvis meget udbredt indenfor forsikringsområdet.

MiFID II åbner endvidere mulighed for, at et medlemsland kan tillade agenter at opbevare kundens midler og/eller værdipapirer på vegne af og under fuldt ansvar for det selskab, agenten er knyttet til.

2.3.3 Lovforslagets indhold

Lovforslaget indfører regler om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber kan tilknytte agenter og at disse tilknyttede agenter skal registreres og overholde de krav til at opnå en registrering, som fremgår af MiFID II.

Selvom MiFID II giver medlemslandene mulighed for at tillade tilknyttede agenter at opbevare kundemidler og/eller værdipapirer for kunden, indeholder dette lovforslag ikke en sådan mulighed. Der skønnes ikke at være et reelt behov herfor, idet der indtil nu ikke har været mulighed for eller ønsker om at benytte tilknyttede agenter, og der derfor ikke en forventning om, at kunderne vil benytte en agent til at håndtere deres midler eller værdipapirer. Hertil kommer, at hvis agenter fik en sådan mulighed, ville det øge risiciene for de virksomheder, der tilknytter agenter, og kræve ressourcer til kontrolforanstaltninger i disse virksomheder. Ligeledes ville det medføre et øget behov for tilsynsaktiviteter i forhold til både virksomheden og dennes tilknyttede agenter.

2.4 Ophævelse af regler om investeringsrådgivere i lov om finansiel virksomhed og indsættelse i lov om finansielle rådgivere

2.4.1. Gældende ret

Kapitel 20 a i lov om finansiel virksomhed fastsætter regler for investeringsrådgivere og er en gennemførelse af reglerne i MiFID for virksomheder, der yder investeringsrådgivning.

Investeringsrådgivere er investeringsselskaber, der alene har tilladelse til at udøve investeringsrådgivning i form af personlige anbefalinger til en kunde om transaktioner i tilknytning til et eller flere finansielle instrumenter.

De gældende regler i lov om finansiel virksomhed giver mulighed for, at man kan drive virksomhed som investeringsrådgiver i alle virksomhedsformer, herunder som enkeltmandsvirksomhed. Der stilles ikke et kapitalkrav til virksomheden, men krav om, at denne har tegnet en ansvarsforsikring.

Betingelserne for at opnå en tilladelse som investeringsrådgiver er herudover, at virksomhedens ledelse opfylder krav om egnethed og hæderlighed, at virksomheden opfylder visse organisatoriske krav og efterlever reglerne om investorbeskyttelse i bekendtgørelse nr. 1583 af 18. december 2013 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel.

Lov om finansielle rådgivere regulerer i dag rådgivere, der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere. De finansielle rådgivere har således mulighed for at yde investeringsrådgivning på lige fod med investeringsrådgivere men kun til forbrugere, hvorimod investeringsrådgivere må yde rådgivning til både forbrugere og erhvervsdrivende.

Hverken investeringsrådgivere eller finansielle rådgivere må i dag modtage eller videreformidle ordrer vedrørende finansielle instrumenter til en værdipapirhandler.

2.4.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

I henhold til MiFID II indfører krav om, at alle investeringsselskaber skal drives i aktieselskabsform og opfylde visse kapitalkrav. Den nuværende mulighed for at udøve investeringsrådgivning i andre virksomhedsformer, herunder i regi af en enkeltmandsvirksomhed, bortfalder dermed som udgangspunkt. Det samme gør muligheden for at erstatte et kapitalkrav med krav om en ansvarsforsikring.

Imidlertid giver MiFID II medlemslandene mulighed for ikke at anvende direktivet på fysiske eller juridiske personer, som kun yder investeringsrådgivning og/eller formidler ordrer vedrørende omsættelige værdipapirer og UCITS til virksomheder, der efter direktivet har tilladelse til at handle værdipapirer. Dog forudsætter det, at virksomheder, der alene udbyder disse ydelser, skal have en national tilladelse og være underlagt visse af direktivets krav, herunder krav til ledelse, organisation, medarbejderes kompetence og investorbeskyttelse. Desuden skal virksomheden enten opfylde et kapitalkrav eller have en ansvarsforsikring.

2.4.3. Lovforslagets indhold

Siden gennemførelsen af MiFID er der indført national dansk regulering af finansielle rådgivere i lov om finansielle rådgivere, som særligt er rettet mod virksomheder, der alene yder rådgivning om finansielle spørgsmål.

Det foreslås, at reglerne om investeringsrådgivere i lov om finansiell virksomhed flyttes til lov om finansielle rådgivere, så reguleringen af virksomheder, der er fokuseret på at yde rådgivning om finansielle produkter, bortset fra forsikringer til erhvervsdrivende, bliver samlet i én lov og underlagt ensartede regler.

Flytningen af reguleringen af investeringsrådgivere vil i vidt omfang kun have formel betydning, idet de lovgivningsmæssige rammer i de to nuværende love på de fleste punkter er identiske.

Flytningen vil betyde, at investeringsrådgivere bliver underlagt de generelle regler i lov om finansielle rådgivere om aflønning, interessekonflikter, indberetninger samt forbud mod at modtage provision, hvis man anvender betegnelsen uafhængig og de oplysningsforpligtelser, der er knyttet her til.

Disse regler svarer til, hvad investeringsrådgivere allerede i dag er underlagt efter lov om finansiell virksomhed samt de krav, der stilles efter MiFID II.

Virksomhederne vil fortsat kunne drives som enkeltmandsvirksomheder eller i andre virksomhedsformer end aktieselskaber, ligesom de fortsat ikke vil være underlagt kapitalkrav, men krav om at have en ansvarsforsikring.

Som noget nyt vil både investeringsrådgivere og finansielle rådgivere få mulighed for også at modtage og formidle ordrer om transaktioner i finansielle instrumenter til en værdipapirhandler, idet MiFID II giver mulighed herfor. I dag har en investeringsrådgiver eller en finansiell rådgiver kun mulighed for at give en kunde et investeringsråd, men hvis kunden ønsker at følge det modtagne råd, vil vedkommende selv skulle afgive de deraf følgende ordrer til en værdipapirhandler. Ændringen vil indebære at rådgivningsvirksomheden på vegne af kunden kan kommunikere en ordre, som er aftalt med kunden, til dennes værdipapirhandler. Rådgivningsvirksomheden må fortsat ikke modtage en ordre og selv gennemføre transaktionen, ligesom virksomheden heller ikke må modtage

kundemidler med henblik på at gennemføre en transaktion eller på vegne af kunden modtage et provenu fra salget af et eller flere finansielle instrumenter.

Med den foreslåede ændring vil investeringsrådgivere og finansielle rådgivere få mulighed for at give deres kunder en mere sammenhængende ydelse, idet de kan give kunden et investeringsråd, opnå kundens tilslutning til den foreslåede transaktion og herefter kontakte kundens værdipapirhandler og på kundens vegne anmode om, at transaktionen bliver udført. Det vil samtidig gøre det lettere for investeringsrådgivere og finansielle rådgivere at følge op på, om kunden følger deres investeringsråd.

Da danske investeringsrådgivere fremadrettet vil få en national tilladelse, vil de ikke længere have mulighed for at drive grænseoverskridende virksomhed efter reglerne om tjenesteydelsers fri bevægelighed i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, efter lovens ikrafttræden. Investeringsrådgivere vil derfor heller ikke længere kunne notificeres til at tilbyde investeringsrådgivning til kunder udenfor landets grænser.

Investeringsrådgivere, der i dag er notificeret til at drive grænseoverskridende virksomhed uden for Danmark vil dog have mulighed for fortsat at betjene eksisterende kunder i udlandet i henhold til de bestående aftaler med kunderne. De må derimod ikke fremadrettet udbyde tjenester i andre EU/EØS-lande m.v. og dermed ikke etablere nye kundeforhold uden for landets grænser eller tilbyde nye ydelser til eksisterende kunder.

Der er i dag ca. 10 danske investeringsrådgivere, som er notificeret til at udøve grænseoverskridende virksomhed i andre EU/EØS-lande m.v. Der er i nærværende lovforslag indsat en overgangsordning som sikrer, at investeringsrådgivere, der i dag er notificeret til at drive grænseoverskridende virksomhed, kan yde investeringsrådgivning i eksisterende kundeforhold i de pågældende lande.

Endvidere foreslås der visse ændringer i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, som har til formål at tilpasse loven til de krav, der gælder for finansielle virksomheder generelt. Det gælder blandt andet ændringer i bestemmelsen om ledelsespersonernes egnethed og hæderlighed, og indførelse af en bestemmelse om tavshedspligt om fortrolige oplysninger for rådgivervirksomheder og deres ansatte.

Endelig foreslås det, at man erstatter den finansielle rådgiver, investeringsrådgivere og boligkreditformidlers nuværende forpligtelse til at indsende en årlig erklæring om overholdelse af loven, med krav om indberetning af visse nøgletal om de pågældende virksomheder.

2.5 Filialer og grænseoverskridende aktiviteter for selskaber i et EU/EØS-land m.v.

2.5.1. Gældende ret

Kapitel 5 i lov om finansiel virksomhed indeholder bl.a. bestemmelser om, hvorledes danske og udenlandske virksomheder kan etablere en filial eller udføre grænseoverskridende tjenesteydelser i et EU/EØS-land m.v.

I henhold til gældende ret kan udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et andet EU/EØS-land m.v., anvende tilknyttede agenter i forbindelse med deres aktiviteter her i landet. Som det fremgår af afsnit 2.3 i de almindelige bemærkninger har de tilsvarende danske værdipapirhandlere ikke samme mulighed for at udpege tilknyttede agenter, hvorfor de heller ikke i forbindelse med deres aktiviteter i andre EU/EØS-lande m.v. kan anvende tilknyttede agenter.

2.5.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

I henhold til MiFID II skal medlemslandene under nærmere angivne betingelser tillade, at et investeringsselskab udpeger tilknyttede agenter, og det er således ikke længere op til de enkelte medlemslande at beslutte, om de ønsker at gennemføre direktivets bestemmelser herom. Samme mulighed for at udpege tilknyttede agenter foreligger for kreditinstitutter for så vidt disse udøver aktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed. Muligheden for at visse danske værdipapirhandlere som noget nyt kan udpege tilknyttede agenter indebærer, at bestemmelserne fra MiFID II, vedrørende virksomheders anvendelse af tilknyttede agenter i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter og etablering i andre EU/EØS-lande m.v., skal gennemføres for de danske aktører, der ønsker at anvende tilknyttede agenter i forbindelse med aktiviteter i andre EU/EØS-lande. Endvidere indeholder MiFID II visse ændringer og præciseringer i relation til anvendelsen af tilknyttede agenter, der ligeledes foreslås gennemført i relation til udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 i et andet EU/EØS-land m.v., og som ønsker at udføre sådan aktivitet her i landet.

2.5.3. Lovforslagets indhold

Lovforslaget giver mulighed for, at danske fondsmæglerselskaber, pengeinstitutter og realkreditinstitutter der udøver aktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed, kan anvende tilknyttede agenter i forbindelse med deres aktiviteter i andre EU/EØS-lande m.v. Dette kan ske enten i forbindelse med oprettelsen af en filial i et andet EU/EØS-land m.v. eller ved anvendelse af en tilknyttet agent, der er etableret i et andet EU/EØS-land m.v., hvor der ikke er oprettet en filial samt ved anvendelse af en tilknyttet agent i forbindelse med grænseoverskridende virksomhed fra Danmark i et andet EU/EØS-land m.v. Lovforslaget indeholder krav om de oplysninger, som virksomhederne skal indsende til Finanstilsynet, hvis de ønsker at anvende en tilknyttet agent, enten i forbindelse med oprettelsen af en filial i et andet EU/EØS-land m.v. eller ved anvendelse af en tilknyttet agent i et andet EU/EØS-land m.v.

Ligeledes fastlægges det, hvilke oplysninger Finanstilsynet skal indhente fra hjemlandets tilsynsmyndigheder, når udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4, i et andet EU/EØS-land m.v., ønsker at udøve aktiviteter her i landet gennem en tilknyttet agent.

2.6. Filialer og grænseoverskridende aktiviteter for tredjelandsselskaber

2.6.1. Gældende ret

Kapitel 5 i lov om finansiel virksomhed indeholder bl.a. særlige regler for udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, og som ønsker at udøve tjenesteydelser med værdipapirhandel her i landet.

Efter gældende ret skal et udenlandsk kreditinstitut og investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, have tilladelse af Finanstilsynet til at udøve tjenesteydelser med værdipapirhandel her i landet. Endvidere er Finanstilsynet tillagt kompetence til at fastsætte nærmere regler om tilladelsesproceduren, herunder hvilken dokumentation, der skal sendes til Finanstilsynet i forbindelse med ansøgningen. Finanstilsynet har på baggrund heraf fastsat nærmere regler om tilladelsesproceduren for de pågældende udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der ønsker at etablere en filial eller udøve grænseoverskridende virksomhed til Danmark. Reglerne findes i bekendtgørelse nr. 842 af 6. september 2005 om filialer af investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område og i bekendtgørelse nr. 979 af 4. december 2003 om tilladelsesproceduren for udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og som ønsker at udføre tjenesteydelser med værdipapirhandel i Danmark.

2.6.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

MiFID II og MiFIR indeholder nye bestemmelser, der delvist harmoniserer adgangen for tredjelandsselskabers ydelse af investeringsservice og investeringsaktiviteter i Danmark med øvrige EU/EØS-lande m.v. Dette område er i dag nationalt reguleret i de forskellige medlemslande. Tredjelandsselskaber, der er meddelt tilladelse efter disse nationale regler i dag, er således ikke omfattet af den frie udveklings af tjenesteydelser eller etableringsretten i andre EU/EØS-lande m.v. Af hensyn til harmonisering og under hensyntagen til et princip om, at tredjelandsselskaber ikke bør behandles mere lempeligt end virksomheder fra EU/EØS-lande m.v., indeholder MiFID II således nye regler om tredjelandsselskabers levering af investeringsservice og udførelse af investeringsaktiviteter gennem oprettelse af en filial. Det er i forbindelse hermed valgfrit for de enkelte EU/EØS-lande m.v., om de ønsker at stille krav om etablering af en filial ved levering af investeringsservice eller investeringsaktiviteter til detailkunder, eller kunder der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder.

Bestemmelserne i MiFID II suppleres af bestemmelser i MiFIR, der er direkte gældende og regulerer tredjelandsselskabers ydelse af investeringsservice og investeringsaktiviteter efter en ækvivalensafgørelse, vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 47, stk. 1, i MiFIR, med eller uden filialetablering. En sådan ækvivalensafgørelse indebærer fastsættelse af, om de retlige og tilsynsmæssige rammer i et tredjeland er ækvivalent med, dvs. svarer til, Unionens retlige og tilsynsmæssige rammer. Endvidere er der nærmere afgrænsede muligheder for nationale ordninger på området

for så vidt angår investeringsservices eller investeringsaktiviteter til godkendte modparter eller professionelle kunder.

2.6.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget ændres Finanstilsynets kompetence til at meddele tilladelse og fastsætte nærmere regler om tilladelsesproceduren, for tredjelandsvirksomheder, der ønsker at yde grænseoverskridende investeringsservice eller udføre grænseoverskridende investeringsaktiviteter her i landet, til alene at omfatte udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en ækvivalensafgørelse eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig. Såfremt Kommissionen har truffet en ækvivalensafgørelse er kompetencen til at træffe beslutning om registrering, hvorefter et tredjelandsselskab kan yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser til godkendte modparter og professionelle kunder, efter MiFIR tillagt ESMA og reguleret direkte i MiFIR.

Ligeledes afgrænses muligheden for nationale ordninger til værdipapirhandel i relation til godkendte modparter eller professionelle kunder, og der indføres nyt krav om, at de pågældende virksomheder skal etablere en filial her i landet, såfremt de ønsker at tilbyde investeringsservice eller investeringsaktiviteter til detailkunder eller kunder der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder.

Herudover foreslås indførelse af en ny bestemmelse i lov om finansiel virksomhed vedrørende muligheden for udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, for at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet gennem en filial. Bestemmelsen gennemfører regler i MiFID II, herunder nærmere regler om, hvilke oplysninger de pågældende udenlandske virksomheder skal give Finanstilsynet, når de ønsker at etablere en filial, samt de nærmere krav, der skal være opfyldt, før Finanstilsynet giver tilladelse. Endvidere fastlægger bestemmelsen Finanstilsynets mulighed for inddragelse af tilladelsen til den pågældende virksomhed til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter her i landet gennem en filial.

2.7. Krav om nomineringsudvalg

2.7.1. Gældende ret

De gældende regler i kapitel 8 i lov om finansiel virksomhed fastsætter en række krav til ledelse og indretning af finansielle virksomheder, herunder § 80 a vedrørende nedsættelse af nomineringsudvalg. Det følger af § 80 a, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, som har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et nomineringsudvalg. Bestemmelsen indeholder derudover en beskrivelse af nomineringsudvalgets forpligtelser.

2.7.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Det følger af MiFID II, at fondsmæglerselskaber, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet, skal nedsætte et nomineringsudvalg. Gennemførelsen af MiFID II medfører en udvidelse af anvendelsesområdet for § 80 a i lov om finansiel virksomhed, så alle typer af fondsmæglerselskaber fremover er omfattet af bestemmelsen, hvis fondsmæglerselskabet opfylder de størrelsesmæssige kriterier i bestemmelsen.

2.7.3. Forslagets indhold

Forslaget indeholder en ændring af anvendelsesområdet for § 80 a vedrørende nedsættelse af nomineringsudvalg, således at denne fremover omfatter alle fondsmæglerselskaber, som har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller som i 2 på de seneste regnskabsår på balancetidspunktet har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, og ikke som hidtil alene fondsmæglerselskaber I.

2.8. Organisation og indretning af virksomheden

2.8.1. Gældende ret

De gældende regler i § 72 i lov om finansiel virksomhed fastsætter overordnede organisatoriske krav for finansielle virksomheder, der har tilladelse til at drive virksomhed som værdipapirhandler, herunder krav om passende regler og procedurer for transaktioner gennemført af de ansatte og ledelsen i virksomheden samt organisatoriske krav til virksomhederne med henblik på at imødegå interessekonflikter. Bestemmelsen gennemfører gældende EU-regulering på området i MiFID.

2.8.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Gennemførelsen af MiFID II giver anledning til visse ændringer af § 72 i lov om finansiel virksomhed, herunder som følge af at der, som noget nyt, gives fondsmæglerselskaber og kreditinstitutter, der udøver aktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed, adgang til at udpege tilknyttede agenter. Herudover giver ændringen af bestemmelsen vedrørende interessekonflikter i MiFID II, samt et ønske om en mere direktivnær gennemførelse, anledning til ændringer, hvorfor § 72, stk. 2, nr. 2, vedrørende interessekonflikter bør nyaffattes. Ophævelsen af kravet om, at penge- og realkreditinstitutter skal have en særskilt værdipapirhandlertilladelse, giver også anledning til ændringer i bestemmelsen.

2.8.3. Lovforslagets indhold

Med forslaget vil de gældende krav om passende regler og procedurer for transaktioner gennemført af de ansatte og ledelsen i virksomheden tillige finde anvendelse i relation til de af virksomheden udpegede tilknyttede agenter. Samtidig foreslås det at ændre bestemmelsen, således at den omhandler virksomheder, der er værdipapirhandlere. Endvidere foreslås § 72, stk. 2, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed nyaffattet, så bestemmelsen omfatter de overordnede organisatoriske krav til virksomhederne i relation til interessekonflikter, hvorimod de nærmere krav herom, herunder nye krav til virksomhederne som følge af gennemførelsen af MiFID II, fremadrettet fastlægges i bekendtgørelse, jf. § 72, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed.

2.9 Krav om interne retningslinjer for produktgodkendelse

2.9.1 Gældende ret

Finansielle virksomheder er i dag underlagt en række krav til ledelse og styring. De overordnede krav fremgår af § 71 i lov om finansiell virksomhed, og er samtidig uddybet i de ledelsesbekendtgørelser, der er udstedt af Finanstilsynet med hjemmel i § 71, stk. 2. Af ledelsesbekendtgørelserne fremgår det, at finansielle virksomheder skal have forretningsgange for udvikling og godkendelse af nye produkter og væsentlige ændringer i eksisterende produkter. Formålet med disse retningslinjer er at sikre, at virksomheden ikke bliver påført utilsigtede risici, som i yderste konsekvens kan true virksomhedens eksistens.

2.9.2 Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser.

MiFID II indeholder en ny forpligtelse for finansielle virksomheder og forvaltere af alternative investeringsfonde til at have interne retningslinjer for udvikling og distribution af nye finansielle instrumenter ud fra hensynet til kunderne og deres behov. Formålet med de nye krav er at sikre, at virksomhederne har fokus på kundernes behov og interesser, når de udvikler nye produkter og ikke kun på, hvad der tjener virksomhedens egne interesser. Direktivet indeholder en bemyndigelse til Kommissionen til at udstede en delegeret retsakt, der nærmere fastlægger krav til indholdet af disse retningslinjer. Denne retsakt forventes udstedt inden direktivets ikrafttræden.

Forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der udvikler og distribuerer forsikrings- og pensionsprodukter vil blive underlagt samme forpligtelser efter det kommende forsikringsformidlingsdirektiv. Dette direktiv vil ligeledes indeholde en bemyndigelse til Kommissionen til at udstede en delegeret retsakt, der nærmere fastlægger kravene til indholdet af retningslinjerne. Endelig har det europæiske banktilsyn, EBA, udarbejdet retningslinjer med tilsvarende krav, der dækker penge- og realkreditinstitutters udvikling af bank- og realkreditprodukter.

2.9.3 Forslagets indhold

Det foreslås, at der indføres et overordnet krav i § 71 om, at finansielle virksomheder skal have interne retningslinjer for produktudvikling og – godkendelse ud fra hensynet til kunden. Dette overordnede krav vil blive præciseret og udbygget i ledelsesbekendtgørelserne for henholdsvis penge- og realkreditinstitutter og forsikrings- og pensionsselskaber, når de endelige krav er fastsat i de delegerede retsakter, Kommissionen vil udstede i medfør af henholdsvis MiFID II og det kommende forsikringsdistributionsdirektiv, samt i EBA's retningslinjer.

2.10 Betaling af afgifter til Finanstilsynet

2.10.1 Gældende ret

Kapitel 22 i lov om finansiell virksomhed indeholder regler om betaling af afgifter til Finanstilsynet, idet Finanstilsynets udgifter opkræves fra de virksomheder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn eller i øvrigt er pålagt pligter i henhold til den finansielle lovgivning. I § 361 i lov om finansiell virksomhed er det bestemt, at en række virksomheder årligt betaler et grundbeløb til Finanstilsynet. Disse grundbeløb er opgjort i 2004-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven.

2.10.2 Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

I forbindelse med at lov om værdipapirhandel m.v. erstattes af lov om kapitalmarkeder er det nødvendigt at foretage ændringer i afgiftsbetalingen for en række af de i § 361, stk. 1, nævnte virksomheder. Derudover skal der tilføjes en række nye virksomhedstyper bl.a. som følge af gennemførelsen af MiFID II. Da de nødvendige ændringer medfører omfattende ændringer i nummereringen i § 361, stk. 1, foreslås bestemmelsen nyaffattet.

2.10.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås at ændre § 361 i lov om finansiel virksomhed, så opregningen af virksomheder og afgifternes størrelse modsvarer Finanstilsynets udgifter efter lov om værdipapirhandel m.v. erstattes af lov om kapitalmarkeder. Forslagets materielle ændringer berører primært de virksomheder, der hidtil har betalt afgift som følge af Finanstilsynets tilsyn i henhold til lov om værdipapirhandel m.v. For øvrige virksomheder er der alene tale om ændret nummerering og en opregulering af de nævnte beløb fra 2004-niveau til 2014-niveau.

2.11 Liste over investeringsservices, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser

2.11.1 Gældende ret

Bilag 4 til lov om finansiel virksomhed er en gennemførelse af den gældende liste over investeringsservices, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser i bilag I, afsnit A og B, til MiFID. Bilaget oplister i afsnit A de aktiviteter vedrørende investering og investeringsservice som kræver tilladelse, mens afsnit B oplister de accessoriske tjenesteydelser, der ikke i sig selv kræver tilladelse, og således ikke er omfattet af eneretten, men som værdipapirhandlere gerne må udføre.

2.11.2 Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Listen over investeringsservices, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser videreføres med enkelte ændringer i bilag I, afsnit A og B, til MiFID II. Gennemførelsen af MiFID II giver derfor anledning til enkelte tilføjelser og præciseringer i listen over investeringsservice, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser, der er gennemført i bilag 4, afsnit A og B, til lov om finansiel virksomhed. Herudover indebærer den nye type markedsplads benævnt organiseret handelsfacilitet (OHF), der indføres som et supplement til de eksisterende typer af markedspladser i MiFID, at listen over investeringsservices og investeringsaktiviteter i bilag I, afsnit A, til MiFID II, udvides med aktiviteten drift af en organiseret handelsfacilitet.

2.11.3 Lovforslagets indhold

Med forslaget udvides listen over investeringsservices og investeringsaktiviteter, der kræver tilladelse, idet drift af organiserede handelsfaciliteter som noget nyt medtages som en kerneaktivitet, som visse virksomheder kan få tilladelse til. Endvidere præciseres omfanget af depotvirksomhed og tilknyttede tjenesteydelser, der er omfattet af kerneaktiviteten opbevaring og forvaltning i det gældende bilag 4, afsnit A, nr. 9, til lov om finansiel virksomhed. Herudover tilrettes bilagets overskrifter, så de er i overensstemmelse med den danske sprogudgave af bilag I, afsnit A og B, til MiFID II samt tilsvarende præciseringer foreslået i § 9 i lov om finansiel virksomhed.

2.12 Liste over finansielle instrumenter

2.12.1 Gældende ret

Bilag 5 til lov om finansiel virksomhed gennemfører den gældende liste over finansielle instrumenter i bilag I, afsnit C, til MiFID, der oplister de instrumenter, der defineres som finansielle instrumenter, og som værdipapirhandlere kan udføre aktiviteter med. Bilag I, afsnit C, til MiFID videreføres med visse ændringer i bilag I, afsnit C, til MiFID II. Herudover indeholder listen i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed instrumentet valutaspotforretninger i investeringsøjemed med henblik på at opnå fortjeneste ved kursændringer på valuta, jf. bilag 5, nr. 11, til lov om finansiel virksomhed. I forbindelse med gennemførelsen af MiFID blev valutaspotforretninger i investeringsøjemed oprettet på listen i lov om finansiel virksomhed, selvom dette instrument ikke fremgik af bilaget til MiFID. Dette instrument fremgår således heller ikke af listen over finansielle instrumenter i MiFID II.

2.12.2 Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Forslaget gennemfører ændringerne i listen over finansielle instrumenter i bilag I, afsnit C, til MiFID II, der udvider listen over finansielle instrumenter i relation til derivater og emissionskvoter. Dette som følge af oprettelsen af den nye kategori af markedsplads benævnt en organiseret handelsfacilitet (OHF) samt klassificering af emissionskvoter som finansielle instrumenter.

Endvidere er det fundet hensigtsmæssigt at tilrette listen i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed, så den er i overensstemmelse med listen over finansielle instrumenter i MiFID II.

2.12.3 Lovforslagets indhold

Med forslaget udvides listen over finansielle instrumenter som følge af udvidelse af listen i henhold til bilag I, afsnit C, til MiFID II. Endvidere ensrettes listen over finansielle instrumenter i lov om finansiel virksomhed med listen over finansielle instrumenter i MiFID II, hvormed valutaspot i investeringsøjemed ophæves fra listen og med forslaget således ikke længere oplystes som et finansielt instrument. Herudover præciseres det, at bilag 5 oplister »finansielle instrumenter« fremfor »instrumenter« i overensstemmelse med den danske sprogudgave af MiFID II.

2.13 Justering af reglerne om tilladelse som CO₂-kvotebydere

2.13.1 Gældende ret

Lov om finansiel virksomhed indeholder i dag krav om, at CO₂-kvotebydere skal have tilladelse af Finanstilsynet. Finanstilsynet kan give visse virksomheder tilladelse til at byde på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner for egen regning eller på vegne af kunder til virksomhedens hovederhverv for kundens regning. Tilladelse kan således alene gives til de virksomheder, der handler for egen regning med finansielle instrumenter og/eller yder investeringsservice med råvarederivater eller derivataftaler, jf. bilag 5, nr. 10, til kunder indenfor virksomhedernes egentlige hovederhverv, og hvor denne aktivitet er en accessorisk aktivitet til virksomhedens hovederhverv på koncernniveau, og hvor dette hovederhverv ikke er investeringsservice eller virksomhed som pengeinstitut eller realkreditinstitut i henhold til denne lov.

Baggrunden for, at det alene er denne type virksomheder, som kan få tilladelse som CO₂-kvotebydere, er Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktionerings-forordningen), hvoraf det fremgår, at virksomheder, som er omfattet af undtagelsen om accessorisk aktivitet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 (MiFID-direktivet) kan få tilladelse til, som accessorisk aktivitet til deres hovederhverv, at byde på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner for egen regning eller for kunder indenfor virksomhedens hovederhverv.

2.13.2 Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

MiFID II justerer undtagelsen til kravet om tilladelse som investeringsselskab for personer, der alene udfører investeringsservice accessorisk. Da CO₂-auktionerings-forordningen sammenkobler personer omfattet af undtagelsen om accessoriske aktiviteter med, hvilke personer, der kan ansøge om at byde på CO₂-kvote-auktioner, vil justeringen i MiFID II-direktivet skulle afspejles i kapitlet om CO₂-kvotebydere i lov om finansiel virksomhed.

2.13.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås at der foretages en mindre justering af, hvilke virksomheder der kan opnå tilladelse som CO₂-kvotebydere i henhold til lov om finansiel virksomhed og dermed opnå tilladelse til at byde på auktioner for drivhusgasemissioner (CO₂-kvoter). Justeringen medfører, at lidt færre personer vil kunne blive CO₂-kvotebydere.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Som omtalt nedenfor under pkt. 3.1 og 3.2 vurderes lovforslaget at medføre behov for yderligere ressourcer til Finanstilsynet.

Regeringens økonomiudvalg har den 16. september 2015 taget stilling til et bevillingsønske i relation til implementeringen af MiFID II, MiFIR og markedsmisbrugsforordningen, der blev fremsat af Erhvervs- og Vækstministeriet på opfordring fra Finanstilsynets bestyrelse.

De øgede udgifter afdækkes via den eksisterende hjemmel i kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan opkræve afgifter fra sektoren. Det fremgår af § 360, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynets bevilling i finansloven tillagt forventede udgifter til advokater og fratrullet salg af varer og tjenesteydelser opkræves som afgift fra de virksomheder, som er omfattet af Finanstilsynets tilsyn, jf. §§ 361-370. Der vil derfor ikke være statsfinansielle konsekvenser.

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for kommuner og regioner.

3.1. Tilknyttede agenter

Med MiFID II bliver det obligatorisk for medlemslandene at tillade værdipapirhandlere at udpege tilknyttede agenter til varetagelse af visse investeringsydelser på vegne af værdipapirhandleren.

Finanstilsynet skal sikre, at en virksomhed kun kan operere som tilknyttet agent, hvis det kan sandsynliggøres, at virksomheden kan leve op til kravene for at opnå en registrering, herunder krav til agentvirksomhedens ledelse og kompetencekrav til dens ansatte. Finanstilsynet vil derudover skulle føre tilsyn med, at værdipapirhandlerne kontrollerer, at de af virksomheden udpegede agenter overholder de relevante regler og selvstændigt føre tilsyn med at agenterne overholder de regler, de er underlagt, herunder særligt reglerne om investorbeskyttelse.

Finanstilsynet forventer, at der inden for en treårig periode fra lovens ikrafttræden mindst vil være 30 agenter registreret for danske virksomheder, der udøver investeringsservice. Dette skøn er baseret på, at der på den ene side ikke er tradition for, at disse virksomheder benytter agenter som distributionskanal for deres ydelser, og på den anden side tilsynets erfaringer med forsikringsområdet, hvor der er registreret flere tusinde agenter for danske forsikringsselskaber og knap 800 agenter for udenlandske forsikringsselskaber.

Det vurderes, at denne opgave kræver yderligere ressourcer til Finanstilsynet.

3.2. Krav om interne retningslinjer for produktgodkendelse

Med lovforslaget stilles krav om, at værdipapirhandlere skal etablere procedurer for produktudvikling og løbende overvågning af de investeringsprodukter, de udvikler (produktstyring). Værdipapirhandlere skal tage passende hensyn til investorernes interesser og værdipapirhandlere, der udelukkende sælger investeringsprodukter (produktformidlere), skal etablere produktstyringsmekanismer.

Finanstilsynet skal sikre, at værdipapirhandlerne lever op til de nye krav, og med lovforslaget får de Finanstilsynet beføjelse til at udstede permanente forbud mod markedsføring, distribution eller salg af bestemte finansielle instrumenter m.m., hvis disse udgør en væsentlig trussel mod investorbeskyttelsen eller markedets stabilitet. De nye opgaver for Finanstilsynet kræver en mere proaktiv markedsovervågning med investeringsprodukter og services, og vurderes at kræve yderligere ressourcer til Finanstilsynet.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vurderes ikke at indebære negative erhvervsøkonomiske konsekvenser, der overskrider bagatelgrænserne for henholdsvis administrative og øvrige efterlevelseseffekter.

Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) med henblik på en vurdering af, om der skal foretages en ex-ante måling af lovforslaget for så vidt angår administrative byrder.

Det er TER's vurdering, at MiFID II, MiFIR og MAR samlet set, herunder også dertilhørende niveau-2 og -3 regulering, medfører væsentlige administrative byrder for dansk erhvervsliv. TER anfører endvidere, at det forhold, at de detaljerede krav vil blive fastlagt i mange forskellige bekendtgørelser og delegerede retsakter udgør en ekstra oplevet byrde i sig selv, idet virksomhederne vil skulle forholde sig til mange retskilder og løbende tilpasse sig de mange nye krav. TER vurderer

endvidere, at lovforslaget i sig selv ikke medfører væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Nedenfor knyttes en række nærmere bemærkninger til de med lovforslaget forbundne erhvervsøkonomiske konsekvenser.

4.1. Betaling af afgifter til Finanstilsynet

Da forslaget indebærer en ændring af reglerne om betaling af afgift til Finanstilsynet for visse virksomheder medfører forslaget økonomiske konsekvenser for disse svarende til afgiftskravet for de omfattede virksomheder. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 82, for en nærmere gennemgang af forslaget.

4.2. Tilknyttede agenter

Lovforslaget vil åbne mulighed for, at fondsmæglerselskaber og penge- og realkreditinstitutter, fremadrettet kan benytte tilknyttede agenter som afsætningskanal. En tilknyttet agent vil kunne markedsføre virksomhedens ydelser overfor potentielle kunder, indgå kundeaftaler på dennes vegne og modtage og formidle ordrer til virksomheden. En sådan mulighed findes ikke i dag.

Vælger en virksomhed at udpege en tilknyttet agent, vil det have visse administrative konsekvenser både for virksomheden selv og for den virksomhed, der skal være tilknyttet agent.

Virksomheden vil skulle udarbejde procedurer, der sikrer, at agenten iagttager, de regler, der regulerer de aktiviteter, som agenten udfører, primært reglerne om investorbeskyttelse. Endvidere vil virksomheden skulle sikre, at agentens ansatte opfylder visse kompetencekrav og at agenten i forbindelse med en henvendelse til en kunde oplyser denne om, at vedkommende er agent for værdipapirhandleren.

Herudover vil virksomheden skulle træffe foranstaltninger, der sikrer, at agentens øvrige aktiviteter ikke skader de aktiviteter, der udføres for virksomheden.

Endelig vil en virksomhed, der ønsker at anvende tilknyttede agenter i et andet medlemsland eller grænseoverskridende fra Danmark være underlagt visse oplysningskrav til Finanstilsynet.

En tilknyttet agent vil være forpligtet til at lade sig registrere i Finanstilsynet og skal i den forbindelse indsende dokumentation for, at agentvirksomhedens ledelse, eller den ledelsesmæssige person i en enkeltmandsvirksomhed, opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, ligesom agenten vil skulle erklære, at de medarbejdere, der udfører de aktiviteter, som agenten foretager på vegne af værdipapirhandleren opfylder de kompetencekrav der er fastsat, og har fremvist en ren straffeattest. Endelig vil agenten, når vedkommende retter henvendelse til en kunde, være forpligtet til at oplyse at vedkommende er en tilknyttet agent og hvilken værdipapirhandler man er agent for.

Eftersom der er tale om en valgmulighed for virksomhederne, og konsekvensen af lovforslaget isoleret set er, at virksomhederne får en supplerende afsætningskanal, som de ikke har i dag, vurderes forslaget, at indebære positive øvrige efterlevelseseffekter for de virksomheder, der vil anvende agentmuligheden. Det er dog ikke muligt at opgøre disse nærmere.

4.3. Overflytning af reguleringen af investeringsrådgivere til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere og gennemførelse af MiFID II direktivets regler for investeringsrådgivere

Generelt vil overførslen af regler om investeringsrådgivere fra lov om finansiell virksomhed til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere ikke indebære særlige indholdsmæssige ændringer i reglerne.

Dog indebærer tilpasningerne til reglerne i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere visse mindre øgede byrder. Investeringsrådgivere, der vil markedsføre sig, at de yder uafhængig rådgivning, vil fremover ikke kunne modtage provisioner og andre former for belønning fra andre virksomheder, mens virksomheder, der fortsat ønsker at modtage provisioner, vil skulle oplyse deres kunder herom. Endvidere vil virksomhederne blive omfattet af aflønningsregler, som følge af tilpasningerne til MiFID II. Efter disse regler, skal virksomheden opstille en lønpolitik uden salgsmål, der kan indebære en interessekonflikt i forhold til virksomhedens kunder. Endelig følger det af lovforslaget, at investeringsrådgivere årligt skal indberette visse nøgletal om virksomhedens omsætning, antal kunder og antal rådgivere, hvilket dog modsvares af, at de ikke længere vil være forpligtet til at indsende en årlig erklæring. Der er i dag ca. 45 virksomheder med tilladelse til at udøve investeringsrådgivning og de negative administrative konsekvenser heraf skønnes samlet set ikke at udgøre mere end 4000 kr. pr. virksomhed.

4.4. Liste over finansielle instrumenter

Med lovforslaget udvides bilag 5, der oplister de instrumenter, der defineres som finansielle instrumenter, og som værdipapirhandlere kan udføre aktiviteter med. Således vil visse fysisk afviklede råvarederivater, der handles på en organiseret handelsfacilitet, samt fysisk afviklede råvarederivater, der ikke har noget kommercielt formål og som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, omfattes af listen over finansielle instrumenter. Ligeledes omfattes enhver anden derivataftale vedrørende aktiver, rettigheder, forpligtelser, indeks og mål som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, idet der bl.a. tages hensyn til om de handles på en organiseret handelsfacilitet. Desuden omfattes emissionskvoter af listen over finansielle instrumenter.

Udvidelse af listen over finansielle instrumenter vil alt andet lige indebære en udvidelse af de aktiviteter, der er underlagt tilsyn. Idet OHF'en i forhold til gældende ret udgør en ny kategori af markedsplads, og de nærmere kriterier i relation til definitionen af de pågældende finansielle instrumenter fastsættes i kommende delegerede retsakter, er det på nuværende tidspunkt ikke muligt at opgøre de erhvervsøkonomiske konsekvenser. Hertil kommer, at de kriterier der er knyttet til den nærmere fastlæggelse af visse af undtagelserne til, hvornår en tilladelse som værdipapirhandler er påkrævet, ligeledes vil blive fastlagt på niveau 2. Som følge heraf kan rækkevidden på såvel instrument- samt aktørniveau endnu ikke fastlægges.

4.5. Tilladelse til værdipapirhandlere om drift af organiserede handelsfaciliteter

Med lovforslaget udvides listen over investeringsservices og investeringsaktiviteter, hvormed drift af OHF som noget nyt medtages som en aktivitet som visse værdipapirhandlere kan få tilladelse til. OHF'en er en ny type markedsplads, der med MiFID II indføres som et supplement til de eksisterende typer af markedspladser.

Såfremt et fondsmæglerselskab ønsker tilladelse til drift af en OHF vil selskabet skulle ansøge Finanstilsynet om udvidelse af tilladelsen til at drive virksomhed som fondsmæglerselskab, hvorimod et pengeinstitut, som følge af den foreslåede ophævelse af kravet om særskilt værdipapirhandlertilladelse, kan udøve denne aktivitet i kraft af den almindelige pengeinstituttiladelse. På nuværende tidspunkt er der ikke nogen pengeinstitutter eller fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til drift af en MHF, hvorfor det er vurderingen, at det i givet fald kun vil være meget få af disse virksomheder, der vil søge om tilladelse til eller vil påbegynde drift af en OHF. Lovforslaget indebærer, at der stilles krav om, at fondsmæglerselskaber, der søger om tilladelse til at drive en OHF, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 1 mio. euro.

4.6 Krav om nomineringsudvalg

Lovforslaget udvider kravet om nedsættelse af nomineringsudvalg, således at der fremover gælder krav herom omfatter i alle fondsmæglerselskaber, som har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller som i 2 på de seneste regnskabsår på balancetidspunktet har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, og ikke som hidtil alene fondsmæglerselskaber I. Et nomineringsudvalg har bl.a. til opgave, at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for, hvordan måltallet opnås. Konkret forventes dette ikke at medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser, da der kun er fondsmæglerselskaber I, som er af en sådan størrelse eller har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked. Og de er som anført allerede omfattet af krav om nedsættelse af nomineringsudvalg.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Lovforslaget udvider kravet om nedsættelse af nomineringsudvalg, således at der fremover gælder krav herom omfatter i alle fondsmæglerselskaber, som har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller som i 2 på de seneste regnskabsår på balancetidspunktet har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, og ikke som hidtil alene fondsmæglerselskaber I. Et nomineringsudvalg har bl.a. til opgave, at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for, hvordan måltallet opnås.

8. *Forholdet til EU-retten*

Lovforslaget indeholder en direktivnær gennemførelse af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II). Lovforslaget indeholder endvidere konsekvensændringer i lov om finansiell virksomhed som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR).

Gennemførelsen af MiFID II indebærer en ophævelse af kravet om, at penge- og realkreditinstitutter skal søge en særskilt tilladelse, når de ønsker at udøve investeringsaktiviteter. Baggrunden for ophævelsen er bl.a., at det følger af præamblen til MiFID II, at penge- og realkreditinstitutter, som har tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, ikke bør have behov for anden tilladelse i henhold til dette direktiv for at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter. Ophævelsen af kravet om særskilt tilladelse betyder, at penge- og realkreditinstitutter fremover som følge af den almindelige tilladelse kan yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter. Når penge- og realkreditinstitutter udøver disse aktiviteter anses de for at være værdipapirhandlere.

Efter lovforslaget stilles der krav om, at tredjelandsselskaber, der har til hensigt at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter til detailkunder eller kunder der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder, skal oprette en filial i Danmark. Filialkravet indebærer, at Finanstilsynet skal give tilladelse til at oprette filialen, og at det i den forbindelse eksempelvis skal godtgøres, at der i filialen er tilstrækkelig startkapital, og at ledelsen i filialen opfylder krav til tilstrækkelig viden og erfaring. Endvidere vil Finanstilsynet blandt andet kunne inddrage en tilladelse til filialetablering, hvis virksomheden selv anmoder herom, hvis virksomheden gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af de bestemmelser, som finder anvendelse for de pågældende tredjelandsselskaber, eller hvis betingelserne for at opnå tilladelse ikke længere er til stede.

I henhold til MiFID II er det op til de enkelte medlemsstater, om de vil stille krav om filialetablering for visse tredjelandsselskaber. For at sikre tilstrækkelig investorbeskyttelse ved tredjelandsselskabers levering af investeringsservice til danske detailkunder er det med lovforslaget valgt at udnytte denne valgmulighed i direktivet.

Lovforslaget gennemfører en mindre del af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (CRD IV). CRD IV er gennemført i lov om finansiell virksomhed ved lov nr. 268 af 25. marts 2014 om ændring af lov om finansiell virksomhed og forskellige andre love, men det er efterfølgende konstateret, at tilladelsesbestemmelsen i CRD IV stiller yderligere to krav til virksomhedens ledelse, som skal være opfyldt, førend Finanstilsynet kan give tilladelse til drift af den finansielle virksomhed, end hvad der følger af den gældende tilladelsesbestemmelse i lov om finansiell virksomhed. Lovforslaget indeholder forslag til gennemførelse af disse to CRD IV krav.

Lovforslaget medvirker endvidere til at gennemføre artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom (herefter boligkreditdirektivet) til beboelse i dansk ret. Artikel 11 i boligkreditdirektivet indeholder en række standardoplysninger som klart, præcist og på fremtrædende måde skal angives i reklame for boligkreditaftaler. Med forslaget gives hjemmel til ved bekendtgørelse at fastlægge regler om disse krav til standardoplysninger i reklame for boligkreditaftaler. Direktivet er i øvrigt gennemført i dansk ret ved lov nr. 532 af 29. april 2015.

Med lovforslaget opnår ansatte hos investeringsrådgivere, som har været whistleblowere, den samme beskyttelse mod alle former for ufordelagtig behandling, som andre ansatte i virksomheder omfattet af denne lov og af andre love på det finansielle område, nyder. Der er tale om en beskyttelse mod repressalier, diskrimination eller andre former for uretfærdig behandling, som Danmark i medfør af markedsmisbrugsforordningen er forpligtet til at sikre består for alle ansatte i virksomheder under et finansielt tilsyn, der indberetter overtrædelser.

9. Høring

Et udkast til lovforslaget har været sendt i høring hos følgende organisationer og myndigheder m.v.:

Advokatrådet, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Børsmæglerforeningen, CorpNordic Denmark A/S, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Dansk Kredit Råd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Ejendomsforeningen, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, GXG Markets A/S, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Investeringsfondsbranchen, Intertrustgroup, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Løn-

modtagernes Dyrtidsfond (LD), NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Mybanker, Parcelhusejernes Landsforening, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revisornævnet, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, Beskæftigelsesministeriet, Datatilsynet, Erhvervsstyrelsen, Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansministeriet, Forsvarsministeriet, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kulturministeriet, Miljø- og Fødevareministeriet, Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet, Social- og Indenrigsministeriet, Sundheds- og Ældreministeriet, Moderniseringsstyrelsen, Patent- og Varemærkestyrelsen, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, Statsministeriet, Søfartsstyrelsen, Transport- og Bygningsministeriet, Udbetaling Danmark, Uddannelses- og Forskningsministeriet, Udenrigsministeriet og Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	<p>Der forventes visse merudgifter i forbindelse med at det med MiFID II bliver obligatorisk for medlemslandene at tillade værdipapirhandlere at udpege tilknyttede agenter til varetagelse af visse investeringsydelser på vegne af værdipapirhandleren.</p> <p>Finanstilsynet skal sikre, at en virksomhed kun kan operere som tilknyttet agent, hvis det kan sandsynliggøres, at virksomheden kan leve op til kravene for at opnå en registrering, herunder krav til agentvirksomhedens ledelse og kompetencekrav til dens ansatte. Finanstilsynet vil derudover skulle føre tilsyn med, at værdipapirhandlerne kontrollerer, at de af virksomheden udpegede agenter overholder de relevante regler og selvstændigt føre tilsyn med at agenterne overholder de regler, de er underlagt, herunder særligt reglerne om investorbeskyttelse.</p> <p>Med lovforslaget stilles krav om, at værdipapirhandlere skal etablere procedurer for</p>

		<p>produktudvikling og løbende overvågning af de investeringsprodukter, de udvikler (produktstyring). Værdipapirhandlere skal tage passende hensyn til investorernes interesser og værdipapirhandlere, der udelukkende sælger investeringsprodukter (produktformidlere), skal etablere produktstyringsmekanismer. Finanstilsynet skal sikre, at værdipapirhandlerne lever op til de nye krav, og med lovforslaget får de Finanstilsynet beføjelse til at udstede permanente forbud mod markedsføring, distribution eller salg af bestemte finansielle instrumenter m.m., hvis disse udgør en væsentlig trussel mod investorbeskyttelsen eller markedets stabilitet. De nye opgaver for Finanstilsynet kræver en mere proaktiv markedsovervågning med investeringsprodukter og services, og vurderes at kræve yderligere ressourcer til Finanstilsynet.</p>
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	<p>Finanstilsynet skal sikre, at en virksomhed kun kan operere som tilknyttet agent, hvis det kan sandsynliggøres, at virksomheden kan leve op til kravene for at opnå en registrering, herunder krav til agentvirksomhedens ledelse og kompetencekrav til dens ansatte. Finanstilsynet vil derudover skulle føre tilsyn med, at værdipapirhandlerne kontrollerer, at de af virksomheden udpegede agenter overholder de relevante regler og selvstændigt føre tilsyn med at agenterne overholder de regler, de er underlagt, herunder særligt reglerne om investorbeskyttelse.</p> <p>Med lovforslaget stilles krav om, at værdipapirhandlere skal etablere procedurer for produktudvikling og løbende overvågning af de investeringsprodukter, de udvikler (produktstyring). Værdipapirhandlere skal tage passende hensyn til investorernes interesser og værdipapirhandlere, der udeluk-</p>

		<p>kende sælger investeringsprodukter (produktformidlere), skal etablere produktstyringsmekanismer. Finanstilsynet skal sikre, at værdipapirhandlerne lever op til de nye krav, og med lovforslaget får de Finanstilsynet beføjelse til at udstede permanente forbud mod markedsføring, distribution eller salg af bestemte finansielle instrumenter m.m., hvis disse udgør en væsentlig trussel mod investorbeskyttelsen eller markedets stabilitet. De nye opgaver for Finanstilsynet kræver en mere proaktiv markedsovervågning med investeringsprodukter og services, og vurderes at kræve yderligere ressourcer til Finanstilsynet.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<p>Lovforslaget vil åbne mulighed for, at fondsmæglerselskaber og penge- og realkreditinstitutter, fremadrettet kan benytte tilknyttede agenter som afsætningskanal. En tilknyttet agent vil kunne markedsføre virksomhedens ydelser overfor potentielle kunder, indgå kundaftaler på dennes vegne og modtage og formidle ordrer til virksomheden. En sådan mulighed findes ikke i dag.</p>	<p>Da forslaget indebærer en ændring af reglerne om betaling af afgift til Finanstilsynet for visse virksomheder medfører forslaget økonomiske konsekvenser for disse svarende til afgiftskravet for de omfattede virksomheder.</p> <p>Lovforslaget vurderes ikke at indebære negative erhvervsøkonomiske konsekvenser, der overskrider bagatelgrænserne for henholdsvis administrative og øvrige efterlevelseseffekter.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	<p>Lovforslaget vurderes ikke at indebære negative erhvervsøkonomiske konsekvenser, der overskrider bagatelgrænserne for henholdsvis administrative og øvrige efterlevelseseffekter.</p> <p>Vælger en virksomhed at anvende valgmuligheden, der indføres med lovforslaget, til at udpege en tilknyttet agent, vil det have visse negative administrative konsekvenser både for virksomheden selv og for den virksomhed, der skal være tilknyttet agent. Ef-</p>

		<p>tersom der er tale om en valgmulighed for virksomhederne, og konsekvensen af lovforslaget isoleret set er, at virksomhederne får en supplerende afsætningskanal, som de ikke har i dag, vurderes forslaget, at indebære positive øvrige efterlevelseskonsekvenser for de virksomheder, der vil anvende agentmuligheden. Det er ikke muligt at opgøre disse nærmere.</p> <p>Generelt vil overførslen af regler om investeringsrådgivere fra lov om finansiel virksomhed til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere ikke indebære særlige indholdsmæssige ændringer i reglerne. Dog indebærer tilpasningerne til reglerne i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere visse mindre øgede byrder, der dog ikke skønnes at udgøre mere end 4000 kr. pr. virksomhed. Svarende til administrative konsekvenser for denne del af lovforslaget på i alt ca. 180.000 kr. på samfundsplan.</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Ligestillingsmæssige konsekvenser	<p>Lovforslaget udvider kravet om nedsættelse af nomineringsudvalg, således at der fremover gælder krav herom omfatter i alle fondsmægler-selskaber, som har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller som i 2 på de seneste regnskabsår på balancetidspunktet har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, og ikke som hidtil alene fondsmæglerselskaber I. Et nomineringsud-</p>	Ingen.

	<p>valg har bl.a. til opgave, at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for, hvordan måltallet opnås. For nuværende ventes ændringen ikke at få konkret betydning, da det i praksis kun er blandt de hidtil omfattede fondsmæglerselskaber I, at der findes virksomheder af en tilstrækkelig størrelse til at blive omfattet af ændringen.</p>	
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget indeholder en direktivnær gennemførelse af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II). Lovforslaget indeholder endvidere konsekvensændringer i lov om finansiell virksomhed som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR).</p> <p>Derudover gennemfører lovforslaget en mindre del af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (CRD IV).</p> <p>Lovforslaget medvirker endvidere til at gennemføre artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom (herefter boligkreditdirektivet) til beboelse i dansk ret. Direktivet er i øvrigt gennemført i dansk ret ved lov nr. 532 af 29. april 2015.</p> <p>Der henvises i øvrigt til de afsnit 8 i de almindelige bemærkninger.</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (fodnoten til lov om finansiell virksomheds titel)

Det foreslås at ændre fodnoten som konsekvens af, at lovforslaget gennemfører MiFID II.

I medfør af artikel 94, 1. afsnit, i MiFID II, ophæves Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter den 3. januar 2017.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed)

Det foreslås at ændre § 1, stk. 2, så henvisningen til § 361, stk. 1, nr. 5, ændres til en henvisning til § 361, stk. 1, nr. 3. Ændringen er en konsekvens af den foreslåede nyaffattelse af § 361 i lov om finansiell virksomhed, hvor bestemmelsen om finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomheders pligt til betaling af en årlig afgift flyttes til nr. 3.

Til nr. 3 (§ 1, stk. 4, 4. pkt., i lov om finansiell virksomhed)

Efter det gældende § 1, stk. 4, 4. pkt., finder en række bestemmelser i lov om finansiell virksomhed anvendelse for filialer af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et EU/EØS-land, og som udfører sådan aktivitet her i landet.

Der foreslås en ændring af § 1, stk. 4, 4. pkt., hvorefter de gældende krav i lov om finansiell virksomhed til filialer her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i et andet EU/EØS-land m.v., tillige finder anvendelse for de pågældende virksomheders tilknyttede agenter, der er etableret her i landet.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 16 og 35 i MiFID II, der bl.a. vedrører kompetencefordelingen mellem hjemland og værtsland i relation til direktivets bestemmelser, når et investeringsselskab eller kreditinstitut, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter i et andet EU/EØS-land m.v., opretter en filial eller anvender en tilknyttet agent, der er etableret i en anden medlemsstat uden for hjemlandet. Der er udover visse præciseringer og enkelte tilføjelser tale om videreførelse af tilsvarende bestemmelser i MiFID.

Når der etableres en filial i et andet EU/EØS-land m.v., er udgangspunktet hjemlandstilladelse og hjemlandstilsyn. Det er imidlertid hensigtsmæssigt, at den kompetente myndighed i det medlemsland, hvor filialen er beliggende (værtslandet), får ansvaret for at håndhæve visse af direktivets bestemmelser, idet denne myndighed er tættest på filialen og bedre kan afdække samt gribe ind over for eventuelle overtrædelser af reglerne for filialens drift, jf. betragtning 90 i præamblen til MiFID II.

I henhold til artikel 16, stk. 11, og artikel 35, stk. 8, i MiFID II, skal den kompetente myndighed i værtslandet således påtage sig ansvaret for at sikre, at de services, som filialen leverer på dets område, opfylder visse nærmere angivne bestemmelser i direktivet vedrørende sikring af investorbeskyttelse samt dokumentationskrav vedrørende filialens transaktioner. Der henvises i denne forbindelse til bemærkningerne til § 3, nr. 7, i lov nr. 108 af 7. februar 2007, som disse fremgår af lovforslag nr. 20 af 4. oktober 2006, der vedrører værtslandets tilsyn, når der er etableret en filial. Endvidere skal værtslandet som noget nyt sikre, at filialen opfylder betingelserne i artikel 14-26 i MiFIR, der indeholder krav om gennemsigtighed for systematiske internalisatorer og investerings-

selskaber, der handler over the counter (OTC) samt krav om transaktionsindberetning. Værtslandet må ikke herudover pålægge en filials organisation og drift yderligere krav for så vidt angår områder, der er omfattet af direktivet, jf. artikel 35, stk. 1, i MiFID II.

Udøvelse af investeringsservice og investeringsaktiviteter gennem etableringsretten kan enten ske ved oprettelse af en filial eller ved anvendelse af en tilknyttet agent, der etableres i en anden medlemsstat uden for hjemlandet, jf. artikel 35, stk. 1, i MiFID II, der, for så vidt angår adgangen til at tilknytte agenter, gennemføres med lovforslagets § 1, nr. 26.

Såfremt et investeringsselskab eller et kreditinstitut anvender en tilknyttet agent, som er etableret i en anden medlemsstat uden for hjemlandet med henblik på at levere investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter, er den tilknyttede agent omfattet af direktivets bestemmelser vedrørende filialer, jf. artikel 35, stk. 2 og artikel 35, stk. 7, i MiFID II. På denne baggrund foreslås tilknyttede agenter her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i et andet EU/EØS-land m.v., omfattet af samme værtslandstilsyn som finder anvendelse for filialer, hvormed Finanstilsynet bl.a. skal føre tilsyn med den tilknyttede agents overholdelse af krav vedrørende god skik samt visse organisatoriske krav.

Herudover er der med den foreslåede tilføjelse af investeringsaktiviteter alene tale om en sproglig tilpasning, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13 og 14, hvor det foreslås at tilpasse de anvendte termer til sprogbrugen anvendt i den danske oversættelse af MiFID II og MiFIR, således at der sondres mellem investeringsservices, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser.

Til nr. 4 (§ 1, stk. 5, sidste pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Der er med den foreslåede ændring af § 1, stk. 5, sidste pkt., alene tale om en sproglig tilpasning til ordlyden af MiFID II, jf. lovforslagets § 1, nr. 13 og 14, hvor det foreslås at tilpasse de anvendte termer til sprogbrugen anvendt i den danske oversættelse af MiFID II og MiFIR, således at der sondres mellem investeringsservices, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser.

Til nr. 5 og 6 (§ 5, stk. 1, nr. 3 og 4, i lov om finansiel virksomhed)

Efter det gældende § 5, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, defineres et investeringsselskab som en juridisk eller fysisk person, hvis virksomhed består i at yde investeringsservice. Endvidere definerer det gældende § 5, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, investeringsservice som de i bilag 4, afsnit A, nr. 1-8, anførte aktiviteter i forbindelse med de i bilag 5, nr. 1-10, anførte instrumenter. Definitionerne er i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, nr. 1 og 2, i MiFID II, der viderefører tilsvarende bestemmelser i MiFID vedrørende definitionerne af henholdsvis et investerings-selskab samt investeringsservice og investeringsaktiviteter.

Betegnelsen investeringsselskab anvendes i lov om finansiel virksomhed hovedsagligt om udenlandske virksomheder, der udøver aktiviteter som omfattet af bilag I, afsnit A, til MiFID II. Disse kan i henhold til artikel 4, stk. 1, nr. 1, i MiFID II, under nærmere angivne betingelser, være fysiske

personer, hvorimod de tilsvarende danske fondsmæglerselskaber skal være aktieselskaber, jf. § 12, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås at nyaffatte § 5, stk. 1, nr. 3, hvorved et investeringsselskab defineres som en juridisk eller fysisk person, hvis faste erhverv eller virksomhed består i at yde investeringsservice til tredjemand eller udøve investeringsaktiviteter på et professionelt grundlag.

Det foreslås ligeledes at nyaffatte § 5, stk. 1, nr. 4, hvorved investeringsservice og investeringsaktivitet defineres som de i bilag 4, afsnit A, anførte aktiviteter i forbindelse med de i bilag 5 anførte instrumenter.

De foreslåede ændringer af § 5, stk. 1, nr. 3 og 4, er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 13 og 14, hvor det foreslås at tilpasse de anvendte termer vedrørende værdipapirhandleraktiviteter til sprogbrugen anvendt i de danske sprogudgaver af MiFID II og MiFIR. Idet aktiviteterne i bilag 4, afsnit A, dels dækker over investeringsservice for tredjemand, dels virksomheders egne investeringsaktiviteter, eksempelvis handel for egen regning med finansielle instrumenter, præciseres det i lovforslagets § 1, nr. 13 og 14, at tilladelse som værdipapirhandler er påkrævet, såfremt der ydes investeringsservice eller udføres investeringsaktiviteter som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag og således ikke kun såfremt der ydes aktiviteter for tredjemand. Endvidere sondres der i de danske sprogudgaver af MiFID II og MiFIR mellem investeringsservice, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser, hvor investeringsservice og investeringsaktiviteter omhandler services eller aktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed, og accessoriske tjenesteydelser omhandler services nævnt i bilag 4, afsnit B, til lov om finansiel virksomhed.

Som konsekvens heraf, og med henblik på en mere direktivnær implementering, findes det hensigtsmæssigt at affatte definitionen af et investeringsselskab, således at det præciseres, at definitionen udover fysiske og juridiske personer, hvis faste erhverv eller virksomhed består i at yde investeringsservice, tillige omfatter juridiske eller fysiske personer, hvis faste erhverv eller virksomhed består i at udøve investeringsaktiviteter på et professionelt grundlag.

Ligeledes findes det hensigtsmæssigt i definitionen i § 5, stk. 1, nr. 4, at præcisere, at de i bilag 4, afsnit A, anførte aktiviteter udgør investeringsservice og investeringsaktivitet. Idet de foreslåede ændringer til bilag 5 i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 96-105, indebærer, at de omfattede instrumenter svarer til de i bilag I, afsnit C, til MiFID II, omhandlede instrumenter, henvises der i definitionen til bilaget i sin helhed.

Til nr. 7 (§ 5, stk. 1, nr. 18, litra b, c og d, § 5, stk. 1, nr. 25, § 152 k, stk. 5, § 152 l, § 152 y, stk. 1, og to steder i § 374, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget ændres betegnelsen værdipapirer til omsættelige værdipapirer. Der er tale om en præcisering af, hvad der i lovteksten forstås ved værdipapirer. Præciseringen udspringer af en ændring i begrebsanvendelsen, der er en konsekvens af lov om kapitalmarkeder.

Omsættelige værdipapirer er en delmængde af finansielle instrumenter. Begrebet omsættelige værdipapirer skal forstås i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, nr. 44, i MiFID II, som gennemføres i dansk ret i § 4, stk. 1, nr., i lov om kapitalmarkeder, hvortil der henvises.

Til nr. 8 (§ 5, stk. 1, nr. 32, litra a, i lov om finansiel virksomhed)

I henhold til gældende ret omfatter definitionen af fondsmæglerselskab I de virksomheder, der er omfattet af definitionen af investeringsselskab i artikel 3, stk. 1, nr. 2, i CRD IV, som henviser til definitionen af investeringsselskab i artikel 4, stk. 1, nr. 2, i Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRR). I henhold til artikel 4, stk. 1, nr. 2, i CRR, defineres et investeringsselskab i overensstemmelse med definitionen af investeringsselskaber i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i MiFID, dog med undtagelse af kreditinstitutter, lokale firmaer og virksomheder, der ikke har tilladelse til opbevaring og forvaltning af finansielle instrumenter for kunders regning og som kun yder en eller flere af de investeringsservices eller investeringsaktiviteter, der er omhandlet i bilag I, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til MiFID, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder.

Dermed er det alene fondsmæglerselskaber med tilladelse til at udøve en eller flere af aktiviteterne forretninger for egen regning, afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner, placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtigelse, drift af multilaterale handelsfaciliteter eller opbevaring og forvaltning for investorers regning, herunder depotvirksomhed, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, til lov om finansiel virksomhed, eller fondsmæglerselskaber, som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og som kan komme i gældsforhold til deres kunder, som er omfattet af definitionen af investeringsselskab i CRD IV, og som defineres som fondsmæglerselskab I i gældende ret, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 8, i lovforslag nr. L 133 af 7. februar 2014.

Det følger af den foreslåede ændring af § 5, stk. 1, nr. 32, litra a, at fondsmæglerselskaber, som har tilladelse til drift af organiserede handelsfaciliteter, omfattes af definitionen af fondsmæglerselskab I.

Forslaget er en følge af, at gennemførelsen af MiFID II medfører et forslag om, at listen over investeringsservices og investeringsaktiviteter udvides og som noget nyt medtager drift af organiserede handelsfaciliteter som en kerneaktivitet, som værdipapirhandlere kan få tilladelse til, jf. lovforslagets § 1, nr. 94.

Et investeringsselskab, der har tilladelse til drift af organiserede handelsfaciliteter, er ikke omfattet af undtagelserne til definitionen af et investeringsselskab i artikel 4, stk. 1, nr. 2, i CRR, og omfattes således af definitionen af investeringsselskab i CRD IV. Dette indebærer, at et investeringsselskab, der har tilladelse til drift af organiserede handelsfaciliteter skal omfattes af definitionen af fondsmæglerselskab I. Den foreslåede ændring af § 5, stk. 1, nr. 32, litra a, indebærer således, at definitionen af fondsmæglerselskab I efter gennemførelsen af MiFID II fortsat omfatter de virksomheder, der er omfattet af definitionen af et investeringsselskab i CRD IV.

Til nr. 9 (§ 5, stk. 1, nr. 43-51, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at indsætte en række nye numre i § 5, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Med forslaget gennemføres dele af artikel 4, stk. 1, i MiFID II, der definerer en række termer, der anvendes i direktivet, og som følge heraf anvendes i forbindelse med gennemførelsen af direktivets bestemmelser i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 43*, at accessoriske tjenesteydelser defineres som de i bilag 4, afsnit B, anførte tjenesteydelser. Dette er i overensstemmelse med lovforslagets § 1, nr. 13 og 14, hvor det foreslås, at der som i den danske sprogudgave af MiFID II og MiFIR sondres mellem investeringsservice, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser, hvor investeringsservice og investeringsaktiviteter omhandler services eller aktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, og accessoriske tjenesteydelser omhandler services som nævnt i bilag 4, afsnit B. Den foreslåede definition af accessoriske tjenesteydelser gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 3, i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 44*, at udførelse af ordrer for investorers regning defineres som indgåelse af aftaler om køb eller salg på investorers vegne af et eller flere finansielle instrumenter. Dette omfatter tillige indgåelse af aftaler om salg på udstedelsestidspunktet af finansielle instrumenter, der udstedes af et investeringsselskab eller et kreditinstitut. Forslaget gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 5, i MiFID II, i hvilken forbindelse det som noget nyt præciseres, at definitionen af udførelse af ordrer tillige omfatter det tilfælde, hvor investeringsselskaber og kreditinstitutter på det primære marked distribuerer finansielle instrumenter, som de selv har udstedt, uden at yde nogen rådgivning, jf. betragtning 45 i præamblen til MiFID II. Dette med henblik på at styrke investorbeskyttelsen og således sikre, at investeringsselskaber og kreditinstitutter, der distribuerer finansielle instrumenter, som de selv udsteder i forbindelse hermed, er omfattet af reglerne i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 45*, at definere handel for egen regning som handel over egenbeholdningen, der resulterer i handel med et eller flere finansielle instrumenter. Forslaget gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 6, i MiFID II.

Handel for egen regning med finansielle instrumenter er omfattet af listen i bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed, der indeholder de investeringsservices og investeringsaktiviteter, der som udgangspunkt kræver tilladelse. Begrebet omfatter i denne sammenhæng virksomheder der erhvervsmæssigt forvalter deres egen handelsbeholdning og derfor påtager sig øgede risici forbundet med indgåelse af handler og samtidig kan udgøre en modpartirisiko for andre markedsdeltagere. Til tilladelseskravet er der imidlertid knyttet særlige undtagelser, jf. artikel 2 i MiFID II, der forventes implementeret i bekendtgørelse udstedt af Finanstilsynet med hjemmel i § 9, stk. 10, til lov om finansiel virksomhed. Begrebet omfatter endvidere handel over egenbeholdningen i forbindelse med udførelse af kundeordrer, hvor kunden har en modparts- eller leveringsrisiko.

I relation hertil fastslås det i betragtning 24 i præamblen til MiFID II, at handel for egen regning ved udførelse af kundeordrer omfatter virksomheder, der udfører ordrer fra forskellige kunder ved

at matche dem på grundlag af ejermatchning (back-to-back-handel), hvorved de bør anses for at optræde som ejere og bør være underlagt direktivets bestemmelser om både udførelse af ordrer for kunders regning og handel for egen regning. Derimod vil udførelse af ordrer vedrørende finansielle instrumenter, som en accessorisk aktivitet mellem to personer, hvis hovederhverv på koncernniveau hverken er investeringsservice som omhandlet i MiFID II eller bankvirksomhed som omhandlet i CRD IV, ikke være omfattet af definitionen af handel for egen regning ved udførelse af kundeordrer, jf. betragtning 25 i præamblen til MiFID II.

Endvidere vil et fondsmæglerselskabs besiddelse af positioner i finansielle instrumenter, der ikke indgår i handelsbeholdningen, med henblik på at investere kapitalgrundlaget ikke blive betragtet som handel for egen regning, jf. artikel 29, stk. 4, i CRD IV, der er implementeret i gældende § 157 i lov om finansiell virksomhed, hvoraf det følger, at kapitalgrundlaget i fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at foretage handel for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, til lov om finansiell virksomhed, skal være placeret langsigtet og ikke-spekulativt og derved opfylde betingelserne for at være uden for handelsbeholdningen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 46*, at definere finansielle instrumenter som de i bilag 5 anførte instrumenter. Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 15, i MiFID II, der definerer finansielle instrumenter som de i bilag I, afsnit C, anførte instrumenter. Som følge af de i lovforslaget foreslåede ændringer til bilag 5 til lov om finansiell virksomhed bringes listen over finansielle instrumenter i lov om finansiell virksomhed i overensstemmelse med listen over finansielle instrumenter i MiFID II. Således foreslås det bl.a. at ophæve valutaspot i investeringsøjemed fra listen over finansielle instrumenter, henset til at det pågældende instrument ikke er omfattet af listen over finansielle instrumenter i MiFID II, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 105.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 47*, at definere depotbeviser som et bevis for ejendomsretten til indholdet af et depot bestående af omsættelige værdipapirer udstedt af en ikke-hjemmehørende udsteder, som kan optages til handel på et reguleret marked, og som handles uafhængigt af de omsættelige værdipapirer, der indgår i depotet. Forslaget gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 45, i MiFID II. Depotbeviser er oplistet i bilag 5, nr. 1, til lov om finansiell virksomhed og defineres således som finansielle instrumenter.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 48*, at definere derivater i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, nr. 29, i MiFIR. I MiFIR defineres derivater som de finansielle instrumenter, der er defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 44, litra c, i MiFID II, og som er omhandlet i direktivets bilag I, afsnit C, nr. 4-10. Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 49, i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 49*, at definere et investeringsselskabs værtsland som et andet medlemsland end hjemlandet, hvor et investeringsselskab har en filial eller leverer investeringsservice eller udøver investeringsaktiviteter. Et investeringsselskabs hjemland defineres som (i) det medlemsland, hvor den pågældende har sit hovedkontor, hvis investeringsselskabet er en fysisk person, (ii) det medlemsland, hvor det registrerede hjemsted er beliggende, hvis investeringsselskabet er en juridisk

person, og (iii) det medlemsland, hvor selskabets hovedkontor er beliggende, hvis investeringsselskabet ifølge national lovgivning ikke har noget registreret hjemsted, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 55, litra a, i MiFID II. Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 56, i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 50*, at definere et engrosenergiprodukt i overensstemmelse med artikel 2, nr. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (herefter REMIT). Efter artikel 2, nr. 4, i REMIT omfatter engrosenergiprodukter kontrakter om levering af elektricitet eller naturgas, når levering sker i Unionen, derivater vedrørende elektricitet eller naturgas produceret, handlet eller leveret i Unionen, kontrakter vedrørende transport af elektricitet eller naturgas i Unionen og derivater vedrørende transport af elektricitet eller naturgas i Unionen, uanset hvor og hvordan de handles. Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 58, i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 51*, at definere et landbrugsråvarederivat i overensstemmelse med artikel 1 i og bilag I, del I-XX og XXIV/1, til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter. Med forslaget gennemføres artikel 4, stk. 1, nr. 59, i MiFID II.

Til nr. 10 (§ 7, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

I den gældende § 7, stk. 2, er oplistet de aktiviteter, som hidtil har været omfattet af kravet om separat værdipapirhandlertilladelse. Pengeinstitutter har således i medfør af § 9, stk. 1, skulle have tilladelse til at udføre de i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4, 5 og 8, nævnte aktiviteter. De øvrige aktiviteter i bilag 4, afsnit A, anses for at være en integreret del af pengeinstitutstilladelsen, medens aktiviteterne i bilag 4, afsnit B, anses for at være en integreret del af værdipapirhandlertilladelsen.

Kravet om separat værdipapirhandlertilladelse blev indført ved lov nr. 453 af 10. juni 2003, og kravet blev den gang først og fremmest begrundet i selve sammenskrivningen af de mange sektorlove, og i at det skulle være klart, at udøvelse af forskellige typer finansiel virksomhed udløser forskellige tilladelser. På daværende tidspunkt var Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer (herefter investeringsservicedirektivet) gældende.

Det foreslås at ændre § 7, stk. 2, så pengeinstitutter fremover kan udøve alle de aktiviteter, som fremgår af bilag 4, afsnit A, i lov om finansiel virksomhed i kraft af den almindelige pengeinstitutstilladelse jf. § 7, stk. 1. Baggrunden for forslaget er, at det følger af MiFID II, som også gennemføres i lov om kapitalmarkeder, at pengeinstitutter bør kunne yde investeringsservice og udøve investeringsaktiviteter uden anden tilladelse end deres pengeinstitutstilladelse. Derfor foreslås det, at pengeinstitutter fremover kan udøve alle aktiviteter i bilag 4, afsnit A, som en del af pengeinstitutstilladelsen.

Ændringen betyder samtidig, at de aktiviteter, der hidtil er blevet anset for at være en integreret del af pengeinstitutvirksomheden jf. bilag 1 i lov om finansiel virksomhed, fremover vil være omfattet af bilag 4. Ændringen af § 7, stk. 2, indebærer derfor også ændring af bilag 1 i lov om finansiel

virksomhed, så det fremover er klart, hvornår et pengeinstitut udøver aktiviteter, der er omfattet af kravene i MiFID II.

Pengeinstitutter har hidtil som en del af pengeinstitutvirksomheden kunnet medvirke ved emission af værdipapirer og tjenesteydelser i forbindelse hermed jf. bilag 1, nr. 6. Afsætningsgarantier i forbindelse med emissioner af et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse jf. bilag 4, afsnit A, nr. 6, blev således anset for at være en del af pengeinstituttiladelsen og omfattet af bilag 1, nr. 5 og 6. Dette vil fremover være en investeringsaktivitet jf. ændringen af § 7, stk. 2, der henviser til hele bilag 4, afsnit A.

Forretninger for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter jf. bilag 1, nr. 11, er også blevet anset for at være en integreret del af pengeinstitutvirksomheden. Forretninger for egen regning bliver fremover omfattet af bilag 4, afsnit A, nr. 3. Det foreslås derfor at ophæve bilag 1, nr. 11, forretninger for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter, jf. lovforslagets § 1, nr. 105.

Opbevaring og forvaltning i forbindelse med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter samt pantebreve har også været anset for at være en integreret del af pengeinstitutternes virksomhedsområde, jf. bilag 1, nr. 12. Fremover vil opbevaring og forvaltning for investorers regning være omfattet af bilag 4, nr. 9, der bliver nr. 10, og derfor foreslås bilag 1, nr. 12, ændret, så det alene er opbevaring og forvaltning for egen regning i forbindelse med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter samt opbevaring og forvaltning af pantebreve, som anses for at være en integreret del af pengeinstitutvirksomheden.

De fleste pengeinstitutter har i dag en separat værdipapirhandlertilladelse. På nuværende tidspunkt er det hovedsageligt de mindste pengeinstitutter, som ikke har en værdipapirhandlertilladelse samt pengeinstitutter med en særlig forretningsmodel. For disse pengeinstitutter vil den foreslåede ændring af § 7, stk. 2, indebære, at de bliver omfattet af værdipapirhandlerbegrebet, når de udøver aktiviteter, der hidtil har været anset for at være en integreret del af pengeinstituttiladelsen jf. bilag 1 i lov om finansiel virksomhed. Det vil formentlig i langt de fleste tilfælde dreje sig om forretninger for egen regning. De krav, som pengeinstitutter med værdipapirhandlertilladelse i dag skal opfylde i medfør af bl.a. § 72 i lov om finansiel virksomhed, svarer i vidt omfang til de krav, der stilles til alle pengeinstitutter i medfør af § 71 i lov om finansiel virksomhed, idet § 72 henviser til § 71, samt bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. De pengeinstitutter, hvis aktiviteter fremover vil høre under bilag 4, og ikke længere bilag 1 forventes derfor ikke at skulle foretage væsentlige ændringer af deres indretning m.v. Finanstilsynet vil også fortsat skulle føre tilsyn med pengeinstitutts investeringsaktiviteter, uagtet der ikke længere gælder et særskilt krav om tilladelse.

Det fremgår af § 14 i lov om finansiel virksomhed, at en ansøgning om tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed skal indeholde en driftsplan indeholdende oplysninger om arten af de påtænkte forretninger. Heri ligger et krav om konkret stillingtagen til den pengeinstitutvirksomhed, som der

ønskes tilladelse til, og Finanstilsynet vil på den baggrund i forbindelse med behandlingen af ansøgningen skulle tage stilling til, om ansøgningen også omfatter investeringsaktiviteter. Dette svarer også til betragtning 38 i præamblen til MiFID II, hvor det fremgår, at den kompetente myndighed, før den giver tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, bør kontrollere, at instituttet opfylder kravene i MiFID II. Finanstilsynet vil således fortsat føre tilsyn med, hvilke investeringsaktiviteter pengeinstituttet udøver, og hvilke regler der på den baggrund skal overholdes.

Til nr. 11 (§ 8, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår i dag af § 8, stk. 2, at realkreditinstitutter kan få tilladelse efter lovens § 9, stk. 1, til at udøve de i bilag 4, afsnit A, nr. 1, nævnte aktiviteter for så vidt angår realkreditobligationer og heraf afledte instrumenter.

En tilsvarende bestemmelse fandtes ikke i den tidligere realkreditlov. Dog fremgik det, at et realkreditinstitut kunne indgå aftale med låntager om at yde lån til en kurs fastsat på tilbudstidspunktet eller senere (fastkursaftale). En realkreditinstitutstilladelse efter den tidligere realkreditlov omfattede derfor også tilladelse til at udøve aktiviteter som værdipapirhandler for så vidt angår realkreditobligationer og heraf afledte instrumenter.

Baggrunden for den ændring af retstilstanden, som blev indført ved lov nr. 453 af 10. juni 2003, hvorefter der blev krævet særskilt værdipapirhandlertilladelse til at udføre visse aktiviteter var sammenskrivningen af en række sektorlove, jf. i øvrigt bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 10, hvorved § 7, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, nyaffattes.

Ved lov nr. 1556 af 21. december 2010 blev bestemmelsen udvidet med bilag 4, afsnit A, nr. 5, når investeringsrådgivningen sker i tilknytning til og som forudsætning for udførelse af kunders optagelse, indfrielse eller omlægning af et lån med pant i fast ejendom. Baggrunden for tilføjelsen var en konsekvensrettelse som følge af, at der ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 blev foretaget en række ændringer i bilag 4 til lov om finansiel virksomhed, herunder at investeringsrådgivning blev flyttet fra bilagets afsnit B til afsnit A uden konsekvensrettelse af den dagældende § 8, stk. 2. Det fremgår af bemærkningerne til ændringen, at som følge af realkreditinstitutternes afgrænsede aktiviteter, kan institutterne alene udøve investeringsrådgivning, når rådgivningen sker i tilknytning til og som forudsætning for udførelse af kunders optagelse, indfrielse eller omlægning af et lån med pant i fast ejendom.

Indtil 2008 kunne realkreditinstitutterne også få tilladelse efter § 8, stk. 2, til aktiviteter efter bilag 4, afsnit A, nr. 2, hvilket omfatter modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer vedrørende et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter samt til udførelse af ordrer med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter for investorers regning.

Tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af bilag 4, afsnit A, nr. 2, blev indsat ved lov nr. 108 af 7. februar 2007. Ved loven blev MiFID implementeret i dansk ret, og der blev foretaget ændringer i bilag 4, idet afsnit A, nr. 1, blev delt op i to, således at den tidligere nr. 1, litra b, blev udskilt til en

særskilt nr. 2. Realkreditinstitutterne fik med loven mulighed for at få tilladelse til at udøve aktiviteter efter nr. 1 og 2.

Ved lov nr. 517 af 17/06/2008 blev § 8, stk. 2, nyaffattet, så særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer kom til at fremgå af lovteksten. Henvisningen til nr. 2 fremgik ikke af nyaffattelsen af § 8, stk. 2, uden at det dermed var hensigten, at realkreditinstitutter ikke fremover skulle kunne opnå tilladelse til at udføre aktiviteter efter bilag 4, afsnit A, nr. 2.

Bilag 4, afsnit A, nr. 1, er dermed i dag ikke fuldt ud dækkende for den værdipapirhandelsaktivitet, som et realkreditinstitut kan foretage indenfor deres virksomhedsområde. Det foreslås derfor, at henvisningen til nr. 2 indsættes i bestemmelsen igen.

Det foreslås at nyaffatte § 8, stk. 2, så det fremover fremgår, at realkreditinstitutter i medfør af deres tilladelse efter § 8, stk. 1, kan yde den investeringsservice og udøve de investeringsaktiviteter, der følger af bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2,3 og 5.

Baggrunden for forslaget er, at det følger af gennemførslen af MiFID II, som også gennemføres i lov om kapitalmarkeder, at realkreditkreditinstitutter bør kunne yde investeringsservice og udøve investeringsaktiviteter omfattet af MiFID II uden anden tilladelse end deres realkreditinstituttiladelse. Derfor foreslås det, at realkreditinstitutter fremover kan udøve alle de aktiviteter i bilag 4, afsnit A, der ligger indenfor realkreditens virksomhedsområde, som en del af realkreditinstituttiladelsen.

Forslaget til de to ændringer af § 8, stk. 2, ændrer ikke i de aktiviteter, som realkreditinstitutter kan udøve, men præciserer alene, hvornår realkreditinstitutter har mulighed for at agere som værdipapirhandlere, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til deres virksomhed. Det er således ikke hensigten, at realkreditinstitutter med forslaget får udvidet deres adgang til at yde investeringsservice og udføre investeringsaktiviteter i øvrigt.

Til nr. 12 (§ 8, stk. 4, § 77, stk. 1, nr. 1 og 4, § 216, stk. 2, 1. og 3. pkt., § 354, stk. 6, nr. 20 og 26, § 354 d, stk. 1, nr. 2, bilag 1, nr. 6, bilag 2, nr. 7, litra e, nr. 8 og 12, og bilag 3, nr. 1 og 4, i lov om finansiel virksomhed)

De foreslåede ændringer, hvorved begrebet værdipapirer i en række bestemmelser foreslås ændret til finansielle instrumenter, er konsekvensændringer som følge af, at den hidtidige definition af værdipapirer foreslås ændret med den nye lov om kapitalmarkeder. Værdipapirer som de skal forstås i de foreslåede ændrede bestemmelser i lov om finansiel virksomhed falder herefter under den nye definition af finansielle instrumenter i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 13 og 14 (§ 9, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

I henhold til gældende ret er virksomheder, der for tredjemand udøver aktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, værdipapirhandlere og skal have tilladelse som værdipapirhandlere, dog med visse undtagelser.

Det foreslås i § 9, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 2. pkt., at tilladelse som værdipapirhandler er påkrævet, såfremt der ydes investeringsservice eller udføres investeringsaktiviteter som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag og således ikke kun såfremt der ydes aktiviteter for tredjemand. Forslaget beror på, at aktiviteterne i bilag 4, afsnit A, dels dækker over investeringsservice for tredjemand, dels virksomheders egne investeringsaktiviteter, eksempelvis handel for egen regning med finansielle instrumenter. Med den ændrede formulering bringes sprogbrugen i bestemmelsen tillige i overensstemmelse med den danske sprogudgave af MiFID II.

Det foreslås endvidere at tilpasse de i § 9, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 2. pkt. anvendte termer til sprogbrugen anvendt i den danske oversættelse af MiFID II og MiFIR. Der sondres i den engelske sprogudgave af MiFID II og MiFIR mellem »investment services«, »investment activities« og »ancillary services«. Disse termer er i de danske sprogudgaver af MiFID II og MiFIR oversat til »investerings-service«, »investeringsaktiviteter« og »accessoriske tjenesteydelser«, hvor »investerings-service« og »investeringsaktiviteter« omhandler services eller aktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, til lov om finansiell virksomhed, og »accessoriske tjenesteydelser« omhandler services nævnt i bilag 4, afsnit B, til lov om finansiell virksomhed. Henset til at MiFIR vil være direkte gældende i medlemslandene findes det hensigtsmæssigt at ensrette sprogbrugen i bestemmelsen med termene benyttet i den danske sprogudgave af MiFID II og MiFIR. Dog vil den i gældende ret anvendte samlebetegnelse »aktiviteter« med konkret reference til bilag 4 i lov om finansiell virksomhed fortsat finde anvendelse i øvrige bestemmelser.

De foreslåede ændringer gennemfører artikel 5, stk. 1, i MiFID II, der med mindre præciseringer viderefører tilsvarende bestemmelse i MiFID.

Der er med de ovenfor beskrevne foreslåede tilpasninger af § 9 ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Herudover foreslås det, at ændre den aktuelle henvisning til § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1, i § 9, stk. 1, 1. pkt. så der fremadrettet henvises til disse bestemmelsers stk. 2 i stedet. Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 10 og 11, hvoraf det fremgår, at pengeinstitutter og realkreditinstitutter som følge af lovforslaget ikke længere skal have en særskilt værdipapirhandelstilladelse efter § 9, stk. 1, såfremt de ønsker at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A. Hidtil er nogle af de aktiviteter, der er omfattet af bilag 4 blevet anset for at være en integreret del af pengeinstitutvirksomheden og visse af aktiviteterne som en integreret del af realkreditinstitutvirksomheden, hvorimod øvrige aktiviteter omfattet af bilag 4 til lov om finansiell virksomhed i henhold til gældende ret kræver en særskilt tilladelse, jf. gældende § 7, stk. 2 og § 8, stk. 2. Fremover vil penge- og realkreditinstitutter kunne yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter som følge af deres tilladelse efter henholdsvis § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1, såfremt det er foreneligt med institutternes virksomhedsområde, og således uden at det kræver en særskilt værdipapirhandlertilladelse. Dette indebærer, at pengeinstitutter fremover kan udøve alle aktiviteter i bilag 4, afsnit A, som en del af pengeinstitutstilladelsen, hvorimod realkreditinstitutter i medfør af de

res tilladelse i et vist omfang kan yde den investeringsservice og udøve de investeringsaktiviteter, der følger af bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 3 og 5. Penge- og realkreditinstitutterne bliver imidlertid omfattet af værdipapirhandlerbegrebet, når de udøver aktiviteter omfattet af bilag 4, og skal dermed i denne sammenhæng opfylde relevante krav for værdipapirhandlere.

Til nr. 15 og 16 (§ 9, stk. 3, 1. pkt. og 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det gældende § 9, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, fastlægger en eneret for de i bestemmelsen angivne virksomheder, til at udføre aktiviteter som værdipapirhandlere.

Der foreslås ændringer af stk. 3, 1. og 2. pkt.

Det foreslås med ændringen i § 9, stk. 3, 1. pkt., at også udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der opfylder betingelserne i § 33 a i lov om finansiel virksomhed omfattes af eneretten.

§ 33 a foreslås indsat i lov om finansiel virksomhed med dette lovforslag, jf. lovforslagets § 1, nr. 38. Dermed omfattes kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der ønsker at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet gennem en filial. Disse er i henhold til gældende ret omfattet af § 33 i lov om finansiel virksomhed, men foreslås som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 34-37 fremadrettet omfattet af § 33 a i lov om finansiel virksomhed, der vedrører nye krav for tredjelands-selskaber, der ønsker at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter her i landet gennem en filial. § 33 finder fremadrettet anvendelse i relation til grænseoverskridende aktiviteter uden filialetablering. Endvidere foreslås det som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 10 og 11, at ophæve henvisningen til § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1, idet pengeinstitutter og realkreditinstitutter som følge af lovforslaget ikke længere skal have en værdipapirhandlertilladelse, såfremt de ønsker at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter, jf. § 7, stk. 2, og § 8, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, som disse foreslås affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 10 og 11.

De øvrige foreslåede ændringer af termene i § 9, stk. 3, 1. pkt., er konsekvensændringer som følge af de i lovforslagets § 1, nr. 13 og 14, foreslåede ændringer, hvor det foreslås at tilpasse de anvendte termer til sprogbrugen anvendt i den danske oversættelse af MiFID II og MiFIR, således at der sondres mellem investeringsservice og investeringsaktiviteter. Ligeledes fremgår det, at tilladelse er påkrævet, såfremt der ydes investeringsservice eller udføres investeringsaktiviteter som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag og ikke kun såfremt de pågældende aktiviteter ydes for tredjemand. Disse aktiviteter omfattes tilsvarende af eneretten i § 9, stk. 3.

Herudover foreslås det at ophæve eneretten i den gældende § 9, stk. 3, 2. pkt., for værdipapirhandlere samt udenlandske kreditinstitutter og nærmere angivne investeringsselskaber, til at formidle og udføre valutaspotforretninger i investeringsøjemed med henblik på, at investorerne opnår fortjeneste ved kursændring på valuta på erhvervsmæssigt grundlag for tredjemand. Dette som konsekvens af

lovforslagets § 1, nr. 105, hvor det foreslås at ophæve gældende bilag 5, nr. 11, til lov om finansiel virksomhed, hvormed valutaspotforretninger i investeringsøjemed med henblik på at opnå fortjeneste ved kursændringer på valuta ikke længere oplistes som et finansielt instrument i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed. Den hertil knyttede eneret for de pågældende selskaber ophæves dermed.

Til nr. 17 (§ 9, stk. 8, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen fastslår, hvilke startkapitalkrav der stilles ved etablering af et fondsmæglerselskab, og gennemfører kravene herom i CRD IV.

Kravene til startkapitalen for fondsmæglerselskaber reguleres i artikel 28-30 i CRD IV. Artikel 29 i CRD IV omfatter investeringsselskaber, der tilbyder (i) modtagelse og formidling for investors regning af ordrer vedrørende finansielle instrumenter (ii) udførelse af ordrer vedrørende finansielle instrumenter for investorers regning eller (iii) forvaltning af individuelle investeringsporteføljer bestående af finansielle instrumenter, hvilket svarer til aktiviteterne omfattet af bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2 og 4, til lov om finansiel virksomhed. Disse selskaber med en begrænset tilladelse er som udgangspunkt underlagt et startkapitalkrav på 125.000 euro. I henhold til artikel 28, stk. 2, i CRD IV skal investeringsselskaber, der ikke er omfattet af direktivets artikel 29, have en startkapital på minimum 730.000 euro. I forbindelse med gennemførelsen heraf er der i dansk ret videreført skærpede krav til startkapitalen for fondsmæglerselskaberne, hvormed fondsmæglerselskaberne er underlagt to forskellige startkrav til aktiekapitalen på henholdsvis 1 mio. euro og 0,3 mio. euro afhængig af, hvilke aktiviteter selskabet ønsker tilladelse til. Et selskab, der søger om tilladelse til at udøve fondsmæglervirksomhed, og som ikke har tilladelse efter § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, eller § 10, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, skal således efter gældende ret have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 1 mio. euro, såfremt fondsmæglerselskabet ønsker at blive medlem af et reguleret marked, en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, eller ønsker at udføre en eller flere af de i det gældende bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6, 8 og 9, og afsnit B, nr. 2, nævnte tjenesteydelser. Nærmere bestemt drejer det sig om aktiviteterne (i) forretninger for egen regning, (ii) afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner, (iii) drift af multilaterale handelsfaciliteter, (iv) opbevaring og forvaltning for investorers regning, herunder depotvirksomhed samt (v) kredit- eller långivning til en investor. Andre selskaber, der søger om tilladelse til at udøve fondsmæglervirksomhed, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 0,3 mio. euro.

Med ændringen af § 9, stk. 8, 1. pkt., foreslås det, at selskaber, der søger om tilladelse til at drive en organiseret handelsfacilitet, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 1 mio. euro. Baggrunden herfor er, at gennemførelsen af MiFID II indebærer forslag om, at listen over investeringsservice og investeringsaktiviteter udvides og som noget nyt medtager drift af organiserede handelsfaciliteter som en kerneaktivitet, som visse værdipapirhandlere kan få tilladelse til, jf. lovforslagets § 1, nr. 94. Et investeringsselskab, der har tilladelse til drift af organiserede handelsfaciliteter, er ikke omfattet af artikel 29 i CRD IV og dermed det lave startkapitalkrav på 125.000 euro i CRD IV, hvorfor disse selskaber med ændringen omfattes af krav om en startkapital på et beløb svarende til 1 mio. euro i overensstemmelse med de skærpede danske krav til startkapital.

Den i øvrigt foreslåede ændring af ordlyden i § 9, stk. 8, er en konsekvensændring som følge af de i lovforslagets § 1, nr. 13 og 14, foreslåede ændringer, hvor det foreslås at tilpasse de anvendte termer til sprogbrugen anvendt i den danske oversættelse af MiFID II og MiFIR, således at der sondres mellem investeringsservices, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser.

Til nr. 18 (§ 9, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ophæve § 9, stk. 9, idet alternative markedspladser, der er en særlig dansk markedsform, ikke foreslås videreført med forslaget til [lov om kapitalmarkeder].

Til nr. 19 (§ 9, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring i § 9, stk. 10, er en konsekvensændring som følge af de i lovforslagets § 1, nr. 13 og 14, foreslåede ændringer, hvor det foreslås at tilpasse de anvendte termer til sprogbrugen anvendt i den danske oversættelse af MiFID II og MiFIR, således at der sondres mellem investeringsservices, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser.

Til nr. 20 (§§ 9 a-9 c i lov om finansiel virksomhed)

Fondsmæglervirksomheder og penge- og realkreditinstitutter med værdipapirhandlertilladelse kan i dag ikke udpege tilknyttede agenter. Som angivet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.3 skal der efter artikel 29 i MiFID II være mulighed herfor.

Der foreslås derfor indsat tre nye bestemmelser, som regulerer sådanne værdipapirhandlers tilknyttede agenter. En tilknyttet agent er en fysisk eller juridisk person, der på vegne af en værdipapirhandler og under dennes fulde ansvar, kan udføre visse former for investeringsservice.

§ 9 a

Med det foreslåede *stk. 1* fastlægges, under hvilke betingelser en fondsmæglervirksomhed eller et penge- og realkreditinstitut kan etablere et tilknyttet agentforhold. Den foreslåede bestemmelse åbner mulighed for, at agentvirksomheden kan drives både som en personligt ejet virksomhed eller i forskellige selskabsformer.

Med det foreslåede *stk. 2* fastlægges de opgaver og ydelser, som den tilknyttede agent kan udføre på vegne af den finansielle virksomhed, agenten er tilknyttet. En tilknyttet agent må ikke på vegne af virksomheden udføre andre opgaver eller ydelser, end de, som fremgår af bestemmelsen. Bestemmelsen indebærer derimod ikke, at agentvirksomheden er afskåret fra ved siden af sit virke som agent at udbyde andre aktiviteter. Agenten vil eksempelvis kunne udføre aktiviteter, der ikke kræver en finansiell tilladelse, som forskellige former for bogføring, informationsindsamling m.v. Det er dog et krav, jf. stk. 4, at disse aktiviteter ikke vil kunne skade eller på anden måde forstyrre de aktiviteter, som agenten udfører på vegne af den finansielle virksomhed.

Der er ikke krav om, at agenten skal kunne udføre alle de i stk. 2 nævnte aktiviteter. Virksomheden vil kunne aftale, at en tilknyttet agent eksempelvis alene må markedsføre vedkommendes ydelser eller kun yde investeringsrådgivning.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at den tilknyttede agent på vegne af virksomheden kan markedsføre dens ydelser. Med markedsføring forstås alle aktiviteter, der har til hensigt at fremme afsætningen af virksomhedens ydelser, herunder reklamering og aktiviteter, der skal formidle kontakten mellem en kunde eller en potentiel kunde og virksomheden. Når agenten udfører sådanne aktiviteter, er det vigtigt, at agenten tydeligt oplyser kunden om, at vedkommende i givet fald vil indgå aftale med den virksomhed, som agenten repræsenterer og at alle ydelser vil blive leveret af denne. Endvidere vil agenten skulle være opmærksom på de forbrugerbeskyttende regler, der regulerer adgangen til at rette uanmodet henvendelse til personer, der er forbrugere.

Agenten vil endvidere efter *stk. 2, nr. 2*, have mulighed for at indgå egentlige aftaler på vegne af den virksomhed, agenten er tilknyttet, og dermed repræsentere denne i forhold til kunden.

Hvis en virksomhed indgår aftale med en tilknyttet agent om, at denne kan indgå aftaler på vegne af virksomheden, vil den, jf. *stk. 3*, skulle sikre, at kundeaftaler indgås i overensstemmelse med lovgivningens krav, herunder at reglerne om investorbeskyttelse iagttages, og at aftalerne ikke indeholder urimelige vilkår.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at en agent har mulighed at modtage og videreformidle kundeordrer for kundens regning til den virksomhed, agenten er tilknyttet. Agenten vil alene have mulighed for at stå for kommunikationen af en ordre, men må ikke håndtere kundemidler. Agenten må heller ikke handle for egen regning.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at en tilknyttet agent kan yde investeringsrådgivning. Ved investeringsrådgivning forstås personlige anbefalinger til en kunde om en eller flere transaktioner i tilknytning til finansielle instrumenter. Rådgivningen kan ske både efter kundens anmodning eller på agentens initiativ.

Det foreslås i *stk. 3*, at den virksomhed, som agenten er tilknyttet skal sikre, at agenten udøver sin virksomhed indenfor samme reguleringsmæssige rammer, som gælder for den virksomhed agenten udøver aktiviteter på vegne af. Det vil i praksis betyde, at virksomheden skal sikre, at agenten opfylder de lovgivningsmæssige krav om dokumentation, håndtering af interessekonflikter og reglerne om investorbeskyttelse i bekendtgørelse om investorbeskyttelse. For realkreditinstitutter indebærer det særligt, at agenten kun kan udføre den samme begrænsede investeringservice, som realkreditinstitutter kan udføre inden for deres virksomhedsområde. Ligeledes skal virksomheden sikre, at de kompetencekrav til agentens ansatte, der fremgår af § 9 b, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed løbende overholdes.

Det foreslås i *stk. 4*, at det er den virksomhed, som agenten er tilknyttet, der bærer det fulde økonomiske ansvar for de aktiviteter, som agenten udfører på vegne af virksomheden. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at alle aftaler, som indgås mellem en kunde og en tilknyttet agent, indgås på vegne af virksomheden og under dennes fulde økonomiske ansvar. Virksomheden vil derfor fuldt ud blive bundet af de aftaler, som agenten indgår, og vil ikke i forhold til kunden have mulighed for at gøre gældende, at agenten har handlet udenfor de instrukser, som virksomheden har givet. Bestemmelsen regulerer derimod ikke det indbyrdes forhold mellem agenten og virksomheden. Ligeledes vil virksomheden kunne ifalde erstatningsansvar for agentens handlinger, f.eks. for mangelfuld rådgivning eller fejl begået i forbindelse med formidling af en ordre.

Den foreslåede bestemmelse pålægger den virksomhed, som agenten er tilknyttet at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at agentens øvrige aktiviteter ikke er i konflikt med eller skader de aktiviteter, som udføres for virksomheden. Dette indebærer, at virksomheden skal have klare aftaler med den tilknyttede agent om, hvilke aktiviteter, denne skal udføre, og samtidig have indsigt i hvilke aktiviteter, agenten i øvrigt udfører. Virksomheden skal endvidere have forretningsgange eller procedurer for løbende at holde øje med agentens virksomhed, samt have aftalemæssig hjemmel til at gribe ind, hvis der er eller kan være risiko for interessekonflikter. Endelig vil virksomheden skulle udføre compliance undersøgelser af agentens virksomhed, idet virksomheden bærer det fulde ansvar for agentens aktiviteter.

Der foreslås i *stk. 5* en oplysningsforpligtelse for den tilknyttede agent, så en kunde bliver informeret om, at vedkommende handler med en tilknyttet agent, og hvilken virksomhed vedkommende er agent for. Det påhviler virksomheden at sikre, at agenten opfylder denne informationsforpligtelse. Det kan eksempelvis ske ved at virksomheden godkender evt. informationsmateriale.

§ 9 b

Det følger at det foreslåede *stk. 1*, at en tilknyttet agent, der er udpeget af en virksomhed med værdipapirhandlertilladelse, skal registreres i et offentligt tilgængeligt register, der oprettes i Finanstilsynet. Finanstilsynet fører allerede i dag et offentligt register over agenter for forsikringsselskaber.

Det vil i praksis være agenten, som skal foretage anmeldelsen til tilsynet. For at opnå en registrering vil anmodningen skulle opfylde de i *stk. 2* angivne betingelser.

Det følger at det foreslåede *stk. 2, nr. 1*, at agentvirksomhedens ledelsespersoner skal godtgøre, at de besidder den erfaring, faglige kompetence og tilstrækkelige viden om de ydelser, agentvirksomheden skal levere, samt i øvrigt kunne fremlægge en ren straffeattest.

Som ledelsespersoner anses medlemmer i agentvirksomhedens bestyrelse og direktion, hvis virksomheden er etableret som et aktie- eller anpartsselskab. Drives agentvirksomheden som et interessentskab eller en enkeltmandsvirksomhed, vil kravene skulle opfyldes af den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige.

Det bemærkes, at der med denne bestemmelse stilles mere lempelige krav til ledelsespersoner i en agentvirksomhed end til ledelsespersoner i en virksomhed, der har tilladelse som værdipapirhandler, hvor ledelsespersoner skal opfylde kravene til egnethed og hæderlighed i § 64 i lov om finansiel virksomhed.

Bl.a. stilles der ikke krav om, at personen ikke må være under gældsanering eller rekonstruktionsbehandling. Eller krav om at personen ikke må have udvist en adfærd, hvor der er grund til at antage at vedkommende ikke vil kunne varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Baggrunden herfor er, at en agent kun kan udbyde et begrænset antal ydelser, at leveringen af ydelserne sker på den tilknyttede virksomheds fulde økonomiske ansvar, og virksomheden løbende er forpligtet til at følge agentens virksomhed og sikre, at denne holder sig indenfor de lovgivningsmæssige rammer. Tilsvarende lempeligere krav til ledelsespersoner stilles eksempelvis også til agenter for forsikringsselskaber.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at den virksomhed, som agentvirksomheden er tilknyttet, skal erklære, at den bærer ethvert økonomisk ansvar, som måtte følge af agentens virksomhed. Det slås dermed fast, at agenten altid arbejder under virksomhedens ansvar, og at en kunde vil kunne rette et økonomisk krav mod den virksomhed som agenten er tilknyttet, hvis agenten ikke opfylder sine forpligtelser overfor kunden eller handler ansvarspådragende.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at agentvirksomheden skal erklære, at de personer, der i agentvirksomheden udfører kunderettede aktiviteter, har en passende viden og erfaring til at kunne levere sådanne ydelser. Er der tale om ydelse af investeringsrådgivning til detailkunder, vil det indebære, at ansatte skal opfylde betingelserne i § 3 i bekendtgørelse nr. 346 af 15. april 2011 om kompetencekrav til personer (herefter kompetencekravsbekendtgørelsen), der yder rådgivning om visse investeringsprodukter, og at dette skal kunne dokumenteres i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 4. I praksis betyder det, at der for ansatte, der yder rådgivning om finansielle instrumenter, der er risikomærket grønne eller gule i medfør af bekendtgørelse nr. 345 af 15. april 2011 om risikomærkning af investeringsprodukter, skal være et systematisk uddannelsesforløb, mens rådgivere, der rådgiver om finansielle instrumenter, der er risikomærket som røde, skal være certificerede jf. kompetencekravsbekendtgørelsens § 5.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 9 a stk. 3, hvorefter det løbende påhviler den virksomhed, hvortil agenten er tilknyttet, at sikre, at agentens personale har de fornødne kompetencer til at kunne udføre de opgaver, som er lagt ud til agenten.

Endelig skal agentvirksomheden erklære, at ansatte i agentvirksomheden fremviser en straffeattest, hvoraf det fremgår, at de ikke har fået en ubetinget fængselsstraf for en formueforbrydelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at en tilknyttet agent kun kan virke på vegne af én finansiel virksomhed med tilladelse til at udøve værdipapirhandel. Det vil således ikke være muligt for en agent at være tilknyttet flere virksomheder. Ønsker agenten det, må denne oprette en ny juridisk enhed.

Med bestemmelsen sikres det, at agenten alene handler på vegne af og under ansvar overfor den virksomhed, vedkommende er tilknyttet, og at der ikke kan opstå interessekonflikter eller mulighed for, at kunden ikke er klar over på, hvis vegne agenten optræder.

Det foreslås i *stk. 4*, at pålægge en virksomhed, hvortil der er knyttet en agent, at underrette Finanstilsynet, når en agentaftale ophører. Finanstilsynet vil herefter sørge for, at agenten slettes fra tilsynets register over tilknyttede agenter.

Til nr. 21 (§ 10, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at § 10, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed henviser til hele bilag 5 i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring er en følge af, at bilag 5 i lov om finansiel virksomhed foreslås ændret, så bilag 5 i sin helhed svarer til bilag 1, afsnit C, i MiFID II.

Investeringsforvaltningsselskaber kan ifølge artikel 6, stk. 3, litra a og b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (herefter UCITS-direktivet) alene få tilladelse til at udføre porteføljepleje og investeringsrådgivning med de instrumenter, der er nævnt i afsnit C i bilag I til MiFID II.

De instrumenter, som følger af det gældende bilag 5 i lov om finansiel virksomhed, går på nuværende tidspunkt ud over det, der følger af bilag 1, afsnit C, i MiFID II. Da bilag 5 foreslås ændret, så det i sin helhed svarer til bilag 1, afsnit C, i MiFID II, er der ikke behov for at begrænse henvisningen til bilag 5 til bestemte numre eller udtrykkeligt nævne de instrumenter, som investeringsforvaltningsselskaber kan udføre porteføljepleje med ifølge UCITS-direktivet.

Til nr. 22 (§ 14, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås i § 14, stk. 1, nr. 2, at henvise til § 64 a i lov om finansiel virksomhed. § 14 indeholder de krav, som en virksomhed skal opfylde, før Finanstilsynet kan give tilladelse til drift af finansiel virksomhed. Den foreslåede ændring gennemfører artikel 13, stk. 1, jf. artikel 91, stk. 1, i CRD IV.

§ 64 a fastsætter et generelt krav for alle ledelsesmedlemmer i finansielle virksomheder om, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem. Ledelsesmedlemmet skal således vurdere, om den pågældende har afsat tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem, og vurderingen skal inddrage virksomhedens størrelse, organisation og kompleksitet.

§ 64 a blev indsat i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 268 af 25. marts 2014 og gennemførte artikel 91, stk. 2, i CRD IV. Det fremgår af tilladelsesbestemmelsen i artikel 13, stk. 1, i CRD IV, at det er en betingelse for meddelelse af tilladelse til at drive virksomhed som kreditinstitut, at medlemmerne af ledelsesorganet opfylder kravene i artikel 91, stk. 1. Artikel 91, stk. 1, henviser bl.a. til artikel 91, stk. 2, hvoraf følger krav om at ledelsesmedlemmer afsætter tilstrækkelig tid til at varetage deres funktioner, hvorfor det foreslås at indsætte en henvisning til § 64 a i tilladelsesbestemmelsen i § 14, i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring medfører, at Finanstilsynet fremover skal vurdere, om medlemmerne af ansøgerens bestyrelse og direktion opfylder § 64 a, når en virksomhed ansøger om tilladelse til at drive finansiel virksomhed. Kravet vil gælde for alle ansøgninger om drift af finansiel virksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Vurderingen af, hvad der må anses for at udgøre tilstrækkelig tid til varetagelse af et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør, skal foretages med udgangspunkt i hvervet eller stillingen i den konkrete virksomhed og med udgangspunkt i den pågældende person, som bestrider hvervet eller stillingen. Det tidsforbrug, som er nødvendigt til varetagelse af én stilling i en finansiel virksomhed kan være et ganske andet end det, der kræves til varetagelse af en lignende stilling i en anden finansiel virksomhed, ligesom tidsforbruget forbundet med en stilling kan variere afhængigt af, hvem der bestrider stillingen, herunder hvilke kvalifikationer og erfaringer m.v. den pågældende har.

Ved tilstrækkelig tid til varetagelse af et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør forstås derfor den tid, som den pågældende forventeligt må skulle anvende til at varetage det pågældende hverv eller den pågældende stilling på forsvarlig vis. I forbindelse med vurderingen af, om et medlem af ansøgerens bestyrelse eller direktion har afsat tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som bestyrelsesmedlem eller sin stilling som direktør, vil vedkommendes øvrige erhvervsmæssige forpligtelser indgå, herunder antallet og omfanget af den pågældendes øvrige direktør- og bestyrelsesposter.

Til nr. 23 (§ 14, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at indsætte et nyt § 14, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter medlemmerne af ansøgerens bestyrelse på tilladelsestidspunktet skal opfylde det kollektive kompetencekrav i § 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen gennemfører artikel 13, stk. 1, jf. artikel 91, stk. 1, i CRD IV.

§ 70, stk. 4, pålægger bestyrelsen i finansielle virksomheder at sikre, at bestyrelsen samlet set har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici.

§ 70, stk. 4, blev indsat i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 268 af 25. marts 2014 og gennemførte artikel 91, stk. 7, i CRD IV. Artikel 91, stk. 7, indeholder krav om, at ledelsesorganet skal be-

sidde tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter, herunder de største risici. Det fremgår af tilladelsesbestemmelsen i artikel 13, stk. 1, i CRD IV, at det er en betingelse for meddelelse af tilladelse til at drive virksomhed som kreditinstitut, at medlemmerne af ledelsesorganet opfylder kravene i artikel 91, stk. 1. Artikel 91, stk. 1, henviser imidlertid bl.a. til artikel 91, stk. 7, indeholdende det kollektive kompetencekrav, hvorfor det foreslås at betinge tilladelse til at drive finansiell virksomhed af, at medlemmerne af ansøgernes bestyrelse opfylder kravene i § 70, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed om tilstrækkelig kollektiv viden, faglige kompetencer og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de risici, der er forbundet hermed.

Den foreslåede ændring medfører, at Finanstilsynet fremover skal vurdere, om medlemmerne af ansøgerens bestyrelse samlet set må anses for at have tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå ansøgerens forventede aktiviteter og de hermed forbundne risici, før Finanstilsynet kan meddele tilladelse til at drive finansiell virksomhed. Kravet vil gælde for alle ansøgninger om drift af finansiell virksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed.

Den viden og erfaring, som bestyrelsen som minimum skal besidde, indebærer f.eks., at den skal være i stand til at udfordre direktionen på en konstruktiv måde, herunder stille relevante spørgsmål til direktionen og forholde sig kritisk til svarene. Uanset virksomhedens forretningsmodel må det forventes, at medlemmerne af bestyrelsen samlet set har den fornødne grundviden om de lovgivningsmæssige rammer for ledelse af virksomheden, likviditet etc. I forhold til realkreditinstitutter vil det f.eks. være et krav, at der er kendskab til de særlige reguleringsmæssige rammer for disse virksomheder.

Ud over den fornødne grundviden kan der være særlige forhold, der kræver en særskilt viden. Som eksempel kan nævnes, at hvis en ansøger forventes at have en stor ejendomseksponering i Danmark eller udlandet, bør der være et eller flere bestyrelsesmedlemmer, der har erfaring med ejendomsmarkedet, men samtidig ikke er involveret i eller har tilknytning til virksomhedens eksponeringer. Det samme kan være tilfældet, hvis en virksomhed forventes af være særlig eksponeret mod en eller få brancher i Danmark eller udlandet, f.eks. i form af en væsentlig eksponering overfor pantebreve og finansiering af pantebreve, hvor der bør være et eller flere bestyrelsesmedlemmer, der har erfaring med dette marked, men samtidig ikke er involveret i, eller har tilknytning til virksomhedens eksponeringer i forhold til pantebreve.

Såfremt Finanstilsynet efter en konkret vurdering finder, at medlemmerne af ansøgernes bestyrelse ikke har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå ansøgerens forventede aktiviteter og de hermed forbundne risici, vil Finanstilsynet afslå virksomhedens ansøgning om tilladelse. Et afslag på ansøgning om tilladelse skal begrundes, jf. § 14, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, og kan indbringes for domstolene af virksomheden.

Til nr. 24 (§ 16 i lov om finansiell virksomhed)

Efter gældende § 16 kan Finanstilsynet tillade, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber kan udføre tjenesteydelser med instrumenter og kontrakter, som er omfattet af Finanstilsynets beslutning i medfør af § 2, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.

Der foreslås i § 16 en ændring af henvisningen til § 2, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., så der i stedet henvises til § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder, som svarer til den gældende § 2, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 25 (§ 17 i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 17 i lov om finansiel virksomhed fastsætter Finanstilsynet regler om, hvilke instrumenter og kontrakter udover de instrumenter og kontrakter, der er nævnt i bilag 5, pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber må udføre tjenesteydelser med.

Det foreslås i § 17 at anvende termen finansielle instrumenter om de instrumenter og kontrakter, der er nævnt i bilag 5. Dette som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 9, hvorunder finansielle instrumenter defineres som de i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed nævnte instrumenter.

Til nr. 26 (§ 30, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 30 i lov om finansiel virksomhed fastsætter de procedurer, der finder anvendelse, når udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 i lov om finansiel virksomhed nævnte virksomhed i et andet EU/EØS-land m.v., ønsker at udøve sådan virksomhed gennem en filial her i landet.

Bestemmelsen gennemfører bl.a. dele af artikel 35 i MiFID II, der viderefører tilsvarende bestemmelse i artikel 32 i MiFID, dog med visse ændringer i relation til tilknyttede agenter. Således fremgår det af artikel 32, stk. 2, litra b, i MiFID, at investeringsselskaber, der ønsker at oprette en filial på et andet medlemslands område, bl.a. skal give hjemlandets kompetente myndighed meddelelse, om filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter. Videre fremgår det af stk. 2, at såfremt et investeringsselskab anvender en tilknyttet agent, som er etableret i et medlemsland uden for selskabets hjemland, sidestilles denne tilknyttede agent med filialen og er omfattet af direktivets bestemmelser vedrørende filialer.

Det foreslås i § 30, stk. 1, 3. pkt., at indsætte en bestemmelse om, at kreditinstitutter og investerings-selskaber, der er meddelt tilladelse til at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 i et andet EU/EØS-land m.v., udover at udføre sådan aktivitet her i landet gennem en filial tillige kan udføre aktiviteten her i landet gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, såfremt aktiviteterne er omfattet af virksomhedens tilladelse i hjemlandet.

Dette som følge af, at det præciseres i artikel 35, stk. 1, i MiFID II, at udøvelse af investeringsservice og investeringsaktiviteter gennem etableringsretten enten kan ske ved oprettelse af en filial

eller ved anvendelse af en tilknyttet agent, der er etableret i et andet medlemsland uden for hjemlandet. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse for kreditinstitutter med værdipapirhandelstiladelse, jf. artikel 1, stk. 3, litra c, i MiFID II.

Til nr. 27-31 (§ 30, stk. 4, nr. 3-5, og § 30, stk. 5 og 9, i lov om finansiel virksomhed)

I henhold til artikel 35, stk. 2, i MiFID II, der med visse ændringer viderefører tilsvarende bestemmelse i MiFID, skal et investeringsselskab, der ønsker at oprette en filial på et andet medlemslands område eller som ønsker at anvende tilknyttede agenter, der etableres i et andet medlemsland, hvor investeringsselskabet ikke har oprettet en filial, give virksomhedens kompetente myndighed i hjemlandet meddelelse herom samt give den kompetente myndighed en række nærmere angivne oplysninger. Disse oplysninger skal under nærmere angivne betingelser videresendes til den kompetente myndighed i værtslandet, jf. artikel 35, stk. 3, i MiFID II. Tilsvarende oplysningskrav gælder som noget nyt for de relevante kreditinstitutter, der ønsker at anvende tilknyttede agenter, jf. artikel 35, stk. 7, i MiFID II.

I forbindelse hermed foreskriver § 30, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, hvilke oplysninger Finanstilsynet skal indhente fra hjemlandets tilsynsmyndighed, når en udenlandsk finansiel virksomhed ønsker at etablere en filial her i landet.

Der foreslås i § 30, stk. 4, nr. 5, at indføre krav om, at der i relation til kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4, tillige skal indhentes oplysninger om, hvorvidt filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter samt identiteten på disse.

Endvidere fremgår det som noget nyt i MiFID II, hvilke oplysninger de pågældende virksomheder, der ønsker at anvende tilknyttede agenter, der er etableret i et andet medlemsland, skal indsende til hjemlandets tilsynsmyndigheder, såfremt der ikke oprettes eller er oprettet en filial i det pågældende medlemsland. Således skal de pågældende virksomheder, der ønsker at anvende tilknyttede agenter i et andet medlemsland, til hjemlandets tilsynsmyndigheder indsende en beskrivelse af den planlagte anvendelse af den eller de tilknyttede agenter og den organisatoriske struktur, herunder rapporteringsveje, der angiver, hvordan den eller de pågældende agenter er indpasset i investeringsselskabets eller kreditinstituttets virksomhedsstruktur, jf. artikel 35, stk. 2, litra d, og artikel 35, stk. 7, i MiFID II. Herudover skal den tilknyttede agents navn og adresse oplyses.

Der foreslås i § 30, stk. 5, en oplistning af de oplysninger, som Finanstilsynet skal indhente fra hjemlandets tilsynsmyndigheder, når et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse til at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 i et andet EU/EØS-land m.v., ønsker at udføre sådan aktivitet her i landet gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, uden etablering af en filial. Således foreslås det, at Finanstilsynet skal indhente en beskrivelse af den tilknyttede agents virksomhed, herunder en beskrivelse af den planlagte anvendelse af den tilknyttede agent, oplysninger om organisation, herunder rapporteringsveje, der angiver, hvordan den pågældende

agent er indpasset i virksomhedsstrukturen, den tilknyttede agents adresse og navnet på den tilknyttede agent.

Hensigten med ovenstående ændringer er at præcisere, hvilke oplysninger Finanstilsynet skal modtage fra hjemlandets tilsynsmyndigheder, når udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 i et andet EU/EØS-land m.v., ønsker at udøve aktiviteter her i landet gennem en tilknyttet agent, der er etableret her.

Ændringerne i § 30, stk. 4, nr. 3 og 4, og stk. 9, er konsekvensændringer som følge af de ovenfor beskrevne ændringer.

Til nr. 32 (§ 30, stk. 11, i lov om finansiel virksomhed)

§ 30 i lov om finansiel virksomhed fastsætter de procedurer, der finder anvendelse, når udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 i lov om finansiel virksomhed nævnte virksomhed i et andet EU/EØS-land m.v., ønsker at udøve sådan virksomhed gennem en filial her i landet.

Det foreslås at ophæve § 30, stk. 11, der angiver, at filialer her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et EU/EØS-land m.v., og som udfører sådan aktivitet her i landet, kan anvende tilknyttede agenter. Dette som konsekvens af ovenstående ændring af § 30, stk. 1, hvor det foreslås, at indsætte en bestemmelse om, at kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 i et andet EU/EØS-land m.v., udover at udføre sådan aktivitet her i landet gennem en filial tillige kan udføre aktiviteten her i landet gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, såfremt aktiviteterne er omfattet af virksomhedens tilladelse i hjemlandet.

Til nr. 33 (§ 31, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 31 i lov om finansiel virksomhed foreskriver de procedurer, der finder anvendelse, når udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et andet EU/EØS-land, ønsker at udøve sådan virksomhed grænseoverskridende her i landet, dvs. uden at gøre brug af etableringsretten.

Bestemmelsen gennemfører bl.a. dele af artikel 34 i MiFID II, der viderefører tilsvarende bestemmelse i MiFID, dog med visse ændringer i relation til tilknyttede agenter.

Der foreslås i § 31, stk. 1, at indføre krav om, at Finanstilsynet, udover meddelelse fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet og erklæring om at de pågældende aktiviteter er omfattet af virksomhedens tilladelse i hjemlandet, tillige skal modtage oplysninger om, hvorvidt virksomheden ønsker at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 gennem tilknyttede agenter etableret i hjemlandet, samt identiteten på disse, såfremt den udenlandske virksomhed er et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse til at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4.

Dette som følge af artikel 34, stk. 2, i MiFID II, hvoraf det fremgår, at et investeringsselskab, der for første gang ønsker at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter på et andet medlemslands område, eller som ønsker at ændre disse aktiviteter, skal give meddelelse til hjemlandets kompetente myndigheder bl.a. om virksomheden til dette formål har til hensigt at anvende tilknyttede agenter, der er etableret i virksomhedens hjemland og i givet fald de pågældende tilknyttede agents identitet. Disse oplysninger videresendes til de kompetente myndigheder i værtslandet. Tilsvarende oplysningskrav gælder som noget nyt for de relevante kreditinstitutter, der ønsker at anvende tilknyttede agenter, jf. artikel 34, stk. 5, i MiFID II.

Til nr. 34 (§ 33, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

I henhold til gældende § 33 i lov om finansiel virksomhed skal et udenlandsk kreditinstitut og investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, have tilladelse af Finanstilsynet til at udøve tjenesteydelser med værdipapirhandel her i landet. Endvidere er Finanstilsynet tillagt kompetence til at fastsætte nærmere regler om tilladelsesproceduren, herunder hvilken dokumentation der skal sendes til Finanstilsynet i forbindelse med ansøgningen. Finanstilsynet har fastsat nærmere regler om tilladelsesproceduren for de pågældende udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der ønsker at etablere en filial eller udøve grænseoverskridende virksomhed til Danmark, i bekendtgørelse nr. 842 af 6. september 2005 om filialer af investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og i bekendtgørelse nr. 979 af 4. december 2003 om tilladelsesproceduren for udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og som ønsker at udføre tjenesteydelser med værdipapirhandel i Danmark.

Det forslås at ændre § 33, stk. 1, så bestemmelsen alene finder anvendelse i tilfælde, der ikke er omfattet af MiFIR. De foreslåede ændringer gennemfører de nødvendige tilpasninger af gældende ret som konsekvens af vedtagelsen af MiFIR, der i artikel 46-49 indeholder nye bestemmelser vedrørende tredjelandsselskabers ydelse af investeringsservice og investeringsaktiviteter og således indfører en delvis harmonisering af disse selskabers adgang til EU-markederne.

Fremadrettet vil tredjelandsselskabers ydelse af investeringsservice og investeringsaktiviteter, uden at der oprettes en filial, være reguleret i MiFIR, såfremt den pågældende virksomhed yder investeringsservice eller udøver investeringsaktiviteter til godkendte modparter, f.eks. kreditinstitutter og forsikringsselskaber, eller kunder der anses for professionelle, f.eks. store virksomheder og råvarederivathandlere, jf. i øvrigt bekendtgørelse nr. 623 af 24. april 2015 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel, og EU-Kommissionen har vedtaget en ækvivalensafgørelse i henhold til artikel 47, stk. 1, i MiFIR, vedrørende den pågældende virksomheds hjemland. Dette indebærer, at området er direkte reguleret ved forordning. Såfremt EU-Kommissionen ikke har truffet en ækvivalensafgørelse vedrørende det pågældende tredjeland, er det imidlertid muligt for de enkelte medlemslande at fastsætte nationale ordninger, der regulerer tredjelandsselskabers mulighed for at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter til godkendte modparter eller professionelle kunder. Dette gør sig gældende, hvis Kommissionen endnu ikke har vedtaget en afgørelse vedrørende et tredje-

land, ikke kan nå frem til en afgørelse, der fastlægger effektiv ækvivalens eller en afgørelse herom ikke længere er gyldig.

Det er i forbindelse hermed fundet hensigtsmæssigt at udnytte valgmuligheden i direktivet og således opretholde nationale regler, der fastlægger nærmere regler om tilladelsesproceduren for de pågældende udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der ønsker at udøve grænseoverskridende virksomhed til Danmark og som ikke kan opnå tilladelse hertil i henhold til de harmoniserede regler i MiFIR.

Til nr. 35 (§ 33, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed)

I henhold til gældende ret er det muligt for udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, og som ønsker at udøve tjenesteydelser med værdipapirhandel her i landet, at udøve disse aktiviteter uden etablering af en filial her i landet efter tilladelse fra Finanstilsynet i henhold til gældende § 33 i lov om finansiel virksomhed og tilknyttede bekendtgørelser. Artikel 39, stk. 2, i MiFID II giver mulighed for, at der stilles krav om, at et tredjelandsselskab, der har til hensigt for detailkunder, eller kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder, jf. bilag II, afsnit II, til MiFID II, at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet, skal oprette en filial

Det foreslås i *stk. 2* at udnytte valgmuligheden i direktivet og som noget nyt indføre krav om, at udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, og som ønsker at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter her i landet til detailkunder eller kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder, skal etablere en filial her i landet i overensstemmelse med kravene i den foreslåede § 33 a i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 38, der indeholder nærmere regler om, hvilke oplysninger de pågældende tredjelandsselskaber skal give Finanstilsynet, når de ønsker at etablere en filial, samt de krav, der skal være opfyldt. Dette for at styrke investorbeskyttelsen ved tredjelandsselskabers aktiviteter rettet mod danske detailkunder og således opnå et passende beskyttelsesniveau, herunder tillige for detailkunder der efter anmodning er opløftet til at blive behandlet som professionelle kunder.

Detailkunder er kunder, der ikke opfylder kriterierne for at være professionelle kunder eller godkendte modparter. Kunder der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder omfatter f.eks. kunder, der ikke opfylder kriterierne for at være professionelle kunder, men som har foretaget omfattende transaktioner på det relevante marked, jf. i øvrigt bekendtgørelse nr. 623 af 24. april 2015 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel.

Der foreslås i *stk. 3* en præcisering af, at kravet om filialetablering i det foreslåede stk. 2 for de pågældende tredjelandsselskaber ikke finder anvendelse ved levering af investeringsservice eller investeringsaktiviteter, der iværksættes udelukkende på kundens eget initiativ. De pågældende tredjelandsselskabers aktiviteter anses således ikke for at være leveret i EU/EØS, såfremt den pågældende virksomhed ikke har opsøgt kunder eller markedsført investeringsservice eller investeringsaktivite-

ter i EU/EØS. Dette indebærer imidlertid ikke en ret for det pågældende selskab til at markedsføre nye kategorier af investeringsprodukter eller investeringsservices til de pågældende kunder, hvorfor dette vil udløse krav om filialetablering. Bestemmelsen gennemfører artikel 42 i MiFID II.

Til nr. 36 og 37 (§ 33, stk. 4 og 5, i lov om finansiel virksomhed)

De foreslåede ændringer i § 33, stk. 4 og 5, indeholder konsekvensændringer som følge af de foreslåede ændringer i § 33, stk. 1- 3, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 34-37, hvor det foreslås at ændre Finanstilsynets kompetence til at meddele tilladelse og fastsætte nærmere regler om tilladelsesproceduren for tredjelandsselskaber, der ønsker at yde grænseoverskridende investeringsservice eller udøve grænseoverskridende investeringsaktiviteter her i landet.

Til nr. 38 (§ 33 a i lov om finansiel virksomhed)

I henhold til gældende ret er tilladelsesproceduren for udenlandske investeringsselskaber, der ønsker at etablere en filial i Danmark, nærmere fastlagt i bekendtgørelse nr. 842 af 6. september 2005 om filialer af investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede § 33 a gennemfører artikel 39-41 samt artikel 43 i MiFID II, der indeholder nye regler vedrørende tredjelandsselskabers levering af investeringsservice og udførelse af investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser gennem oprettelse af en filial. Forslaget omfatter udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til de pågældende aktiviteter i et tredjeland.

Det foreslås i *stk. 1*, at udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter i et tredjeland, skal have tilladelse fra Finanstilsynet til at udøve sådan virksomhed her i landet gennem en filial.

Dette tilladelseskrav strafbelægges med lovforslagets § 1, nr. 87, og ydelse af sådan investeringsservice eller udførelse af investeringsaktiviteter uden tilladelse fra Finanstilsynet kan derfor straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Ved valg af ansvarssubjekt er det udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – udover tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, såfremt den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed.

Fastsættelsen af straffen vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1-5*, at de pågældende kreditinstitutter eller investeringsselskaber til brug for Finanstilsynets behandling af en ansøgning om tilladelse til at etablere en filial her i landet skal indsende oplysninger om navnet på den kompetente myndighed i hjemlandet og om respektive

kompetenceområder, såfremt der er mere end en kompetent myndighed. Herudover skal virksomheden indsende oplysninger om virksomhedens navn, juridiske form, vedtægtsmæssige hjemsted og adresse, medlemmer af ledelsesorganet, relevante aktionærer og en beskrivelse af filialens virksomhed, herunder oplysninger om organisation og de planlagte aktiviteter samt evt. outsourcing af væsentlige aktiviteter. Endelig skal virksomheden oplyse navnene på filialens ledelse og dokumentation for, at denne opfylder kravene i § 14, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, samt indsende oplysninger om den startkapital, som filialen har fri rådighed over. Formålet hermed er at kunne foretage den nødvendige vurdering af, om kravene til at give tilladelse er opfyldt. Bestemmelsen gennemfører artikel 40 i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet giver tilladelse, når det er godtgjort, at en række krav er opfyldt. Bestemmelsen gennemfører artikel 41 i MiFID II, hvorefter følger, at der kun kan meddeles tilladelse, når den kompetente myndighed finder det godtgjort, at betingelserne i artikel 39 i MiFID II er opfyldt, og den pågældende filial vil være i stand til at overholde forpligtelserne i artikel 16-20, 23-25, 27, 28, stk. 11, 30-32 i MiFID II samt kravene i artikel 3-26 i MiFIR og i foranstaltninger vedtaget i medfør heraf. Artikel 39 i MiFID II indeholder de vilkår, på hvilke et tredjelandsselskab kan opnå tilladelse hos de kompetente myndigheder.

I forlængelse heraf følger det af det foreslåede i *stk. 3, nr. 1*, at Finanstilsynets tilladelse kræver, at det er godtgjort, at de aktiviteter, der søges om tilladelse til, er omfattet af ansøgerens tilladelse og er underlagt tilsyn i hjemlandet. Finanstilsynet skal i sin vurdering heraf tage behørigt hensyn til enhver anbefaling fra The Financial Action Task Force (FATF) vedrørende hvidvaskning af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme og således sikre, at virksomhedens hjemland har de fornødne foranstaltninger med hensyn til de til enhver tid gældende anbefalinger fra FATF, jf. i øvrigt artikel 39, stk. 2, litra a, i MiFID II.

FATF et mellemstatsligt forum, hvis formål er at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. FATF blev etableret af G7-landene i 1989, og omfatter i dag 36 medlemmer, herunder 34 lande og 2 regionale fællesskaber: Argentina, Australien, Belgien, Brasilien, Canada, Danmark, Finland, Frankrig, Grækenland, Holland, Hong Kong, Indien, Irland, Island, Italien, Japan, Kina, Luxembourg, Mexico, New Zealand, Norge, Portugal, Rusland, Schweiz, Singapore, Spanien, Storbritannien, Sverige, Sydafrika, Sydkorea, Tyrkiet, Tyskland, USA, Østrig, EU-Kommissionen og GGC (Gulf Cooperation Council). Herudover har FATF 8 associerede medlemmer, og mere end 20 observatører og 19 internationale organisationer. FATF vedtog i februar 2012 et revideret regelsæt, der omfatter 40 anbefalinger om bekæmpelse af hvidvask, terrorfinansiering og udbredelse af masseødelæggelsesvåben. Danmark er som medlem politisk forpligtet til at følge FATF's anbefalinger.

Det følger det af det foreslåede *stk. 3, nr. 2*, at Finanstilsynets tilladelse endvidere kræver, at der mellem Finanstilsynet og de kompetente myndigheder i virksomhedens hjemland foreligger internationale samarbejdsaftale, herunder bestemmelser om informationsudveksling med henblik på at bevare markedets integritet og beskytte investorerne.

Det følger det af det foreslåede *stk. 3, nr. 3*, at tilladelsen tillige er betinget af, at filialen har fri rådighed over tilstrækkelig startkapital.

Det følger det af det foreslåede *stk. 3, nr. 4*, at filialens ledelse skal opfylde kravene i § 14, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed, hvormed der som til ledelsen i et dansk fondsmæglerselskab stilles krav om, at ledelsen i filialen til enhver tid har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sin stilling, ligesom der stilles krav om, at ledelsen skal have et tilstrækkeligt godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed. Endvidere skal ledelsen i filialen afsætte tilstrækkelig tid til at varetage af hvervet

Det følger det af det foreslåede *stk. 3, nr. 5 og 6*, at Finanstilsynets tilladelse er betinget af, at virksomhedens hjemland har indgået en aftale med Danmark som fuldt ud overholder standarderne i artikel 26 i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD) modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, som skal sikre en effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder om eventuelle multilaterale skatteaftaler, og at ansøgeren indgår i en garantiordning, der har til hensigt at beskytte investorerne og som er godkendt eller anerkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger.

Det følger af det foreslåede *stk. 3, nr. 7*, at tilladelse desuden kræver, at filialen er i stand til at opfylde kravene i §§ 43, 71, 72, stk. 1, 2 og 5, i lov om finansiel virksomhed, §§ 83, 130-143, 145-156, 165-170, 225, stk. 2 og 270, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om kapitalmarkeder samt kravene i artikel 3-26 i MiFIR og i foranstaltninger vedtaget i medfør heraf. Dette indebærer, at filialen udover organisatoriske krav er underlagt bestemmelser vedrørende algoritmisk handel, herunder handelsprocessen og afslutning af transaktioner i en MHF og en OHF, de særlige krav til en MHF og en OHF, bestemmelser om interessekonflikter, bestemmelser til sikring af investorbeskyttelse, bestemmelser om markedsgennemsigtighed og -integritet samt bestemmelser i MiFIR om gennemsigtighed for markedspladser, gennemsigtighed for systematiske internalisatorer og investeringsselskaber, der handler OTC samt bestemmelser om transaktionsindberetning. Det er desuden et krav, at filialen er underlagt Finanstilsynets tilsyn. Filialerne må imidlertid ikke pålægges yderligere organisatoriske og driftsmæssige krav på de områder, der er omfattet af MiFID II, eller i øvrigt underlægges gunstigere krav end EU-selskaber.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet inden 6 måneder efter modtagelse af en fuldstændig ansøgning skal meddele en ansøger, om tilladelse kan gives. Fristen regnes fra tidspunktet, hvor Finanstilsynet har modtaget samtlige oplysninger, som virksomheden skal indsende til brug for Finanstilsynets behandling af ansøgningen i henhold til stk. 2. Bestemmelsen gennemfører artikel 41, stk. 1, i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 5*, at bestemmelserne i §§ 223 og 224 i lov om finansiel virksomhed vedrørende inddragelse af tilladelse finder tilsvarende anvendelse for inddragelse af tilladelse til de pågældende udenlandske virksomheder til at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter med

eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet gennem en filial. Dette indebærer, at Finanstilsynet vil kunne inddrage en tilladelse til filialetablering, hvis virksomheden selv anmoder herom. Finanstilsynet vil endvidere kunne inddrage tilladelsen, hvis virksomheden gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af de bestemmelser, som finder anvendelse for de pågældende tredjelandsselskaber, eller hvis betingelserne for at opnå tilladelse ikke længere er til stede. Finanstilsynet vil desuden kunne inddrage tilladelsen, hvis virksomheden ikke påbegyndes senest 12 måneder efter, at tilladelsen er blevet meddelt, eller hvis der ikke udøves virksomhed i en periode over 6 måneder.

Til nr. 39-47 (§ 38, stk. 1, nr. 4-6 og § 38, stk. 2-9, i lov om finansiel virksomhed)

§ 38 i lov om finansiel virksomhed foreskriver procedurerne for danske finansielle virksomheders etablering af en filial i et andet land, herunder procedurerne ved etablering af en filial i et andet EU/EØS-land m.v. Bestemmelsen gennemfører bl.a. dele af artikel 35 i MiFID II, der viderefører tilsvarende bestemmelse i MiFID, dog med visse ændringer i relation til tilknyttede agenter.

I henhold til gældende ret kan udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et EU/EØS-land m.v., anvende tilknyttede agenter i forbindelse med dets aktiviteter her i landet. MiFID overlader det imidlertid til de enkelte medlemslande at beslutte, om de ønsker at gennemføre direktivets bestemmelser, der tillader de pågældende virksomheder at udpege tilknyttede agenter til at fremme salget af virksomhedernes tjenesteydelser, hverve kunder eller modtage og formidle ordrer fra kunder, placere finansielle instrumenter og rådgive herom. Danmark har i forbindelse med gennemførelsen af MiFID i dansk ret valgt ikke at udnytte denne mulighed. Dette henset til, at der ikke i Danmark har været tradition for anvendelse af de pågældende tilknyttede agenter. Dette indebærer, at de tilsvarende danske værdipapirhandlere ikke efter gældende ret har mulighed for at anvende tilknyttede agenter her i landet eller i forbindelse med aktiviteter i andre EU/EØS-lande m.v. Idet de pågældende danske virksomheder efter gældende ret ikke har mulighed for at anvende tilknyttede agenter, indeholder den gældende § 38 i lov om finansiel virksomhed ikke krav om indsendelse af oplysninger i relation til tilknyttede agenter i forbindelse med etablering i udlandet.

Det foreslås i § 38, stk. 1, nr. 6, at indføre krav om, at fondsmæglerselskaber samt pengeinstitutter og realkreditinstitutter tillige skal oplyse, hvis de i forbindelse med etablering af en filial i et andet land, ønsker at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 gennem tilknyttede agenter med hjemsted i Danmark og i givet fald identiteten på disse.

Dette som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 20, der giver fondsmæglerselskaber samt pengeinstitutter og realkreditinstitutter mulighed for at udpege tilknyttede agenter. Baggrunden herfor er, at medlemslandene i henhold til artikel 29 i MiFID II under nærmere angivne betingelser skal tillade, at et investeringsselskab udpeger tilknyttede agenter. Det er således ikke længere op til de enkelte medlemslande at beslutte, om de ønsker at gennemføre direktivets bestemmelser herom. Disse kan ligeledes anvendes i forbindelse med filialetablering i andre EU/EØS-lande m.v., jf. artikel 35 i MiFID II. I henhold til artikel 35, stk. 2, litra c, skal de pågældende virksomheder

meddele hjemlandets kompetente myndigheder om filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter. Samme mulighed foreligger for kreditinstitutter med værdipapirhandelstilladelse, jf. artikel 1, stk. 3, litra b, i MiFID II.

Der foreslås endvidere indført en ny bestemmelse i § 38, *stk. 2*, hvorved det gældende *stk. 2-8* herefter bliver *stk. 3-9*. Bestemmelsen indebærer, at et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, der ønsker at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 gennem en tilknyttet agent der er etableret i et EU/EØS-land m.v. hvor virksomheden ikke har oprettet en filial, skal meddele dette til Finanstilsynet sammen med oplysninger om i hvilket land den tilknyttede agent er etableret, en beskrivelse af den tilknyttede agents virksomhed, herunder en beskrivelse af den planlagte anvendelse af den tilknyttede agent, oplysninger om organisation, herunder rapporteringsveje, der angiver, hvordan den pågældende agent er indpasset i virksomhedsstrukturen, den tilknyttede agents adresse og navnet på den tilknyttede agent. Dette svarer til de oplysninger, som Finanstilsynet skal modtage fra hjemlandets tilsynsmyndigheder, når et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse til at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 i et andet EU/EØS-land m.v., ønsker at udføre sådanne aktiviteter her i landet gennem en tilknyttet agent uden etablering af en filial, jf. bemærkningerne til lovforslaget § 1, nr. 28.

Baggrunden for det foreslåede nye *stk. 2* er, at udøvelse af investeringsservice og investeringsaktiviteter gennem etableringsretten enten kan ske ved oprettelse af en filial eller ved anvendelse af en tilknyttet agent, der er etableret i et andet medlemsland uden for hjemlandet, jf. artikel 35, stk. 1, i MiFID II.

I forbindelse hermed skal et investeringsselskab, der ønsker at oprette en filial på et andet medlemslands område, eller som ønsker at anvende tilknyttede agenter, der er etableret i et andet medlemsland, hvor investeringsselskabet ikke har oprettet en filial, give virksomhedens kompetente myndighed i hjemlandet meddelelse herom sammen med en række nærmere angivne oplysninger, jf. artikel 35, stk. 2, i MiFID II. Tilsvarende oplysningskrav gælder for de relevante kreditinstitutter, der ønsker at anvende tilknyttede agenter, jf. artikel 35, stk. 7, i MiFID II.

Såfremt virksomheden ønsker at anvende tilknyttede agenter i et andet medlemsland, og der ikke oprettes en filial i det pågældende medlemsland, skal de pågældende virksomheder til hjemlandets tilsynsmyndigheder indsende en beskrivelse af den planlagte anvendelse af den eller de tilknyttede agenter og den organisatoriske struktur, herunder rapporteringsveje, der angiver, hvordan den eller de pågældende agenter er indpasset i investeringsselskabets eller kreditinstitutts virksomhedsstruktur, jf. artikel 35, stk. 2, litra d, og artikel 35, stk. 7, i MiFID II. Herudover skal den tilknyttede agents navn adresse oplyses. Ovenstående bestemmelser gennemføres med de foreslåede ændringer i dansk ret.

[Det skal i denne forbindelse bemærkes, at EU-Kommissionen i henhold til artikel 35, stk. 11 og 12, i MiFID II, har vedtaget reguleringsmæssige tekniske standarder, jf. forordning X] med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal fremsendes af de kompetente myndigheder i hjemlandet til

de kompetente myndigheder i værtslandet i forbindelse med etablering af en filial eller tilknyttet agent samt gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der fastlægger standardformularer og procedurerne i forbindelse hermed.

Oplysningskravet straffelægges med lovforslagets § 1, nr. 83, hvormed et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, der yder aktiviteter som nævnt i bilag 4 gennem en tilknyttet agent, der er etableret i et andet EU/EØS-land, hvor virksomheden ikke har oprettet en filial, uden at meddele dette til Finanstilsynet sammen med en række oplysninger, kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Ved valg af ansvarssubjekt er det udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – udover tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, såfremt den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed.

Fastsættelsen af straffen vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen.

De øvrige forslag til ændringer af bestemmelsen, jf. lovforslagets § 1, nr. 39-40 og 43-47, er konsekvensændringer som følge af ovenstående foreslåede ændringer.

Til nr. 48 og 49 (§ 39, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 39 i lov om finansiel virksomhed fastsætter procedurene for danske finansielle virksomheders udøvelse af grænseoverskridende virksomhed i et andet EU/EØS-land m.v. Bestemmelsen gennemfører bl.a. dele af artikel 34 i MiFID II, der viderefører tilsvarende bestemmelse i MiFID, dog med visse præciseringer i relation til tilknyttede agenter.

Det foreslås i § 39, stk. 1, at indføre krav om, at fondsmæglerselskaber samt pengeinstitutter og realkreditinstitutter, udover at oplyse om, hvilke aktiviteter de ønsker at udøve i det pågældende land, tillige skal oplyse, hvis de ønsker at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 gennem tilknyttede agenter med hjemsted i Danmark, samt identiteten på disse. Bestemmelsen gennemfører artikel 34, stk. 2, litra b, og artikel 34, stk. 5, i MiFID II.

I henhold til artikel 34, stk. 1, i MiFID II kan investeringsselskaber og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse af et andet medlemslands kompetente myndighed, og er underlagt dennes tilsyn, frit yde investeringsservice og udøve investeringsaktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser på andre medlemslandes område under forudsætning af, at de pågældende aktiviteter er omfattet af virksomhedens tilladelse. Værtslandet kan således ikke stille yderligere krav til et sådant investeringsselskab eller kreditinstitut med tilladelse til at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i et andet EU/EØS-land m.v., der ønsker at udøve grænseoverskridende virksomhed, udover krav om behørig tilladelse til de pågældende aktiviteter i hjemlandet og notifikation til værtslandet, forinden aktiviteten påbegyndes.

I forbindelse med denne notifikation skal et investeringsselskab, der ønsker at tilbyde investerings-service eller udøve investeringsaktiviteter, meddele til dets kompetente myndighed i hjemlandet, hvilke aktiviteter det har til hensigt at udøve, og om selskabet til dette formål har til hensigt at anvende tilknyttede agenter samt identiteten på disse, jf. artikel 34, stk. 2, litra b, i MiFID II. Tilsvarende gør sig som noget nyt gældende for kreditinstitutter, jf. artikel 34, stk. 5, i MiFID II.

Forslaget er således en konsekvens af at lovforslagets § 1, nr. 20, giver fondsmæglerselskaber samt pengeinstitutter og realkreditinstitutter mulighed for at udpege tilknyttede agenter. Idet de pågældende danske finansielle virksomheder ikke efter gældende ret har mulighed for at anvende tilknyttede agenter, fremgår det ikke af gældende § 39, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, at de pågældende virksomheder skal oplyse, hvis de ønsker at yde aktiviteter gennem tilknyttede agenter.

Det foreslås i § 39, stk. 2, at det af bestemmelsen fremgår, at såfremt virksomheden er et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, meddeler Finanstilsynet identiteten af de tilknyttede agenter, som virksomheden påtænker at anvende, til tilsynsmyndighederne i værtslandet. Bestemmelsen gennemfører artikel 34, stk. 2 og 5, i MiFID II, hvoraf det fremgår, at såfremt investeringsselskabet eller kreditinstituttet i forbindelse med dets grænseoverskridende virksomhed har til hensigt at anvende tilknyttede agenter, der er etableret i selskabets hjemland, skal den kompetente myndighed i hjemlandet meddele dette til den kompetente myndighed i værtslandet samt identiteten på disse.

[Det skal i forbindelse hermed bemærkes, at Kommissionen i henhold til artikel 34, stk. 8 og 9, i MiFID II, har vedtaget reguleringsmæssige tekniske standarder, jf. forordning X] med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger, der skal fremsendes af de kompetente myndigheder i hjemlandet til de kompetente myndigheder i værtslandet i forbindelse med den frie udveksling af investerings-service og investeringsaktiviteter samt gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der fastlægger standardformularer og procedurerne i forbindelse hermed.

Til nr. 50 (§ 43, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed)

Ændringen er en konsekvens af, at der indføres regler om tilknyttede agenter, som stiller krav om, at ansatte hos sådanne agenter skal leve op til visse kompetencekrav. Der er derfor behov for at ændre hjemmelsbestemmelsen i § 43, stk. 4, så erhvervs- og vækstministeren også får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om kompetencekrav til ansatte, der yder investeringsrådgivning hos en tilknyttet agent. I praksis vil det ske ved at ansatte hos tilknyttede agenter fremadrettet vil blive omfattet af bekendtgørelse om kompetencekrav ved investeringsrådgivning, der fastsætter kompetencekrav til, personer, der rådgiver om investeringsprodukter, uanset om disse er ansat i et pengeinstitut, hos en investeringsrådgiver eller hos en finansiell rådgiver.

Til nr. 51 (§ 61, stk. 5, nr. 2, i lov om finansiell virksomhed)

Det foreslås i § 61, stk. 5, nr. 2, at ændre henvisningen til § 16 i lov om værdipapirhandel m.v., så der i stedet henvises til § 2, stk. 1, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder, som svarer til den gældende § 16

i lov om værdipapirhandel m.v. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og i stedet videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 52 (§ 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Efter det gældende § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed og en forsikringsholdingvirksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring.

Det foreslås at ændre bestemmelsen, så beføjelsen tilkommer erhvervs- og vækstministeren.

Derudover foreslås det at ændre bestemmelsen, så det fremgår, at bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler også omfatter det nye stk. 4, som foreslås indsat med lovforslagets § 1, nr. 53.

Det foreslåede nye § 71, stk. 4, indeholder en overordnet forpligtelse for finansielle virksomheder, der udvikler nye finansielle produkter og tjenesteydelser med henblik på salg til kunder, til at opstille effektive procedurer for produktgodkendelse og distribution af disse. I praksis indebærer det et krav om at virksomheden skal have interne retningslinjer, der sikrer tilstedeværelsen af sådanne effektive procedurer.

I henhold til artikel 16, stk. 12, i MiFID II vil Kommissionen udstede delegerede retsakter, hvori der vil blive fastsat nærmere krav til, hvad retningslinjerne skal indeholde, for så vidt angår udvikling og distribution af investeringsprodukter.

For så vidt angår investeringsforvaltningsselskaber implementerer bestemmelsen artikel 6, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS Direktivet). Artikel 6, stk. 4, fastslår, at artikel 12, 13 og 19 i MiFID finder anvendelse for investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse til at udføre aktiviteter som værdipapirhandler. Det følger af artikel 94 i MiFID II, at henvisninger til MiFID skal betragtes som henvisninger til MiFID II eller MiFIR i overensstemmelse med sammenligningstabellen i MiFID II. Henvisningen til artikel 13 i MiFID skal i overensstemmelse hermed betragtes som en henvisning til artikel 16 i MiFID II.

De delegerede retsakter, som udstedes af Kommissionen i medfør af artikel 16, stk. 12, i MiFID II, vil imidlertid ikke finde direkte anvendelse for investeringsforvaltningsselskaber, idet investeringsforvaltningsselskaber som nævnt kun er omfattet af kravene i artikel 16 via henvisningen fra UCITS Direktivet til artikel 13 i MiFID. Der vil derfor skulle fastsættes nationale regler for investeringsforvaltningsselskaber, der implementerer reguleringen i de delegerede retsakter. De nationale regler vil svare til de regler, der vil blive fastsat for forvaltere af alternative investeringsfonde i medfør af det foreslåede § 8, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. den foreslåede ændring af § 8, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Reglerne forventes at blive implementeret i en bekendtgørelse.

Til nr. 53 (§ 71, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 71 fastsætter krav til finansielle virksomheders ledelse og styring og indeholder derudover i stk. 2 en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte nærmere regler herom. Denne bemyndigelse er udnyttet til at udstede bekendtgørelserne om ledelse og styring af henholdsvis pengeinstitutter og forsikringsselskaber. I de gældende bekendtgørelser er der fastsat krav til virksomhederne om at udarbejde retningslinjer for udvikling og godkendelse af nye produkter og tjenesteydelser eller væsentlige ændringer i eksisterende produkter eller ydelser. Reglerne har til formål at sikre, at virksomhederne ikke udvikler produkter, der kan påføre virksomheden risici, som i yderste konsekvens kan true virksomhedens overlevelse. Derimod findes der i dag ikke krav om, at virksomhederne i forbindelse med udvikling af produkter særligt skal tage højde for kundernes behov og tilgode disse.

Det foreslås at indføre et nyt § 71, stk. 4, som indeholder en overordnet forpligtelse for finansielle virksomheder, der udvikler nye finansielle produkter og tjenesteydelser med henblik på salg til kunder, til at opstille procedurer for produktgodkendelse og distribution af disse.

Bestemmelsen finder anvendelse for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og forsikringsselskaber, samt for investeringsforvaltningsselskaber, som har tilladelse som værdipapirhandler i medfør af § 9, stk. 1. Bestemmelsen omfatter således ikke investeringsforvaltningsselskaber, som ikke har tilladelse som værdipapirhandler i medfør af § 9, stk. 1, idet disse virksomheder ikke er omfattet af MiFID II.

For så vidt angår investeringsforvaltningsselskaber, implementerer bestemmelsen artikel 6, stk. 4, i UCITS Direktivet. Artikel 6, stk. 4, fastslår, at artikel 12, 13 og 19 i MiFID finder anvendelse for investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse til at udføre aktiviteter som værdipapirhandler. Det følger af artikel 94 i MiFID II, at henvisninger til MiFID skal betragtes som henvisninger til MiFID II eller MiFIR i overensstemmelse med sammenligningstabellen i MiFID II. Henvisningen til artikel 13 i MiFID skal i overensstemmelse hermed betragtes som en henvisning til artikel 16 i MiFID II.

De nærmere krav til, hvad retningslinjerne skal indeholde, vil blive fastsat i delegerede retsakter udstedt af Kommissionen i henhold til MiFID II, art. 16, stk. 12, for så vidt angår udvikling og distribution af investeringsprodukter og i henhold til det kommende direktiv om forsikringsdistribution for så vidt angår forsikrings- og pensionsprodukter.

Kommende krav til produktgodkendelse og distribution af kreditprodukter og betalingstjenesteydelser, som vil blive udarbejdet i overensstemmelse med retningslinjer, som den europæiske banktilsynsmyndighed EBA vil udstede med henvisning til en række direktiver, der regulerer adgangen til at producere og udbyde sådanne produkter. Retningslinjerne vil således være baseret på artikel 74, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direk-

tiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF, artikel 10, stk. 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF om betalingstjenester i det indre marked, artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF, samt artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU om forbruger kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA's retningslinjer vil blive indarbejdet i bekendtgørelsen om ledelse og styring af pengeinstitutter m.v.

For forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser vil de kommende regler blive fastsat i bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, og vil blive udformet i overensstemmelse med de regler om produktgodkendelse og distribution, der vil blive fastsat i det kommende direktiv om forsikringsdistribution, hvis indhold blev fastlagt i sommeren 2015, og delegerede retsakter herom udstedt af EU-Kommissionen efter bemyndigelse i direktivet.

Fælles for alle områder vil være at reglerne vil komme til at foreskrive, at virksomhederne skal etablere retningslinjer for udvikling og godkendelse af produkter samt have processer for løbende overvågning af produkterne og deres distribution. Tilsvarende forpligtelser skal gælde for distributører af finansielle produkter.

Retningslinjerne for produktudvikling og distribution skal sikre, at der fastsættes en målgruppe for produktet, og at det klarlægges, hvilke kundegrupper produktet ikke egner sig til og alle relevante risici ved produktet identificeres. Desuden skal det vurderes, om disse risici er hensigtsmæssige for den fastsatte målgruppe.

Endvidere skal produktudvikling omfatte udførelse af tests og simulationer for at vurdere, hvordan et produkt og dets delelementer fungerer i forskellige scenarier, med henblik på kontrol af, at produktet ikke strider imod målgruppens behov. Retningslinjerne skal sætte virksomheden i stand til at kunne godtgøre, at de omkostninger, som kunden samlet set betaler for produktet, er rimelige i forhold til det potentielle afkast eller den dækning, som kunden vil kunne opnå. Det er i den forbindelse ligegyldigt, om omkostningen går til produktudvikleren eller til en distributør.

Hvis en produktudvikler indgår en distributionsaftale med en distributør, skal denne sikre, at relevante oplysninger om produktet tilgår distributøren, så denne kan opnå forståelse af produktet og rette markedsføringen til netop den målgruppe, som produktudvikleren har identificeret.

Produktudvikleren vil endvidere blive pålagt at kunne dokumentere overfor distributøren, at produktet er blevet udviklet under anvendelse af passende procedurer for produktudvikling.

Procedurene skal også sikre, at virksomheden løbende overvåger de produkter, det tilbyder, og ved enhver relancering af tidligere udstedte produkter undersøger, om det nye relancerede produkt fortsat matcher målgruppens formål og behov.

I tilfælde, hvor produktudvikleren identificerer forhold ved solgte produkter, som kan have negativ indvirkning på, hvordan markedet fungerer, eller negative følgevirkninger for forbrugerne, skal procedurene sikre, at virksomheden overvejer konsekvenserne for forbrugerne og på den baggrund foretager passende foranstaltninger.

Endelig vil en produktudvikler skulle tilstræbe, at produktet er gennemsækeligt og ikke er unødigt kompliceret.

Vælger en virksomhed at distribuere et finansielt produkt, vil der også blive fastsat nærmere regler herfor. Disse regler vil omfatte krav om, at finansielle distributører indhenter og forstår relevante oplysninger om de produkter, de distribuerer, og om udviklerens produktgodkendelsesprocedure, herunder de pågældende produkters målgruppe og karakteristika.

En distributør vil blive forpligtet til at kunne indestå for, at de distribuerede produkter er egnede til en på forhånd defineret målgruppes behov. Ligesom en distributør vil være forpligtet til at vurdere alle relevante risici ved de produkter, vedkommende distribuerer, og om disse risici er acceptable for målgruppen.

Der vil endvidere blive stillet krav om, at distributører sikrer sig, at de kun markedsfører og distribuerer finansielle produkter fra produktudviklere, som har passende produktudviklings- og kontrolprocedurer og dokumentation herfor.

Endelig vil der blive stillet krav om, at distributører løbende overvåge de produkter, de tilbyder.

De delegerede retsakter, som udstedes af Kommissionen i medfør af artikel 16, stk. 12, i MiFID II, vil ikke finde direkte anvendelse for investeringsforvaltningsselskaber, idet investeringsforvaltningsselskaber som nævnt kun er omfattet af kravene i artikel 16 via henvisningen fra UCITS Direktivet til artikel 13 i MiFID. Der vil derfor skulle fastsættes nationale regler for investeringsforvaltningsselskaber, der implementerer reguleringen i de delegerede retsakter, og der stilles forslag om, at erhvervs- og vækstministeren tillægges bemyndigelse hertil, jf. dette lovforslags § 1, nr. 52.

Til nr. 54 (§ 72, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed)

Forslaget er en konsekvens af de foreslåede ændringer af § 7, stk. 2, og § 8, stk. 2, jf. lovforslagets nr. 10 og 11. Det følger heraf, at der ikke længere stilles krav om særskilt værdipapirhandlertilladelse for pengeinstitutter og realkreditinstitutter. Ophævelsen af dette krav om særskilt værdipapirhandlertilladelse indebærer, at pengeinstitutter fremover kan udøve alle aktiviteter i bilag 4, afsnit A, som en del af pengeinstituttilladelsen, hvorimod realkreditinstitutter i medfør af deres tilladelse i et vist omfang kan yde den investeringsservice og udøve de investeringsaktiviteter, der følger af

bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 3 og 5. Penge- og realkreditinstitutterne bliver imidlertid omfattet af værdipapirhandlerbegrebet, når de udøver aktiviteter omfattet af bilag 4, og skal dermed i denne sammenhæng opfylde relevante krav for værdipapirhandlere.

Til nr. 55 (§ 72, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 72, stk. 2, nr. 1, indeholder krav om, at finansielle virksomheder, der har tilladelse til at drive virksomhed som værdipapirhandler, skal have passende regler og procedurer for transaktioner med de i bilag 5 nævnte instrumenter, der er gennemført af de ansatte og ledelsen i virksomheden. Hensigten hermed er bl.a. at forebygge misbrug og spredning af intern viden og insiderhandel.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 16, stk. 2, i MiFID II.

I henhold til artikel 16, stk. 2, i MiFID II, skal et investeringsselskab opstille passende regler for dets ledere, ansatte og tilknyttede agents personlige transaktioner. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse for kreditinstitutter, når de tilbyder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter, jf. artikel 1, stk. 3, litra a, i MiFID II.

Det foreslås i § 72, stk. 2, nr. 1, at de gældende krav til de pågældende virksomheder, om passende regler og procedurer for transaktioner gennemført af de ansatte og ledelsen i virksomheden, fremadrettet også finder anvendelse for de af virksomheden udpegede tilknyttede agenter. Dette som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 20, der som noget nyt giver fondsmæglerselskaber og kreditinstitutter adgang til at udpege en fysisk eller juridisk person som tilknyttet agent, hvilket hidtil ikke har været muligt for danske virksomheder.

Til nr. 56 (§ 72, stk. 2, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 72, stk. 2, nr. 2, indeholder krav om, at finansielle virksomheder, der har tilladelse til at drive virksomhed som værdipapirhandler, skal kunne påvise interessekonflikter, som kan skade kundernes interesser, både mellem værdipapirhandlerens kunder indbyrdes og mellem kunderne og værdipapirhandleren. Endvidere skal værdipapirhandleren begrænse disse interessekonflikter mest muligt, samt, hvor der er risiko for, at kundernes interesse skades, i det konkrete tilfælde informere kunden om interessekonflikternes generelle indhold, inden der indgås aftale med kunden. Udover fondsmæglerselskaber, der pr. definition er værdipapirhandlere, finder bestemmelsen anvendelse for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse til at drive virksomhed som værdipapirhandler.

Bestemmelsen gennemfører artikel 16, stk. 3, og artikel 23, stk. 1 og 2, i MiFID II, der med visse ændringer viderefører tilsvarende bestemmelser i MiFID.

I henhold til artikel 16, stk. 3, i MiFID II, skal et investeringsselskab til stadighed have og anvende effektive organisatoriske ordninger med henblik på at træffe rimelige foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at hindre interessekonflikter, der kan skade dets kunders interesser. Artikel 23 foreskriver de nærmere krav i relation til interessekonflikter, herunder krav om at investeringssels-

skabet skal træffe alle relevante forholdsregler til at kunne påvise og forebygge eller håndtere interessekonflikter samt nye oplysningskrav og formkrav i forbindelse hermed. Bestemmelserne finder tilsvarende anvendelse for kreditinstitutter, når de tilbyder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter, jf. artikel 1, stk. 3, litra a og b, i MiFID II.

Det foreslås at nyaffatte § 72, stk. 2, nr. 2, så bestemmelsen fremadrettet fastlægger de overordnede organisatoriske krav til virksomhederne med henblik på at imødegå interessekonflikter, jf. artikel 16, stk. 3, i MiFID II, hvorimod de nærmere krav herom, jf. artikel 23 i MiFID II, fastlægges i bekendtgørelse i medfør af den gældende § 72, stk. 5. Således foreslås det, at det i § 72, stk. 2, nr. 2, fremgår, at virksomheden skal have effektive procedurer med henblik på at træffe rimelige foranstaltninger for at hindre interessekonflikter, der kan skade kundernes interesser. Derimod vil de nærmere krav om, at virksomheden skal kunne påvise og forebygge eller håndtere interessekonflikter og hertil knyttede oplysningskrav i relation til kunderne, hvis disse ordninger ikke er tilstrækkelige til at hindre interessekonflikter, der kan skade kundernes interesse, blive reguleret i bekendtgørelse. Der er dog i det væsentlige tale om en videreførelse af gældende ret. Baggrunden for bestemmelsen er således fortsat, at antallet af forskellige aktiviteter, som mange af de pågældende virksomheder udøver, indebærer en risiko for interessekonflikter mellem disse forskellige aktiviteter og kundernes interesser. De organisatoriske ordninger skal bl.a. sikre, at interessekonflikter, der kan skade kundernes interesser minimeres og at virksomheden ved udførelse af sin virksomhed tager hensyn til markedets integritet, herunder opretholde tilliden til markedet.

Udover en mere direktivnær gennemførelse findes denne opdeling tillige hensigtsmæssig henset til, at Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 12, i MiFID II, har bemyndigelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på nærmere at angive de konkrete organisatoriske krav, der fremgår af § 72. [Herudover har Kommissionen i henhold til artikel 23, stk. 4, i MiFID II, vedtaget delegerede retsakter, jf. forordning X] med henblik på at fastlægge de forholdsregler, de pågældende virksomheder med rimelighed kan forventes at træffe for at påvise, forebygge, håndtere og oplyse om interessekonflikter samt passende kriterier for at bestemme de interessekonfliktstyper, der kan skade kundernes interesser, dvs. præcisering af kravene, der foreslås fastlagt i bekendtgørelse. En mere direktivnær gennemførelse og opdeling af bestemmelserne i MiFID II muliggør kobling af de delegerede retsakter til de relevante bestemmelser i dansk ret.

Til nr. 57 (§ 79 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ændre begrebet værdipapirer til finansielle instrumenter i § 79 a, stk. 1. Det er en konsekvensændring som følge af, at definitionen af værdipapirer ændres med den nye lov om kapitalmarkeder. Værdipapirer, som de skal forstås i § 79 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, omfattes herefter af den nye definition af finansielle instrumenter i lov om kapitalmarkeder.

Der foreslås endvidere en konsekvensændring, som følge af den foreslåede ændring af § 79 a, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 58. Efter den foreslåede ændring af § 79 a, stk. 6, vil pligterne i bestemmelsens stk. 1, både for så vidt angår stk. 1, nr. 1 og 2, påhvile nomineringsudvalget i de virksomheder, som har nedsat et sådant. Med tilføjelsen af en henvisning i stk. 1 til stk. 6 tydeliggøres

det, at pligterne i de af stk. 6 omfattede tilfælde påhviler nomineringsudvalget og ikke bestyrelsen. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 58 med tilhørende bemærkninger.

Til nr. 58 (§ 79 a, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ændre henvisningen i stk. 6, således at der henvises til pligten i stk. 1 og ikke alene pligten i stk. 1, nr. 1. Dette skyldes at nomineringsudvalget efter § 80 a, stk. 3, nr. 2. har pligt til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for, hvordan måltallet opnås. I tilfælde, hvor virksomheder således har nedsat et nomineringsudvalg efter § 80 a, forekommer det hensigtsmæssigt at samle pligterne vedrørende opstilling af måltal og udarbejdelse af politikker på dette område i nomineringsudvalget.

Til nr. 59 (overskriften før § 80 a i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ændre overskriften før § 80 a, der i dag blot angiver at de underliggende bestemmelser indeholder særlige regler for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Ændringen udspringer af den foreslåede ændring af § 80 a vedrørende nedsættelse af nomineringsudvalg, jf. dette lovforslags § 1, nr. 60, hvorefter anvendelsesområdet for § 80 a udvides til at omfatte alle fondsmæglerselskaber, som har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, og ikke kun fondsmæglerselskaber I, som har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte. Denne udvidelse af kredsen af omfattede fondsmæglerselskaber giver anledning til en ændring af overskriften, og da de eksisterende to bestemmelser i underafsnittet vedrører hhv. nominerings- og risikoudvalg vurderes det hensigtsmæssigt at lade det fremgå direkte af overskriften, at det er disse forhold, underafsnittet indeholder regulering af.

Til nr. 60 (§ 80 a, stk. 1, 2 og 6, i lov om finansiel virksomhed)

§ 80 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed stiller krav om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, som har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et nomineringsudvalg. Indførelsen af § 80 a ved lov nr. 268 af 25. marts 2014 gennemførte artikel 88, stk. 2, i CRD IV.

Det foreslås at udvide anvendelsesområdet for § 80 a i lov om finansiel virksomhed, så begge typer af fondsmæglerselskaber er omfattet af kravet om nedsættelse af et nomineringsudvalg.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen gennemfører artikel 9, stk. 1, i MiFID II, hvorefter investeringsselskaber og deres ledelsesorganer skal opfylde bestemmelserne i artikel 88 og 91 i CRD IV.

Ved balancetidspunkt forstås det tidspunkt, hvor virksomheden opgør sin balance i forbindelse med virksomhedens regnskabsaflæggelse.

Til nr. 61 (§ 125, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 125, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, indeholder et kapitalkrav om, at kapitalgrundlaget for visse fondsmæglerselskaber skal være mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger.

Bestemmelsen finder anvendelse for de fondsmæglerselskaber, der ikke er omfattet af det tilsvarende krav i artikel 97 i CRR. Omfattet af det gældende stk. 3 er således fondsmæglerselskaber, som har tilladelse til at udføre en eller flere af aktiviteterne forretninger for egen regning, afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner, placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtigelse, drift af multilaterale handelsfaciliteter eller opbevaring og forvaltning for investorers regning, jf. gældende bilag 4, afsnit A, nr. 3, og 6-9, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opfylder betingelserne i artikel 96, stk. 1, litra a og b, i CRR. Derudover drejer det sig om fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. gældende bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder.

Det foreslås i § 125, stk. 3, 1. pkt., at fondsmæglerselskaber med tilladelse til drift af organiserede handelsfaciliteter omfattes af kravet om, at kapitalgrundlaget skal være mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger.

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 95, der udvider listen over investeringsservices og investeringsaktiviteter og som noget nyt medtager drift af organiserede handelsfaciliteter som en aktivitet, som visse værdipapirhandlere kan få tilladelse til.

Idet et fondsmæglerselskab, som får tilladelse til at udføre aktiviteten drift af organiserede handelsfaciliteter, ikke er omfattet af artikel 97 i CRR, foreslås det, at fondsmæglerselskaber med tilladelse hertil omfattes af kravet i § 125, stk. 3, hvormed fondsmæglerselskaber med tilladelse til drift af organiserede handelsfaciliteter, som øvrige fondsmæglerselskaber, bliver omfattet af et krav om, at kapitalgrundlaget skal være mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger.

Til nr. 62 (§ 152 i, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås i § 152 i, stk. 3, 2. pkt., at ændre henvisningen til § 4 a i lov om værdipapirhandel m.v. til § 23 i lov om kapitalmarkeder, som svarer til den gældende § 4 a i lov om værdipapirhandel m.v. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og i stedet videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 63 (§ 152 m, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget ændres betegnelsen værdipapirer til omsættelige værdipapirer. Der er tale om en præcisering af, hvad der i lovteksten forstås ved værdipapirer. Præciseringen udspringer af en ændring i begrebsanvendelsen, der er en konsekvens af lov om kapitalmarkeder.

Omsættelige værdipapirer er en delmængde af finansielle instrumenter. Begrebet omsættelige værdipapirer skal forstås i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, nr. 44, i MiFID II, som gennemføres i dansk ret i § 4, stk. 1, nr., i lov om kapitalmarkeder, hvortil der henvises.

Til nr. 64 (§ 183, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder kræver, at virksomheder, hvis værdipapirer omsættes på et reguleret marked inden for EU/EØS skal udarbejde deres koncernregnskaber i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder (IFRS).

§ 183, stk. 4, tillader, at alle andre virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed end dem, der er omfattet af dette krav i den nævnte forordning, frivilligt kan anvende de internationale regnskabsstandarder (IFRS) ved udarbejdelsen af deres koncernregnskaber. Dette gælder både for virksomheder, der ikke udsteder omsættelige værdipapirer, og virksomheder, der udsteder omsættelige værdipapirer, som er optaget til handel på et reguleret marked i et tredjeland.

Den foreslåede ændring, hvorefter begrebet værdipapirer bliver ændret til begrebet omsættelige værdipapirer, er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Omsættelige værdipapirer er en delmængde af finansielle instrumenter. Begrebet omsættelige værdipapirer skal forstås i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, nr. 44, i MiFID II, som gennemføres i dansk ret i § 4, stk. 1, nr., i lov om kapitalmarkeder, hvortil der henvises.

Den ændrede affattelse indebærer ingen indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 65 (§ 224, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 224, stk. 1, nr. 1, omhandler de situationer, hvor Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse til at drive finansiel virksomhed som følge af at virksomheden gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v. eller lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. eller regler udstedt i medfør af disse love.

Det foreslås at ændre § 224, stk. 1, nr. 1, så henvisningen til titlen lov om værdipapirhandel m.v. ændres til en henvisning til lov om kapitalmarkeder. Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås derudover at også forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter omfattes af bestemmelsen. Direktivet indeholder således en række bemyndigelser, hvorefter EU-Kommissionen kan udstede delegerede retsakter, reguleringsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige

tekniske standarder. Disse retsakter og tekniske standarder forventes i et vist omfang udstedt som forordninger, der vil være direkte gældende i dansk lovgivning.

Til nr. 68 (§ 224, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af ophævelsen af kravet om særskilt værdipapirhandlertilladelse for penge- og realkreditinstitutter, jf. lovforslagets nr. 10 og 11. Ophævelsen af dette krav om særskilt værdipapirhandlertilladelse indebærer, at pengeinstitutter fremover kan udøve alle aktiviteter i bilag 4, afsnit A, som en del af pengeinstitutstilladelsen, hvorimod realkreditinstitutter i medfør af deres tilladelse kan yde den investeringsservice og udøve de investeringsaktiviteter, der følger af bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 3 og 5. Penge- og realkreditinstitutterne bliver imidlertid omfattet af værdipapirhandlerbegrebet, når de udøver aktiviteter omfattet af bilag 4, og skal dermed i denne sammenhæng opfylde relevante krav for værdipapirhandlere.

Til nr. 69. (§ 224, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ophævelse er en konsekvensændring som følge af ophævelsen af kravet om særskilt værdipapirhandlertilladelse for penge- og realkreditinstitutter, jf. lovforslagets § 1, nr. 10 og 11. Ophævelsen af dette krav om særskilt værdipapirhandlertilladelse indebærer, at pengeinstitutter fremover kan udøve alle aktiviteter i bilag 4, afsnit A, som en del af pengeinstitutstilladelsen, hvorimod realkreditinstitutter i medfør af deres tilladelse kan yde den investeringsservice og udøve de investeringsaktiviteter, der følger af bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 3 og 5. Penge- og realkreditinstitutterne bliver imidlertid omfattet af værdipapirhandlerbegrebet, når de udøver aktiviteter omfattet af bilag 4, og skal dermed i denne sammenhæng opfylde relevante krav for værdipapirhandlere.

Til nr. 70. (§ 226, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ophævelse er en konsekvensændring som følge af ophævelsen af kravet om særskilt værdipapirhandlertilladelse for penge- og realkreditinstitutter, jf. lovforslagets § 1, nr. 10 og 11. Ophævelsen af dette krav om særskilt værdipapirhandlertilladelse indebærer, at pengeinstitutter fremover kan udøve alle aktiviteter i bilag 4, afsnit A, som en del af pengeinstitutstilladelsen, hvorimod realkreditinstitutter i medfør af deres tilladelse kan yde den investeringsservice og udøve de investeringsaktiviteter, der følger af bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 3 og 5. Penge- og realkreditinstitutterne bliver imidlertid omfattet af værdipapirhandlerbegrebet, når de udøver aktiviteter omfattet af bilag 4, og skal dermed i denne sammenhæng opfylde relevante krav for værdipapirhandlere.

Til nr. 71. (§ 226, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ophævelse er en konsekvensændring som følge af ophævelsen af kravet om særskilt værdipapirhandlertilladelse for penge- og realkreditinstitutter, jf. lovforslagets § 1, nr. 10 og 11. Ophævelsen af dette krav om særskilt værdipapirhandlertilladelse indebærer, at pengeinstitutter fremover kan udøve alle aktiviteter i bilag 4, afsnit A, som en del af pengeinstitutstilladelsen, hvorimod realkreditinstitutter i medfør af deres tilladelse kan yde den investeringsservice og udøve de investeringsaktiviteter, der følger af bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 3 og 5. Penge- og realkreditinstitutterne bliver imidlertid omfattet af værdipapirhandlerbegrebet, når de udøver aktiviteter omfattet af bilag 4, og skal dermed i denne sammenhæng opfylde relevante krav for værdipapirhandlere.

Til nr. 70 (§ 254, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ændre § 254, stk. 7, så der i stedet for henvisningen til § 58 h i lov om værdipapirhandel m.v. henvises til § 237 i lov om kapitalmarkeder, som svarer til den gældende § 58 h i lov om værdipapirhandel m.v.

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og i stedet videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 71 (afsnit X a i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ophæve afsnit X a i lov om finansiel virksomhed, der indeholder reglerne om investeringsrådgivere. Reglerne flyttes samtidig til lov om finansielle rådgivere. Hermed samles reguleringen af alle former for virksomheder, der yder rådgivning på det finansielle område bortset fra forsikringsformidlerne, i samme lov, og reglerne for rådgivning på det finansielle område ensrettes.

Til nr. 72 (§ 343 v, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Fondsmæglerselskaber er pr. definition værdipapirhandlere og de vil altid have tilladelse i henhold til § 9, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvorfor det er tilstrækkeligt alene at skrive ”fondsmæglerselskaber” i bestemmelsen. Tilføjelsen om at fondsmæglerselskabet skal have tilladelse som værdipapirhandler efter § 9, stk. 1, 1. pkt., er hermed overflødig, hvorfor tilføjelsen foreslås slettet. Der er med tilpasningen ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 73 (§ 343 v, stk. 3 og 4, i lov om finansiel virksomhed)

Lov om finansiel virksomhed indeholder i dag i § 343 v, stk. 1, et krav om, at virksomheder, der byder direkte på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner for egen regning eller for kunder inden for virksomhedernes hovederhverv, skal have tilladelse af Finanstilsynet som CO₂-kvotebydere.

Tilladelse kan i henhold til gældende ret, jf. § 343 v, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed alene gives til de virksomheder, der handler for egen regning med finansielle instrumenter eller yder investeringsservice med råvarederivater eller derivataftaler, jf. bilag 5, nr. 10, til kunder indenfor virksomhedernes hovederhverv, og hvor denne aktivitet er en accessorisk aktivitet til virksomhedens hovederhverv på koncernniveau, og hvor dette hovederhverv ikke er investeringsservice eller virksomhed som pengeinstitut eller realkreditinstitut i henhold til denne lov.

Baggrunden for, at det alene er denne type virksomheder, som kan få tilladelse som CO₂-kvotebydere, er, at det af artikel 18, stk. 2, i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (herefter CO₂-auktionerings-forordningen), fremgår, at virksomheder omfattet af und-

tagelsen om accessorisk aktivitet i artikel 2, stk. 1, litra i, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 (herefter MiFID) kan få tilladelse til som accessorisk aktivitet til deres hovederhverv at byde på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner for egen regning og/eller for kunder indenfor virksomhedens hovederhverv.

Det foreslås at ændre det gældende § 343 v, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed således, at de virksomheder, som kan opnå tilladelse som CO₂-kvotebydere, skal handle for egen regning med råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf (og ikke længere finansielle instrumenter generelt), bortset fra personer, der handler for egen regning ved udførelse af kundeordrer, og/eller skal yde investeringsservice, bortset fra handel for egen regning, inden for råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf (og ikke længere alle derivataftaler omfattet af det gældende bilag 5, nr. 10, til lov om finansiel virksomhed) til kunderne eller leverandørerne i deres hovederhverv.

Med det foreslåede § 343 v, stk. 4, nr. 1, foreslås endvidere, at aktiviteterne efter stk. 3 både individuelt og samlet set skal være en accessorisk aktivitet i forhold til virksomhedernes hovederhverv på koncernniveau, og at dette hovederhverv ikke er ydelse af investeringsservice eller pengeinstitutvirksomhed eller at fungere som prisstiller i forbindelse med råvarederivater. De pågældende virksomheder må desuden ikke, jf. det foreslåede § 343 v, stk. 4, nr. 2, anvende en algoritmisk højfrekvenshandelsteknik. Endeligt foreslås det i § 343 v, stk. 4, nr. 3, at de omfattede virksomheder hvert år skal meddele Finanstilsynet, at de er undtaget fra kravet om tilladelse til at udføre tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel på erhvervsmæssigt grundlag efter lov om finansiel virksomhed.

Hensigten med forslaget er at skabe overensstemmelse mellem de virksomheder, som kan søge om at blive CO₂-kvotebydere og de virksomheder, der er omfattet af undtagelsen vedrørende accessorisk aktivitet i artikel 2, stk. 1, litra j, i MiFID II.

Med artikel 2, stk. 1, litra j, i MiFID II-direktivet ændres undtagelsen i artikel 2, stk. 1, litra i, i MiFID, således at de undtagende personer begrænses. Undtagelsens 1. led (handel for egen regning) er således blevet begrænset således, at denne alene vedrører råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf og ikke finansielle instrumenter generelt. For så vidt angår undtagelsens 2. led (investeringsservice) er denne kun begrænset en smule, da der i MiFID er undtaget for investeringsservice med råvarederivater eller derivataftaler, jf. bilag 5, nr. 10, i lov om finansiel virksomhed, til i MiFID II alene at undtage investeringsservice inden for råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf. Personer der yder investeringsservice med andre derivataftaler omfattet af det gældende bilag 5, nr. 10, i lov om finansiel virksomhed end derivataftaler med emissionskvoter, er således ikke længere omfattet af undtagelsen. Til gengæld er undtagelsen vedrørende både handel for egen regning og investeringsservice udvidet med emissionskvoter (CO₂-kvoter), der foreslås tilføjet til listen over finansielle instrumenter i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed, jf. forslagets nr. XX.

Undtagelserne i artikel 2, stk. 1, i MiFID II, vil i medfør af § 9, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed, blive implementeret i bekendtgørelse om tjenesteydelser der kan udføres uden tilladelse som værdipapirhandler.

Til nr. 74 (§ 344, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ændre § 344, stk. 1, 3. pkt., så der i stedet for henvisningen til § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b, i lov om værdipapirhandel m.v. henvises til § 264, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder, som svarer til de gældende § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b, i lov om værdipapirhandel m.v.

Den foreslåede ændring i § 344, stk. 1, 3. pkt., er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og i stedet videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås endvidere at ændre betegnelsen værdipapirer ændres til betegnelsen omsættelige værdipapirer. Der er tale om en præcisering af, hvad der i lovteksten forstås ved værdipapirer. Præciseringen udspringer af en ændring i begrebsanvendelsen, der er en konsekvens af lov om kapitalmarkeder.

Omsættelige værdipapirer er en delmængde af finansielle instrumenter. Begrebet omsættelige værdipapirer skal forstås i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, nr. 44, i MiFID II, som gennemføres i dansk ret i § 4, stk. 1, nr., i lov om kapitalmarkeder, hvortil der henvises.

Til nr. 75 (§ 348, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

I § 348, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed, opregnes en række bestemmelser i markedsføringsloven som finder anvendelse, når Forbrugerombudsmanden behandler eller anlægger sager vedrørende finansielle virksomheder. Den gældende bestemmelse indeholder ikke en henvisning til markedsføringslovens § 27 a, der blev indført ved lov nr. 378 af 17. april 2013, og som giver Forbrugerombudsmanden hjemmel til efter forhandling at meddele påbud om, at informere relevante kunder om retsstillingen i relation til forældelse i de tilfælde, hvor Forbrugerombudsmanden skønner det nødvendig for at beskytte forbrugeren mod retstab. Bestemmelsen blev indsat for at sikre, at kunder, der måtte have et krav, bliver orienteret om deres retsstilling i relation til forældelse, så de har mulighed for at varetage deres interesser. I forbindelse med indførelsen af bestemmelsen i markedsføringsloven burde man have foretaget en konsekvensrettelse af § 348, stk. 1, og af tilsvarende bestemmelser i de øvrige tilsynslove på det finansielle område, således at Forbrugerombudsmanden også har mulighed for at anvende denne nye bestemmelse i markedsføringsloven overfor virksomheder, som måtte have påført deres kunder et tab, og hvor Forbrugerombudsmanden vil indlede en retssag på vegne af disse kunder. Med den foreslåede ændring rådes der i lov om finansiel virksomhed bod på denne fejl.

Til nr. 76 (§ 350 b i lov om finansiel virksomhed)

Finanstilsynet har i dag ikke en eksplicit hjemmel til at foretage restriktioner i markedsføringen og salg, herunder forbud mod salg, af finansielle produkter.

Det fremgår af artikel 42 i MiFIR og artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) (herefter PRIIP's-forordningen), at medlemslandenes kompetente myndigheder under en række nærmere angivne betingelser skal kunne forbyde eller træffe andre foranstaltninger overfor finansielle instrumenter, strukturerende indlån eller forsikringsbaserede investeringsprodukter, hvis de udgør en væsentlig trussel mod investorbeskyttelsen, de finansielle markeders orden og integritet eller den finansielle stabilitet i medlemslandet.

Det foreslås i bestemmelsen, at denne beføjelse tillægges Finanstilsynet.

Beføjelsen retter sig som anført mod finansielle instrumenter, strukturerende indlån og forsikringsbaserede investeringsprodukter.

Som et finansielt instrument anses de instrumenter, der er opført i bilag 5 til lov om finansielle virksomheder. Pakkede investeringsprodukter, der består af et eller flere finansielle instrumenter vil ligeledes være omfattet af beføjelsen.

Et struktureret indlån er et indlån, som defineret i artikel 4, nr. 43, i MiFID. Ifølge denne definition er et struktureret indlån, et indlån som defineret i artikel 2, stk. 1, litra C i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger, og som skal tilbagebetales fuldt ud ved forfald og hvor afkastet fastsættes efter en formel, der omfatter faktorer som eksempelvis et eller flere indeks, et eller flere finansielle instrumenter, råvarer eller valutaer.

Som et forsikringsbaseret investeringsprodukt anses et forsikringsprodukt, der har en værdi ved udløb eller en tilbagekøbsværdi, og hvor denne værdi ved udløb eller tilbagekøbsværdi direkte eller indirekte er helt eller delvis eksponeret mod markedsudsving.

Finanstilsynet får med den foreslåede bestemmelse beføjelse til at udstede forbud eller andre restriktioner mod markedsføring, distribution eller salg. Som eksempler på andre restriktioner kan nævnes påbud om at foretage ændringer i selve produktet, ændringer i den målgruppe som produktet kan markedsføres overfor eller distribueret til, suspension af markedsføring og distribution indtil visse betingelser er opfyldt samt udarbejdelse af advarsler eller informationsmateriale.

Finanstilsynet får kun mulighed for at udøve beføjelsen hvis de betingelser, som er enslydende og som fremgår af de to forordninger i henholdsvis artikel 17 og 42 er opfyldt.

Det fremgår heraf, at en foranstaltning kun kan træffes, hvis det med rimelighed kan godtgøres, at produktet, den finansielle aktivitet eller praksis giver anledning til væsentlige problemer med hensyn til investorbeskyttelse eller udgør en trussel mod de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller mod stabiliteten i hele eller dele af det finansielle system i mindst et medlemsland

Det skal ligeledes med rimelighed kunne godtgøres, at de gældende krav i henhold til den EU-lovgivning, der finder anvendelse for produktet, den finansielle aktivitet eller finansielle praksis, ikke i tilstrækkelig grad løser de ovenfor omhandlede problemer, og at det ikke udgør en bedre løsning på de pågældende problemer at indføre styrket tilsyn eller håndhævelse af de eksisterende krav.

Foranstaltningen skal stå i et rimeligt forhold til formålet under hensyntagen til arten af de risici, der er identificeret, de berørte investorers eller markedsdeltageres kompleksitetsniveau og den sandsynlige virkning af foranstaltningen for investorer og markedsdeltagere, der kan besidde, anvende eller udnytte produktet eller den finansielle aktivitet eller praksis.

Finanstilsynet skal forinden have hørt de kompetente myndigheder i andre medlemslande, som i betydelig grad kan blive berørt af foranstaltningen, og endelig må foranstaltningen ikke have en diskriminerende virkning på tjenesteydelser eller aktiviteter, der leveres fra et andet medlemsland.

Finanstilsynet skal endvidere høre de offentlige organer, der er kompetente med hensyn til overvågning, administration og regulering af fysiske landbrugsmarkeder i medfør af forordning (EF) nr. 1234/2007, i tilfælde, hvor det finansielle instrument, den finansielle aktivitet eller praksis udgør en alvorlig trussel mod det fysiske landbrugsmarkeds ordentlige funktion og integritet.

Til brug for vurderingen af, om der er væsentlige problemer med hensyn til investorbeskyttelsen eller en trussel mod de finansielle markeders ordnede funktion eller stabiliteten af det finansielle system i mindst et medlemsland er der opstillet en række kriterier og faktorer i artikel 17, stk. 7, og 42, stk. 7, ligesom disse vil blive yderligere præciseret i en delegeret retsakt udstedt af EU-Kommissionen på baggrund af teknisk bistand fra de tre europæiske tilsynsmyndigheder.

De anførte kriterier og faktorer, der skal indgå i vurderingen, er kompleksiteten af et finansielt instrument eller struktureret indlån og forholdet til den type kunder, som det markedsføres over for og distribueres og afsættes til, graden af innovation af et finansielt instrument eller struktureret indlån, en aktivitet eller en praksis, den gearing, som et finansielt instrument eller struktureret indlån eller en praksis giver, og i forbindelse med de finansielle markeders eller råvaremarkeders ordentlige funktion og integritet størrelsen eller den nominelle værdi af en udstedelse af finansielle instrumenter eller strukturerede indlån.

Mindst en måned inden et forbud eller et påbud om en anden foranstaltning kan træde i kraft, skal Finanstilsynet jf. forordningernes artikel 17, stk. 3, og 42, stk. 3, skriftligt underrette alle andre involverede tilsynsmyndigheder og den relevante europæiske tilsynsmyndighed på området, om det produkt, eller den finansielle aktivitet eller praksis, som forbuddet eller foranstaltningen vedrører, dets nøjere indhold, hvornår det påtænkes at få virkning og den dokumentation, der ligger til grund for afgørelsen og hvori det der godtgjort at hver af betingelserne i artiklens stk. 2, er opfyldt.

I særlige tilfælde hvor Finanstilsynet finder det nødvendigt omgående at træffe foranstaltninger for at forhindre skader, kan tilsynet dog med mindst 24 timers skriftligt varsel til alle berørte tilsynsmyndigheder i andre medlemslande og den relevante europæiske tilsynsmyndighed, dog gribe ind på et foreløbigt grundlag. Det forudsætter dog, at alle kriterierne for et indgreb er opfyldt, og at det klart kan fastslås, at det ikke vil være muligt at overholde månedsfristen, hvis man skal imødegå det specifikke problem eller den specifikke trussel. Finanstilsynet vil ikke kunne træffe foranstaltninger på et foreløbigt grundlag i en periode, der overstiger tre måneder.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet skal offentliggøre et eventuelt forbud eller en anden foranstaltning på tilsynets hjemmeside. Offentliggørelsen skal indeholde oplysning om, hvornår forbudet eller en den påbudte foranstaltning skal være gennemført. En sådan forpligtelse fremgår af de to artiklers *stk. 5*.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet er forpligtet til at tilbagekalde et forbud eller en anden truffen foranstaltning, hvis betingelserne for at meddele dette ikke længere er opfyldt. Det kan eksempelvis være i situationer, hvor Finanstilsynet har påbudt en virksomhed at ændre et produkt eller at ophøre med at markedsføre det til en bestemt målgruppe.

Til nr. 77 (§ 354, stk. 1, 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og i stedet videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås at ændre § 354, *stk. 1, 4. pkt.*, så der i stedet for henvisningen til § 83, *stk. 2 og 3*, i lov om værdipapirhandel m.v. henvises til § 264, *stk. 1-5 og 8*, i lov om kapitalmarkeder, som svarer til den gældende § 83, *stk. 2 og 3*, i lov om værdipapirhandel m.v.

Til nr. 78 (§ 354 a, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ændre § 354 a, *stk. 1, 2. pkt.*, og *stk. 3, 3. pkt.*, så henvisningen til lov om værdipapirhandel m.v. ændres til lov om kapitalmarkeder. Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 79 og 80 (§ 355, stk. 2, nr. 9 og 10, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ændre i henvisningerne til § 14 i lov om finansiel virksomhed i § 355, *stk. 2, nr. 9 og 10*, i lov om finansiel virksomhed. § 355 regulerer lovens partbegreb.

Ændringerne er konsekvensrettelser som følge af, at der indsættes et nyt § 14, *stk. 1, nr. 3*, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter de gældende § 14, *stk. 1, nr. 3-9*, bliver til *nr. 4-10*, jf. lovsforslagets § 1, *nr. 21*.

Det foreslås at ændre *stk. 2, nr. 9*, så henvisningen til *nr. 4* ændres til *nr. 5*, og der samtidig indsættes en henvisning til det nye § 14, *stk. 1, nr. 3*, så også medlemmer af en finansiel virksomheds be-

styrelse eller direktion eller en kapitalejer anses som part i Finanstilsynets afgørelse i tilfælde af, at Finanstilsynet nægter den finansielle virksomhed tilladelse i medfør af § 14, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås endvidere at ændre *stk. 2, nr. 10*, så henvisningen til § 14, stk. 1, nr. 5 og 6 ændres til nr. 6 og 7.

Til nr. 81 (§ 360, stk. 2 i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 360, stk. 2, er en konsekvens af den foreslåede nyaffattelse af § 361, stk. 1, hvor almenyttige organisationer, som i medfør af § 16, stk. 4, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme har anmodet om registrering hos Finanstilsynet, flyttes til nr. 11.

Til nr. 82 (§ 361 i lov om finansiel virksomhed)

§ 361, stk. 1, foreskriver, at en række fysiske og juridiske personer skal betale et årligt grundbeløb i afgift til Finanstilsynet. Beløbene angivet i den gældende bestemmelse er angivet i 2004-niveau, men reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven, jf. § 361, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Det vurderes hensigtsmæssigt, at opdatere beløbsangivelserne i stk. 1 til nutidigt niveau, og bestemmelsen foreslås derfor nyaffattet. Beløbene vil dog fortsat blive reguleret årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven, jf. stk. 2.

De afgiftsbeløb der omtales nedenfor er, medmindre andet fremgår, angivet i 2014-niveau.

I forbindelse med den foreslåede nyaffattelse af bestemmelsen, foreslås den opbygget således, at de fysiske og juridiske personer, der omfattes af forslaget til lov om kapitalmarkeder, placeres sidst i bestemmelsen, således at det i sammenhæng med forslaget til lov om kapitalmarkeder er lettere at danne sig overblik over reguleringen for de virksomheder, der omfattes af det lovforslag.

I tillæg til den under nedenstående foretagne gennemgang af numrene i § 361, stk. 1, herunder historikken bag disse, skal det i relation til tidligere ændringerne af bestemmelsen bemærkes, at der ved § 1, nr. 42, i lov nr. 403 af 2014, også foretoges en nyaffattelse af § 361, stk. 1. Den dengang foretagne nyaffattelse af bestemmelsen var udtryk for en lovteknisk øvelse, hvorved der blev rettet op på fejl i nummereringen, som var opstået ved tidligere ændringer af bestemmelsen.

Nr. 1-5 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 1, 2 og nr. 4-6. Bestemmelserne blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, ved lov nr. 453 af 10. juni 2003 (lovforslag L 176 fra 2002). Numrene regulerer betalingen af afgifter fra Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, ATP-Fonden, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, udstedere af collateralized mortgage obligations, ISPV-obligationer og lignende virksomheder og Lønmodtagernes Dyrtdsfond. Ved lov nr. 1613 af 26. december 2013 (lovforslag L 46 fra 2013) er forsikringsholdingvirksomhed tilføjet til det foreslåede nr. 3. Afgiften for ATP-fonden, Garantifonden for indsky-

dere og investorer og Lønmodtagernes Dyrtidsfond, svarer til et gennemsnit af afgiftsbetalingen i de seneste 4 år forud for indførelsen af den oprindelige bestemmelse (1997-2000). Collateralized mortgage obligations og lignende virksomheder, som omtales i nr. 4 er juridiske enheder, der udsteder finansielle instrumenter f.eks. med sikkerhed i realkredit- eller statsobligationer. Der findes ikke en dækkende dansk betegnelse.

Nr. 6 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 8. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1171 af 19. december 2003 (lovforslag L 11 fra 2003) og vedrører betaling af afgift fra Garantifonden for skadesforsikringsselskaber. Beløbet er fastsat ud fra en vurdering af de medgåede ressourcer for tilsynet med fonden.

Nr. 7 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 10. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, ved lov nr. 334 af 31. marts 2015 (lovforslag nr. L 105 fra 2014) og vedrører betaling fra pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Finanstilsynet skal årligt opkræve samlet 4.750.000 kr. (i 2014-niveau) og fra 2017 samlet 3.100.000 kr. Afgiften dækker over de opgaver, Finanstilsynet har fået i medfør af gennemførelse af direktiv om genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD), herunder arbejdet med genopretningsplaner, afviklingsplaner og fastsættelse af kravet om nedskrivningsegne passiver. Afgiften fordeles mellem pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I i forhold til den enkelte virksomheds andel af de omfattede virksomheders bogførte balancesum. Der vil dog altid blive pålagt en minimumsafgift på 4.100 kr.

Nr. 8 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 11. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1383 af 20. december 2004 (lovforslag L 64 fra 2004) og siden ændret ved lov nr. 116 af 27. februar 2006 (lovforslag L 46 fra 2005). Nummeret vedrører betaling af afgift fra genforsikringsmæglerselskaber. Det var påregnet ved indsættelsen af bestemmelsen, at omfanget af ansøgninger om tilladelse til at udøve genforsikringsvirksomhed ville være beskedent og hovedsageligt komme fra virksomheder, der allerede har Finanstilsynets tilladelse som forsikringsmæglervirksomheder, og som derfor betaler afgift til tilsynet på 4 promille af den årlige indtjening efter bestemmelsen i § 362, stk. 3. Det skønnes, at Finanstilsynets ressourceforbrug ved at føre tilsyn med genforsikringsmæglervirksomheder kan dækkes af en fast årlig afgift på 31.000 kr.

Nr. 9 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 13. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 116 af 27. februar 2006 (lovforslag L 46 fra 2005) og vedrører betaling af afgift fra virksomheder og personer, der omfattes af § 1, stk. 1, nr. 12, i hvidvaskloven. Finanstilsynets tilsyn efter § 1, stk. 1, nr. 12, i forslaget til hvidvaskloven omfatter blandt andet leasingselskaber, factoringselskaber, kreditkortselskaber samt virksomheder, der i øvrigt yder forbrugslån. Der er tale om virksomheder og personer, som ikke i forvejen er underlagt Finanstilsynets tilsyn. Disse virksomheder og personer skal betale en årlig afgift på 4.100 kr. til dækning af Finanstilsynets udgifter ved tilsyn med hvidvasklovens overholdelse. Finansielle virksomheder er ikke omfattet af bestemmelsen i § 1, stk. 1, nr. 12, i hvidvaskloven, idet de i forvejen er undergivet Finanstilsynets tilsyn.

Nr. 10 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 17. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 (lovforslag L 20 fra 2006) og er siden ændret ved lov nr. 392 af 25. maj 2009 (lovforslag L 120 fra 2008), hvor afgiftsbeløbet blev tilbagereguleret til 2004-niveau for at stemme overens med resten af § 361, stk. 1. Nummeret vedrører betaling af afgift fra investeringsrådgivere. Afgiften udgør 17.000 i 2014-niveau.

Nr. 11 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 18. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 (lovforslag L 20 fra 2006) og vedrører betaling af afgift fra organisationer med almennyttigt formål, som anmoder om optagelse i et register for almennyttige organisationer, som kan modtage pengeoverførsler på op til 150 euro uden oplysningskrav i forbindelse med pengeoverførsler. Der er tale om en fast afgift pr. anmodning.

Nr. 12 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 20. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 385 af 25. maj 2009 (lovforslag 119 fra 2008) og er siden ændret ved lov nr. 1556 af 2010 (lovforslag nr. 49 fra 2010), hvor afgiftsbeløbet blev tilbagereguleret til 2004-niveau for at stemme overens med resten af § 361, stk. 1. Nummeret vedrører betaling af afgift fra betalingsinstitutter. Afgiften udgør 85.000 kr. i 2014-niveau. Der er herved lagt vægt på, at der skal føres et løbende tilsyn med, at disse virksomheder lever op til lovens krav til at opnå en tilladelse som betalingsinstitut, herunder lovens kapitalkrav. For de øvrige virksomheder, der er omfattet af lov om betalingstjenester og elektroniske penge, opkræves afgiften efter de almindelige bestemmelser i § 363 og § 364 i lov om finansiel virksomhed. I forbindelse med indførelsen af nummeret i 2009 var det forudsat, at afgiftsbestemmelsen ville blive taget op til revision efter en årrække med henblik på at vurdere, om erfaringerne med lov om betalingstjenester bør føre til en ændring af afgiftsbestemmelsen. Det vurderes, at afgiftsniveauet på nuværende tidspunkt fortsat er passende.

Nr. 13 er en videreførelse § 361, stk. 1, nr. 21. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 385 af 25. maj 2009 (lovforslag nr. 119 fra 2008) og er siden ændret ved lov nr. 1556 af 2010 (lovforslag nr. 49 fra 2010), hvor afgiftsbeløbet blev tilbagereguleret til 2004-niveau for at stemme overens med resten af § 361, stk. 1. Nummeret vedrører betaling af afgift fra virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, og for disse udgør den årlige afgift 8.500 kr. Der er herved lagt vægt på, at en sådan tilladelse gives på lempeligere vilkår end der gælder for en tilladelse til at drive virksomhed som investeringsrådgiver, hvor afgiften udgør 17.000 kr. I forbindelse med indførelsen af nummeret i 2009 var det forudsat, at afgiftsbestemmelsen ville blive taget op til revision efter en årrække med henblik på at vurdere, om erfaringerne med lov om betalingstjenester og elektroniske penge bør føre til en ændring af afgiftsbestemmelsen. Finanstilsynet vurderer, at afgiftsniveauet fortsat er passende.

Nr. 14 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 22. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 697 af 25. juni 2010 (lovforslag nr. 174 fra 2009) og er siden ændret ved lov nr. 1556 af 21. december 2010 (lovforslag nr. 49 fra 2010), hvor afgiftsbeløbet blev

tilbagereguleret til 2004-niveau for at stemme overens med resten af § 361, stk. 1. Nummeret vedrørte oprindeligt betaling af afgift fra pantebrevsselskaber, der efter lov nr. 532 af 29. april 2015 (lovforslag nr. 154 fra 2014) benævnes ejendomskreditselskaber. Før sidstnævnte ændring opkrævedes der for et pantebrevsselskab 20.500 kr. i 2014-niveau. Henset til at betegnelsen pantebrevsselskab dækker et mindre forretningsområde end den med forslaget indførte betegnelse ejendomskreditselskab, vil Finanstilsynet skulle føre tilsyn med et bredere forretningsområde for de selskaber, som benævnes ejendomskreditselskaber. Dette medfører derfor en højere afgift for ejendomskreditselskaber, end hvad der gjaldt for pantebrevsselskaber. Ejendomskreditselskaber skal årligt betale et grundbeløb på 28.000 kr. i 2014-niveau kr. i afgift til Finanstilsynet. Afgiften skal dække udgifterne til Finanstilsynets tilladelser samt løbende tilsyn med ejendomskreditselskaber omfattet af lov om ejendomskreditselskaber.

Nr. 15 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 23. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1553 af (lovforslag nr. 20 fra 2010). Nummeret vedrører betaling af afgift fra e-pengeinstitutter. Afgiften udgør 120.000 kr. Oprindeligt var afgiften den samme som for betalingsinstitutter efter nr. 11. Da afgiften for betalingsinstitutter efter nr. 11 blev reguleret tilbage 2004-niveau ved lov nr. 1556 af 21. december 2010 blev afgiften for e-pengeinstitutter ikke tilsvarende tilbagereguleret. Det foreslås at videreføre det højere afgiftsniveau for e-pengeinstitutter, da Finanstilsynets omkostninger i forbindelse med e-pengeinstitutter er højere end for betalingsinstitutter, da denne tilladelse er bredere. Der er ved fastsættelsen af afgiftens størrelse lagt vægt på, at der skal føres et løbende tilsyn med, at disse virksomheder lever op til lovens krav for at opnå en tilladelse som e-pengeinstitut, herunder lovens kapitalkrav. I forbindelse med indførelsen af nummeret i 2009 var det forudsat, at afgiftsbestemmelsen ville blive taget op til revision efter en årrække med henblik på at vurdere, om erfaringerne med lov om betalingstjenester og elektroniske penge bør føre til en ændring af afgiftsbestemmelsen. Det vurderes, at afgiftsniveauet fortsat er passende.

Nr. 16 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 24. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1553 af (lovforslag nr. 20 fra 2010). Nummeret vedrører betaling af afgift fra virksomheder med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge. Afgiften udgør 12.000 kr. Oprindeligt var afgiften den samme som for virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester efter nr. 12. Da afgiften for betalingsinstitutter efter nr. 12 blev reguleret tilbage 2004-niveau ved lov nr. 1556 af 21. december 2010 blev afgiften for virksomheder med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge ikke tilsvarende tilbagereguleret. Det foreslås at videreføre det højere afgiftsniveau for virksomheder med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge, da Finanstilsynets omkostninger i forbindelse med virksomheder med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge er højere end for virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester. Der er ved fastsættelsen af gebyrets størrelse lagt vægt på, at en sådan tilladelse meddeles på lempeligere vilkår end der gælder for en tilladelse til at drive virksomhed som investeringsrådgiver, hvor afgiften udgør 17.000 kr. I forbindelse med indførelsen af nummeret i 2009 var det forudsat, at afgiftsbestemmelsen ville blive taget op til revision efter en årrække med henblik på at vurdere, om erfaringerne med lov om betalingstjenester bør føre

til en ændring af afgiftsbestemmelsen. Det vurderes, at afgiftsniveauet på nuværende tidspunkt fortsat er passende.

Nr. 17 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 25. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 456 af 18. maj 2011 (lovforslag nr. 146 fra 2010) og vedrører betaling af afgift fra udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 27 i lov om investeringsforeninger m.v. Grundbeløbet udgør 16.000 kr. i 2014-niveau og skal dække udgifterne til Finanstilsynets tilladelser samt løbende tilsyn. De danske investeringsforeninger betaler afgift i medfør af § 367 i lov om finansiel virksomhed.

Nr. 18 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 26. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, ved lov nr. 456 af 18. maj 2011 (lovforslag nr. L 146 2010) vedrører betaling af afgift i forbindelse med meddelelse, anmeldelse eller ansøgning om grænseoverskridende markedsføring af andele i investeringsinstitutter. Afgiften udgør 5.000 kr. i 2014-niveau.

Nr. 19 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 27. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 155 af 28. februar 2012 (lovforslag nr. 59 fra 2011) og vedrører betaling af afgift fra fælles datacentraler. Afgiften dækker udgifterne til Finanstilsynets tilladelser samt løbende tilsyn med fælles datacentraler. Bestemmelsen medfører, at de fælles datacentraler skal betale 110.000 kr. årligt til Finanstilsynet i 2014-niveau, medmindre den fælles datacentral i et regnskabsår gennemsnitligt har færre end 25 fuldtidsmedarbejdere, idet der således kun betales 2.000 kr. årligt i 2014-niveau.

Nr. 20 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 29. Nummeret vedrører betaling af afgift fra udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et tredjeland, som Danmark er referenceland for, der er meddelt tilladelse til at forvalte danske alternative investeringsfonde. Danske forvaltere af alternative investeringsfonde betaler afgift i medfør af § 367 i lov om finansiel virksomhed.

Nr. 21 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 30. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 598 af 12. juni 2013 (lovforslag nr. 175 fra 2012) og vedrører betaling af afgift fra udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde, som er meddelt tilladelse til at markedsføre en udenlandsk alternativ investeringsfond i Danmark.

Nr. 22 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 31. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 599 af 12. juni 2013 (lovforslag nr. 151 2012) og vedrører betaling af afgift fra finansielle rådgivere. Bestemmelsen giver hjemmel til at opkræve en årlig afgift for virksomheder, der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, jf. lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Der foreslås en årlig afgift på 25.000 kr. i 2014-niveau. Det tilsvarende beløb for investeringsrådgivere er 17.000 kr. i 2014-niveau årligt. Fi-

nansielle rådgivere vil imidlertid have et bredere forretningsområde, hvilket bør medføre en højere afgift.

Nr. 23 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 32. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 403 af 28. april 2014 (lovforslag nr. 119 fra 2013) og vedrører betaling af afgift fra CO₂-kvotebydere. Bestemmelsen medfører, at CO₂-kvote-bydere på lige fod med andre virksomheder omfattet af den finansielle lovgivning pålægges en afgift. Afgiften svarer til afgiften for investeringsrådgivere.

Nr. 24 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 35. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 532 af 29. april 2015 og vedrører betaling af afgift fra boligkreditformidlere, jf. lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere. Der foreslås en årlig afgift på 15.500 i 2014-niveau. Det tilsvarende beløb for en finansiel rådgiver er 25.000 kr. årligt i 2014-niveau. Boligkreditformidlere vil imidlertid have et smallere forretningsområde, hvilket medfører en lavere afgift, end hvad der gælder for de finansielle rådgivere.

Nr. 25 er en ny bestemmelse om betaling af afgift for operatører af regulerede markeder, der i henhold til gældende regler betaler afgift efter § 361, stk. 1, nr. 3. Nr. 3 blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, ved lov nr. 453 af 10. juni 2003 (lovforslag nr. 176 fra 2002) med en anden affattelse end den gældende. Nummeret blev ændret ved lov nr. 491 af 9. juni 2004 (lovforslag nr. 214 fra 2003), hvor grundbeløbet blev forhøjet fra 9.500 kr. til 12.000 kr., og ved lov nr. 527 af 7. juni 2006 (lovforslag nr. 197 fra 2005), hvor alternative markedspladser blev tilføjet, og senest ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 (lovforslag nr. 20 fra 2006), hvor nummeret fik sin nugældende affattelse. Det foreslås at indføre en ny afgiftsmodel, der indebærer at operatører af regulerede markeder skal betale et fast beløb og derudover et variabelt beløb, der afhænger af antallet af finansielle instrumenter, der er optaget til handel. Ændringen af afgiftsmodellen har ikke til formål at øge den afgift som regulerede markeder skal betale og fastsættelsen af afgiftsbeløbene i den foreslåede bestemmelse har taget udgangspunkt i de gældende afgifter. Ændringen af beregningen af det variable beløb fra et beløb pr. selskab til et beløb pr. finansielt instrument er begrundet i, at der ønskes en ensartet model for regulerede markeder, multilaterale handelsfaciliteter, organiserede handelsfaciliteter og systematiske internalisatorer. Da organiserede handelsfaciliteter ikke kan optage selskaber til handel, men kun obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og derivater, ændres afgiftsmodellen til at vedrøre finansielle instrumenter, således at den samme variabel anvendes for alle typer markedspladser og systematiske internalisatorer. Der er fastsat en øvre grænse for afgiften, således at virksomheden kan indrette sig efter dette. Grænsen reguleres ligesom øvrige beløb i henhold til stk. 2.

Nr. 26 er en ny bestemmelse om betaling af afgift fra multilaterale handelsfaciliteter, der i henhold til gældende regler betaler afgift efter § 361, stk. 1, nr. 17. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 (lovforslag nr. 20 fra 2006) og er ændret ved lov nr. 392 af 25. maj 2009 (lovforslag nr. 120 fra 2008), hvor afgiftsbeløbet blev tilbagereguleret til 2004-niveau for at stemme overens med resten af § 361, stk. 1. Det foreslås at multi-

laterale handelsfaciliteter skal betale afgift efter samme model som regulerede markeder, dog med et reduceret fast beløb. Afgiftsbeløbet for multilaterale handelsfaciliteter vil med modellen blive øget, hvilket afspejler de øgede krav som følger af markedsmisbrugsforordningen, forordningen om markeder for finansielle instrumenter og gennemførelsen af MiFID II. Om baggrunden for den foreslåede model, se bemærkningerne til nr. 26.

Nr. 27 er en ny bestemmelse og vedrører betaling af afgift fra organiserede handelsfaciliteter. Det foreslås at organiserede handelsfaciliteter skal betale afgift efter samme model som regulerede markeder og multilaterale handelsfaciliteter, dog med et reduceret fast beløb. Afgiftsbeløbet skal dække omkostningerne ved tilsynet med organiserede handelsfaciliteter, der er en følge af markedsmisbrugsforordningen, forordningen om markeder for finansielle instrumenter og gennemførelsen af MiFID II. Om baggrunden for den foreslåede model, se bemærkningerne til nr. 26.

Nr. 28 er en ny bestemmelse og vedrører betaling af afgift fra regulerede markeder, der har tilladelse til at være CO₂-auktionsplatform i henhold til Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner (CO₂-auktioneringsforordningen). Afgiften udgør et fast beløb, der er mindre end det faste beløb, der betales for drift af et reguleret marked. Årsagen til, at der ikke betales samme faste afgift som for drift af et reguleret marked, er at det selskab, der driver CO₂-auktionsplatformen i forvejen har tilladelse til drift af og er under tilsyn som reguleret marked, og derfor vedrører de yderligere omkostninger ved tilsynet alene om kravene, som i forvejen er opfyldt for det regulerede marked, med de nødvendige tilpasninger også kan anses som opfyldt for så vidt angår driften af CO₂-auktionsplatformen. Der betales ikke en variabel afgift pr. produkt da antallet af produkter forventes at være begrænset, hvorfor det alene vurderes at være hensigtsmæssigt at opkræve en fast afgift.

Nr. 29 er ny og vedrører betaling af afgift fra systematiske internalisatorer, der som følge af MiFID II underlægges skærpet tilsyn og yderligere krav. Afgiften er fastsat med udgangspunkt i det forventede øgede ressourcebehov og efter samme afgiftsmodel som for regulerede markeder, multilaterale handelsfaciliteter og organiserede handelsfaciliteter. Om baggrunden for den foreslåede model, se bemærkningerne til nr. 26.

Nr. 30 er en nyaffattelse af § 361, stk. 1, nr. 7. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, ved lov nr. 453 af 10. juni 2003 (lovforslag nr. 176 fra 2002) og ændret ved lov nr. 403 af 28. april 2014 (lovforslag nr. 119 fra 2013), som følge af, at Værdipapircentralen A/S har skiftet navn til VP Securities A/S. Den foreslåede ændring medfører, at det ikke alene er VP Securities A/S der skal betale afgift til Finanstilsynet, men alle værdipapircentraler (CSD'er) med tilladelse fra Finanstilsynet. Ved lovforslagets fremsættelse er det dog alene VP Securities A/S, der omfattes af bestemmelsen.

Nr. 31 er en ny bestemmelse og vedrører betaling af afgift fra udbydere af dataindberetningstjenester, hvilket vil sige godkendte offentliggørelsesordninger (APA'er), udbydere af konsolideret lø-

bende handelsinformation (CTP'er) og godkendte indberetningsmekanismer (ARM'er). Disse aktører underlægges tilsyn og pålægges en række forpligtelser i henhold til MiFID II, hvilket øger Finanstilsynets omkostninger på området. Afgiften er fastsat med udgangspunkt i det forventede resourceforbrug og det forventede antal udbydere af dataindberetningstjenester.

Nr. 32 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 29. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1287 af 19. december 2012 (lovforslag nr. 87 fra 2012) og vedrører betaling af afgift fra centrale modparter (CCP'er). I medfør af nr. 34 kan Finanstilsynet opkræve en årlig afgift fra centrale modparter med tilladelse efter artikel 14 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EMIR-forordningen) jf. § 262, stk. 2, nr. 4 i lov om kapitalmarkeder. Ifølge forslaget skal centrale modparter betale 800.000 kr. årligt til Finanstilsynet. Afgiften skal dække de udgifter, Finanstilsynet vil have til udstedelse af tilladelse og løbende tilsyn med eventuelle centrale modparter, der får tilladelse, og afgiftsniveauet er fastlagt i overensstemmelse hermed.

Nr. 33 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 9. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 491 af 9. juni 2004 (lovforslag nr. 214 fra 2003) med en anden affattelse end den gældende. Affattelsen blev ændret ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 (lovforslag nr. 20 fra 2006), ved lov nr. 576 af 6. juni 2007 (lovforslag nr. 178 fra 2006), ved lov nr. 517 af 17. juni 2008 (lovforslag nr. 102 fra 2007) og efterfølgende ved lov nr. 557 af 18. juni 2012 (lovforslag nr. 137 fra 2011). Forsikringsholdingvirksomheder blev omfattet af nummeret ved lov nr. 1613 af 26. december 2013 (lovforslag nr. 46 fra 2013). Ved lov nr. 615 af 12. juni 2013 (lovforslag nr. 177 fra 2012) udgik specialforeninger og værdipapirer blev ændret til andele. Nummeret vedrører betaling af afgifter fra finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder og danske UCITS, hvis omsættelige værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked. Det opkrævede skal anvendes i relation til Finanstilsynets kontrol af, at de finansielle virksomheder, der har omsættelige værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, overholder de gældende regler for den finansielle information, der indgår i virksomhedernes års- og delårsrapporter. Afgiften i medfør af nr. 35 opkræves af de omfattede finansielle virksomheder udover, hvad de opkræves i afgift til Finanstilsynet i medfør af andre bestemmelser i kapitlet. Afgiften for den enkelte virksomhed beregnes ud fra markedsværdien af virksomhedens handlede omsættelige værdipapirer på balancedagen. Markedsværdien for aktier vil være de pågældende aktiers kursværdi på balancedagen, mens markedsværdien for obligationer vil være kursværdien af den cirkulerende obligationsmængde på balancedagen. Det er fundet hensigtsmæssigt at anvende markedsværdien af virksomhedens noterede omsættelige værdipapirer på balancedagen i det foregående regnskabsår som beregningsgrundlag for den opkrævede afgift. Denne værdi er en entydig værdi, som fremgår af de officielle kurslister på et reguleret marked. Desuden er denne værdi tilgængelig, uanset hvilken dato virksomheden har balancedag. For at der ikke skal kunne rejses tvivl om regnskabskontrollens uafhængighed, er det fundet hensigtsmæssigt ikke at anvende regnskabsmæssige tal som beregningsgrundlag for afgiftens størrelse, da eksempelvis nettoomsætning, balancesum og egenkapital alle er poster, som kan påvirkes af konklusionerne på den udførte kontrol. Det er heller ikke fundet hensigtsmæssigt at anvende aktiekapitalens størrelse som beregningsgrundlag for den opkrævede afgift,

da ikke alle noterede virksomheder er aktieselskaber. Endvidere er der ofte ikke sammenhæng mellem virksomhedskapitalens størrelse og regnskabernes kompleksitet. Gradueringen gør det muligt at have en afgiftsberegning, der tager hensyn til den børsnoterede virksomheds størrelse, således at afgiftsbeløbet reduceres for mindre børsnoterede virksomheder og forøges for de større børsnoterede virksomheder. Ved at differentiere afgiften efter virksomhedens størrelse vil man tilgodese hensynet til mindre virksomheders muligheder for børsnotering. Børsnoterede virksomheder, der ikke er finansielle virksomheder, og som omfattes af årsregnskabsloven betaler afgift til Erhvervsstyrelsen.

Nr. 34 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 12. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, ved lov nr. 1460 af 22. december 2004 (lovforslag nr. 13 fra 2004) og vedrører betaling af afgift i forbindelse med godkendelse af prospekter. Bestemmelsen medfører, at de, som søger prospekter godkendt af Finanstilsynet i henhold til kapitel 6 i lov om kapitalmarkeder, selv betaler for Finanstilsynets udgifter i forbindelse med behandling af en ansøgning om godkendelse. Begrundelsen herfor er, at den gruppe af personer, der allerede betaler afgift til Finanstilsynets drift, kun i et begrænset omfang vil være identisk med de, som søger prospekter godkendt. Der betales afgift for enhver anmodning om godkendelse, uanset om behandlingen faktisk fører til en godkendelse eller et afslag. Årsagen hertil er, at det anses for mest hensigtsmæssigt at opkræve én afgiftsstørrelse, da det forventes, at hver anmodning skønsmæssigt vil tage samme tid at behandle uanset om anmodningen konkret fører til et afslag. Afgiften er endvidere ikke differentieret efter prospekter for forskellige typer af værdipapirer eller udstedere. Da Finanstilsynet skal godkende prospekterne efter det samme regelsæt uanset hvilken type værdipapir, det drejer sig om, skønnes det, at der ikke vil være stor forskel på udgifterne til behandling af forskellige typer af prospekter. Såfremt der i praksis viser sig at være stor forskel på Finanstilsynets omkostninger i forbindelse med godkendelse af prospekter for forskellige typer af værdipapirer eller udstedere, vil afgiften blive taget op til revision.

Nr. 35 er en ny bestemmelse om betaling af afgift for udstedere, der i henhold til gældende regler betaler afgift efter § 361, stk. 1, nr. 15. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 (lovforslag L 20 fra 2006) og er ændret ved lov nr. 392 af 25. maj 2009 (L 120 fra 2008), hvor afgiftsbeløbet blev tilbagereguleret til 2004-niveau for at stemme overens med resten af § 361, stk. 1. Det foreslås at erstatte den gældende bestemmelse i § 361, stk. 1, nr. 15, der omfatter udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked og som har Danmark som hjemland, med en bestemmelse om udstedere, der efter egen anmodning har fået finansielle instrumenter optaget til handel på enten et reguleret marked, en multilateral handelsfacilitet eller en organiseret handelsfacilitet i Danmark. Afgiften har til formål at dække de udgifter, der er forbundet tilsynet med udstedernes overholdelse af reglerne om markedsmissbrug og de udgifter der er forbundet med etablering og drift af et elektronisk system, der kan modtage og opbevare oplysninger indberettet i henhold til § 37 i lov om kapitalmarkeder for Finanstilsynet. Baggrunden for den foreslåede nye afgrænsning af anvendelsesområdet er at Finanstilsynets udgifter ikke alene er relateret til udstedere med Danmark som hjemland, men også relaterer sig til udstedere med hjemland i et andet land, hvis finansielle instrumenter er optaget til handel i

Danmark. Udstedere, hvis finansielle instrumenter, alene er optaget til handel i Danmark på foranledning af andre end udsteder er ikke omfattet af bestemmelsen.

Nr. 36 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 16. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 (lovforslag nr. 20 fra 2006) og er ændret ved lov nr. 392 af 25. maj 2009 (lovforslag nr. 120 fra 2008), hvor afgiftsbeløbet blev tilbagereguleret til 2004-niveau for at stemme overens med resten af § 361, stk. 1. Nummeret vedrører betaling af afgift fra udstedere, der anmoder Finanstilsynet om officiel notering af aktier, aktiecertifikater eller obligationer. Afgiften består af en fast afgift ved anmodning om et værdipapirs officielle notering, kombineret med en årlig afgift for det løbende tilsyn med, at værdipapiret fortsat opfylder betingelserne for officiel notering. Finanstilsynet har delegeret kompetencen til at foretage officiel notering af aktier, aktiecertifikater eller obligationer til Nasdaq OMX København A/S, der er berettiget til at opkræve betaling i medfør af § 274, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder. Finanstilsynet opkræver ikke afgift efter bestemmelsen, når kompetencen er delegeret.

Nr. 37 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 20. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed ved lov nr. 517 af 17. juni 2008 (lovforslag nr. 102 fra 2007) og ændret ved lov nr. 392 af 25. maj 2009 (lovforslag nr. 120 fra 2008), hvor afgiftsbeløbet blev tilbagereguleret til 2004-niveau for at stemme overens med resten af § 361, stk. 1. Nummeret vedrører betaling af afgift fra værdipapirhandlere. I medfør af nr. 39 kan Finanstilsynet pålægge værdipapirhandlere, som er forpligtet til at indberette transaktioner med værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked til Finanstilsynet efter artikel 26, stk. 1, 1. afsnit i MiFIR, en afgift. Værdipapirhandlerne betaler et fast afgiftsbeløb pr. indberetning.

I stk. 2 foreslås, at grundbeløbene, jf. stk. 1, reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven. Beløbene er alle angivet i 2014-niveau, da det er de beløb der kendt ved lovforslagets fremsættelse. Første regulering finder sted ved afgiftsberegningen for 2017, hvor grundbeløbene reguleres i forhold til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven fra 2014 til 2017. Der er tale om en videreførelse af eksisterende ret.

Til nr. 83 (§ 363, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed)

Det foreslås at ændre § 363 så henvisningen til § 361, stk. 1, nr. 6, ændres til en henvisning til § 361, stk. 1, nr. 5. Ændringen er en konsekvens af den foreslåede nyaffattelse af § 361 i lov om finansiell virksomhed, hvor bestemmelsen om pligten til betaling af en årlig afgift for udstedere af collateralized mortgage obligations og lignende virksomheder flyttes til nr. 5.

Til nr. 84 (§ 367, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed)

§ 367, stk. 1, fastslår en pligt for danske UCITS og forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde til at betale 4,4 pct. af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og den afgift, der bliver betalt efter bestemmelserne i §§ 361 og 362.

Med den foreslåede ændring af § 367, stk. 1, præciseres, hvilke forvaltere af alternative investeringsfonde, der er omfattet af pligten til at betale afgift efter bestemmelsen. Det foreslås således præciseret i bestemmelsen, at der er tale om forvaltere, der er meddelt tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde i medfør af § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Dette omfatter forvaltere med registeret hjemsted i Danmark, der er omfattet af pligten til at søge om tilladelse som forvalter og således ikke forvaltere, der alene skal registreres, jf. § 11, stk. i, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det foreslås endvidere præciseret i bestemmelsen, at § 367, stk. 1, skal omfatte de forvaltere, der har registreret hjemsted i et tredjeland, men som har Danmark som referenceland, jf. § 111 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og er meddelt tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde i medfør af § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde. § 111 og de tilhørende bestemmelser er ikke på nuværende tidspunkt sat i kraft, idet ikraftsættelse afventer, at EU-Kommissionen sætter de bestemmelser i direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde, der er implementeret i § 111 m.v., i kraft.

Til nr. 85 (§ 367, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 367, stk. 2, regulerer fordelingen af afgiften, der skal betales i medfør af § 367, stk. 1, mellem de omfattede afgiftspligtige danske UCITS og forvaltere af alternative investeringsfonde.

Den gældende ordlyd af § 367, stk. 2, fastlår, at afgiften fordeles med 10.000 kr. pr. dansk UCITS plus 3.000 kr. pr. afdeling. Den resterende afgift fordeles i forhold til den enkelte UCITS' andel af de af stk. 1 omfattede danske UCITS' samlede balance. Den gældende formulering blev indføjet i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 615 af 12. juni 2013 med ikrafttræden den 22. juli 2014 og omfatter som det fremgår alene danske UCITS.

Imidlertid blev bestemmelsen også ændret ved lov nr. 598 af 12. juni 2013 med ikrafttræden 22. juli 2013, hvor forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde blev omfattet af bestemmelsen. Ved samme lovændring blev forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde omfattet af § 367, stk. 1.

Det er hensigten, at såvel danske UCITS som forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde skal være omfattet af § 367, stk. 2. Dette er en naturlig følge af, at § 367, stk. 2, regulerer fordelingen mellem de enkelte virksomheder af den afgift, der skal opkræves i medfør af § 367, stk. 1. Den ændring, der blev foretaget med lov nr. 615 af 12. juni 2013 og som trådte i kraft den 22. juli 2014, burde derfor retteligt ikke have været gennemført.

Bestemmelsen foreslås derfor nyaffattet således, at ordlyden af bestemmelsen svarer til hensigten med denne. Samtidig foretages en præcisering af, hvilke forvaltere af alternative investeringsfonde, der er omfattet af bestemmelsen, jf. den foreslåede ændring af § 367, stk. 1, i dette lovforslags § 1, nr. 82.

Det følger herefter af den foreslåede bestemmelse i § 367, stk. 2, at afgiften fordeles mellem virksomhederne med kr. 10.000 kr. pr. danske UCITS og 10.000 kr. pr. alternativ investeringsfond, der forvaltes af en forvalter omfattet af stk. 1. Det drejer sig om forvaltere, der har fået tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde i henhold § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og forvaltere med Danmark som referenceland, jf. § 111, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som har fået tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde efter § 11.

Videre følger det af den foreslåede nyaffattelse af § 367, stk. 2, at danske UCITS ved fordeling af afgiften skal betale 3.000 kr. pr. afdeling i hver UCITS og forvaltere af alternative investeringsfonde 3.000 kr. pr. afdeling i hver alternativ investeringsfond. Den resterende afgift fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede balance.

Til nr. 86 (§ 372 a, stk. 2 i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at indsætte et nyt § 372 a, stk. 2, hvor erhvervs- og vækstministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler til opfyldelse af de afgørelser eller retsakter (niveau 2-regulering), som Kommissionen måtte vedtage efter proceduren i artikel 89 i MiFID II og artikel 50 og 51 i MiFIR samt efter proceduren i artikel 10-15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (herefter ESMA-forordningen). Indholdet af Kommissionens niveau 2-regulering er endnu ikke fastlagt, herunder om det er nødvendigt at foretage gennemførelse eller supplerende regulering vedrørende niveau 2-reguleringen. Der kan være behov for at kunne gennemføre niveau 2-regulering eller vedtage supplerende regulering hurtigere og mere smidigt end ved lov.

Da indholdet af niveau 2-reguleringen fra Kommissionen på tidspunktet for lovforslagets udarbejdelse er ubekendt, er det ikke muligt at redegøre nærmere for, hvordan disse bemyndigelser vil blive udnyttet.

Erhvervs- og vækstministeren skal kun udnytte den foreslåede bemyndigelse, såfremt det er nødvendigt med henblik på at gennemføre den omhandlede niveau 2-regulering, eller hvis det er nødvendigt at fastsætte danske regler, der supplerer de bestemmelser, som Kommissionen har vedtaget som niveau 2-regulering.

Nedenfor angives ordlyden af de bestemmelser i MiFID II og MiFIR, som indeholder bemyndigelse til Kommissionen til udstedelse af retsakter på MiFID II og MiFIR's område. Heraf ses det tillige, når det følger af MiFID II og MiFIR, at ESMA skal udarbejde udkast til retsakterne.

Artikel 2, stk. 3, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for at klarlægge med henblik på stk. 1, litra c), hvornår en aktivitet ydes lejlighedsvist”

Artikel 2, stk. 4, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for med henblik på stk. 1, litra j), at fastlægge kriterierne for, hvornår en aktivitet kan anses for at være accessorisk i forhold til hovederhvervet på koncernniveau.

I forbindelse med disse kriterier tages mindst følgende i betragtning:

a) nødvendigheden af, at de accessoriske aktiviteter udgør et mindretal af aktiviteter på koncernniveau

b) størrelsen af deres handelsaktiviteter sammenlignet med de samlede handelsaktiviteter på markedet i den pågældende aktivklasse.

Ved fastsættelsen af, i hvilket omfang accessoriske aktiviteter udgør et mindretal af aktiviteter på koncernniveau, kan ESMA beslutte, at der skal tages hensyn til den kapital, der er investeret i den accessoriske aktivitet i forhold til den kapital, der er investeret i hovederhvervet. Denne faktor er dog under ingen omstændigheder tilstrækkelig til at godtgøre, at den pågældende aktivitet er accessorisk i forhold til koncernens hovederhverv.

De i dette stykke omhandlede aktiviteter betragtes på koncernniveau.

De i andet og tredje afsnit omhandlede elementer omfatter ikke:

a) koncerninterne transaktioner omhandlet i artikel 3 i forordning (EU) nr. 648/2012, som tjener likviditets- eller risikostyringsformål på tværs af koncernen

b) transaktioner i derivater, som kan måles objektivt til at reducere de risici, der er direkte knyttet til den forretningsmæssige aktivitet eller likviditetsfinansieringen

c) transaktioner i råvarederivater og emissionskvoter, som foretages for at opfylde forpligtelser til at tilføre en markedsplads likviditet, hvis disse forpligtelser kræves af tilsynsmyndighederne i overensstemmelse med EU-ret og nationale love og administrative bestemmelser eller af markedspladser.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 4, stk. 1, nr. 2, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89, hvorved det fastsættes:

a) hvilke derivataftaler, jf. bilag I, afsnit C, punkt 6, der har karakteristika som engrosenergiprodukter, som skal afvikles fysisk, og C6-derivataftaler

b) hvilke derivataftaler, jf. bilag I, afsnit C, punkt 7, der har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter

c) hvilke derivataftaler, jf. bilag I, afsnit C, punkt 10, der har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, under hensyntagen til bl.a., om de handles på et reguleret marked, en MHF eller en OHF. ”

Artikel 4, stk. 2, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at præcisere visse tekniske aspekter af definitioner i stk. 1 for at tilpasse dem til markedsudviklingen, den teknologiske udvikling og erfaringerne med adfærd, der er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014, og at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv.”

Artikel 7, stk. 4, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) de oplysninger, der skal fremlægges for de kompetente myndigheder, jf. nærværende artikels stk. 2, herunder driftsplanen
- b) de krav, der gælder for ledelse af investeringsselskaber, jf. artikel 9, stk. 6, og oplysningerne for underretning i henhold til artikel 9, stk. 5
- c) de krav der gælder for aktionærer og selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret andel, samt de gener, der kan forhindre den kompetente myndighed i effektivt at udøve sit tilsynshverv, jf. artikel 10, stk. 1 og 2.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 7, stk. 5, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for den underretning eller fremlæggelse af oplysninger, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 2 og i artikel 9, stk. 5.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 12, stk. 8, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at opstille en udtømmende liste over de oplysninger, der er omhandlet i artikel 13, stk. 4, som påtænkte erhververe skal forelægge i deres underretning, jf. dog nærværende artikels stk. 2.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 12, stk. 9, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for samråd mellem de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 11, stk. 2.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 13, stk. 1, i MiFID II har følgende ordlyd:

Ved vurderingen af den i artikel 11, stk. 1, omhandlede underretning og de i artikel 12, stk. 2, omhandlede oplysninger vurderer de kompetente myndigheder for at sikre en sund og forsigtig forvaltning af det investeringsselskab, hvori der påtænkes en erhvervelse, og under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på investeringsselskabet den påtænkte erhververs egnetthed og den påtænkte erhvervelses finansielle sundhed i forhold til alle de følgende kriterier:

- a) den påtænkte erhververs omdømme
- b) omdømmet og erfaringen hos den person, som vil lede investeringsselskabet som følge af den påtænkte erhvervelse
- c) den påtænkte erhververs forsvarlige og fornuftige forvaltning, navnlig i forhold til den type forretninger, der forfølges eller påtænkes forfulgt i det investeringsselskab, hvori erhvervelsen påtænkes DA L 173/394 Den Europæiske Unions Tidende 12.6.2014
- d) om investeringsselskabet vil kunne overholde og fortsætte med at overholde tilsynskravene på grundlag af dette direktiv og i givet fald andre direktiver, særlig direktiv 2002/87/EF og 2013/36/EU, navnlig om den koncern, som selskabet kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder
- e) om der er rimelige grunde til i forbindelse med den påtænkte erhvervelse at formode, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, som omhandlet i artikel 1 i direktiv 2005/60/EF, forekommer eller forsøges eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 vedrørende justering af de i første afsnit af nærværende stykke fastsatte kriterier.

Artikel 16, stk. 12, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på nærmere at angive de konkrete organisatoriske krav i denne artikels stk. 2-10, der skal opfyldes af investeringsselskaber og filialer af tredjelandsselskaber med tilladelse i medfør af artikel 41, der udfører forskellige former for investeringsservice og/eller -aktiviteter og accessoriske tjenesteydelser eller kombinationer heraf.”

Artikel 23, stk. 4, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at:

a) fastlægge de forholdsregler, investeringsselskaber med rimelighed kan forventes at træffe for at påvise, forhindre, styre og oplyse om interessekonflikter, når de udfører forskellige former for investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser eller kombinationer heraf

b) opstille passende kriterier for at bestemme de interessekonflikttyper, som kan skade investeringsselskabets kunders eller potentielle kunders interesser.”

Artikel 24, stk. 13, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89, der skal sikre, at investeringsselskaber efterlever de i denne artikel fastlagte principper, når de yder investeringsservice eller leverer accessoriske tjenesteydelser til deres kunder, herunder:

a) de betingelser, som oplysningerne skal opfylde for at være reelle, klare og ikkevildledende

b) en præcisering af indholdet af og formatet for oplysningerne til kunder om kundekategorisering, investeringsselskaber og deres tjenesteydelser, finansielle instrumenter, omkostninger og gebyrer

c) kriterierne for vurdering af en række finansielle instrumenter, der tilbydes på markedet

d) samt kriterierne for vurdering af, hvorvidt selskaber, der modtager tilskyndelser, opfylder deres pligt til at handle ærligt, redeligt og professionelt i kundens bedste interesse.

Ved udformningen af kravene til oplysninger om finansielle instrumenter vedrørende stk. 4, litra b), skal oplysninger om produktets struktur medtages, hvor det er relevant, under hensyntagen til relevante standardiserede oplysninger, der kræves i medfør af EU-lovgivningen.

De i stk. 13 omhandlede delegerede retsakter skal tage hensyn til:

a) den eller de til kunden eller den potentielle kunde tilbudte eller leverede tjenesteydelsers art, idet der tages hensyn til transaktionernes type, genstand, omfang og hyppighed

b) arten og omfanget af de produkter, der tilbydes eller påtænkes, herunder de forskellige typer finansielle instrumenter

c) om kunden eller de potentielle kunder er detailinvestor(er) eller professionel(le) investor(er) eller, i forbindelse med stk. 4 og 5, om de er klassificeret som godkendte modparter.”

Artikel 24, stk. 14, i MiFID II har følgende ordlyd:

”De i stk. 13 omhandlede delegerede retsakter skal tage hensyn til:

a) den eller de til kunden eller den potentielle kunde tilbudte eller leverede tjenesteydelsers art, idet der tages hensyn til transaktionernes type, genstand, omfang og hyppighed

b) arten og omfanget af de produkter, der tilbydes eller påtænkes, herunder de forskellige typer finansielle instrumenter

c) om kunden eller de potentielle kunder er detailinvestor(er) eller professionel(le) investor(er) eller, i forbindelse med stk. 4 og 5, om de er klassificeret som godkendte modparter.”

Artikel 25, stk. 8, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at sikre, at investeringsselskaberne overholder principperne i nærværende artikels stk. 2-6, når de leverer investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser til deres kunder, herunder de oplysninger, der skal indhentes i forbindelse med vurderingen af tjenesteydelsernes

og de finansielle instrumenters egnethed eller hensigtsmæssighed for deres kunder, kriterierne for vurdering af ikkekomplekse finansielle instrumenter i forbindelse med nærværende artikels stk. 4, litra a), nr. vi), indholdet af og formatet for lister og aftaler vedrørende leveringen af tjenesteydelser til kunder og aflæggelsen af periodiske rapporter om de leverede tjenesteydelser til kunder. De delegerede retsakter skal tage hensyn til:

a) den eller de til kunden eller den potentielle kunde tilbudte eller leverede tjenesteydelsers art, idet der tages hensyn til transaktionernes type, genstand, omfang og hyppighed

b) arten af de produkter, der tilbydes eller påtænkes, herunder de forskellige typer finansielle instrumenter

c) om kunden eller de potentielle kunder er detailinvestor(er) eller professionel(le) investor(er) eller, i forbindelse med stk. 6, om de er klassificeret som godkendte modparter.”

Artikel 27, stk. 9, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 vedrørende:

a) kriterierne for fastlæggelse af den relative betydning af de forskellige faktorer, der i medfør af stk. 1 kan tages i betragtning ved bestemmelse af, hvad der er det bedst mulige resultat, idet der tages hensyn til ordrens størrelse, og om kunden er en detail- eller professionel investor

b) faktorer, som et investeringsselskab kan tage i betragtning, når det reviderer sine ordreudførelsesordninger, og de omstændigheder, under hvilke ændringer af sådanne ordninger kan være påkravet. Navnlig faktorer til bestemmelse af, hvilke handelssteder der sætter investeringsselskaber i stand til stadighed at opnå det bedst mulige resultat ved udførelse af kundeordrer

c) art og omfang af de oplysninger, som kunder i medfør af stk. 5 skal have om selskabets ordreudførelsespolitik.”

Artikel 27, stk. 10, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af:

a) det nærmere indhold af de oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til stk. 3, vedrørende kvaliteten af ordreudførelsen, samt disse oplysningers format og hyppighed, under hensyntagen til, hvilken type handelssted og finansielt instrument der er tale om

b) indholdet af og formatet for de oplysninger, investeringsselskaber skal offentliggøre i henhold til stk. 6.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 28, stk. 3, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 vedrørende fastlæggelse af:

a) betingelserne for og arten af de procedurer og ordninger, der fører til en øjeblikkelig, redelig og hurtig udførelse af kundeordrer, og de situationer eller handelstyper, hvor investeringsselskaber

med rimelighed kan fravige reglen om øjeblikkelig udførelse for dermed at opnå gunstigere vilkår for kunderne

b) de forskellige metoder til vurdering af, om et investeringsselskab kan anses at have opfyldt sin forpligtelse til at videregive oplysninger til markedet om limiterede kundeordrer, der ikke skal udføres øjeblikkeligt.”

Artikel 30, stk. 5, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 vedrørende fastsættelse af:

- a) procedurer for anmodning om at blive behandlet som kunder i henhold til stk. 2
- b) procedurer for indhentning af potentielle modparters udtrykkelige samtykke i henhold til stk. 3
- c) de forud fastsatte forholdsmæssige krav inklusive kvantitative tærskler, som gør det muligt at anse et selskab som godkendt modpart i henhold til stk. 3.

Artikel 34, stk. 8, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal fremsendes, jf. stk. 2, 4, 5 og 7.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 34, stk. 9, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for videregivelse af oplysninger i overensstemmelse med stk. 3, 4, 5 og 7.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 35, stk. 11, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal fremsendes, jf. stk. 2, 4, 7 og 10.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 35, stk. 12, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for videregivelse af oplysninger i overensstemmelse med stk. 3, 4, 7 og 10.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 71, stk. 7, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for procedurer og fremsendelsesformer for de oplysninger, der er omhandlet i denne artikel.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 79, stk. 8, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 til fastlæggelse af de kriterier, hvorefter en markedsplads funktion i et værtsland kan anses for at være af væsentlig betydning for værdipapirmarkedets funktion og for beskyttelsen af investorer i det pågældende værtsland.”

Artikel 79, stk. 9, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for de i stk. 2 omhandlede samarbejdsordninger.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 80, stk. 3, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal udveksles mellem de kompetente myndigheder, der indgår i samarbejde om tilsyn, kontrol på stedet og undersøgelser.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 80, stk. 4, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for de kompetente myndigheder, der indgår i samarbejde om tilsyn, kontrol på stedet og undersøgelser.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 81, stk. 4, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for udveksling af oplysninger.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 84, stk. 4, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for konsultation af andre kompetente myndigheder før meddelelse af tilladelse.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 90, stk. 4, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Hvis Kommissionen finder, at det ikke vil være muligt og fordelagtigt at medtage disse kontrakter, forelægger den eventuelt et forslag til retsakt for Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med dette direktivs artikel 89 for at forlænge den i dette direktivs artikel 95, stk. 1, omhandlede periode på 42 måneder én gang med to år og yderligere én gang med ét år.”

Artikel 2, stk. 2, i MiFIR har følgende ordlyd:

”Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 50 med henblik på at præcisere visse tekniske elementer i de i stk. 1 fastsatte definitioner for at tilpasse dem til markedsudviklingen.”

Artikel 23, stk. 3, i MiFIR har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de særlige kendetegn ved disse transaktioner med aktier, som ikke bidrager til prisfastsættelsesprocessen som omhandlet i stk. 1, under hensyntagen til tilfælde som f.eks.:

a) handler i ikke-adresserbar likviditet, eller

b) hvis udvekslingen af disse finansielle instrumenter bestemmes af andre faktorer end den gældende markedsvurdering af det finansielle instrument.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 25, stk. 3, i MiFIR har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de detaljer, som ikke er omhandlet i artikel 26, om de relevante ordredato, der skal gemmes i henhold til stk. 2.

Disse reguleringsmæssige tekniske standarder omfatter identifikationskoden for det medlem eller den deltager, som formidlede ordren, ordrens identifikationskode, datoen og tidspunktet for formidlingen af ordren, ordrens kendetegn, herunder ordretype, eventuel limitpris, gyldighedsperiode, alle specifikke ordreinstrukser, oplysninger om en eventuel ændring, annullering, delvis eller fuldstændig udførelse af ordren, agent- eller principalkapaciteten.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 26, stk. 9, i MiFIR har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere:

a) datastandarder og -formater for de oplysninger, som skal indberettes i overensstemmelse med stk. 1 og 3, herunder metoderne og ordningerne for indberetning af finansielle transaktioner og disse indberetningers form og indhold

b) kriterierne for definitionen af relevant marked i overensstemmelse med stk. 1

c) de købte eller solgte finansielle instrumenters referencer, mængde, datoer og tidspunkter for udførelse, transaktionspriser, oplysninger og detaljer om kundens identitet, en angivelse til identifikation af de kunder, på hvis vegne investeringsselskabet har udført transaktionen, en angivelse til identifikation af de personer og de elektroniske algoritmer i investeringsselskabet, som er ansvarlige for investeringsbeslutningen og transaktionens udførelse, en angivelse til identifikation af den relevante dispensation, hvorunder handelen har fundet sted, oplysningerne til identifikation af de berørte investeringsselskaber, den måde, hvorpå transaktionen blev udført, de nødvendige datafelter til behandling og analyse af transaktionsindberetningerne i overensstemmelse med stk. 3 og

d) en angivelse til identifikation af short selling af aktier og statslig gæld som omhandlet i stk. 3

e) de relevante kategorier af finansielle instrumenter, der skal indberettes i overensstemmelse med stk. 2

f) de betingelser, under hvilke identifikatorer for juridiske enheder udvikles, tildeles og opretholdes af medlemslandene i overensstemmelse med stk. 6, og de betingelser, under hvilke disse identifikatorer for juridiske enheder anvendes af investeringsselskaber med henblik på i henhold til stk. 3, 4 og 5 at sikre, at angivelsen tjener til identifikation af kunder i de transaktionsindberetninger, de skal udarbejde i henhold til stk. 1

- g) anvendelsen af forpligtelser til at indberette transaktioner på investeringsselskabers filialer
- h) hvad der forstås ved en transaktion og ved udførelsen af en transaktion i denne artikel
- i) hvornår et investeringsselskab anses for at have formidlet en ordre med henblik på anvendelsen af stk. 4.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 33, stk. 2, i MiFIR har følgende ordlyd:

”Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter, at det relevante tredjelands retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer:

- a) svarer til kravene i artikel 28 og 29
- b) sikrer en beskyttelse af tavshedspligten, som svarer til den, der er fastsat i denne forordning
- c) anvendes og håndhæves på en retfærdig og ikkeforvridende måde, således at de sikrer effektiv overvågning og håndhævelse i det pågældende tredjeland.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 51.”

Artikel 40, stk. 8, i MiFIR har følgende ordlyd:

”Kommissionen vedtager delegerede retsakter, jf. artikel 50, for at præcisere de kriterier og faktorer, der skal tages i betragtning af ESMA ved vurdering af, om der er opstået væsentlige problemer med hensyn til investorbeskyttelsen eller en trussel mod de finansielle markeders eller råvaremarkeders ordentlige funktion og integritet eller stabiliteten af dele af eller hele de finansielle system i Unionen, jf. stk. 2, litra a).

Disse kriterier og faktorer omfatter:

- a) kompleksiteten af et finansielt instrument og forholdet til den type kunder, som det markedsføres over for og afsættes til
- b) størrelsen af eller den nominelle værdi af en udstedelse af finansielle instrumenter
- c) graden af innovation af et finansielt instrument, en aktivitet eller en praksis
- d) den gearing, som et finansielt instrument eller en praksis giver.”

Artikel 41, stk. 8, i MiFIR har følgende ordlyd:

”Kommissionen vedtager delegerede retsakter, jf. artikel 50, til at præcisere de kriterier og faktorer, der skal tages i betragtning af EBA ved vurdering af, om der er opstået væsentlige problemer med hensyn til investorbeskyttelsen eller en trussel mod de finansielle markeders ordentlige funktion og integritet eller stabiliteten af dele af eller hele det finansielle system i Unionen, jf. stk. 2, litra a).

Disse kriterier og faktorer omfatter:

- a) kompleksiteten af et struktureret indlån og forholdet til den type kunder, som det markedsføres over for og afsættes til
- b) størrelsen af eller den nominelle værdi af en udstedelse af strukturerede indlån
- c) graden af innovation af et struktureret indlån, en aktivitet eller en praksis
- d) den gearing, som et produkt eller en praksis giver.”

Artikel 42, stk. 7, i MiFIR har følgende ordlyd:

Kommissionen vedtager delegerede retsakter, jf. artikel 50, til at præcisere de kriterier og faktorer, der skal tages i betragtning af de kompetente myndigheder ved vurdering af, om der er væsentlige problemer med hensyn til investorbeskyttelsen eller en trussel mod de finansielle markeders eller råvaremarkeders ordentlige funktion eller stabiliteten af det finansielle system i mindst et medlemsland, jf. stk. 2, litra a).

Disse kriterier og faktorer omfatter:

- a) kompleksiteten af et finansielt instrument eller struktureret indlån og forholdet til den type kunder, som det markedsføres over for og distribueres og afsættes til
- b) graden af innovation af et finansielt instrument eller struktureret indlån, en aktivitet eller en praksis
- c) den gearing, som et finansielt instrument eller struktureret indlån eller en praksis giver
- d) i forbindelse med de finansielle markeders eller råvaremarkeders ordentlige funktion og integritet størrelsen eller den nominelle værdi af en udstedelse af finansielle instrumenter eller strukturerede indlån.”

Artikel 45, stk. 10, i MiFIR har følgende ordlyd:

”Kommissionen vedtager delegerede retsakter, jf. artikel 50, for at præcisere kriterier og faktorer ved vurderingen af:

- a) om der foreligger en trussel mod den ordentlige funktion og integritet af de finansielle markeder, herunder råvarederivatmarkederne i overensstemmelse med målene i artikel 57, stk. 1, i 2014/65/EU og i relation til leveringsordninger for fysiske råvarer, eller mod stabiliteten af dele af eller hele det finansielle system i Unionen, jf. stk. 2, litra a), under hensyntagen til, i hvilket omfang positioner anvendes til at afdække positioner i fysiske råvarer eller råvarekontrakter, og i hvilket omfang priserne på de underliggende markeder fastsættes på grundlag af priserne på råvarederivater
- b) den passende reduktion af omfanget af en position eller eksponering, indgået via et derivat, som omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b)
- c) de situationer, hvor der kunne opstå en risiko for regelarbitrage, som omhandlet i denne artikels stk. 3, litra b).”

Artikel 46, stk. 7, i MiFIR har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de oplysninger, som det ansøgende tredjelandsselskab skal give ESMA i sin ansøgning om registrering i henhold til stk. 4, og formatet af de oplysninger, der skal gives henhold til stk. 5.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de forskriftsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Til nr. 87 (§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at overtrædelse af en række nærmere angivne bestemmelser i loven, kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås, at tilføje en henvisning til det foreslåede § 33 a, stk. 1, hvorefter et udenlandsk kreditinstitut og investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal have tilladelse fra Finanstilsynet til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet gennem en filial. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 38, med tilhørende bemærkninger.

Det foreslås at ændre bestemmelsens henvisning til § 38 i lov om finansiel virksomhed, som konsekvens af den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 2 i § 38, hvormed stk. 2-8 bliver stk. 3-9, jf. i øvrigt lovforslagets § 1, nr. 42 med tilhørende bemærkninger.

Endvidere foreslås det, at tilføje en henvisning til det foreslåede § 38, stk. 2, hvorefter et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, der ønsker at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 gennem en tilknyttet agent, der er etableret i et andet EU/EØS-land, hvor virksomheden ikke har oprettet en filial, skal meddele dette til Finanstilsynet sammen med en række oplysninger.

Som følge af lovforslagets § 1, nr. 71, hvorved afsnit X a i lov om finansiel ophæves, foreslås det endvidere at lade henvisningerne til § 343 a, stk. 1, § 343 f, stk. 3, og § 343 j, udgå. Disse bestemmelser ophæves således med lovforslagets § 1, nr. 71.

Til nr. 88 (§ 373, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

I medfør af det foreslåede nr. 76 tillægges Finanstilsynet kompetence til at udøve de beføjelser vedrørende produktintervention, som følger af MiFIR og PRIIP's forordningerne. Disse beføjelser består i, at tilsynet under ganske særlige omstændigheder kan forbyde eller indføre andre restriktioner i markedsføringen af investeringsprodukter og investeringsbaserede livsforsikringsprodukter. Som følge heraf foreslås det, at virksomheder, der ikke måtte efterleve et forbud eller et påbud om restriktioner, kan straffes med bøde. En eventuel bøde forventes fastsat under hensyntagen til virksomhedens omsætning i det pågældende produkt, og omfanget af den restriktion, som virksomheden nægter at efterleve.

Til nr. 89 (bilag 1, nr. 11, til lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår i dag af bilag 1, nr. 11, at pengeinstitutter som en del af pengeinstitutvirksomheden kan udøve forretninger for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter.

Det foreslås, at nr. 11 udgår af bilag 1.

Baggrunden for forslaget er, at alle de aktiviteter, der er omfattet af bilag 4, afsnit A, i lov om finansiel virksomhed, fremover skal være omfattet af værdipapirhandlerbegrebet jf. § 9, stk. 1. Det bety-

der, at forretninger for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter, der hidtil har været anset for at være en integreret del af pengeinstitutstilladelsen jf. bilag 1, nr. 11, ikke længere skal fremgå af bilag 1, nr. 11, da aktiviteten fremover er omfattet af bilag 4.

Ændringen betyder, at handel for egen regning fremover er en værdipapirhandleraktivitet, jf. lovforslagets § 1, nr. 10. Ændringen betyder, at de pengeinstitutter, som hidtil har handlet for egen regning uden værdipapirhandlertilladelse, fremover vil være værdipapirhandlere, når de udøver denne aktivitet. Ændringen forventes ikke i praksis at få stor betydning for disse pengeinstitutter, da de forsat kan handle for egen regning og da de krav, der i den forbindelse vil blive stillet til dem efter § 72 ikke adskiller sig væsentligt fra de krav, der stilles til dem efter § 71.

Til nr. 90 (Bilag 1, nr. 12, til lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår i dag af bilag 1, nr. 12, at pengeinstitutter som en del af pengeinstitutvirksomheden, kan udføre opbevaring og forvaltning i forbindelse med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter samt pantebreve.

Det foreslås, at bilag 1, nr. 12, ændres, så det alene er opbevaring og forvaltning for egen regning i forbindelse med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter samt opbevaring og forvaltning af pantebreve, der hører under definitionen af pengeinstitutvirksomhed i bilag 1.

Baggrunden for forslaget er, at pengeinstitutter, når de udøver de aktiviteter, der fremgår af bilag 4, afsnit A, i lov om finansiel virksomhed vil være værdipapirhandlere, jf. forslaget til ændring af § 9, stk.1, i lovforslagets § 1, nr. 13. De aktiviteter, der både fremgår af bilag 1 og af bilag 4, skal derfor ikke længere fremgå af bilag 1, da det fremover skal være klart at der er tale om investeringsaktiviteter. Ændringen indebærer ikke en væsentlig ændring af pengeinstitutternes virksomhedsområde, da alle pengeinstitutter som følge af lovforslagets § 1, nr. 10, fremover kan udøve de i bilag 4 afsnit A nævnte aktiviteter som følge af pengeinstitutstilladelsen efter § 7, stk. 1.

Ændringsforslaget betyder, at opbevaring og forvaltning for investorers regning i forbindelse med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter fremover omfattes af bilag 4.

Til nr. 91 (bilag 3 i lov om finansiel virksomhed)

Realkreditinstitutter har mulighed for at udføre handel for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter jf. bilag 3, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås, at nr. 3 udgår af bilag 3.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 11, om ændring af § 8, stk. 2. Ændringen af § 8, stk. 2, indebærer, at realkreditinstitutters handel for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter jf. bilag 3, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed fremover vil være omfattet af værdipapirhandlerbegrebet, jf. § 9, stk.1. Denne aktivitet, der hidtil har været anset for at være en integreret del af realkreditinstitutstilladelsen, skal derfor ikke længere fremgå af bilag 3.

Nr. 3 omhandler forretninger for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter. Dette vil fremover være omfattet af bilag 4, afsnit A, nr. 3. Forslaget indebærer således ikke ændringer i realkreditinstitutternes mulighed for at udføre handel for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter, da realkreditinstitutter fremover som følge af lovforslagets § 1, nr. 11, fortsat kan udføre handel for egen regning.

Til nr. 92 (overskriften til bilag 4 til lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at ændre overskriften til bilag 4 til lov om finansiel virksomhed, så det fremgår, at bilaget indeholder en angivelse af, hvad begreberne investeringsservices, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser dækker over. Med den foreslåede ændring tilpasses overskriften til ordlyden i den danske sprogudgave af bilag I, afsnit A og B, til MiFID II.

Tilsvarende tilpasninger af ordlyden er ligeledes foreslået i lovforslagets § 1, nr. 13 og 14, hvormed det foreslås at tilpasse de i § 9 i lov om finansiel virksomhed anvendte termer til sprogbrugen anvendt i den danske sprogudgave af MiFID II og MiFIR.

Der tilsigtes ingen materielle ændringer med forslaget om ændring af bilagets overskrift.

Til nr. 93 (bilag 4, afsnit A, nr. 3, til lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ændre bilag 4, afsnit A, nr. 3, så aktiviteten forretninger for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter fremadrettet benævnes handel for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter. Der er alene tale om en sproglig tilpasning til ordlyden i den danske sprogudgave af MiFID II. Handel for egen regning defineres fremadrettet som handel over egenbeholdningen, som resulterer i handel med et eller flere finansielle instrumenter, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, og det heri indeholdte forslag til nyt § 5, stk. 1, nr. 45, i lov om finansiel virksomhed, indeholdende definition af begrebet handel for egen regning.

Den foreslåede ændring af bilag 4, afsnit A, nr. 3, gennemfører bilag I, afsnit A, nr. 3, til MiFID II, der henfører handel for egen regning til listen over investeringsservices og investeringsaktiviteter. Bestemmelsen viderefører tilsvarende bestemmelse i MiFID.

Til nr. 94 (bilag 4, afsnit A, nr. 9, til lov om finansiel virksomhed)

I henhold til gældende ret kan fondsmæglerselskaber og pengeinstitutter bl.a. få tilladelse til drift af multilaterale handelsfaciliteter.

Det foreslås at indsætte et nyt nr. 9 til bilag 4, afsnit A, for derved at udvide listen over investeringsservice og investeringsaktiviteter og som noget nyt medtage drift af organiserede handelsfaciliteter som en aktivitet, som fondsmæglerselskaber og pengeinstitutter kan udøve. En organiseret handelsfacilitet udgør i forhold til gældende ret en ny kategori af markedsplads, der med MiFID II indføres som supplement til de eksisterende typer af markedspladser. Den nærmere definition af en organiseret handelsfacilitet fremgår af [lov om kapitalmarkeder].

Den foreslåede ændring gennemfører bilag I, afsnit A, nr. 9, til MiFID II

Til nr. 95 (bilag 4, afsnit A, nr. 10, til lov om finansiel virksomhed)

Bilag 4, afsnit A, nr. 10, omhandler aktiviteten opbevaring og forvaltning for investorers regning i forbindelse med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter, herunder depotvirksomhed og tjenesteydelser knyttet til en eller flere af de i nr. 1-8 nævnte aktiviteter, som visse værdipapirhandlere kan få tilladelse til.

Denne aktivitet er i EU-reguleringen en accessorisk tjenesteydelse, der kan udøves uden tilladelse, og der stilles således ikke krav om, at selskabet er under tilsyn eller opfylder den finansielle lovgivnings krav. I forbindelse med gennemførelsen af MiFID i dansk ret er opbevaring og forvaltning imidlertid opløftet til en aktivitet omfattet af bilag 4, afsnit A, der kræver tilladelse. Dette for at imødegå hvidvaskning af penge. Der henvises til bemærkningerne til bilag 4, afsnit A og B, i lovforslag nr. 20 af 4. oktober 2006 vedrørende forslag til lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i bilag 4, afsnit A, nr. 10, til lov om finansiel virksomhed at præcisere, at aktiviteten opbevaring og forvaltning for investorernes regning ikke omfatter udstedelse og forvaltning af værdipapirkonti på øverste niveau (central forvaltningsydelse) som omhandlet i afsnit A, nr. 2, i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i den Europæiske Union og om værdipapircentraler CSD-forordningen.

Med forslaget præciseres omfanget af depotvirksomhed og tilknyttede tjenesteydelser, der er omfattet af aktiviteten opbevaring og forvaltning i bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed. Dette som følge af bilag I, afsnit B, nr. 1, til MiFID II, som ændret ved artikel 71, nr. 3, i CSD-forordningen, hvoraf fremgår, at depotvirksomhed ikke omfatter ydelse og forvaltning af værdipapirkonti på øverste niveau, da denne form for central forvaltningsydelse er en af de tre kerneaktiviteter, som kun kan udøves af en værdipapircentral (CSD), jf. artikel 2, stk. 1, nr. 1, samt afsnit A, nr. 2, i bilaget til CSD-forordningen.

Den foreslåede ændring gennemfører ændring af bilag I, afsnit B, nr. 1, til MiFID II, som ændret ved artikel 71, nr. 3, i CSD-forordningen.

Til nr. 96 (overskriften til bilag 5 til lov om finansiel virksomhed)

Bilag 5 til lov om finansiel virksomhed, som ændret ved dette lovforslag, gennemfører listen over finansielle instrumenter i bilag I, afsnit C, til MiFID II, der oplister de instrumenter, der defineres som finansielle instrumenter, og som værdipapirhandlere kan udføre aktiviteter med.

Det foreslås at ændre overskriften så det præciseres, at bilag 5 oplister finansielle instrumenter fremfor instrumenter, hvilket er i overensstemmelse med den danske sprogudgave af MiFID II samt definitionen af finansielle instrumenter i artikel 4, stk. 1, nr. 15, i MiFID II. Dette skal endvidere ses i sammenhæng med ensretning af listen over finansielle instrumenter i MiFID II og listen i bilag 5

til lov om finansiel virksomhed. Der henvises til bemærkningerne nedenfor til lovforslagets § 1, nr. 105, hvor det med henblik på at ensrette listen over finansielle instrumenter i lov om finansiel virksomhed med listen over finansielle instrumenter i MiFID II, foreslås at ophæve valutaspot i investeringsøjemed fra listen over instrumenter i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 97 og 98 (bilag 5, nr. 1, litra a og b, til lov om finansiel virksomhed)

Bilag 5, nr. 1, til lov om finansiel virksomhed, som ændret ved dette lovforslag, gennemfører bilag I, afsnit C, nr. 1, til MiFID II, der henfører omsættelige værdipapirer til listen over finansielle instrumenter. Endvidere afspejler bilag 5, nr. 1, definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 44, i MiFID II, direkte i bilaget til lov om finansiel virksomhed. Begge bestemmelser viderefører tilsvarende bestemmelser i MiFID uden ændringer.

Det foreslås at præcisere i bilag 5, nr. 1, litra a og b, at der med de i gældende ret nævnte beviser er tale om depotbeviser vedrørende aktier, obligationer og andre gældsinstrumenter, der således henregnes til listen over finansielle instrumenter. Der er med de foreslåede ændringer af bilaget alene tale om en sproglig tilpasning til ordlyden i MiFID II. Ved depotbeviser forstås et bevis for ejendomsretten til indholdet af et depot bestående af omsættelige værdipapirer udstedt af en ikke-hjemmehørende udsteder, som kan optages til handel på et reguleret marked, og som handles uafhængigt af de omsættelige værdipapirer, der indgår i depotet, jf. definitionen af depotbeviser i artikel 4, stk. 1, nr. 45, i MiFID II, der foreslås gennemført i lov om finansiel virksomhed med lovforslagets § 1, nr. 9.

Til nr. 99 (bilag 5, nr. 3, til lov om finansiel virksomhed)

Det gældende bilag 5, nr. 3, til lov om finansiel virksomhed henfører andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. eller lov om investeringsforeninger m.v. og andele i andre institutter for kollektiv investering til listen over instrumenter.

Der foreslås en ændring af bilag 5, nr. 3., hvorefter det fremadrettet omfatter kollektive investeringsordninger omfattet af regler, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde, eller regler, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter).

Den foreslåede ændring indebærer, at bestemmelsen omfatter såvel andele i danske alternative investeringsfonde og danske UCITS som andele i henholdsvis alternative investeringsfonde og UCITS fra andre EU/EØS-lande m.v.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde er gennemført i dansk ret i lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Andele i danske alternative investeringsfonde er omfattet af bilag 5, nr. 3, hvilket er tilfældet i dag og også vil være det efter forslaget. Alternative investeringsfonde kan f.eks. være private equity fonde, ejendomsfonde eller kapitalfonde, ligesom også kapitalforeninger er alternative investeringsfonde. Da der også kan være tale om andele i alternative investeringsfonde, der har registreret hjemsted i andre EU/EØS-lande m.v., henvises der med den foreslåede ændring af bestemmelsen til regler, der gennemfører direktivet og ikke blot til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvor direktivet er gennemført i dansk lovgivning.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) er gennemført i dansk ret i lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v. Andele i danske UCITS, dvs. investeringsforeninger, SIKAV'er og værdipapirfonde, jf. § 1, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., er omfattet af af bilag 5, nr. 3, hvilket er tilfældet i dag og også vil være det efter forslaget. Da der også kan være tale om andele i UCITS fra andre EU/EØS-lande m.v., henvises der med den foreslåede ændring af bestemmelsen til regler, der gennemfører direktiv og ikke til lov om investeringsforeninger m.v., hvor direktivet er gennemført i dansk lovgivning.

Forslaget gennemfører bilag I, afsnit C, nr. 3, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 15, i MiFID II.

Til nr. 100 (bilag 5, nr. 4, til lov om finansiel virksomhed)

I dag henregnes optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA'er) og enhver anden derivataftale vedrørende værdipapirer, valutaer, renter eller afkast eller andre derivater, finansielle indeks eller finansielle mål, som kan afvikles fysisk eller afregnes kontant på listen over instrumenter, jf. bilag 5, nr. 4, til lov om finansiel virksomhed.

Der foreslås en ændring af bilag 5, nr. 4, hvorefter tillige derivataftaler vedrørende emissionskvoter indgår i nummeret. Forslaget gennemfører bilag I, afsnit C, nr. 4, til MiFID II, der viderefører tilsvarende bestemmelse i MiFID, dog med den ændring, at enhver anden derivataftale vedrørende emissionskvoter i MiFID II er oplistet under bilag I, afsnit C, nr. 4, hvor disse instrumenter tidligere var oplistet under bilag I, afsnit C, nr. 10, i MiFID. Med den foreslåede ændring gennemføres denne ændring af listen over finansielle instrumenter i dansk ret.

I lovforslagets § 1, nr. 104, foreslås det samtidig, at derivataftaler som vedrører emissionstilladelser udgår af bilag 5, nr. 10, idet det, jf. ovenstående, foreslås, at instrumentet indgår i bilag 5, nr. 4.

Til nr. 101 (bilag 5, nr. 5, til lov om finansiel virksomhed)

Det gældende bilag 5, nr. 5, til lov om finansiel virksomhed, henregner optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA'er) og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant, hvis en af parterne ønsker det af anden grund end misligholdelse eller anden årsag til ophør, til listen over finansielle instrumenter.

Der foreslås en ændring af bestemmelsen, hvormed terminskontrakter indsættes i bestemmelsen i stedet for fremtidige renteaftaler (FRA'er).

Forslaget gennemfører bilag I, afsnit C, nr. 5, til MiFID II, der viderefører tilsvarende bestemmelse i MiFID I, dog med den ændring, at fremtidige renteaftaler (FRA'er) erstattes af terminskontrakter. Med den foreslåede ændring gennemføres denne ændring i dansk ret. Øvrig ændring af bestemmelsen er af redaktionel karakter.

Til nr. 102 (bilag 5, nr. 6, til lov om finansiel virksomhed)

Det gældende bilag 5, nr. 6, til lov om finansiel virksomhed henregner optioner, futures, swaps, og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som kan afvikles fysisk, såfremt de handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, til listen over instrumenter.

Der foreslås en ændring af bilag 5, nr. 6, hvorefter bestemmelsen udvides med enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som kan afvikles fysisk, såfremt de handles på en organiseret handelsfacilitet (OHF), bortset fra engrosenergiprodukter, som handles på en organiseret handelsfacilitet (OHF), og som kun kan afvikles fysisk.

Forslaget gennemfører bilag I, afsnit C, nr. 6, til MiFID II, der klassificerer råvarederivater, som kan afvikles fysisk, som finansielle instrumenter, såfremt de handles på et reguleret marked, en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF) med visse undtagelser.

Med de foreslåedes ændringer til bilag 5, nr. 6, til lov om finansiel virksomhed, gennemføres ændringerne i bilag I, afsnit C, nr. 6, i MiFID II, der i forhold til MiFID udvider listen over finansielle instrumenter. I tillæg til fysisk afviklede råvarederivater, som handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet (MHF), klassificeres også fysisk afviklede råvarederivater, der handles på en organiseret handelsfacilitet (OHF), således fremadrettet som finansielle instrumenter, hvormed de vil være omfattet af lovgivningsmæssige krav for finansielle markeder. En organiseret handelsfacilitet (OHF) udgør i forhold til gældende ret en ny kategori af markedsplads, der indføres som supplement til de eksisterende typer af markedspladser i MiFID. Der henvises til bemærkningerne til § 3, nr. 4, i lov om kapitalmarkeder, der vedrører definitionen af en organiseret handelsfacilitet. Engrosenergiprodukter, som handles på en organiseret handelsfacilitet (OHF), og som kun kan afvikles fysisk, omfattes dog ikke af bestemmelsen og henregnes således ikke som finansielle instrumenter. Baggrunden herfor er, at disse er reguleret i REMIT. [Det skal imidlertid bemærkes, at Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 1, nr. 2, i MiFID II, har vedtaget delegerede retsakter, jf. forordning X], der nærmere fastsætter, hvilke derivataftaler, der har karakteristika som engrosenergiprodukter, som skal afvikles fysisk, samt energiderivataftaler omfattet af bilag I, afsnit C, nr. 6, til MiFID II. Sidstnævnte omfatter derivataftaler vedrørende kul eller olie, der handles på en organiseret handelsfacilitet, og som skal afvikles fysisk, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 16, i MiFID II.

Til nr. 103 og 104 (bilag 5, nr. 7 og 10, til lov om finansiel virksomhed)

I henhold til det gældende bilag 5, nr. 7, til lov om finansiel virksomhed henregnes bl.a. råvarederivater, der ikke er omfattet af bilag 5, nr. 6, og som kan afvikles fysisk og ikke har noget kommercielt formål til listen over instrumenter, såfremt de har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, idet der bl.a. tages hensyn til, om de cleares og afvikles via anerkendte clearinginstitutter eller er omfattet af regelmæssig fastsættelse af margin.

Der foreslås en ændring af *bilag 5, nr. 7*, hvormed sidstnævnte præcisering udgår, således at det ikke længere fremgår, at der bl.a. tages hensyn til om de cleares og afvikles via anerkendte clearinginstitutter eller er omfattet af regelmæssig fastsættelse af margin.

Forslaget gennemfører bilag I, afsnit C, nr. 7, til MiFID II, der viderefører tilsvarende bestemmelse i MiFID, dog således, at den ovenfor nævnte præcisering er udgået. Med de foreslåede ændringer til bilag 5, nr. 7, til lov om finansiel virksomhed, gennemføres denne ændring, således at fysisk afviklede råvarederivater, der ikke er omfattet af bilag 5, nr. 6, henregnes som finansielle instrumenter, såfremt de ikke har noget kommercielt formål og har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter. [Kommissionen har i henhold til artikel 4, stk. 1, nr. 2, i MiFID II, fastsat delegerede retsakter, jf. forordning X], der nærmere fastlægger, hvilke derivataftaler der har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter.

Herudover omfatter det gældende bilag 5, nr. 10, til lov om finansiel virksomhed bl.a. enhver anden derivataftale vedrørende aktiver, rettigheder, forpligtelser, indeks og mål, som ikke er omfattet af de øvrige numre, og som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, idet der bl.a. tages hensyn til, om de handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, cleares og afvikles via anerkendte clearinginstitutter eller er omfattet af regelmæssig fastsættelse af margin.

Det foreslås at nyaffatte *bilag 5, nr. 10*, hvormed bestemmelsen udvides, så der ved vurderingen af, om de pågældende derivataftaler har karakteristika som andre afledte instrumenter, og således henregnes til listen over finansielle instrumenter, endvidere skal tages hensyn til, om de handles på en organiseret handelsfacilitet (OHF). Herudover ophæves kriteriet om clearing og afvikling ligesom ved den foreslåede ændring i bilag 5, nr. 7, nævnt ovenfor. [Kommissionen har i lighed med ovenstående vedrørende bilag I, afsnit C, nr. 7, til MiFID II, i henhold til artikel 4, stk. 1, nr. 2, i MiFID II, fastsat delegerede retsakter, jf. forordning X], der nærmere fastlægger, hvilke derivataftaler, der har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter under hensyn til bl.a., om de handles på et reguleret marked, en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF).

Endvidere omfatter det gældende bilag 5, nr. 10, enhver anden derivataftale, som vedrører klimatiske variabler, fragtrater, emissionstilladelser eller inflationsrater eller andre officielle økonomiske statistikker, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant, hvis en af parterne ønsker det (af anden grund end misligholdelse eller anden årsag til ophør).

Med nyaffattelsen foreslås det endvidere i *bilag 5, nr. 10*, at lade derivataftaler vedrørende emissionsstilladelser udgå af nummeret. Dette som følge af ændring af bilag I, afsnit C, nr. 10, i MiFID II, der fremadrettet medtager tilsvarende instrument under bilag I, afsnit C, nr. 4. I lovforslagets § 1, nr. 100, foreslås det samtidig at medtage derivataftaler vedrørende emissionskvoter i bilag 5, nr. 4, til lov om finansiel virksomhed. Se nærmere herom i de specielle bemærkninger til denne bestemmelse.

Med de foreslåede ændringer gennemføres bilag I, afsnit C, nr. 10, til MiFID II, der i forhold til MiFID indeholder ovenstående ændringer. Øvrige ændringer af bestemmelsen er af sproglig eller redaktionel karakter.

Til nr. 105 (bilag 5, nr. 11, til lov om finansiel virksomhed)

I dag er instrumentet valutaspotforretninger i investeringsøjemed med henblik på at opnå fortjeneste ved kursændringer på valuta omfattet af listen over instrumenter som værdipapirhandlere må udføre aktiviteter med, jf. bilag 5, nr. 11, til lov om finansiel virksomhed, og omfattes tillige af eneretten for værdipapirhandlere samt udenlandske kreditinstitutter og nærmere angivne investeringsselskaber, til at formidle og udføre disse valutaspotforretninger for tredjemand, jf. den gældende § 9, stk. 3, til lov om finansiel virksomhed. Valutaspotforretninger i investeringsøjemed blev i forbindelse med gennemførelsen af MiFID medtaget på listen i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed, selvom dette instrument ikke fremgik af bilaget til MiFID. Hensigten hermed var ikke at regulere valuta-spotmarkedet som sådan, men alene at regulere en bestemt type virksomhed, der bestod i at tilbyde valuta på spotbasis i investeringsøjemed ved gennem gentagne transaktioner at spekulere i kursændringer på valuta. Det pågældende instrument er fortsat ikke omfattet af listen over finansielle instrumenter i MiFID II.

Det foreslås at ophæve den gældende bestemmelse i bilag 5, nr. 11, hvorved valutaspot i investeringsøjemed ophæves fra listen over instrumenter, der ifølge den foreslåede definition i § 5, stk. 1, nr. 46, i lov om finansiel virksomhed, fremover defineres som finansielle instrumenter, jf. lovforslagets § 1, nr. 9. Dette med henblik på at ensrette listen over finansielle instrumenter i lov om finansiel virksomhed med listen over finansielle instrumenter i MiFID II. Det bemærkes i denne forbindelse, at den pågældende type virksomhed i relation til valutaspot fortsat kan være omfattet af listen over finansielle instrumenter, såfremt disse falder ind under definitionen af derivater, hvilket eksempelvis gør sig gældende for rullende spotforretninger, hvor en spotforretning, der normalt afvikles inden for 2 dage, ikke afregnes, før den lukkes af kunden eller værdipapirhandleren og automatisk forlænges indtil da.

Det foreslås samtidig at indsætte en ny bestemmelse i bilag 5, nr. 11, hvorved listen over finansielle instrumenter udvides med emissionskvoter. Forslaget gennemfører bilag I, afsnit C, nr. 11, til MiFID II. I henhold til listen over finansielle instrumenter i MiFID II henregnes emissionskvoter bestående af enhver enhed anerkendt som overensstemmende med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet som noget nyt som finansielle instrumenter. Hensigten hermed er at

sikre tilliden til ordningen for handel med de pågældende kvoter og styrke disse markeders integritet, herunder ved tilsyn med handelsaktiviteten. Ved at henregne emissionskvoter som finansielle instrumenter udvides anvendelsesområdet for MiFID II således til også at omfatte handel med kvoterne. Derivater, hvis værdi afhænger af udviklingen i emissionskvoter, er i gældende ret allerede klassificeret som finansielle instrumenter.

Til § 2

Til nr. 1 (lovens titel)

Som beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.4 foreslås reguleringen af investeringsrådgivere overflyttet fra lov om finansiell virksomhed til lov om finansielle rådgivere. Som konsekvens heraf foreslås det, at denne lovs titel ændres til også at omfatte investeringsrådgivere, så det klart fremgår, at loven også regulerer disse virksomheder. Det bemærkes i denne forbindelse, at titlen på lov om finansielle rådgivere med virkning fra den 21. marts 2016 ændres til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, jf. § 4, nr. 1, jf. § 16, stk. 7, i lov nr. 532 af 29. april 2015.

Til nr. 2 (fodnote til lovens titel)

Fodnoten foreslås ændret, da lovforslaget gennemfører dele af MiFID II.

Til nr. 3 (§ 1, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere)

§ 1 angiver lovens anvendelsesområde.

Det foreslås, at ændre § 1, stk. 1, så lovens anvendelsesområde ændres til også at omfatte virksomheder, der udøver aktiviteter, som angivet i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, i lov om finansiell virksomhed.

Efter den gældende § 343 d i lov om finansiell virksomhed, må en investeringsrådgiver alene yde investeringsrådgivning, som angivet i bilag 4, afsnit A, nr. 5, og virksomhed, der er accessorisk hertil, jf. bilag 4, afsnit B, nr. 3, 1. led.

Med den foreslåede ændring åbnes der op for, at en investeringsrådgiver eller en finansiell rådgiver ud over at have mulighed for at give en kunde et investeringsråd, også kan modtage og formidle ordrer om transaktioner i finansielle instrumenter til en værdipapirhandler, idet disse virksomheder nu kan udøve aktiviteter efter både nr. 1 og nr. 5 i bilag 4, afsnit A, i lov om finansiell virksomhed.

Investeringsrådgivere og finansielle rådgivere vil kun kunne modtage en ordre fra en kunde og videreformidle denne til en værdipapirhandler. Der vil således alene være tale om, at rådgivningsvirksomheden på vegne af kunden kan kommunikere en ordre, som er aftalt med kunden, til dennes værdipapirhandler. Rådgivningsvirksomheden må ikke modtage en ordre og selv gennemføre transaktionen, ligesom virksomheden ikke må modtage kundemidler med henblik på at gennemføre en transaktion eller på vegne af kunden modtage et provenu fra salget af et eller flere finansielle in-

strumenter. Afregningen af en ordre vil skulle ske direkte mellem kunden og dennes værdipapirhandler.

Virksomhed omfattet af loven kan udøves i alle virksomhedsformer, herunder som enkeltmandsvirksomhed

Til nr. 4 (§ 1, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere)

Det følger af den gældende bestemmelse, at rådgivning omfattet af lovens anvendelsesområde kun kan udøves af aktie- og anpartsselskaber, partnerselskaber (kommanditaktieselskaber), kommanditselskaber, interessentskaber og enkeltmandsvirksomheder, som har fået tilladelse i medfør af lovens § 3.

Foruden at fastslå, at rådgivning omfattet af lovens anvendelsesområde kræver tilladelse, er formålet med bestemmelsen i øvrigt at fastslå, at virksomhed omfattet af loven kan udøves i alle virksomhedsformer, herunder som enkeltmandsvirksomhed. For at tydeliggøre dette foreslås en ændring af bestemmelsen, hvorved opremsningen af virksomhedsformer udgår, så det i stedet blot anføres, at udøvelse af virksomhed omfattet af lovens anvendelsesområde er tilladelseskrævende.

Til nr. 5 (§ 1, stk. 2, § 6, stk. 1 og 2, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, 1. pkt., § 9, stk. 1, § 10, 1. pkt., § 10 b, stk. 1, § 11, stk. 6, § 12, stk. 2 og 3, § 14, stk. 1 og 2, og § 18, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere)

Der foreslås at en række bestemmelser ændres, så de også kommer til at gælde for investeringsrådgivere. De foreslåede ændringer er en konsekvens af at reguleringen af investeringsrådgivere flyttes fra lov om finansiell virksomhed til denne lov. Ændringerne gælder følgende bestemmelser:

§ 1, stk. 2:

Bestemmelsen fastslår at man kan drive virksomhed omfattet af loven i alle former for virksomhedskonstruktioner.

Det samme er i dag tilfældet for investeringsrådgivere i medfør af § 343 a, stk. 3, og vil med forslaget også være tilfældet fremadrettet.

§ 6, stk. 1 og 2:

Det følger af den gældende § 6, stk. 1, at en finansiell rådgiver skal sikre, at ansatte i virksomheden, der yder rådgivning, skal have tilstrækkelige kompetencer til at yde en forsvarlig rådgivning. Administrativt personale samt personale, som yder anden form for rådgivning, er ikke omfattet af kompetencekravet. Såfremt ansatte med ledelsesansvar yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, skal disse tillige have tilstrækkelige kompetencer i henhold til denne bestemmelse. Dette gælder uanset om en ansat med ledelsesansvar kun sjældent har kundekontakt. Efter bestemmelsens stk. 2 fastsætter ministeren nærmere regler om kompetencekrav. Denne bemyndigelse er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 1251 af 1. november 2013 om kompetencekrav til finansielle rådgivere.

Investeringsrådgivere, der yder investeringsrådgivning til detailkunder, er i dag omfattet af bekendtgørelse nr. 346 af 15. marts 2011 om kompetencekrav til personer, der yder rådgivning om visse investeringsprodukter (herefter kompetencekravsbekendtgørelsen). Det følger af denne, at rådgivere skal være i stand til at yde en forsvarlig rådgivning og have kompetencer om relevant lovgivning, investeringsprodukter og økonomisk forståelse, og at dette skal kunne dokumenteres i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 4.

Det foreslås, at lovens § 6 ændres, så investeringsrådgivere også bliver omfattet af bestemmelsen. Ændringen er alene en konsekvensændring som følge af overflytningen af reguleringen, idet investeringsrådgivere fortsat vil være reguleret af de krav, der følger af kompetencekravsbekendtgørelsen. Det følger heraf, at der for ansatte, der yder rådgivning om finansielle instrumenter, der er risikomærket grønne eller gule i medfør af bekendtgørelse nr. 345 af 15. april 2011 om risikomærkning af investeringsprodukter, skal have en forretningsgang for et systematisk uddannelsesforløb, mens rådgivere, der rådgiver om finansielle instrumenter, der er risikomærket som røde, skal være certificerede jf. kompetencekravsbekendtgørelsens § 5.

§ 7, stk. 1:

Bestemmelsen pålægger finansielle rådgivere at drive deres virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis, og § 7 stk. 2, bemyndiger erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler herom.

Som en konsekvens af, at reguleringen af investeringsrådgivere overflyttes til lov om finansielle rådgivere, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.4., foreslås bestemmelsen ændret, så investeringsrådgivere også bliver omfattet af forpligtelsen til at handle i overensstemmelse med god skik, ligesom ministeren får mulighed for at fastsætte nærmere regler god skik for investeringsrådgivere.

Den foreslåede ændring indebærer ikke en realitetsændring, da investeringsrådgivere i dag er underlagt den samme generelle god skik forpligtelse efter § 343 g, jf. § 43, i lov om finansiell virksomhed, og regler udstedt i medfør heraf. I praksis vil det sige de regler, der fremgår af bekendtgørelse nr. 623 af 24. april 2015 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel.

§ 8, stk. 1:

Bestemmelsen forpligter virksomheder omfattet af loven til at have en forretningsgang for håndtering af interessekonflikter, der kan skade forbrugernes interesse, og til mindst en gang årligt at evaluere denne forretningsgang. Endvidere skal forretningsgangen efter stk. 2, offentliggøres og være tilgængelig på virksomhedens hjemmeside eller udleveres til kunderne efter anmodning.

Investeringsrådgivere er efter det nugældende § 343 c, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiell virksomhed underlagt et generelt krav om at have forsvarlige forretningsgange og administrative forhold, og Finanstilsynet stiller med hjemmel heri krav om, at investeringsrådgivere har en forretningsgang for løbende at identificere og håndtere interessekonflikter.

Den foreslåede ændring indebærer, at investeringsrådgivere fremadrettet også vil være omfattet af § 8, stk. 1. Hermed gennemføres artikel 16, stk. 3, og artikel 23 i MiFID II, som virksomheder, der har en national tilladelse til at yde investeringsrådgivning skal opfylde, jf. direktivets artikel 3, stk. 2. Efter disse artikler skal en virksomhed træffe alle relevante forholdsregler til at kunne påvise, forebygge eller håndtere interessekonflikter og have organisatoriske og administrative ordninger, der er nødvendige for at hindre interessekonflikter.

§ 9, stk. 1:

Bestemmelsen foreskriver, at en finansiel rådgiver kun må anvende betegnelsen uafhængig eller lignende, hvis virksomheden ikke modtager provision eller andet vederlag fra virksomheder, der tilbyder eller formidler finansielle produkter, hvis den ikke har snævre forbindelser til en finansiel virksomhed eller andre virksomheder, der tilbyder eller formidler finansielle produkter og hvis den i sin rådgivning tager et tilstrækkeligt stort antal finansielle produkter på markedet i betragtning. Det sidste krav er tilføjet ved § 4, nr. 23, i lov nr. 532 af 29. april 2015 med virkning fra den 21. marts 2016.

Det foreslås, at bestemmelsen ændres, så investeringsrådgivere bliver omfattet af den. Dermed gennemføres artikel 24, nr. 7, i MiFID II, hvoraf følger, at en investeringsrådgiver kun må benytte betegnelsen uafhængig under de ovenfor anførte betingelser.

Det bemærkes, at selv om der i dag ikke findes tilsvarende regler for investeringsrådgivere i lov om finansiel virksomhed, så anvender stort set alle investeringsrådgivere, der i dag har tilladelse, en forretningsmodel, hvorefter de kun udbyder uafhængig investeringsrådgivning, og hvor de ikke modtager provision eller andet vederlag fra tredjemand eller straks videreformidler en provision eller andet vederlag til deres kunder. Den foreslåede ændring ventes derfor ikke i praksis at have betydning for investeringsrådgiverne.

§ 10:

Det følger af den gældende bestemmelse, at en finansiel rådgiver, der ikke er uafhængig, skal oplyse dette på virksomhedens hjemmeside, ligesom man skal oplyse om størrelsen af eller beregningsgrundlaget for en eventuel provision eller vederlag.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 9, hvorefter virksomheder omfattet af loven kun må benytte betegnelsen uafhængig, hvis den opfylder visse krav.

Da investeringsrådgivere foreslås underlagt § 9, foreslås det ligeledes, at disse også bliver omfattet af § 10.

§ 10 b:

Den gældende bestemmelse foreskriver, at en finansiel rådgiver ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksom-

heden for overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i virksomheden.

Denne bestemmelse foreslås udvidet til også at gælde for investeringsrådgivere. Dermed opnår ansatte hos investeringsrådgivere, som har været whistleblowere, den samme beskyttelse mod alle former for ufordelagtig behandling, som andre ansatte i virksomheder omfattet af denne lov og af andre love på det finansielle område, nyder. Der er tale om en beskyttelse mod repressalier, diskrimination eller andre former for uretfærdig behandling, som Danmark i medfør af markedsmisbrugsforordningen er forpligtet til at sikre består for alle ansatte i virksomheder under et finansielt tilsyn, der indberetter overtrædelser,

Beskyttelsen efter § 10 b omfatter foruden beskyttelse mod afskedigelse, f.eks. også beskyttelse mod degradering, forflyttelse, chikane eller lignende.

Det er en forudsætning for at bestemmelsen finder anvendelse, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til den finansielle virksomheds whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 10 b, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for den ansatte. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar. En eventuel godtgørelse er dog ikke til hinder for, at den ansatte modtager erstatning for et økonomisk tab, forudsat at betingelserne i henhold til de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier, skal gøre krav på godtgørelse gældende over for virksomheden ved de almindelige domstole. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Ifølge § 10 b, stk. 3, kan bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte. Bestemmelsen er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser. Efter bestemmelsen vil det ikke være muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, såfremt dette stiller den ansatte ringere end bestemmelsen tilsiger.

§ 11, stk. 6:

En generel konsekvens af overflytningen af reguleringen af investeringsrådgivere fra lov om finansiell virksomhed til lov om finansielle rådgivere, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.4, er at

Finanstilsynets tilsyn med disse virksomheder ikke længere føres med hjemmel i § 343 m i lov om finansiel virksomhed, som ophæves med lovforslaget, men efter reglerne i kapitel 5 i lov om finansielle rådgivere.

Overflytningen indebærer ikke nogen realitetsændringer for investeringsrådgivere, idet bestemmelserne i denne lovs kap. 5 er identiske med de tilsynsbestemmelser i kap. 21 i lov om finansiel virksomhed, som der henvises til i § 343 m i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås dog at ændre § 11, stk. 6, så det eksplicit fremgår af bestemmelsen, at Forbrugerombudsmanden også skal underrettes om potentielle sager om tab for investeringsrådgiveres kunder. I dag følger denne underretningspligt af § 348 a i lov om finansiel virksomhed.

§ 12, stk. 2 og 3:

Ifølge den gældende § 12 kan Finanstilsynet som led i sin tilsynsvirksomhed kræve at en virksomhed fremlægger alle oplysninger som er nødvendige for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, ligesom tilsynet har ret til at gå på inspektion i virksomhederne og til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse at få adgang til en virksomhed omfattet af loven med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner.

Finanstilsynet har tilsvarende kompetencer i forhold til investeringsrådgivere efter § 343 m, jf. § 346 og § 347 i lov om finansiel virksomhed.

Som en konsekvens af at reguleringen af investeringsrådgivere overflyttes fra lov om finansiel virksomhed til lov om finansielle rådgivere, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.4, foreslås investeringsrådgivere omfattet af § 12, stk. 2 og 3. Dermed skabes der hjemmel til at Finanstilsynet kan gå på inspektion hos investeringsrådgivere, ligesom tilsynet får adgang til disse virksomheder uden retskendelse.

Den foreslåede ændring indebærer ikke en realitetsændring.

§ 14, stk. 1 og 2:

Det fremgår af den gældende § 14, at Finanstilsynet har mulighed for at gribe ind og give henholdsvis virksomheden et påbud om at afskedige direktøren, eller bestyrelsesmedlemmet et påbud om at fratræde sit hverv, hvis en direktør eller et bestyrelsesmedlem ikke opfylder kravene i lovens § 4, stk. 2, til egnethed og hæderlighed,

Efter § 4, stk. 2, nr.1, må en direktør eller et bestyrelsesmedlem ikke være blevet pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, hvis dette medfører at der er risiko for at vedkommende ikke kan varetage sin stilling på betryggende vis. Og efter § 4, stk. 2 og 3, kan man ikke beklæde en stilling som direktør eller være bestyrelsesmedlem, hvis man er taget under insolvensbehandling eller gældssanering, eller i øvrigt har udvist en adfærd, hvorefter det må antages, at man ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på forsvarlig vis.

Sidder virksomheden et påbud meddelt efter § 14, stk. 1, overhørigt, kan den straffes med bøde jf. lovens § 26.

§ 14, stk. 2, giver Finanstilsynet mulighed for at meddele et påbud om at træde tilbage til et bestyrelsesmedlem under de samme omstændigheder, som er angivet i stk. 1.

Efterlever bestyrelsesmedlemmet ikke et påbud udstedt af Finanstilsynet, kan vedkommende straffes med bøde i medfør af lovens § 26.

Muligheden for at fjerne et ledelsesmedlem via et påbud til henholdsvis virksomheden eller bestyrelsesmedlemmet selv er en sanktion, der er mindre indgribende over for virksomheden og dens fortsatte drift end at inddrage virksomhedens tilladelse, hvilket ellers ville være alternativet.

Det er dog samtidig forventningen, at virksomheden selv griber ind over for den direktør der ikke længere viser sig at være egnet og hæderlig til at bestride stillingen, og at et bestyrelsesmedlem af egen drift vil nedlægge sit hverv, hvis vedkommende ikke længere opfylder betingelserne i § 4, stk. 2.

Finanstilsynets indgrebsmuligheder skal derfor alene anvendes i de ganske særlige tilfælde, hvor virksomheden mod forventning ikke selv har afsat den pågældende direktør eller bestyrelsesmedlemmet vælger at blive uanset at vedkommende ikke længere opfylder betingelserne i § 4, stk. 2. Inden Finanstilsynet påbyder en virksomhed at afsætte en direktør eller påbyder et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv foretages en partshøring af virksomheden og af den, som påbuddet retter sig mod.

Forinden Finanstilsynet træffer afgørelse i en sag om påbud efter stk. 1 og 2, forelægges spørgsmålet for Finanstilsynets bestyrelse, som i medfør af § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, træffer afgørelser i tilsynssager af principiel karakter, og som er tillagt tilsvarende beføjelser i § 11, stk. 2, der med lovforslaget bliver stk. 4, i lov om finansielle rådgivere.

Endvidere er der i § 14, stk. 5, en særlig let adgang til at få et påbud prøvet ved domstolene, idet virksomheden eller den person, som det er rettet mod, blot skal meddele Finanstilsynet at påbuddet ønskes indbragt for domstolene, hvorefter Finanstilsynet inden 4 uger fra anmodningen, skal anlægge sag ved domstolene.

Investeringsrådgivere er i dag omfattet af tilsvarende regler i § 351 i lov om finansiel virksomhed, men foreslås fremadrettet at blive omfattet af denne lovs § 14. Der er således ikke tale om en realitetsændring for virksomhederne.

Er der tale om virksomheder, der drives som interessentskaber eller enkeltmandsvirksomheder følger det af § 14, stk. 8, at § 14, stk. 1, 3, 5 og 7 finder tilsvarende anvendelse på den eller de personer,

der er ansvarlige for virksomhedens ledelse. For enkeltmandsvirksomheder vil det dog i praksis være således, at Finanstilsynet i stedet for at benytte påbudsmuligheden, vil trække virksomhedens tilladelse i medfør af § 15, stk. 1, nr. 5, idet virksomhedens ejer ikke opfylder betingelserne i § 4 og virksomheden dermed heller ikke opfylder betingelserne i kapitel 2 for at opnå en tilladelse.

Den foreslåede ændring er alene en konsekvens af, at reguleringen af investeringsrådgivere flyttes fra lov om finansiel virksomhed til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, jf. afsnit 2.4 i de almindelige bemærkninger.

§ 18, stk. 1, 1. pkt.:

Det følger af den gældende § 18, at finansielle rådgivere skal offentliggøre visse tilsynsreaktioner, og at offentliggørelsen skal omfatte virksomhedens navn.

Bestemmelsen svarer til § 354 a i lov om finansiel virksomhed, som i dag finder anvendelse for investeringsrådgivere i medfør af § 343 m i lov om finansiel virksomhed.

Med forslaget omfattes investeringsrådgivere af § 18, stk. 1, 1. pkt.

Den foreslåede ændring er alene en konsekvens af at reguleringen af investeringsrådgivere overflyttes fra lov om finansiel virksomhed til denne lov, jf. de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.

Til nr. 6-8 (§ 1, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere)

§ 1, stk. 3 angiver hvilke typer virksomhed, der er undtaget fra lovens anvendelsesområde. Med lovforslagets § 2, nr. 6-8, foreslås en række tilpasninger af bestemmelsen.

De foreslåede tilpasninger er en konsekvens af den foreslåede overflytning af reguleringen af investeringsrådgivere, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.4. Dermed samles de undtagelser, der følger af den nugældende § 1, stk. 3, og de undtagelser for investeringsrådgivere, som i dag fremgår af § 343 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, i samme bestemmelse.

Med lovforslagets § 2, nr. 6, foreslås det at indsætte to ny numre til § 1, stk. 3, som henholdsvis nr. 3 og 4. Det foreslåede § 1, stk. 3, nr. 3, viderefører det gældende § 343 a, stk. 2, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter investeringsrådgivning, der alene vedrører medarbejderordninger, ikke omfattes af loven. Baggrunden for undtagelsen er, at der ikke skønnes at være behov for at kræve at en virksomhed, der udbyder medarbejderaktier, skal have en tilladelse som investeringsrådgiver. Der tænkes her på den situation, hvor en virksomhed tilbyder sine ansatte at erhverve aktier i virksomheden på favorable betingelser.

Det foreslåede § 1, stk. 3, nr. 4, viderefører den gældende undtagelse i § 343 a, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed for investeringsrådgivning, der ydes indenfor en koncern til moder- eller datterselskaber. Baggrunden for undtagelsen er, at der ikke i forbindelse med den rådgivning, der ydes, sker rådgivning af tredjemand.

Med lovforslagets § 2, nr. 7, foreslås det at indsætte to ny numre til § 1, stk. 3, som henholdsvis nr. 7 og 8. De foreslåede *stk. 3, nr. 7 og 8*, viderefører de gældende § 343 a, stk. 2, nr. 2 og 7, i lov om finansiel virksomhed, som undtager forskellige former for finansielle virksomheder, der i øvrigt ikke har tilladelse til at yde investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed, fra lovens anvendelsesområde, hvis de yder investeringsrådgivning. Baggrunden for undtagelserne er, at disse virksomheder allerede i dag er reguleret af den finansielle lovgivning og har en finansiel tilladelse. Det drejer sig om investeringsforeninger, alternative investeringsfonde, investeringsinstitutter, pensionskasser og det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab.

Med lovforslagets § 2, nr. 8, foreslås det at ophæve § 1, stk. 3, nr. 5, der bliver nr. 9. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at reguleringen af investeringsrådgivere overflyttes fra lov om finansiel virksomhed til denne lov og indarbejdes i lovens systematik. Det nummer der foreslås ophævet sikrede, at en investeringsrådgiver ikke også skulle have en tilladelse som finansiel rådgiver for at udbyde investeringsrådgivning til forbrugere. Fremadrettet vil spørgsmålet om hvilken type tilladelse, der kræves være reguleret af § 3 i lov om finansielle rådgivere, der, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, ændrer navn til lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Til nr. 9 (§ 2 i lov om finansielle rådgivere)
§ 2 indeholder lovens definitioner.

Som en konsekvens af den foreslåede overflytning af reguleringen af investeringsrådgivere fra lov om finansiel virksomhed til lov om finansielle rådgivere, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.4 foreslås der indsat et nyt *nr. 3* med en definition af begrebet investeringsrådgiver. Denne defineres som en virksomhed, der yder investeringsrådgivning, og dermed en virksomhed der kan udføre de ydelser, som fremgår af bilag 4, afsnit A, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed. Virksomhed omfattet af loven kan udøves i alle virksomhedsformer, herunder som enkeltmandsvirksomhed.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *nr. 4* med en definition af investeringsrådgivning, der svarer til den definition, som i dag fremgår af § 343 b i lov om finansiel virksomhed. Det fremgår af definitionen, at der skal være tale om personlige anbefalinger af en eller flere transaktioner i tilknytning til finansielle instrumenter. At en anbefaling er personlig indebærer, at den er baseret på kundens individuelle forhold, herunder oplysninger om kundens økonomiske forhold, investeringsformål og -horisont og dennes risikovillighed.

Generelle anbefalinger om at købe eller sælge et bestemt finansielt instrument eller en bestemt type finansielle instrumenter vil ikke være omfattet af definitionen. Det indebærer, at eksempelvis generelle anbefalinger om, at man bør investere i en bestemt type finansielle instrumenter, hvis man ønsker at nedbringe sin risiko, eller investeringsanalyser, der er rettet til en bred kreds af investorer, ikke anses for at være investeringsrådgivning.

Til nr. 10 (Overskriften til kapitel 2 i lov om finansielle rådgivere)

Som beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.4 foreslås reguleringen af investeringsrådgivere overflyttet fra lov om finansiell virksomhed til lov om finansielle rådgivere. Som konsekvens heraf foreslås det at overskriften til lovens kapitel 2 ændres, så den afspejler, at kapitlet fremadrettet også omfatter tilladelse til investeringsrådgivere.

Til nr. 11 (§ 3, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere)

Det gældende § 3, stk. 1, angiver, hvilken tilladelse en virksomhed omfattet af loven, skal have. Af bestemmelsen fremgår, at man skal have en tilladelse som finansiell rådgiver, hvis man yder rådgivning til forbrugere om finansielle produkter. Med virkning fra den 21. marts 2016, jf. § 4, nr. 11, jf. § 16, stk. 7, i lov nr. 532 af 29. april 2015, kræves en tilladelse som boligkreditformidler, hvis man yder rådgivning om eller formidler boligkreditaftaler.

Det foreslås at indsætte et nyt punktum om investeringsrådgivere i lovens § 3, stk. 1. Herefter skal en virksomhed, der udøver investeringsrådgivning have tilladelse som investeringsrådgiver. Det foreslåede indsatte punktum svarer til den gældende § 343 a, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed.

Til nr. 12 (§ 3, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere)

Der foreslås indsat et nyt § 3, stk. 2, som angiver, at finansielle rådgivere og investeringsrådgivere har mulighed for ud over at yde rådgivning at modtage og formidle ordrer vedrørende transaktioner i finansielle instrumenter til en værdipapirhandler. Der er tale om en mulighed for at udvide omfanget af ydelser, som virksomheden udbyder. Det er således op til den enkelte virksomhed selv at afgøre, om den ønsker at tilbyde sine kunder ikke blot at yde rådgivning, men også at følge op på investeringsrådgivning og kommunikere de ordrer, som fører rådgivningen ud i livet, til kundens værdipapirhandler.

Til nr. 13 (§ 3, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere)

§ 3, stk. 3, giver mulighed for, at en finansiell rådgiver eller en boligkreditformidler, der har en national tilladelse i et andet EU/EØS land, kan opnå en dansk tilladelse efter denne lov. Det følger heraf, at Finanstilsynet kan give tilladelse som finansiell rådgiver til en virksomhed, der har en lignende tilladelse i et andet EU/EØS-land m.v. Disse virksomheder skal dog anmeldes og registreres i Finanstilsynet, inden virksomheden kan påbegynde udøvelsen af investeringsrådgivning i Danmark.

Det foreslås, at også en investeringsrådgiver, der har en national tilladelse i et andet EU/EØS-land m.v., skal have mulighed for at få en tilladelse som investeringsrådgiver i Danmark. Forslaget er en konsekvens af, at reguleringen af investeringsrådgivere foreslås flyttet fra lov om finansiell virksomhed til lov om finansielle rådgivere.

Formålet med den foreslåede ændring er at sikre, at investeringsrådgivere, der har en tilladelse i andre EU/EØS-lande til at yde investeringsrådgivning, kan opnå tilladelse som investeringsrådgiver i Danmark, hvis den udenlandske investeringsrådgiver har en national tilladelse, der opfylder kravene i artikel 3 i MiFID II i sit hjemland. Det vil sige en tilladelse, som er betinget af opfyldelse af

et kapitalkrav eller tegning af ansvarsforsikring, og som sikrer opfyldelse af de krav til virksomhedens ledelse og indretning, som følger af artikel 3 i MiFID II.

Bestemmelsen åbner også mulighed for, at en virksomhed med en tilladelse fra et tredjeland med tilladelseskraav, der svarer til de danske tilladelseskraav til investeringsrådgivere, vil kunne opnå en dansk tilladelse efter lov om finansielle rådgivere.

Ved vurderingen af, om der foreligger en lignende tilladelse, vil der blive lagt vægt på, hvilke vilkår der skal opfyldes for at opnå tilladelsen og hvilken beskyttelse tredjelandets regulering sikrer kunden. Derimod er det ikke en betingelse, at der gælder identiske vilkår i det land, hvor virksomheden har opnået tilladelse.

Til nr. 14 og 15 (§ 4 a, § 7, stk. 2, og § 22 i lov om finansielle rådgivere)

Det følger af den gældende § 4 a, at Finanstilsynet fører et offentlig register over finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, ligesom bestemmelsen angiver hvad dette register skal indeholde. Som en konsekvens af at reguleringen af investeringsrådgivere overflyttes fra lov om finansiell virksomhed til denne lov, foreslås det at § 4 a ændres, så også investeringsrådgivere indgår i registeret.

Det følger af den gældende § 7, stk. 2, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for finansielle rådgivere. Som en konsekvens af at reguleringen af investeringsrådgivere overflyttes fra lov om finansiell virksomhed til denne lov, foreslås det at § 7, stk. 2, ændres, så hjemlen til at fastsætte sådanne nærmere regler også omfatter investeringsrådgivere.

Det følger af den gældende § 22, at finansielle rådgivere betaler afgift til Finanstilsynet efter kapitel 22 i lov om finansiell virksomhed. Som en konsekvens af at reguleringen af investeringsrådgivere overflyttes fra lov om finansiell virksomhed til denne lov, foreslås det at § 22 ændres, så bestemmelsen også omfatter investeringsrådgivere. Forslaget medfører ingen realitetsændringer for investeringsrådgivere, der allerede i dag betaler afgift efter kapitel 22 i lov om finansiell virksomhed.

Til nr. 16 (§ 5 i lov om finansielle rådgivere)

Den gældende § 5, stk. 1, indeholder en forpligtelse for virksomhederne omfattet af lov om finansielle rådgivere til at underrette Finanstilsynet med det samme, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, der er afgivet og lagt til grund ved Finanstilsynets meddelelse af tilladelse.

Investeringsrådgivere har i dag ikke en sådan forpligtelse, idet investeringsrådgivere efter de gældende regler er underlagt meget snævre rammer for hvilke ydelser, de må udbyde. Investeringsrådgiver må i dag, jf. § 343 d i lov om finansiell virksomhed, kun udbyde investeringsrådgivning og de accessoriske ydelser, der fremgår af bilag 4, afsnit B, nr. 3, 1. led, i lov om finansiell virksomhed.

I forbindelse med den foreslåede overflytning af reguleringen af investeringsrådgivere fra lov om finansiell virksomhed til denne lov, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.4, foreslås det, at inve-

steringsrådgivere i lighed med de øvrige virksomhedstyper omfattet af loven, får en bredere adgang til at udbyde andre ydelser end de, som er omfattet af deres tilladelse. Det foreslås derfor, at investeringsrådgivere også omfattes af forpligtelsen i § 5, *stk. 1*, til at orientere Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som tilsynet modtog, da det gav tilladelsen.

Der skal kun ske underretning til Finanstilsynet om ændringer i oplysninger, som Finanstilsynet har lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. Disse oplysninger vil fremgå af Finanstilsynets tilladelse. Meddelelsespligten omfatter derfor ikke enhver ændring i oplysninger, som er indeholdt i det materiale, som Finanstilsynet har modtaget. Eksempler på ændringer, der ikke skal meddeles Finanstilsynet, kan være ændringer i telefonnumre, e-mailadresser samt ændringer i forretningsgange, der ikke har betydning for at sikre efterlevelsen af lovforslaget og regler udstedt i medfør heraf. Som eksempler på ændringer, der skal oplyses til Finanstilsynet kan nævnes ændringer i virksomhedens ledelse eller substantielle ændringer i virksomhedens forretningsmodel.

Efter det nuværende *stk. 2*, skal virksomheder omfattet af loven en gang om året indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomheden opfylder betingelserne for at få meddelt en tilladelse. En tilsvarende regel gælder for investeringsrådgivere efter § 343 n i lov om finansielle virksomheder.

Finanstilsynet har imidlertid konstateret, at disse erklæringer ikke har kunnet anvendes konstruktivt i tilsynet med virksomhederne.

Det foreslås derfor med det nye *stk. 2*, at erklæringskravet afskaffes, og at virksomhederne i stedet for erklæringen en gang om året skal indberette 4 nøgletal om virksomheden. Disse tal er virksomhedens omsætning, antallet af kunder, antallet af ansatte med kundekontakt og antallet af nye aftaler indgået i indberetningsperioden. Disse tal vil give Finanstilsynet et overblik over markedet for rådgivning og mulighed for at følge udviklingen. Ligesom de indberettede nøgletal vil kunne anvendes til at fokusere løbende tilsynsaktiviteter, for eksempel mod de største virksomheder på markedet eller mod virksomheder, som oplever en særlig vækst.

Det er samtidig vurderingen, at de 4 nøgletal er tal, som det ikke vil være forbundet med særlig store administrative byrder for virksomhederne at fremfinde og indberette. Det skønnes således at de administrative byrder forbundet med de nye indberetninger, stort set svarer til den byrde, som virksomhederne lettes for ved ikke længere at skulle indsende en årlig erklæring.

Endvidere foreslås det i *stk. 3*, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan virksomhederne skal indberette oplysninger efter *stk. 2* til Finanstilsynet.

Til nr. 13 (§ 7, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere)

Det foreslås, at der i § 7 indsættes et nyt *stk. 3*, der giver erhvervs- og vækstministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om pris- og risikooplysninger for boligkreditaftaler.

Bestemmelsen indsættes med henblik på at gennemføre artikel 11 i boligkreditdirektivet i dansk ret. Artikel 11 indeholder en række standardoplysninger som klart, præcist og på fremtrædende måde skal angives i reklame for boligkreditaftaler. Den nuværende bemyndigelse i § 7, stk. 2, giver ministeren mulighed for at fastsætte regler om god skik, men ikke hjemmel til at udstede regler om prisoplysninger for boligkreditformidlere.

Med forslaget vil kravene til standardoplysninger i reklame for boligkreditaftaler kunne fastlægges i en bekendtgørelse.

For boligkreditformidlere, der er pengeinstitutter, og ejendomskreditselskaber findes der i § 43 i lov om finansiel virksomhed og § 8 a i lov om ejendomskreditselskaber en hjemmel til at udstede regler om pris- og risikoplysning, og denne hjemmel forventes udnyttet til at udstede regler, der gennemfører artikel 11 i boligkreditdirektivet i en kommende bekendtgørelse om god skik for boligkreditaftaler.

Den foreslåede hjemmelsbestemmelse vil blive anvendt til at sikre, at reglerne om prisoplysning også kommer til at gælde for boligkreditformidlere, der ikke er pengeinstitutter.

Til nr. 14 (§ 9, stk. 1 i lov om finansielle rådgivere)

§ 9 i lov om finansielle rådgivere anfører, at en rådgiver kun må anvende betegnelsen uafhængig eller tilsvarende betegnelser, der giver indtryk af, at virksomheden yder uafhængig rådgivning, hvis den opfylder betingelserne opregnet i nr. 1-3.

Med den foreslåede ændring af *stk. 1, nr. 1*, præciseres det, at forbuddet mod at modtage provision, hvis man betegner sig som ”uafhængig”, ikke gælder i de tilfælde, hvor virksomheden med det samme videresender den fulde provision til kunden og dermed ikke har nogen indtjening som følge af den ydede provision.

Til nr. 16 (§ 10 a i lov om finansielle rådgivere)

Kravet i den nuværende § 10 a om, at virksomheder omfattet af denne lov skal etablere whistleblowerordninger blev indsat ved lov nr. 268 af 25. marts 2014 i forbindelse med gennemførelsen af CRD IV, uanset at dette direktiv alene regulerer kreditinstitutter. Således blev der som led i den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) indført tilsvarende regler for en række andre finansielle virksomhedstyper med henblik på at sikre ensartet regulering for virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet.

Uanset denne aftale er investeringsrådgivere i dag dog ikke omfattet af whistleblower bestemmelsen i § 75 a i lov om finansiel virksomhed, idet denne bestemmelse retter sig mod finansielle virksomheder som angivet i lovens § 5. Investeringsrådgivere er ikke en finansiel virksomhed i henhold til lovens § 5.

I forbindelse med overførelsen af reglerne om investeringsrådgivere fra lov om finansielle virksomheder til denne lov som led i gennemførelsen af MiFID II er der foretaget en vurdering af, om den kommende regulering går ud over de krav, der stilles i EU reguleringen af området.

Da hverken investeringsrådgivere, finansielle rådgivere eller boligkreditformidlere er underlagt en forpligtelse til at etablere egne whistleblowerordninger i henhold EU-lovgivningen, og da de eventuelle overtrædelser af den finansielle lovgivning og lovgivningen i øvrigt, som disse former for rådgivningsvirksomheder må foretage sig, ikke skønnes at ville kunne påvirke den finansielle stabilitet eller virksomhedernes risici i alvorlig grad, vurderes de administrative byrder, der er forbundet med at skulle etablere og opretholde whistleblowerordninger ikke at være proportionale

Hertil kommer, at en meget stor andel af virksomheder omfattet af denne lov, alligevel ikke har mere end 5 ansatte og derfor alligevel ikke vil blive omfattet af et sådant krav på grund af undtagelsen i den nuværende lovs § 10 a, stk. 3, hvorefter virksomheder med 5 ansatte eller derunder ikke er forpligtet til at etablere en whistleblowerordning.

Det foreslås derfor, at den gældende § 10 a ophæves.

Medarbejdere i virksomheder omfattet af denne lov, vil i stedet kunne benytte den whistleblowerordning, der er etableret af Finanstilsynet og som giver alle borgere mulighed for anonymt at indberette overtrædelser af den finansielle lovgivning og anden lovgivning, som en virksomhed under tilsyn af Finanstilsynet måtte have foretaget.

Til nr. 20 (§ 10 e i lov om finansielle rådgivere)

Den gældende lov indeholder ikke en bestemmelse om tavshedspligt, som eksplicit fastslår, at ansatte i en virksomhed omfattet af loven, ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de er kommet i besiddelse af under udøvelsen af deres virksomhed.

Andre virksomheder og formidlere på det finansielle område er i dag omfattet af sådanne regler om tavshedspligt, eksempelvis § 117 i lov om finansiell virksomhed og § 18 i lov om forsikringsformidling, og det er uhensigtsmæssigt, at der ikke i lov om finansielle rådgivere findes en bestemmelse om tavshedspligt. Kunder hos virksomheder omfattet af denne lov må have samme berettigede forventning om, at deres fortrolige oplysninger ikke uberettiget bliver spredt til andre eller udnyttet af den rådgiver, der betjener dem.

Det foreslås derfor at der indføres en bestemmelse, hvorefter virksomheder omfattet af loven ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de kommer i besiddelse af under udøvelsen af deres virksomhed.

Det bemærkes, at begrebet fortrolige oplysninger i stk. 1, omfatter alle oplysninger, som ikke er offentligt tilgængelige.

Af den foreslåede bestemmelse følger, at videregivelse eller udnyttelse kan ske, hvis dette anses for berettiget. Som et typetilfælde, hvor videregivelse må anses for berettiget, kan nævnes videregivelse af oplysninger med kundens samtykke.

Videregivelse kan også være berettiget i en række andre tilfælde, hvor der ikke er givet samtykke fra kunden. Dels hvor der foreligger lovhjemmel, f.eks. skattekontrolløven, og dels ved sædvane eller efter en konkret vurdering.

Ved den konkrete vurdering skal det vurderes, om videregivelse er nødvendig for, at virksomheden kan forfølge en berettiget interesse, og om hensynet til kunden ikke overstiger denne interesse. Der skal således foretages en konkret interesseafvejning, hvorefter virksomhedens interesse i videregivelsen skal overstige kundens berettigede forventning om, at dennes fortrolige oplysninger hemmeligholdes.

I bestemmelsens stk. 2 udstrækkes tavshedspligten til at gælde alle ansatte i virksomheder omfattet af loven.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den tavshedspligtsbestemmelse, som findes i lov om forsikringsformidling og gælder i forhold til forsikringsmæglere.

Med lovforslagets § 2, nr. 31, foreslås i øvrigt en ændring af lovens § 26, stk. 1, hvorved overtrædelse af tavshedspligten er strafbar i lighed med, hvad der gælder efter de øvrige finansielle love. Ved fastsættelsen af en straf bør der lægges vægt på typen af oplysninger, der er videregivet, omfanget af videregivelsen og hvorvidt den uberettigede videregivelse eller udnyttelse af oplysningen har haft til formål at berige den person eller virksomhed, der uberettiget videregiver eller udnytter de fortrolige oplysninger.

Til nr. 18 og 19 (§ 11, stk. 3, 2. pkt. og 3. pkt. i lov om finansielle rådgivere)

I § 11, stk. 3, opregnes en række bestemmelser i markedsføringsloven som finder anvendelse, når Forbrugerombudsmanden behandler eller anlægger sager vedrørende finansielle rådgivere og boligkreditformidlere. Det gældende § 11, stk. 3, indeholder ikke en henvisning til markedsføringslovens § 27 a, der blev indført ved lov nr. 378 af 17. april 2013, og som giver Forbrugerombudsmanden hjemmel til efter forhandling at meddele påbud om, at informere relevante kunder om retsstillingen i relation til forældelse i de tilfælde, hvor Forbrugerombudsmanden skønner det nødvendigt for at beskytte forbrugeren mod retstab. Bestemmelsen blev indsat for at sikre, at kunder, der måtte have et krav, bliver orienteret om deres retsstilling i relation til forældelse, så de har mulighed for at varetage deres interesser. I forbindelse med indførelsen af bestemmelsen i markedsføringsloven burde man have foretaget en konsekvensrettelse af § 11, stk. 3, og af tilsvarende bestemmelser i de øvrige tilsynslove på det finansielle område, således at Forbrugerombudsmanden også har mulighed for at anvende denne nye bestemmelse i markedsføringsloven overfor virksomheder, som måtte have påført deres kunder et tab, og hvor Forbrugerombudsmanden vil indlede en retssag på vegne af disse kunder. Med den foreslåede ændring rådes der i lov om finansielle rådgivere bod på denne fejl.

Som en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 17, hvorefter erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastlægge nærmere regler om pris- og risikooplysninger for boligkreditaftaler, foreslås det, at Forbrugerombudsmandens kompetence efter loven ændres således, at Forbrugerombudsmanden også kan behandle sager vedrørende strafbelagte regler udstedt i medfør af lovens nye § 7, stk. 3. Forbrugerombudsmanden har i dag kompetence til at behandle sager vedrørende strafbelagte regler udstedt i medfør af lovens § 7, stk. 2.

Med ændringen vil Forbrugerombudsmandens kompetence på området for finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, svare til, hvad der gælder for det finansielle område i øvrigt. Forbrugerombudsmanden har således mulighed for at behandle og føre straffesager på dette område. En kompetence der særligt tænkes udnyttet i sager, som både involverer virksomheder omfattet af denne lov og virksomheder, der alene er reguleret efter tilsvarende regler i markedsføringsloven. Dermed sikres der en ensartet retshåndhævelse.

[Med lov nr. 532 af 29. april 2015, jf. lovens § 4, nr. 27 og 28, bliver § 11, stk. 3, til stk. 5, ligesom stykket nyaffattes. Dette sker med virkning fra den 21. marts 2016, jf. lovens § 16, stk. 7. Da lovforslag fremsættes med ændringer til gældende ret, og da nærværende lovforslag ventes fremsat inden 21. marts 2016, vil der blive taget højde for de nævnte ændringer ved ændringsforslag til nærværende lovforslag i forbindelse med behandlingen i Folketinget.]

Til nr. 23 (§ 11, stk. 4, i lov om finansielle rådgivere)

Som konsekvens af at reglerne for investeringsrådgivere overføres fra lov om finansiell virksomhed til lov om finansielle formidlere foreslås § 11, stk. 4, ændret således at Forbrugerombudsmanden også skal underrettes, hvis en kunde hos en investeringsrådgiver lider tab som følge af overtrædelser af investeringsrådgiverens overtrædelser af den finansielle forbrugerlovgivning. En tilsvarende underretningspligt vedrørende investeringsrådgiveres overtrædelser fremgår i dag af lov om finansiell virksomhed.

[Med lov nr. 532 af 29. april 2015, jf. lovens § 4, nr. 27 og 29, bliver § 11, stk. 4, til stk. 6, ligesom stykket nyaffattes. Dette sker med virkning fra den 21. marts 2016, jf. lovens § 16, stk. 7. Da lovforslag fremsættes med ændringer til gældende ret, og da nærværende lovforslag ventes fremsat inden 21. marts 2016, vil der blive taget højde for de nævnte ændringer ved ændringsforslag til nærværende lovforslag i forbindelse med behandlingen i Folketinget.]

Til nr. 24 (§ 12, stk. 2 og 3, i lov om finansielle rådgivere)

Det følger af de gældende § 12, stk. 2 og 3, at Finanstilsynet kan udføre inspektioner på stedet hos en finansiell rådgiver, og at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til en finansiell rådgiver med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner.

Med lov nr. 532 af 29. april 2015 tilføjes med virkning fra den 21. marts 2016 generelt i loven regulering af boligkreditformidlere, således at boligkreditformidlere i § 12, stk. 2 og 3, anføres i forlængelse af finansielle rådgivere.

Med nærværende lovforslag tilføjes generelt i loven regulering af investeringsrådgivere. For at undgå opremsning og fremtidssikre bestemmelsen, såfremt yderligere rådgivningstyper senere måtte blive tilføjet til loven, foreslås det at ændre § 12, stk. 2 og 3, sådan, at de heri indeholdte beføjelser tilkommer virksomheder omfattet af loven.

Til nr. 25 og 26 (§ 14, stk. 1 og 2, i lov om finansielle rådgivere)

Det følger af de gældende § 14, stk. 1 og 2, at Finanstilsynet kan påbyde en finansiell rådgiver at afsætte en direktør henholdsvis bestyrelsesmedlemmer at nedlægge sit hverv, hvis de ikke længere opfylder kravene til hæderlighed i lovens § 4, stk. 2.

Investeringsrådgiveres ledelsesmedlemmer er i dag omfattet af tilsvarende regler i § 343 m, jf. § 352 i lov om finansiell virksomhed.

Det foreslås som en konsekvens af overflytningen af reguleringen af investeringsrådgivere fra lov om finansiell virksomhed til denne lov, jf. de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4, at ændre § 14, stk. 1 og 2, så investeringsrådgivere fremadrettet bliver omfattet af denne bestemmelse. Den foreslåede ændring indebærer ingen realitetsændringer.

Til nr. (§ 15, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere)

Endvidere foreslås det at indsætte et nyt § 15, stk. 2, hvorefter en tilladelse efter denne lov, som er meddelt til en enkeltmandsvirksomhed, bortfalder, når indehaveren af tilladelsen dør. En sådan bestemmelse findes i dag for investeringsrådgivere i § 343 l, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed.

Da en finansiell rådgiver også kan drives som enkeltmandsvirksomhed, skønnes det mest hensigtsmæssigt, at gældende § 343 l, stk. 2, ikke blot flyttes til lov om finansielle rådgivere, men også udvides til at gælde alle virksomheder omfattet af loven. Efter denne bestemmelse bortfald en enkeltmandsvirksomheds tilladelse ved indehaverens død, idet der er identitet mellem virksomheden og ejeren.

Til nr. 27 (§ 19 og § 20 a, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere)

Det foreslås at investeringsrådgivere skrives ind i lovens § 19 og 20 a om offentliggørelse af afgørelser truffet i medfør af loven. De foreslåede ændringer er en konsekvens af, at reguleringen af investeringsrådgivere flyttes fra lov om finansiell virksomhed jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.4.

Lovens § 19 fastsætter en pligt for Finanstilsynet til at offentliggøre sager som er af almen interesse. Investeringsrådgivere er i dag underlagt tilsvarende regler i § 343 m, jf. § 354 b i lov om finansiell virksomhed om offentliggørelse af tilsynsreaktioner. Det bemærkes, at selv om bestemmelsen åbner

mulighed for, at man kan offentliggøre navnet på en virksomhed, der driver virksomhed reguleret under denne lov uden den fornødne tilladelse, kan der alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, som er en juridisk person.

Efter § 20 a er finansielle rådgivere og boligkreditformidlere forpligtet til at berigtige oplysninger om virksomheden, som er kommet til offentlighedens kendskab, hvis disse er misvisende og eller kan have skadevirkninger på virksomhedens kunder, kreditorer de finansielle markeder eller den finansielle stabilitet i øvrigt. Bestemmelsen svarer til § 354 d i lov om finansiell virksomhed.

Det bemærkes, at investeringsrådgivere i dag ikke formelt er omfattet af § 354 d, idet denne bestemmelse retter sig mod finansielle virksomheder, som defineret i § 5 i lov om finansiell virksomhed. § 5 omfatter ikke investeringsrådgivere. Der skønnes dog ikke at være forhold der taler for, at investeringsrådgivere i modsætning til andre virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet ikke skal være omfattet af denne pligt.

Til nr. 28 (§ 20 i lov om finansielle rådgivere)

Det foreslås, at § 20, hvorefter erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for finansielle rådgivere og boligkreditformidlers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden, også finder anvendelse på investeringsrådgivere i forbindelse med, at disse omfattes af loven.

Investeringsrådgivere vil således kunne blive omfattet af de samme regler om offentlighed vedrørende deres virksomhed, som ministeren allerede har hjemmel til at fastsætte efter loven. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at reguleringen af investeringsrådgivere overflyttes fra lov om finansiell virksomhed til denne lov, jf. de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.

For finansielle rådgivere er hjemlen i dag udnyttet til udstedelse af bekendtgørelse nr. 449 af 5. maj 2014 om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v. Bekendtgørelsen indeholder bl.a. regler om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomhederne i nærmere anførte tilfælde.

Til nr. 29 (§ 21, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere)

§ 21 opregner, hvem der er part i en sag efter denne lov. Bestemmelsen svarer til det partsbegreb, som generelt anvendes i lovgivningen på det finansielle område. Bestemmelsen fastslår, hvem der er part i forhold til Finanstilsynets afgørelser og indeholder således en afvigelse fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb. Det særlige partsbegreb er nødvendigt for at undgå en udhuling af Finanstilsynets tavshedspligt, da parter adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne.

Det foreslås at ændre § 21 om partsbegrebet i forhold til Finanstilsynet, så den også forholder sig til, hvem der kan anses som part i relation til investeringsrådgivere. Det er en konsekvensændring som

følge af overflytningen af regulering af investeringsrådgivere fra lov om finansiel virksomhed til denne lov, jf. de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.

De foreslåede ændringer sikrer, at man fastholder det partsbegreb, som i dag følger af § 343 m, jf. § 355 i lov om finansiel virksomhed.

Som part i forhold til Finanstilsynet anses de virksomheder, som Finanstilsynets afgørelse efter loven og regler udstedt i medfør heraf retter sig imod, jf. gældende § 21, stk. 1, samt i medfør af gældende § 21, stk. 2, den som overtræder lovens forbud mod at drive virksomhed uden tilladelse, personer, som søger om tilladelse, medlemmer af en virksomheds bestyrelse, direktion eller ledelsesansvarlig, når Finanstilsynet nægter en virksomhed tilladelse eller inddrager denne helt eller delvist, jf. lovens § 15 samt en virksomhed, som Finanstilsynet kræver oplysninger af til afgørelse af, hvorvidt den er omfattet af loven, jf. lovens § 12, stk. 1.

Gældende § 21, stk. 2, herunder § 21, nr. 2, omtaler finansielle rådgivere. Med lov nr. 532 af 29. april 2015 tilføjes med virkning fra den 21. marts 2016 generelt i loven regulering af boligkreditformidlere, således at boligkreditformidlere i § 21, stk. 2, herunder § 21, stk. 2, nr. 2, anføres i forlængelse af finansielle rådgivere.

Med nærværende lovforslag tilføjes generelt i loven regulering af investeringsrådgivere, og § 21, stk. 2, herunder § 21, stk. 2, nr. 2, foreslås ændret således, at den også tager højde for at investeringsrådgivere nu er omfattet af loven.

Til nr. 30 (§ 22 i lov om finansielle rådgivere)

Det følger af det gældende § 22, at finansielle rådgivere betaler afgift til Finanstilsynet efter kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

Med lov nr. 532 af 29. april 2015 tilføjes med virkning fra den 21. marts 2016 generelt i loven regulering af boligkreditformidlere, således at boligkreditformidlere i § 22 anføres i forlængelse af finansielle rådgivere.

Med nærværende lovforslag tilføjes generelt i loven regulering af investeringsrådgivere. For at undgå opremsning og fremtidssikre bestemmelsen, såfremt yderligere rådgivningstyper senere måtte blive tilføjet til loven, foreslås det at ændre § 22 så det fremgår at afgiftspligten påhviler virksomheder omfattet af loven.

Til nr. 31 (§ 26 i lov om finansielle rådgivere)

I lovforslagets § 2, nr. 20, foreslås det at indsætte en ny bestemmelse om, at ansatte i virksomheder omfattet af lov om finansielle rådgivere ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de er kommet i besiddelse af under udøvelse af deres virksomhed. Bestemmelsen svarer til de bestemmelser om tavshedspligt, som findes i de øvrige finansielle tilsynslove, eksempelvis i § 117 i lov om finansiel virksomhed og § 18 i lov om forsikringsformidling. Dermed sikres

det, at en uberettiget videregivelse foretaget af en person i en virksomhed omfattet af denne lov, bliver sanktioneret på samme niveau som uberettigede videregivelser af fortrolige oplysninger foretaget af ansatte i andre finansielle virksomheder, og dermed at der er den samme grad af beskyttelse af fortrolige oplysninger efter denne lov som efter de øvrige tilsynslove.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 12, stk. 4, i lov om forsikringsformidling)

I § 12, stk. 4, i lov om forsikringsformidling henvises der til lov om finansielle rådgivere.

I forbindelse med overflytningen af reguleringen af investeringsrådgivere fra lov om finansiell virksomhed til lov om finansielle rådgivere, jf. bl.a. omtalen heraf under de almindelige bemærkninger afsnit 2.4, foreslås titlen til lov om finansielle rådgivere ændret, jf. i øvrigt lovforslagets § 2, nr. 1.

Med forslaget foreslås henvisning i lov om forsikringsformidling til lov om finansielle rådgivere opdateret i overensstemmelse med den foreslåede ændring af denne lovs titel, jf. lovforslagets § 2, nr. 1.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 93, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt. i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Til § 5

Til nr. 1 (§ 3, stk. 1, nr. 8, litra b, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås, at henvisningerne i § 3, stk. 1, nr. 8, litra b, til MiFID ændres, så der i stedet henvises til MiFID II, herunder at henvisningen til artikel 22 i MiFID ændres til den tilsvarende bestemmelse i artikel 26 i MiFID II. De foreslåede ændringer gennemfører artikel 94 i MiFID II.

Det foreskrives i artikel 94 i MiFID II, at MiFID ophæves med virkning fra den 3. januar 2017. Endvidere foreskrives det, at alle henvisninger til MiFID eller Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer skal betragtes som henvisninger til MiFID II i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag IV til MiFID II.

Til nr. 2 (§ 3, stk. 1, nr. 19, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås, at der i § 3, stk. 1, nr. 19, henvises til hele bilag 5 i lov om finansiell virksomhed i stedet for den gældende henvisning til bilag 5, nr. 1-10.

Den foreslåede ændring i § 3, stk. 1, nr. 19, er en følge af, at bilag 5 i lov om finansiel virksomhed foreslås ændret, så det i sin helhed svarer til bilag 1, afsnit C, til MiFID II. De instrumenter, som er indeholdt i det gældende bilag 5 i lov om finansiel virksomhed går på nuværende tidspunkt videre end det, der følger af bilag 1, afsnit C, til MiFID II. Da bilag 5 foreslås ændret således, at det i sin helhed svarer til bilag 1, afsnit C, til MiFID II, er der ikke behov for at begrænse henvisningen til bilag 5 i § 3, stk. 1, nr. 19, til bestemte numre.

Til nr. 3 (§ 3, stk. 1, nr. 25, 33 og 46, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås at ændre § 3, stk. 1, nr. 25, 33 og 46, så henvisningen til artikel 4, nr. 14, i MiFID ændres til artikel 4, nr. 21, i MiFID II. De foreslåede ændringer gennemfører artikel 94 i MiFID II.

Det foreskrives i artikel 94 i MiFID II, at MiFID ophæves med virkning fra den 3. januar 2017. Endvidere foreskrives det, at alle henvisninger til begreber, der er defineret i MiFID eller Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer skal betragtes som henvisninger til det tilsvarende begreb, der er defineret i MiFID II.

Til nr. 4 (§ 3, stk. 1, nr. 37, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås at ændre § 3, stk. 1, nr. 37, så henvisningen til bilag II til MiFID ændres til bilag II i MiFID II. Den foreslåede ændring gennemfører artikel 94 i MiFID II.

Det foreskrives i artikel 94 i MiFID II, at MiFID ophæves med virkning fra den 3. januar 2017. Endvidere foreskrives det, at alle henvisninger til begreber, der er defineret i MiFID eller Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer skal betragtes som henvisninger til det tilsvarende begreb, der er defineret i MiFID II.

Til nr. 5 (§ 8, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den gældende § 8, stk. 5, fastslår, at forvaltere af alternative investeringsfonde, der har tilladelse til at udføre de aktiviteter, der er omfattet af lovens bilag 1, nr. 3, skal leve op til en række krav ud over de krav, der følger af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., når forvalteren udfører de omhandlede aktiviteter. Bilag 1, nr. 3, omfatter skønsmæssig porteføljepleje og accessoriske tjenesteydelser i form af investeringsrådgivning, opbevaring og forvaltning af aktier eller andele i institutter for kollektiv investering samt modtagelse og formidling af ordrer vedrørende finansielle instrumenter. En forvalter med tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af bilag 1, nr. 3, skal således også efterkomme kravene i lov om finansiel virksomhed §§ 43 og 72. Har forvalteren tilladelse til som accessorisk tjenesteydelse at opbevare og forvalte aktier eller andele i institutter for kollektiv investering, gælder derudover ekstra krav til forvalterens kapitalgrundlag.

Bestemmelsen i § 8, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., er en implementering af artikel 6, stk. 6, i direktiv 2011/61/EU. Artikel 6, stk. 6, fastslår, at artikel 12, 13 og 19 i MiFID finder anvendelse for forvaltere, der får tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af bilag 1, nr. 3. Det følger af MiFID II artikel 94, at henvisninger til MiFID skal betragtes som henvisninger til MiFID II eller MiFIR i overensstemmelse med sammenligningstabellen i MiFID II. Henvis-

ningen til artikel 13 i MiFID skal i overensstemmelse hermed betragtes som en henvisning til artikel 16 i MiFID II.

Med dette lovforslags § 1, nr. 53, foreslås indført et nyt § 71, stk. 4, som indeholder en overordnet forpligtelse for finansielle virksomheder, der udvikler nye finansielle produkter og tjenesteydelser med henblik på salg til kunder, til at opstille effektive procedurer for produktgodkendelse og distribution af disse. I praksis indebærer det et krav om at virksomheden skal have interne retningslinjer, der sikrer tilstedeværelsen af sådanne effektive procedurer. Forslaget gennemfører regler i artikel 16, stk. 3, 2.-6. afsnit, i MiFID II, der som nævnt skal finde anvendelse for forvaltere af alternative investeringsfonde, der har tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af bilag 1, nr. 3, til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det foreslås derfor at tilføje § 71, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed til de bestemmelser, som efter § 8, stk. 5, finder anvendelse på en forvalter af alternative investeringsfonde med tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af bilag 1, nr. 3, til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

De nærmere krav til, hvad retningslinjerne for produktgodkendelse og distribution skal indeholde, vil blive fastsat i delegerede retsakter udstedt af Kommissionen i henhold til MiFID II, art. 16, stk. 12. Disse delegerede retsakter vil imidlertid ikke finde anvendelse for forvaltere af alternative investeringsfonde, idet forvalterne som nævnt kun er omfattet af kravene i artikel 16 via henvisningen fra direktiv 2011/61/EU til MiFID artikel 13. Der vil derfor skulle fastsættes nationale regler for forvaltere af alternative investeringsfonde, der svarer til reguleringen i de delegerede retsakter, og der stilles forslag om, at erhvervs- og vækstministeren tillægges bemyndigelse hertil, jf. dette lovforslags § 5, nr. 6.

Reglerne i de delegerede retsakter vil komme til at foreskrive, at virksomhederne skal etablere retningslinjer for udvikling og godkendelse af produkter samt have processer for løbende overvågning af produkterne og deres distribution. Tilsvarende forpligtelser skal gælde for distributører af finansielle produkter.

Retningslinjerne for produktudvikling og distribution skal sikre, at der fastsættes en målgruppe for produktet, og at det klarlægges, hvilke kundegrupper produktet ikke egner sig til og alle relevante risici ved produktet identificeres. Desuden skal det vurderes, om disse risici er hensigtsmæssige for den fastsatte målgruppe.

Endvidere skal produktudvikling omfatte udførelse af tests og simulationer for at vurdere, hvordan et produkt og dets delelementer fungerer i forskellige scenarier, med henblik på kontrol af, at produktet ikke strider imod målgruppens behov. Retningslinjerne skal sætte virksomheden i stand til at kunne godtgøre, at de omkostninger, som kunden samlet set betaler for produktet, er rimelige i forhold til det potentielle afkast eller den dækning, som kunden vil kunne opnå. Det er i den forbindelse ligegyldigt, om omkostningen går til produktudvikleren eller til en distributør.

Hvis en produktudvikler indgår en distributionsaftale med en distributør, skal denne sikre, at relevante oplysninger om produktet tilgår distributøren, så denne kan opnå forståelse af produktet og rette markedsføringen til netop den målgruppe, som produktudvikleren har identificeret.

Produktudvikleren vil endvidere blive pålagt at kunne dokumentere overfor distributøren, at produktet er blevet udviklet under anvendelse af passende procedurer for produktudvikling.

Procedurerne skal også sikre, at virksomheden løbende overvåger de produkter, det tilbyder, og ved enhver relancering af tidligere udstedte produkter undersøger, om det nye relancerede produkt fortsat matcher målgruppens formål og behov.

I tilfælde, hvor produktudvikleren identificerer forhold ved solgte produkter, som kan have negativ indvirkning på, hvordan markedet fungerer, eller negative følgevirkninger for forbrugerne, skal procedurerne sikre, at virksomheden overvejer konsekvenserne for forbrugerne og på den baggrund foretager passende foranstaltninger.

Endelig vil en produktudvikler skulle tilstræbe, at produktet er gennemskueligt og ikke er unødigt kompliceret.

Vælger en virksomhed at distribuere et finansielt produkt, vil der også blive fastsat nærmere regler herfor. Disse regler vil omfatte krav om, at finansielle distributører indhenter og forstår relevante oplysninger om de produkter, de distribuerer, og om udviklerens produktgodkendelsesprocedure, herunder de pågældende produkters målgruppe og karakteristika.

En distributør vil blive forpligtet til at kunne indestå for, at de distribuerede produkter er egnede til en på forhånd defineret målgruppes behov. Ligesom en distributør vil være forpligtet til at vurdere alle relevante risici ved de produkter, vedkommende distribuerer, og om disse risici er acceptable for målgruppen.

Der vil endvidere blive stillet krav om, at distributører sikrer sig, at de kun markedsfører og distribuerer finansielle produkter fra produktudviklere, som har passende produktudviklings- og kontrolprocedurer og dokumentation herfor.

Endelig vil der blive stillet krav om, at distributører løbende overvåger de produkter, de tilbyder.

Til nr. 6 (§ 8, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Der foreslås indsat et nyt § 8, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorved erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om kravene til de effektive procedurer for godkendelse af nye produkter og tjenesteydelser, væsentlige ændringer i eksisterende produkter og tjenesteydelser samt distribution af disse, som forvaltere af alternative inve-

steringsfonde, der har tilladelse til at udføre de i bilag 1, nr. 3, nævnte aktiviteter, skal have efter § 8, stk. 5, jf. § 71, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Som det fremgår af bemærkningerne til dette lovforslags § 5, nr. 5, medfører ændringen af § 8, stk. 5, at forvaltere af alternative investeringsfonde, der udvikler nye finansielle produkter og tjenesteydelser med henblik på salg til kunder, vil blive omfattet af en overordnet forpligtelse til at opstille procedurer for produktgodkendelse og distribution af disse. Det fremgår videre, at der i henhold til artikel 16, stk. 12, i MiFID II vil blive fastsat nærmere krav til, hvad procedurerne skal indeholde, for så vidt angår udvikling og distribution af investeringsprodukter i delegerede retsakter udstedt af Kommissionen.

Som beskrevet i bemærkningerne til dette lovforslags § 5, nr. 5, implementerer ændringen i § 8, stk. 5, artikel 6, stk. 6, i direktiv 2011/61/EU. Art. 6, stk. 6, fastslår, at artikel 12, 13 og 19 i MiFID finder anvendelse for forvaltere, der får tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af bilag 1, nr. 3. Det følger af MiFID II artikel 94, at henvisninger til MiFID skal betragtes som henvisninger til MiFID II eller MiFIR i overensstemmelse med sammenligningstabellen i MiFID II. Henvisningen til artikel 13 i MiFID skal i overensstemmelse hermed betragtes som en henvisning til artikel 16 i MiFID II.

De delegerede retsakter, som udstedes af Kommissionen i medfør af artikel 16, stk. 12, i MiFID II, vil imidlertid ikke finde direkte anvendelse for forvaltere af alternative investeringsfonde, idet forvaltere af alternative investeringsfonde som nævnt kun er omfattet af kravene i artikel 16 via henvisningen fra direktiv 2011/61/EU til artikel 13 i MiFID. Der vil derfor skulle fastsættes nationale regler for forvaltere af alternative investeringsfonde, der implementerer reguleringen i de delegerede retsakter. De nationale regler vil svare til de regler, der vil blive fastsat for investeringsforvaltningsselskaber i medfør af § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 71, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed. Reglerne forventes at blive implementeret i en bekendtgørelse.

Til nr. 7 (§ 28, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring i § 28, stk. 1, er en konsekvensændring som følge af, at definitionen af værdipapirer med den nye lov om kapitalmarkeder ændres. Værdipapirer som de skal forstås i § 28, stk. 1, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., falder herefter under den nye definition af finansielle instrumenter i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 8 (§ 46, stk. 1, nr. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås at ændre § 46, stk. 1, nr. 2, så henvisningen til MiFID ændres til MiFID II. Den foreslåede ændring gennemfører artikel 94 i MiFID II.

Det foreskrives i artikel 94 i MiFID II, at MiFID ophæves med virkning fra den 3. januar 2017. Endvidere foreskrives det, at alle henvisninger til begreber, der er defineret i MiFID eller Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringservice i forbindelse med værdipapirer skal betragtes som henvisninger til det tilsvarende begreb, der er defineret i MiFID II.

Til nr. 9 (§ 63, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring i § 63, 1. pkt., er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og at kapitel 12 i lov om værdipapirhandel m.v. videreføres som kapitel 7 i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 10 (§ 155, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring i § 155, stk. 1, er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og at § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v. videreføres som § 264, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 11 (§ 171, stk. 1, 2. pkt., og § 171, stk. 2, 3. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring § 171, stk. 1, 2. pkt., og § 171, stk. 2, 3. pkt., er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 12 (§ 171, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 171, stk. 2, fastslår, at reaktioner givet af Finanstilsynets bestyrelse eller af Finanstilsynet efter delegation fra bestyrelsen til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn.

Bestemmelsen blev indsat i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. ved lov nr. 268 af 25. marts 2014. Der henvises i bestemmelsen til reaktioner givet i medfør af lovens § 197, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed. Denne henvisning er ikke korrekt. Den korrekte henvisning er i stedet § 156 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der fastslår Finanstilsynets bestyrelses kompetencer i forhold til forvaltere af alternative investeringsfonde og depositarer for sådanne fonde.

Henvisningen i § 171, stk. 2, til § 197 foreslås derfor ændret til en henvisning til § 156.

Til § 6

Til nr. 1 og 2 (§ 2, stk. 1, nr. 16 og 17, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at ændre § 2, stk. 1, nr. 16 og 17, så henvisningen til artikel 4, nr. 14, i MiFID ændres til artikel 4, nr. 21, i MiFID II. Den foreslåede ændring gennemfører artikel 94 i MiFID II.

Det foreskrives i artikel 94 i MiFID II, at MiFID ophæves med virkning fra den 3. januar 2017. Endvidere foreskrives det, at alle henvisninger til begreber, der er defineret i MiFID eller Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringservice i forbindelse med værdipapirer skal betragtes som henvisninger til det tilsvarende begreb, der er defineret i MiFID II.

Til nr. 3 (§ 32, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af det foreslåede nye stk. 6, at generalforsamlingen i en investeringsforening med simpelt flertal kan træffe beslutning om, at årsrapporten skal aflægges på engelsk. Generalforsamlingens beslutning skal optages i foreningens vedtægter. Optagelsen af generalforsamlingens beslutning i vedtægterne kræver ikke særskilt vedtagelse.

Det første år, hvor investeringsforeningen vælger at aflægge årsrapport udelukkende på engelsk, skal dette senest beslutes på den ordinære generalforsamling, hvor årsrapporten efterfølgende godkendes. Investeringsforeningen behøver således ikke afvente, at vedtægterne ændres og godkendes af Finanstilsynet, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 6, nr. 4, før investeringsforeningen første gang aflægger årsrapport på engelsk.

Når årsrapporten første gang skal aflægges på engelsk, kan dette ske ved, at der optages et punkt på dagsordenen om sprog i årsrapporten, der skal behandles, inden punktet om årsrapportens godkendelse kan behandles. I tilfælde af, at generalforsamlingen forkaster forslaget om fremover at aflægge årsrapport udelukkende på engelsk, må der udarbejdes en årsrapport på dansk med henblik på godkendelse på ny generalforsamling.

Generalforsamlingen kan til hver en tid beslutte, at årsrapporten atter kun skal aflægges på dansk.

En beslutning om, at årsrapporten udarbejdes på engelsk, vil også omfatte delårsrapporter. Det vil ikke være et krav, at der er aflagt en årsrapport udelukkende på engelsk, inden engelsk kan anvendes i en delårsrapport.

Der er ikke noget til hinder for, at det allerede i forbindelse med stiftelsen beslutes, at årsrapporten for investeringsforeningen aflægges på engelsk.

Til nr. 4 (§ 35, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af § 35, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., at ændring af vedtægterne for en investeringsforening først træder i kraft, når ændringen er godkendt af Finanstilsynet.

Det foreslås at indsætte en undtagelse, som et nyt stk. 3, til § 35, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v. således, at en vedtægtsændring, der følger af generalforsamlingens beslutning om aflæggelse af årsrapporter på engelsk, træder i kraft på beslutningstidspunktet. Dette gør det muligt for en investeringsforening at beslutte at aflægge årsrapport på engelsk på den samme ordinære generalforsamling, på hvilken årsrapporten efterfølgende godkendes.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 6, nr. 3.

I medfør af lovforslagets § 10, stk. 1, træder loven i kraft den 1. januar 2017. Investeringsforeningerne vil herefter kunne anvende muligheden for at aflægge årsrapport udelukkende på engelsk ved den førstkommende ordinære generalforsamling efter lovens ikrafttræden. Det er således ikke ba-

lancedatoen, der er afgørende, men alene at generalforsamlingens afholdelse foregår efter lovens ikrafttræden.

Til nr. 5 (§ 41, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Bestemmelsen svarer til lovforslagets § 6, nr. 3.

Det følger af det foreslåede nye stk. 6, at generalforsamlingen i en SIKAV med simpelt flertal kan træffe beslutning om, at årsrapporten skal aflægges på engelsk. Generalforsamlingens beslutning skal optages i SIKAV'ens vedtægter. Optagelsen af generalforsamlingens beslutning i vedtægterne kræver ikke særskilt vedtagelse.

Det første år, hvor SIKAV'en vælger at aflægge årsrapport udelukkende på engelsk, skal dette senest besluttes på den ordinære generalforsamling, hvor årsrapporten efterfølgende godkendes. SIKAV'en behøver således ikke afvente, at vedtægterne ændres og godkendes af Finanstilsynet, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 6, nr. 6, før SIKAV'en første gang aflægger årsrapport på engelsk.

Når årsrapporten første gang skal aflægges på engelsk, kan dette ske ved, at der optages et punkt på dagsordenen om sprog i årsrapporten, der skal behandles, inden punktet om årsrapportens godkendelse kan behandles. I tilfælde af, at generalforsamlingen forkaster forslaget om fremover at aflægge årsrapport udelukkende på engelsk, må der udarbejdes en årsrapport på dansk med henblik på godkendelse på ny generalforsamling.

Generalforsamlingen kan til hver en tid beslutte, at årsrapporten atter kun skal aflægges på dansk.

En beslutning om, at årsrapporten udarbejdes på engelsk, vil også omfatte delårsrapporter. Der kan således ikke aflægges delårsrapport på engelsk, før generalforsamlingen har vedtaget, at årsrapporten skal aflægges udelukkende på engelsk. Det vil imidlertid ikke være et krav, at der er aflagt en årsrapport udelukkende på engelsk, inden engelsk kan anvendes i en delårsrapport, men generalforsamlingen vil skulle have truffet beslutning herom.

Der er ikke noget til hinder for, at det allerede i forbindelse med stiftelsen besluttes, at årsrapporten for SIKAV'en aflægges på engelsk.

Til nr. 6 (§44, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Bestemmelsen svarer til forslaget § 6, nr. 4.

Det følger af § 44, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., at ændring af vedtægterne for en SIKAV først træder i kraft, når ændringen er godkendt af Finanstilsynet.

Det foreslås at indsætte en undtagelse, som et nyt stk. 3, til § 44, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v. således, at en vedtægtsændring, der følger af generalforsamlingens beslutning om af-

læggelse af årsrapporter på engelsk, træder i kraft på beslutningstidspunktet. Dette gør det muligt for en SIKAV at beslutte at aflægge årsrapport på engelsk på den samme ordinære generalforsamling, på hvilken årsrapporten efterfølgende godkendes.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget § 6, nr. 5.

I medfør af lovforslagets § 10, stk. 1, træder lovforslaget i kraft 1. januar 2017. SIKAV'er vil herefter kunne anvende muligheden for at aflægge årsrapport udelukkende på engelsk ved den førstkommande ordinære generalforsamling efter lovens ikrafttræden. Det er således ikke balancedatoen, der er afgørende, men alene at generalforsamlingens afholdelse foregår efter lovens ikrafttræden.

Til nr. 7 (§ 87, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter § 87, stk. 1, nr. 8, i lov om investeringsforeninger m.v. skal årsrapporter udarbejdes efter en grundlæggende forudsætning om, at hver transaktion, begivenhed og værdiændring skal indregnes og måles hver for sig, ligesom de enkelte forhold ikke må modregnes med hinanden (bruttoværdi).

Med § 6, nr. 7, foreslås det at indsætte en bemyndigelse til erhvervs- og vækstministeren til at udstede regler om fravigelse af modregningsforbuddet ved udarbejdelsen af årsrapporten, som nævnt i § 87, stk. 1, nr. 8, i lov om investeringsforeninger m.v.. Bemyndigelsen skal anvendes til at indsætte regler om undtagelser til modregningsforbuddet i overensstemmelse med reglerne i de internationale regnskabsregler (IFRS), således at det er muligt løbende at tilpasse reglerne til de internationale regnskabsregler (IFRS). Dette gøres mest smidigt på bekendtgørelsesniveau.

De gældende internationale regnskabsregler (IFRS) indeholder, ligesom den danske lovgivning, et generelt forbud mod modregning ved udarbejdelse af årsrapporten. De internationale regnskabsregler (IFRS) indeholder samtidig regler, hvorefter det generelle forbud mod modregning i særlige begrænsede tilfælde fraviges. Det er denne mulighed for fravigelse, der danner baggrund for forslaget. Bemyndigelsen forventes bl.a. anvendt til at udstede regler herom i bekendtgørelse om finansielle rapporter for investeringsforeninger og specialforeninger m.v., som er udstedt med hjemmel i lovens § 95.

Til nr. 8 (§ 161, stk. 1, 5. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den foreslåede ændring i § 161, stk. 1, 5. pkt., er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves, og at § 83, stk. 2-5, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v. videreføres som 264, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 9 (§ 170, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.)

I § 170, stk. 1, opregnes en række bestemmelser i markedsføringsloven, som finder anvendelse, når Forbrugerombudsmanden behandler eller anlægger sager efter lov om investeringsforeninger. Den gældende § 170, stk. 1, indeholder ikke en henvisning til markedsføringslovens § 27 a, der blev indført ved lov nr. 378 af 17. april 2013, og som giver Forbrugerombudsmanden hjemmel til efter forhandling at meddele påbud om at informere relevante kunder om retsstillingen i relation til for-

ældelse i de tilfælde, hvor Forbrugerombudsmanden skønner det nødvendig for at beskytte forbrugeren mod retstab. Bestemmelsen blev indsat for at sikre, at kunder, der måtte have et krav, bliver orienteret om deres retsstilling i relation til forældelse, så de har mulighed for at varetage deres interesser. I forbindelse med indførelsen af bestemmelsen i markedsføringsloven burde man have foretaget en konsekvensrettelse af § 12, stk. 2, og af tilsvarende bestemmelser i de øvrige tilsynslove på det finansielle område, således at Forbrugerombudsmanden også har mulighed for at anvende denne nye bestemmelse i markedsføringsloven overfor virksomheder, som måtte have påført deres kunder et tab, og hvor Forbrugerombudsmanden vil indlede en retssag på vegne af disse kunder. Med den foreslåede ændring rettes der op på dette forhold i lov om investeringsforeninger.

Til nr. 10 (§ 175, stk. 1, 4. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den foreslåede ændring i § 175, stk. 1, 4. pkt., er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves, og at § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v., videreføres som 264, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 11 (§ 176, stk. 1, 2. pkt., og § 176, stk. 3, 3. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

De foreslåede ændringer i § 176, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., er konsekvensændringer som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves, og videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Til § 7

Til nr. 1 (lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. fremgår der i en lang række bestemmelser ordet værdipapirer. Der skelnes i loven mellem realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer, særligt dækkede obligationer og andre værdipapirer. Betegnelsen andre værdipapirer kan eksempelvis omfatte private placements eller commercial papers. Hensigten med adgangen til at udstede andre værdipapirer er dels at gøre det muligt for institutterne at finansiere deres aktiviteter i udlandet, men også at skabe større fleksibilitet i institutternes kapitalfremskaffelse her i landet.

Disse andre værdipapirer kan handles på kapitalmarkedet, og omfattes derfor af betegnelsen finansielle instrumenter i den ny lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås derfor at ændre lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., så betegnelsen værdipapirer overalt i loven ændres til finansielle instrumenter. Dette skal sikre en ensartet sprogbrug på tværs af den finansielle lovgivning.

Realkreditinstitutter har i henhold til anden lovgivning mulighed for at udstede værdipapirer, som bruges til andet end at finansiere realkreditlån. Disse er ikke omfattet af denne ændring.

Til § 8

Til nr. 1 (§ 3 a, stk. 2, 2. pkt., i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Det foreslås at ændre § 3 a, stk. 2, 2. pkt., så betegnelsen værdipapirer erstattes af betegnelsen finansielle instrumenter i overensstemmelse med § 4 i lov om kapitalmarkeder.

§ 3 a regulerer aktivers fordeling ved konkurs og rekonstruktion og indeholder en opremsning og angivelse af omfanget af de aktiver, der kan tjene til opfyldelse af krav fra indehavere af kasseobligationer og skibskreditobligationer, der ikke er udstedt gennem et kapitalcenter.

Den gældende bestemmelse omtaler værdipapirer, der er omfattet af den generelle værdipapirlovgivning. Ved ændringer heri skal lov om et skibsfinansieringsinstitut tilpasses, så der ikke kan opstå tvivlssituationer på baggrund af forskellige betegnelser i den finansielle lovgivning.

Til § 9

Til nr. 1 (§ 46 d, stk. 1, nr. 11, § 46 d, stk. 1, nr. 12, § 46, stk. 2, § 51, nr. 1, og § 66 a, stk. 6, nr. 16 og nr. 21, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Der foreslås en ændring af § 46 d, stk. 1, nr. 11, § 46 d, stk. 1, nr. 12, § 46, stk. 2, § 51, nr. 1, og § 66 a, stk. 6, nr. 16 og nr. 21, hvorved begrebet værdipapirer ændres til finansielle instrumenter. Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at definitionen af værdipapirer foreslås ændret med den nye lov om kapitalmarkeder. Værdipapirer som de skal forstås i de foreslåede ændrede bestemmelser i lov om tilsyn med firmapensionskasser falder herefter under den nye definition af finansielle instrumenter i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 2 (§ 66 a, stk. 1, 3. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Der foreslås en ændring af § 66 a, stk. 1, 3. pkt., hvorved henvisningen til § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v. ændres til § 264, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder, der svarer til den gældende § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v.

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og i stedet videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 3 (§ 66 c, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Til § 10

Til nr. 1 (§ 12, stk. 2, i lov om pantebrevsselskaber)

I § 12, stk. 2, opregnes en række bestemmelser i markedsføringsloven, som finder anvendelse, når Forbrugerombudsmanden behandler eller anlægger sager vedrørende pantebrevsselskaber. Den gældende § 12, stk. 2, indeholder ikke en henvisning til markedsføringslovens § 27 a, der blev indført ved lov nr. 378 af 17. april 2013, og som giver Forbrugerombudsmanden hjemmel til efter forhandling at meddele påbud om at informere relevante kunder om retsstillingen i relation til foræl-

delse i de tilfælde, hvor Forbrugerombudsmanden skønner det nødvendig for at beskytte forbrugeren mod retstab. Bestemmelsen blev indsat for at sikre, at kunder, der måtte have et krav, bliver orienteret om deres retsstilling i relation til forældelse, så de har mulighed for at varetage deres interesser. I forbindelse med indførelsen af bestemmelsen i markedsføringsloven burde man have foretaget en konsekvensrettelse af § 12, stk. 2, og af tilsvarende bestemmelser i de øvrige tilsynslove på det finansielle område, således at Forbrugerombudsmanden også har mulighed for at anvende denne nye bestemmelse i markedsføringsloven overfor virksomheder, som måtte have påført deres kunder et tab, og hvor Forbrugerombudsmanden vil indlede en retssag på vegne af disse kunder. Med den foreslåede ændring rettes der op på dette forhold i lov om pantebrevsselskaber.

Til § 11

Til nr. 1 (§ 5, nr. 22, i selskabsloven)

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet. Bestemmelsen i § 3, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder svarer til § 16, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i overensstemmelse hermed.

Til nr. 2 (§ 5, nr. 27, i selskabsloven)

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet. Bestemmelsen i § 3, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder svarer til § 16, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i overensstemmelse hermed.

Til nr. 3 (§ 5, nr. 32, i selskabsloven)

Definitionen på en værdipapircentral fremgår af den gældende § 60, stk. 1, i selskabsloven, der henviser til definitionen i lov om værdipapirhandel m.v. I forbindelse med forslaget til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., foreslås det at flytte definitionen til § 5 i selskabsloven som et nyt punkt 32).

Til nr. 4 (§ 60, stk. 1, i selskabsloven)

Det foreslås, at henvisningen i selskabslovens § 60, stk. 1, til lov om værdipapirhandel m.v. udgår. Forslaget er en konsekvens af forslaget om at indsætte en bestemmelse i selskabslovens § 5 vedrørende definitioner. Der henvises til den foreslåede ændring i lovforslagets § 11, nr. 3.

Til nr. 5 (§ 63 og § 166, stk. 2, i selskabsloven)

Forslaget er en dels en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet og dels konsekvens af, at definitionen af værdipapirhandler i den gældende lov om værdipapirhandel m.v. ikke videreføres, men erstattes i forslaget § 2 med fondsmæglerselskaber. Selskabslovens henvisninger til værdipapirhandler foreslås derfor ændret til fondsmægler.

Til nr. 6 (§ 64, stk. 1, og § 114 i selskabsloven)

Det fremgår af den gældende § 64, stk. 1, i selskabsloven, at aktionærer ikke kan forlange af få udstedt aktiebreve, hvis et selskabs kapitalandele handles på et reguleret marked. Ved en forglemmelse i selskabslovens 64, stk. 1, nævnes alene ”reguleret marked”. Forslaget bevirker, at aktionærer, der har kapitalandele, der er optaget til handel på en multilateral handelsplads, tillige ikke kan forlange at få deres kapitalandele ombyttet til aktiebreve.

Den gældende § 114 indeholder regler om, at en bestyrelsesformand eller en formand for et tilsynsråd for et selskab, der bl.a. har aktier optaget til handel på et reguleret marked, ikke må udføre hverv for kapitalsekskabet, der ikke er en del af hvervet som formand. Ved en forglemmelse i selskabslovens § 114, nævnes alene ”reguleret marked”. En formand for et selskab, der har aktier optaget til handel på en multilateral handelsplads, foreslås tillige ikke at kunne udføre hverv for sekskabet, der ikke er en del af hvervet som formand.

Til nr. 7 (§ 70, stk. 2, § 184, stk. 2, og § 339, stk. 3, i selskabsloven)

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet. Bestemmelsen i kapital 12 i lov om kapitalmarkeder svarer til kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i overensstemmelse hermed.

Til nr. 8 (§ 71, stk. 1, § 104, stk. 2, § 139 a, stk. 1, § 239, stk. 5, § 257, stk. 5, § 274, stk. 4 og § 294, stk. 4, i selskabsloven)

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til forslag til lov om kapitalmarkeder, at formuleringen »i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område« skal forstås således, at den i princippet omfatter en hvilken som helst aftale, som EU indgår med et tredjeland, og som omfatter finansielle tjenesteydelser.

EU har på nuværende tidspunkt kun en sådan aftale, nemlig aftalen om Det Europæiske og Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), der ud over EU-landene i dag omfatter Norge, Island og Liechtenstein.

Til nr. 9 (§ 71, stk. 1, i selskabsloven)

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet. Bestemmelsen i § 59, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder svarer til § 31, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i overensstemmelse hermed.

Til nr. 10 (§ 76, stk. 5, § 338, § 339, stk. 5 og 6, § 340, stk. 3, § 352, stk. 2, og § 353 i selskabsloven)

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til forslag til lov om kapitalmarkeder, at ”formuleringen »i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område« skal forstås således, at den i princippet omfatter en hvilken som helst aftale, som EU indgår med et tredjeland, og som omfatter finansielle tjeneste ydelser”.

EU har på nuværende tidspunkt kun en sådan aftale, nemlig aftalen om Det Europæiske og Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), der ud over EU-landene i dag omfatter Norge, Island og Liechtenstein.

Til nr. 11 (§ 146, stk. 2, i selskabsloven)

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i overensstemmelse hermed.

Til nr. 12 (§ 184, stk. 2, i selskabsloven)

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i overensstemmelse hermed.

Til nr. 13 (overskriften til kapitel 18 og § 338, § 339, stk. 6, og § 340, stk. 3, i selskabsloven)

I forbindelse med at lov om værdipapirhandel m.v. foreslås ophævet og erstattet med lov om kapitalmarkeder, foreslås det, at alternative markedspladser ikke videreføres i forslaget til lov om kapitalmarkeder. Det foreslås samtidig, at afsnit V i forslaget til lov om kapitalmarkeder om oplysninger om ejerandel og overtagelsestilbud ikke finder anvendelse på bl.a. værdipapirer, der er optaget til handel på en multilateral handelsfacilitet med mindre en markedsoperatør i medfør af forslagens § 144 vælger at sætte regelsættet i kraft. Selskabslovens kapitel 18 forpligtelser begrænses derfor alene til multilaterale handelsfaciliteter, der har sat regler om ejerandele og overtagelsestilbud i kraft.

Til nr. 14 (§ 339, stk. 1, i selskabsloven)

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet. Bestemmelsen i kapital 12 i lov om kapitalmarkeder svarer til kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i overensstemmelse hermed.

Til nr. 15 (§ 340, stk. 1, i selskabsloven)

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet. Bestemmelsen i kapital 12 i lov om kapitalmarkeder svarer til kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i overensstemmelse hermed.

Til § 12

Til nr. 1 (§ 41, stk. 1, i lov om erhvervsdrivende fonde)

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v. der samtidig foreslås ophævet.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til forslag til lov om kapitalmarkeder, at ”formuleringen »i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område« skal forstås således, at den i princippet omfatter en hvilken som helst aftale, som EU indgår med et tredjeland, og som omfatter finansielle tjeneste ydelser”.

EU har på nuværende tidspunkt kun en sådan aftale, nemlig aftalen om Det Europæiske og Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), der ud over EU-landene i dag omfatter Norge, Island og Liechtenstein.

Til § 13

Til nr. 1 (§ 18 a, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder)

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v. der samtidig foreslås ophævet.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til forslag til lov om kapitalmarkeder, at ”formuleringen »i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område« skal forstås således, at den i princippet omfatter en hvilken som helst aftale, som EU indgår med et tredjeland, og som omfatter finansielle tjeneste ydelser”.

EU har på nuværende tidspunkt kun en sådan aftale, nemlig aftalen om Det Europæiske og Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), der ud over EU-landene i dag omfatter Norge, Island og Liechtenstein.

Til § 14

Til nr. 1 (§ 159 a i årsregnskabsloven)

Der foreslås en nyaffattelse af § 159 a.

Den foreslåede bestemmelse i § 159 a, stk. 1, 1. pkt., viderefører, med en enkelt præcision, den gældende bestemmelse i § 159 a, stk. 1, 1. pkt. Ifølge den foreslåede bestemmelse i § 159 a, stk. 1, 1. pkt., skal Finanstilsynet kontrollere, at virksomheder med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, overholder de standarder og regler, der nævnes i bestemmelsen stk. 2 og stk. 3, for finansiell information i årsrapporter og delårsrapporter. Det foreslås således præciseret, at kontrollen alene vedrører udstedere, der har hjemsted i Danmark. Det foreslåede § 159 a, stk. 1, 2. pkt., viderefører uden ændringer den eksisterende § 159 a, stk. 1, 2. pkt. Ved behandlingen af sager, der vedrører virksomheder omfattet af årsregnskabsloven,

træder Erhvervsstyrelsen i Finanstilsynets sted. Finanstilsynet udøver således regnskabskontrollen med finansielle udstedere, mens Erhvervsstyrelsen udøver regnskabskontrollen med ikke-finansielle udstedere.

Ifølge den gældende § 159 a, stk. 1, 3. pkt., påser Finanstilsynets bestyrelse overholdelsen af 1. pkt. med de kompetencer bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen er ikke foreslået videreført, idet det findes mest hensigtsmæssigt at § 159 a alene beskriver Erhvervsstyrelsens beføjelser i forhold til regnskabskontrollen. Finanstilsynets bestyrelses beføjelser fremgår af § 345 af lov om finansiel virksomhed. Alle principielle sager vedrørende håndhævelse af reglerne om finansiel information og alle sager, hvor afgørelsen indebærer påbud om straksoffentliggørelse, skal forelægges for Finanstilsynets bestyrelse.

Ifølge den gældende bestemmelse i § 159 a, stk. 2, påser kontrolmyndigheden efter stk. 1, at årsrapporter og delårsrapporter aflagt af virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, overholder reglerne for finansiel information i de internationale regnskabsstandards, jf. Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandards og denne lovs § 137 samt regler i eller fastsat i henhold til denne lov.

Den gældende bestemmelse i § 159 a, stk. 2, foreslås videreført i den foreslåede § 159 a, stk. 2, idet der i stedet for en henvisning til kontrolmyndigheden efter stk. 1 henvises direkte til Erhvervsstyrelsen, idet kun Erhvervsstyrelsen udfører regnskabskontrol med virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, og som er omfattet af årsregnskabsloven.

Ifølge § 159 a, stk. 2, udfører Erhvervsstyrelsen regnskabskontrol med udstedere omfattet af årsregnskabsloven. Det regelsæt, som Erhvervsstyrelsen påser overholdelsen af i denne forbindelse, er de internationale regnskabsstandards, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandards, årsregnskabsloven og regler fastsat i medfør af årsregnskabsloven.

Erhvervsstyrelsen påser således den samlede årsrapport, herunder også overholdelsen af de internationale regnskabsstandards, uanset om den børsnoterede virksomhed følger disse frivilligt eller af pligt. Erhvervsstyrelsen påser endvidere overholdelsen af regler vedrørende udarbejdelse af delårsrapporter for børsnoterede virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, der udstedes i medfør af årsregnskabslovens § 134 a, stk. 1. Reglerne er fastsat i bekendtgørelse nr. 475 af 30. maj 2007 om udarbejdelse af delårsrapporter for børsnoterede virksomheder omfattet af årsregnskabsloven (delårsrapportbekendtgørelsen).

De gældende bestemmelser i § 159 a, stk. 3 og 4, foreslås videreført uden ændringer i de foreslåede § 159 a, stk. 3 og 4.

Ifølge den foreslåede bestemmelse i § 159 a, stk. 3, omfatter kontrollen efter stk. 1 ligeledes årsrapporter og delårsrapporter udarbejdet af virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, når årsrapporten eller delårsrapporten ikke udelukkende anvendes til virksomhedens eget brug, jf. § 3, stk. 2. Hvis en virksomhed, som er omfattet af regnskabsklasse A, har aflagt en sådan årsrapport, påser Erhvervsstyrelsen, at årsrapporten i det mindste overholder reglerne for virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, jf. de gældende bestemmelser i lovens § 3, stk. 2, jf. § 7, stk. 1, nr. 1. Har virksomheden i stedet for valgt at følge alle eller nogle af reglerne i en højere regnskabsklasse – regnskabsklasse B, C eller D – skal Erhvervsstyrelsen påse, at disse regler er overholdt, jf. § 7, stk. 5. I denne forbindelse bemærkes, at årsrapporter, der frivilligt udarbejdes af børsnoterede virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, ikke skal indsendes til offentliggørelse i Erhvervsstyrelsen.

Ifølge den foreslåede bestemmelse i § 159 a, stk. 4, omfatter kontrollen efter stk. 1 ikke overholdelse af indsendelsesfrister m.v. med henblik på offentliggørelse i Erhvervsstyrelsen. Denne kontrol udføres dog ligeledes af Erhvervsstyrelsen, men med hjemmel i den gældende bestemmelse i lovens § 150.

Ifølge den gældende bestemmelse i § 159 a, stk. 5, 1. pkt., udøver kontrolmyndigheden efter stk. 1 de beføjelser, der er tillagt Erhvervsstyrelsen i §§ 160 og 161 og § 162, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, jf. § 83, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. Bestemmelsen foreslås videreført i § 159 a, stk. 5, 1. pkt., idet der i stedet for henvisningen til kontrolmyndigheden efter stk. 1 henvises til Erhvervsstyrelsens, idet bestemmelsen alene omhandler kontrol udført af Erhvervsstyrelsen. Herudover foreslås det, at der som konsekvens af den foreslåede ophævelse af lov om værdipapirhandel m.v., i stedet for henvises til de relevante bestemmelser i den foreslåede lov om kapitalmarkeder.

Erhvervsstyrelsen kan således i medfør af årsregnskabslovens § 160, af virksomheden, dennes ledelse eller dens revisor forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om der er sket en overtrædelse af de i § 159 a, stk. 2, nævnte regler og standarder.

Desuden kan Erhvervsstyrelsen – for at sikre, at de i § 159 a nævnte regler og standarder overholdes, 1) yde vejledning, 2) påtale overtrædelser og 3) påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør, jf. årsregnskabslovens § 161.

Erhvervsstyrelsen kan endvidere pålægge medlemmerne af den børsnoterede virksomheds bestyrelse, direktion eller lignende ansvarligt organ samt revisor tvangsbøder, hvis de undlader at efterkomme påbud fra Erhvervsstyrelsen efter § 160 eller § 161, nr. 3.

Den gældende bestemmelse i § 159 a, stk. 6, 1. pkt. foreslås videreført, idet henvisningen til kontrolmyndigheden, jf. stk. 1, ændres til en henvisning til Erhvervsstyrelsen, idet bestemmelsen alene omfatter kontrol udført af Erhvervsstyrelsen. Ifølge den foreslåede bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen, hvis en virksomhed med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land ikke overholder sine forpligtelser efter denne lov, give virksom-

heden påbud om at ændre forholdet, herunder påbud om at offentliggøre ændrede eller supplerende oplysninger.

Den gældende bestemmelse i § 159 a, stk. 6, 2. pkt., foreslås ophævet, da Finanstilsynet efter den gældende bestemmelse i § 84 c i lov om værdipapirhandel m.v. har pligt til at offentliggøre reaktioner foreslåede bestemmelse. Bestemmelsen er foreslået videreført i § 287 i lov om kapitalmarkeder. Der er således ikke længere blot en mulighed for at offentliggøre reaktioner i regnskabskontROLSager vedrørende børsnoterede virksomheder, men derimod en pligt hertil.

De gældende bestemmelser i § 159 a, stk. 6, 3. og 4. pkt., foreslås videreført, dog med ændrede henvisninger, idet det foreslås, at der henvises til de bestemmelser i den foreslåede lov om kapitalmarkeder, der svarer til de bestemmelser i lov om værdipapirhandel, som foreslås ophævet.

De gældende bestemmelser i § 159 a, stk. 7 og 8 foreslås ophævet. Bestemmelserne blev indsat ved lov nr. 516 af 17/6 2008. Det fremgår af bemærkningerne, at de svarede til årsregnskabsloven § 162, stk. 3 og 4. Ved lov nr. 1336 af 19/12 2008 blev § 162, stk. 4, ophævet og § 162, stk. 3, blev ændret til ”Tvangsbøder tilfalder statskassen”.

Til nr. 2 (§ 163, stk. 4, i årsregnskabsloven)

Ifølge den gældende § 163, stk. 4, i årsregnskabsloven kan afgørelser truffet i medfør af årsregnskabslovens § 159 a, jf. § 88, stk. 1, i den gældende lov om værdipapirhandel m.v., med undtagelse af afgørelser efter § 160, jf. § 159 a, stk. 5, indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Det foreslås at henvisningen til værdipapirhandelsloven ændres, så der i stedet for henvises til § 285, stk. 3, jf. stk. 1 i lov om kapitalmarkeder, som med mindre sproglige tilpasninger viderefører § 88, stk. 1 og 2, i lov om værdipapirhandelsloven.

Til § 15

Til nr. 1. (§ 21, stk. 3, nr. 1, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven)

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til forslag til lov om kapitalmarkeder, at ”formuleringen »i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område« skal forstås således, at den i princippet omfatter en hvilken som helst aftale, som EU indgår med et tredjeland, og som omfatter finansielle tjeneste ydelser”.

EU har på nuværende tidspunkt kun en sådan aftale, nemlig aftalen om Det Europæiske og Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), der ud over EU-landene i dag omfatter Norge, Island og Liechtenstein.

Til § 16

Til nr. 1 (§ 1, stk. 1, 2. pkt., i lov om Erhvervsankenævnet)

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet.

Til § 17

Til nr. 1 (Overalt i lov om finansiel stabilitet)

Forslaget er en konsekvens af, at den hidtidige definition af værdipapirer foreslås ændret med den nye lov om kapitalmarkeder. De i dag i loven omtalte værdipapirer vil fremadrettet falde under den nye definition af finansielle instrumenter i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 2 (§ 11, stk. 2, i lov om finansiel stabilitet)

Forslaget er en konsekvens af ændringen med den foreslåede lov om kapitalmarkeder, hvor begrebet »værdipapirer« ændres til »finansielle instrumenter«. Med dette forslag foretages denne ændring tilsvarende i lov om en indskyder- og investorgarantiordning.

Til § 18

Til nr. 1 (§ 305 i søloven)

Forslaget er en konsekvens af, at den hidtidige definition af værdipapirer foreslås ændret med den nye lov om kapitalmarkeder. De i dag i loven omtalte værdipapirer vil fremadrettet falde under den nye definition af finansielle instrumenter i lov om kapitalmarkeder.

Til § 19

Til nr. 1 og 2 (§ 526, stk. 3, og § 526, stk. 4, 3. pkt., i retsplejeloven)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslaget om ophævelse af lov om værdipapirhandel m.v., som foreslås erstattet af en ny lov om kapitalmarkeder.

I den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 526, stk. 3 og stk. 4, 3. pkt., henvises der til § 59, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., som indeholder definitionen af et fondsaktiv.

Lov om værdipapirhandel m.v. foreslås ophævet og erstattet af lov om kapitalmarkeder. Der foreslås derfor en konsekvensændring af henvisningen til lovens titel, således at lov om værdipapirhandel m.v. ændres til lov om kapitalmarkeder.

Begrebet fondsaktiv vil fortsat gælde i lov om kapitalmarkeder, men definitionen af et fondsaktiv flyttes fra § 59, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., til § 184, nr. 11, i lov om kapitalmarkeder.

Der foreslås derfor en konsekvensændring af henvisningen til den bestemmelse, som indeholder definitionen af et fondsaktiv, således at henvisningen til § 59, stk. 2, ændres til § 184, nr. 11.

Til nr. 3 og 4 (§ 526, stk. 4, 3. pkt., i retsplejeloven)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslaget om ophævelse af lov om værdipapirhandel m.v., som foreslås erstattet af en ny lov om kapitalmarkeder.

I de gældende bestemmelser i retsplejelovens § 538 a, stk. 1, 2. pkt., og § 557, 1. og 2. pkt., henvises der til værdipapirer, og i § 538 a, stk. 1, og § 557, 1. pkt., henvises der til den gældende bestemmelse i lov om værdipapirhandel m.v., som indeholder definitionen af værdipapirer.

I den foreslåede lov om kapitalmarkeder erstattes begrebet værdipapirer af begrebet finansielle instrumenter, og definitionen af finansielle instrumenter flyttes til § 4 i lov om kapitalmarkeder. Der foreslås derfor en konsekvensændring, således at ordet værdipapirer ændres til finansielle instrumenter, og at henvisningen til bestemmelsen, som indeholder definitionen af værdipapirer, ændres fra § 2 til § 4 i loven.

I de gældende bestemmelser i retsplejelovens § 538 a, stk. 1, 2. pkt., og § 557, 2. pkt., fremgår det også, at værdipapirer, som har kurs på et dansk eller udenlandsk reguleret marked, sælges gennem en værdipapirhandler, jf. § 4 i lov om værdipapirhandel m.v.

Begrebet værdipapirhandler erstattes i den foreslåede lov om kapitalmarkeder af begrebet fondsmæglerselskab. Ved definitionen af et fondsmæglerselskab henvises der i den foreslåede lov om kapitalmarkeder til § 5, stk. 1, nr. 1, litra c, i lov om finansiell virksomhed. Der foreslås derfor en konsekvensændring, således at der også i retsplejeloven i stedet henvises til den relevante bestemmelse i lov om finansiell virksomhed.

Til § 20

Til nr. 1 (§ 1, nr. 46, i lov nr. 403 af 28. april 2014)

Med § 1, nr. 46, i lov nr. 403 af 28. april 2014, ophæves det nummer i § 361, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, som vedrører afgiftsbetaling for godkendte udenlandske clearingcentraler. I medfør af § 22 i lov nr. 403 af 28. april 2014, træder ophævelsen først i kraft på et tidspunkt fastsat af erhvervs- og vækstministeren. Dette er endnu ikke sket.

Ophævelsen af nummeret på et tidspunkt fastsat af ministeren i lov nr. 403 af 28. april 2014 var udtryk for en lovteknisk øvelse foranlediget af en i samme lov indeholdt nyaffattelse af § 361, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, hvorved nummereringen i bestemmelsen blev ændret. Den i lov nr. 403 af 28. april 2014 foretagne ophævelse af nummeret var således en videreførelse af § 197, nr. 8, jf. § 192, stk. 3, i lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som ligeledes var udtryk for en lovteknisk øvelse foranlediget af en ændring af nummereringen i § 361, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed.

Ophævelsen af nummeret i lov nr. 598 af 12. juni 2013 var en videreførelse af § 2, nr. 4, jf. § 17, stk. 4, i lov nr. 1287 af 19. december 2012, hvorved § 8 a i lov om værdipapirhandel m.v. vedrørende udenlandske clearingcentraler blev ophævet, hvorfor den tilhørende afgiftsbestemmelse ligeledes skulle ophæves. Såvel ophævelsen af § 8 a og den tilhørende afgiftsbestemmelse skulle i medfør af lovens § 17, stk. 4, ophæves på et af ministeren fastsat tidspunkt. Denne ophævelse er gennemført for § 8 a ved bekendtgørelse nr. 529 af 28. maj 2011, mens den tilhørende afgiftsbestemmelse ved en fejl endnu ikke er blevet ophævet. Fejlen rettes i forbindelse med dette lovforslags nyaffattelse af § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 82, hvorved § 1, nr. 46, i lov nr. 403 af 28. april 2014, overflødiggøres og derfor foreslås ophævet.

Til § 21

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2017. Medlemslandene skal senest den 3. januar 2017 anvende love m.v., der er nødvendige for at efterkomme MiFID II.

Investeringsrådgivere har efter den gældende regulering i afsnit X a i lov om finansiel virksomhed mulighed for at udøve investeringsrådgivning i andre EU/EØS-lande m.v., jf. § 343 f i lov om finansiel virksomhed. Denne mulighed bortfalder samtidig med overflytningen af reguleringen til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, jf. afsnit 2.4 i de almindelige bemærkninger, fordi den tilladelse, som investeringsrådgivere fremadrettet vil have, er en national tilladelse i medfør af artikel 3 i MiFID II.

Da der i dag er investeringsrådgivere, som er notificeret til at udbyde investeringsrådgivning som grænseoverskridende tjenesteyder, er der behov for at indføre en overgangsordning for disse virksomheder.

Med *stk. 2* foreslås derfor, at virksomheder, der i dag udbyder investeringsrådgivning til kunder i andre EU/EØS-lande m.v., får mulighed for fortsat at betjene disse kunder i henhold til de indgåede aftaler. Virksomhederne må derimod ikke fremadrettet markedsføre deres ydelser i de pågældende lande eller indgå nye kundeforhold.

Til § 22

Bekendtgørelse nr. 1228 af 31. oktober 2010 om investeringsrådgiveres ansvarsforsikring er udstedt med hjemmel i § 343 c, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, og denne bestemmelse foreslås ophævet i lovforslagets § 1, nr. 71. Det foreslås, at bekendtgørelsen forbliver i kraft, indtil den ophæves. Dette vil formentlig ske i forbindelse med, at der udstedes en ny bekendtgørelse om ansvarsforsikringssikringer med hjemmel i § 3, stk. 5, i lov om finansielle rådgivere.

Til § 23

Det foreslåede § 23 angiver lovforslagets territoriale gyldighedsområde. Forslaget følger territorialbestemmelserne for de love, der foreslås ændret med lovforslaget.

UDKAST